Epiſtole: Caroli.

UNIVERSIDAD Y PROV.ª
BIBLIOTECA.
DE ZARAGOZA.

Auctoris prohemium.

¶ Cum omne ſtudium meum per multos annos ad communẽ omnium ſtudioſorum adoleſcentum vtilitatem contuliſſem: mecumq; cogitarem/qua in re maxime ijs/qui ornate: artificioſeq; et loqui: et ſcribere exoptarent: adiumenti aliquid afferre poſſem cognoui nichil eſſe quod magis expoſcerent qui oratoris arti ſe tradidere/quodq; ego non ſegnius p̄ſtare debeam q̄ ad epiſtolas componendas: in quibus vniuerſa vita verſatur imitationes has edere. Priſci etenim oratores diuini fuere. ſed inſurrexit nouum ad amicos ſcribendi genus/vt etiā neceſſe ſit aliquit noui ad iuuenum eruditionem preceptores afferre/ quo priſca illa oratorum diuinitas cum noſtri temporis inſtitutis & vita coniungeretur. Credo me id quod optabam conſecutum fuiſſe. Certe ſi ſtudiū audiſcentibus affuerit/ſcio non potuiſſe me rectius omnium commodo conſulere.

¶ In hoc opuſculo ſunt epl'arum ꝯponendarum imitationes puerorum ingenijs accommodatiſſime Louanij in gymnaſio lilij edite ac emendate a magiſtro Carolo viruli.

¶ Intimatur amico impletio ſue petitiōis quo ad collectionē epl'arum/⁊ cetera. Epl'a prima.

SAlutes plures ꝙ̄ effundere poſſit h̄ calam⁹ aut ferre papir⁹. Multꝭ me lr̄is iceſſanter aīce fidiſſime mł taqꝫ ſemꝑ p̄ce ꝓſeq̄ris: vt invnum libellū formulas aliq̄s epl'ares q̄ ſcolaribus louanij i pedagogio lilij ꝓ emendis ꝓnunciari ꝯſuerunt: ⁊ q̄dem correctas/tibiqꝫ mittēdas colligerem. Maxieqꝫ illas q̄s imitationi/cōiqꝫ ſcriptiōi magis accōmodas/ac ornatu et ſenſu venuſtiores iudicarim: q̄ vł epl'as ſtruendi vel imitandi plurima tibi ad manum ſtarent exēplaria. Et ſi vir optīe rem michi factu difficilem petis: ꝓuocat tñ me amor in te meus vt tuis votis fauere velim/hūanitas q̄qꝫ tua vt audeā/meritaqꝫ in me tua vt debeā. Formulas igiť illas abſqꝫ ordine ꝓut caſu aliquo ꝑus poſterius/ve in man⁹ venerit in vnū aceruum redactas atqꝫ ad vnguē vt aiunt caſtigatas tibi miſſas facio. Uſus em̄ ſū q̄ valui induſtria vt ꝑma haꝝ epl'aꝝ dictata ꝓut ex manu cōpoſitoris ceciderāt aſſeq̄rer exēploꝝ gr̄a/nō ſatꝭ ꝯfiſus ſcolariū codicib⁹: q̄ oīa ſcribere ꝯſuerunt trūcati atqꝫ corrupte iam ꝯnexi iam ſeiūctiꝫ: vt non ſatꝭ diſtinguas/etiam ſi tibi Apollo ſuū īgeniū infuderit lr̄as ⁊ ſyllabas q̄ q̄bus coherēāt. Ex q̄bus egrius ſenſum ꝙ̄ ex limace ſāguiem extraxeris. Nichil ei illic ſine vicio eſt: ꝙ̄ vbi calam⁹ nō migrauit. Sext⁹ iā mēſ agiť ab eo tp̄e q̄ ꝓ te laboris iplet⁹ eſt/quē magr̄i pedagogij lilij optarunt/atqꝫ rogarūt ad ſcolarium etiam ꝯmoditatem collatū iri. Itaqꝫ mł'tiplicatiōe pluria ipſſis iā lr̄is collectio h̄ depicta ē: q̄ facili⁹ capiāt et diſcant q̄ correctoria videbūt. Tu felix vale et q̄dem valentius ꝙ̄ q̄ valentiſſime.

¶ Additio ad epl'am p̄cedeñ. ꝑ nouā epl'am. Epl'a .ij

DUm lator haꝝ fidiſſime vir ad irer ſe accigeret tam nubiloſus turbiduſqꝫ aer ſuboritur: vt mox alio ſub celo me poſitum

crediderim. Quo cogit abceſſū ſuū ad craſtinū ꝓtrahere. Quo
lati⁹ ſcribēdi pl⁹ michi tpis erat ⁊ animi. Didici em̄ relatu nūcij
obinde has epl'ares forml'as te petere. Cū filios duos habes
grāmaticam doctos q̄s cupis his epl'is erudiri / Quo aliq̄ elo-
quētie ꝓguſtamēta aſſequāt / vt lȝ forte nō certo ſapore at odo
re tn̄ q̄dam ſucceſi ad humanitatꝭ ſtudia tandē alacri⁹ rapiant.
In q̄ nō parū tuam collaudo prudētiam. Nichil em̄ cēſeo i inſti-
tutiōe iuuenū vtili⁹ eſſe q̄ȝ ꝙ aptis terminis / pulchris clauſulis /
dulcibuſqȝ numeris / etate prima i ſueſcant / marieqȝ illis quarꝫ
apud ꝑſcos ſcriptores origo eſt q̄ ſono ſenſuqȝ ſint fecunde / q̄s
multas his epl'is inſeminatas inuenies / q̄s doctus facile noue
rit / ad ſuaqȝ loca remiſerit / q̄ſcūqȝ em̄ totiens vngue vt aiunt
ſub tenero animis ſuis adiungunt nouiſſime affigāt neceſſe eſt /
cum nichil ſit aſſuetudine maius / et ſi quintiliano credimus fre
quens imitatio tranſit in mores / et niſi Senecā abnegem⁹ lon
gū eſt iter ꝑ ꝓcepta: ȝ breue ⁊ efficax ꝑ exēpla / Nō em̄ facile qs
dixerit quid viriū hēant imitatio et applicatio / ad q̄s aſſequen
das nichil eque ꝯducit q̄ȝ multa videre / mlꝉta quoqȝ viſcata ma
nu legere. Habent ei oēs clauſule q̄ dulciter ſonant naturam pi
cis ⁊ viſci ſuis lectorib⁹ adheſuram. Quia tn̄ nō voto viuitur
vno / nec maior ſimilitudo aiorum q̄ȝ frontium eſt / ſed alijs alia
placent / hinc nō vnus h̄ ſtil⁹ obſeruabit / cum varijs auribus ob
lectamenta q̄rūt. more vinariorū q̄ de q̄libet vaſe ꝓlibationeȝ
tradere cōſueuerunt / nō etiam aliter q̄ȝ qui merces vendunt va
rias oculis coram oſtentant, quo tenaci⁹ merx vnaqueqȝ ſuum
emptorem allexerit. Sed finē do longus fui / caruit freno cala-
mus / tu letius vale / q̄ȝ apis in thymo q̄ȝ piſcis in vndis.

Rogat amicus amicum ꝙ frequentius ſcribat ne per
non ſcriptionem amicicia minuatur. Epl'a.iij.

Immenſas ꝑenni fauore ſalutes. Neſcio vnde tibi amice ꝑ
care preter ſolitum in ſcribendo deſidia creuit / niſi tuus ille de
creuit amor qui multos iam dies verſus me fulſit perlucidus
Cui ſi adhuc ſcintillula ſupereſt / nō ceſſabo donec epl'arum cla

moꝛibuſq; flatu luminoſioꝛ fiat. Clamo igit̃ iterũ atq; iterũ clamo
hoꝛtoꝛ/rogo/ſupplico: digneris doꝛmiētē calamũ excitare/ nec
patiaris vl' diminui vl' remitti nr̃am amiciciã tã lōga fide excul
tã/ tã q̃q; pulchris initiis oꝛtã et facias me tui loci nouoꝝ/ tui
q; ſtat⁹: tuis lr̃is certioꝛē. Uale/ et cũ ſatirico tibi opto. ſit mēs
ſana: in coꝛpoꝛe ſano. Rn̄ſio ad epl'aꝫ p̄cedētē. Epl'a. iiij.

Ut ſepe ad te ſcribã: nũc tuis me litteris/ nũc alienis/ nunc
nũcioꝝ voce excitare nō deſiſti. Crebras ex te litteras hēo: om
niũq; vn⁹ clamoꝛ/ vnaq; hec ſententia eſt. Sollicite petis tibi iri
mari: qd apud nos noui deferat̃. Uagatur apd̃ nos varia ac mł
tiplex fama: neſcio qbus auctoꝛib⁹ diſſemiata: q̃ ſpero ſuo moꝛe
nō nũcia veri/ ſed ficti vaniq; vulgatrix erit. Parui hēo qd nar
ret mēdacii impauidus: paſſionũq; ſequax ppl'us: q quod nocte
ſomnio hauſit/ vel euēturum optat. hoc iam aſſerit eueniſſe/ nō
facile adducoꝛ vt credam. Nã tãtã q̃ dicũtur ſepe ſpeciē habēt
veri ſimilitudinis: q̃ꝫ tam cignus coꝛui geſtat effigiem. Nichil h̄
loci ſcriptu dignum noui extat/ nichilq; aliud audio: q̃ꝫ impu-
dica mendacia magnis montibus groſſioꝛa. In proſperum du-
cat omnia deus: letioꝛaq; faciat q̃ꝫ narrantur: qui tibi dignet̃
quietam pꝛeſtare vitam cum ſalute. Raptim ex louanio auguſti
pꝛima acta iam cena cadente lumine ſolis.

Ciuis rogat curialē vt que in curia ſecreta agant̃
ei reuelare dignetur. Epl'a. v.

Salueto. Certũ hēo inter pꝛimates curie illuſtriſſimi noſtri
pꝛincipis: vbi continuo verſaris te plurimi fieri/ vt facile intelli
gas q̃ nunc gerant̃/ q̃ q̃q; iã geſta ſũt: etiã atq; etiã qs rerũ cur
ſus ſit: q̃ſue futurus erit⁹. Tu in poꝛtu oim̄ nouoꝛũ nauigas/ tã
vere tã recenter ad te oĩa deferunt̃: vt ea geri ꝓpe videas. Te
igitur ꝑ tua incredibili in me beniuolētia/ meaq; item in te pari
vehemētiſſime rogo: facias me oim̄ q̃ꝫ diligentiſſime certioꝛē.
Longioꝛ eſſem: ſed plurimum harum latoꝛ feſtinus erat: ⁊ mo
re impatiens/ vt vix michi ſcribenti momētũ indulſerit: quo fuit
neceſſe ſiſtere. Uale letus: ſanus atq; longeuus.

¶ Reſponſio ad precedentem. ¶ Epl'a.vi.

¶ Salutem plurimã. Nõ ſum neſcius virorũ optime. quãto la-
biorũ freno vti deceat facta principũ enarrantẽ/quãtiq; ſit pi-
culi i his ligã laxari indulgẽti⁹: cui vix vnq̃3/quiſq; fuerit: exac-
tã ſatis cuſtodiã adhibet ꝓ tãti piculi magnitudie. Lucet iam
michi velut in ſpecl'o videã effigies patris: cui altiſſim⁹ adeſſe
voluit/ac illud ſatiricũ ſemp dũ viueret in ore gerere: digito cõ
peſce labellũ. Noli q̃ſo ſecretiores res ex me reqrere: q̃s prudẽ
tiores tectiſſimas tenẽt ⁊ q̃s attingere nõ auderẽ. Si qd inci-
derit qd̃ tua int'ſit: certo hẽas me tibi nõ futuꝝ taciturnũ/nec
abeſſe te putes: me pſente. ꝫ ſenties qd iuris hẽat int' nos ami-
cicia vetus. et q̃z q̃z pauculo tpe ſtrictioris me videas: latiſſimi tñ
in te cordis ſemp ac ſemp pmanebo. Vale i eo q facit valere.

¶ Reſponſio in aliam ſententiam. ¶ Epl'a.vij.

¶ Inter multa q̃ a me ſedulo petiuiſti. Hoc fuit precipuum vt
ſepe ſcriberem/qd̃ml'tis iã datis ad te litteruł' ipleſſe videor.
ac tua ex ſollicitudine plane ppendo quẽ apud te amicicie gra-
dum teneã: q vereris/angeris/eſtuas/afflictaris. et dum maxĩe
ſiles: clamat humanitas tua vbi ſim/qd agam/qd moliar: qd̃ nõ
niſi ex amiciſſimi pectoris vberrimo fõte ꝓcedere põt. De no
uis autẽ qd ſcribã non hẽo niſi ꝙ magna eſt apud nos bellorum
vis/neq; minor celeritas: quo vẽtũ eſt ꝙ corpora iam oẽs exer
cent ingenia nulli. Nos vero pauidi ſum⁹/futuriq; neſcij: q̃libet
momento aures nr̃as inuoluant mẽdacia mille vanis hominũ
cõflata fabellis: q̃ mox pereũt leuitate ſui. Digneẽ rector et be
neus nos protegere: vt qui viribus noſtris ſtare non poſſumus:
illius miſericordia ꝯſeruemur. Valeto longior fui: vt ſcribendi
raritatem prolixitate cõpenſarem. Rurſum vale.

¶ Excuſat ſe amicus ꝙ raro ſcribat intermiſcens pau
ca de habitudine ſui ſtatus. ¶ Epiſtola.viij.

¶ Scripſiſſẽ frequenti⁹ cariſſime vir ad te de ſingulis: niſi va
rie occupationes animum meu3 in alia diuerſa rapuiſſent. Etſi
interdum quid ocij nactus fueram: non aderat tamen nuncius

Sed nūc iſto cum oportuno latore: te ſcire exopto me varijs/ſi
uolui miſerijs/multiſqȝ curis implicari: vt qd acturus ſim/q̄ cō-
ſilia ſecuturus: incerte me res incertum faciant. Si tibi animi
mei anxias curas: quas dira tempoꝝ calamitas peperit ſcribe-
re conabor/non erit hec mea epiſtola/vel modum vel finem ha
bitura. Planiꝰ ad ea q̄ me pungunt puncta deſcenderē/niſi qd
dam ſecretum obſtaret: quod nūc preſtiterit ſiluiſſe. Decreui h
omīa in tp̄s reliquū ꝓtrahenda donec alterno perfrui collo-
quio dabitur. Interea vale: ſuperiſqȝ cariſſimus eſto.

Conſulit amicus amico ne in patriam redeat belli furore turbatam. Epiſtola .ix.

Cariſſime frater. Neſcio quo rumore ſignificatū michi eſt:
q̄ ex vrbe ad nos q̄ꝓ primum deſcendere paras. Frater ſi michi
credas: et te ad iter nundū accinxeris: tuū reditū ad yemē vſqȝ
ꝓtrahes/donec partumper nacti fuerimus temporis maiorem
clementiam. Nam apud nos vndiqȝ multa ſurgūt maloꝝ initia
et horrenda ſemina belli: vt vix vſq̄ꝫ ſine lapſu pedē figas. Et q̄ꝫ
tum ego hāc rerū ſeriē ꝓſpitio: attentiuſqȝ mecū ſingula voluo:
habebitur meo iudicio felix: qui poterit inter tanta bellorum in
cendia abſqȝ omni prorſus leſione abire. Caue conſulo: qui ho
neſta abſentia tutiſſimus es/ne p̄re feſtino reditu in pericula ꝓ
labaris. Vale longa die: et voto felici. Ex louanio iulij ſexta tar
de: dum ſera traherent crepuſcula noctem.

Intimatio nouoꝝ ciſalpini ſup̱ diritate belloꝝ ad amicum ī ytalia ꝯmorantem. Epiſtola .x.

Plurimas iocundo corde ſalutes. Cariſſime frater: no-
ſtra patria bellis ſe grauibus attenuat. quaſſatur motibꝰ intēpe
ſtiuis: et ardet iam proprijs flammis: que diu trepidauit tanq̄ꝫ
dubia videretur in quaȝ partem eſſet caſura: iam ſupina iacet/
nec video quo ſe erigere poſſit. Que et ſi forſan aliquando in cu
bitum erecta ſpeciē ſurgentis pre ſe ferre videatur: mox nō niſi
ſuorū manibus impulſa relabitur. Nec video quid reſtet: niſi vt
q̄ magna gl'ia floruit: miſera ſeruitute ſeneſcat. Nuſq̄ꝫ viatoribꝰ

tutus eſt träſitus/ tota regio obſeſſa eſt latrūculis. Fac igit cō ſilio:q̄d nōnulla aīalia ſolēt ſordes timētia/q̄ vbi cauernul' egreſſa locū ceno obſitū vidēt pedem retrahunt:et intra latibulū ſuū ſe rurſus receptant. Mane igitur vbi es: eo felitior quo remotior/vbi gaudeas/vbi nullo turbāte quieſcas. Uale in eo q̄ mare:q̄ terras/qui ſydera fecit. ¶ Reſpōſio amici ī ytalia cōmorantis ad ciſalpinum. Epiſtola.xi.

¶ Salutes felicium votorum datrices. Si omnes calamitates quas vndiq̄ʒ in ytalia vidi ſcribere pergo:citius carebo verbis q̄ʒ rebus/priuſq̄ʒ tp̄e q̄ʒ animo. Caſtra vndiq̄ʒ equites vomūt/ ſtrepunt arma/cōcrepāt tube. Et vt auguſtini verbū eſt ferree tunice virorum fortiū mēbra cōſtrigūt. Intēſus gerit̄ arcus/ nudus enſis:et haſta erecta. Sacra ſpoliāt̄/polluunt̄ ꝛ ꝓphanant̄. maleficiorum enim licentia cadūt vniuerſa in predā. Nichil miſeris relinquitur agricolis:quo vitam trahere/terrā colere/ ꝯiuges aut liberos educare poſſint. iam video quid noceat bellorū tumultus/et agitans diſcordia ciues. Si fortem patriarū luct⁹ ꝛ ſqualorem cerneres:vaſtitates et clades quibus premit̄ paup̄ popellus:iam lucem odiſſes mortem optares/ clamareſq̄ʒ illud poeticum. Jam ſatis eſt ſuperi veſtro q̄ numine vixi. Parcito queſo/iuuat de temporis iactura conqueri:et cordis anguſtias denudare. Succurrat ille qui nouit planare ſublimia /et altius eleuare proſtrata. Uale in eo qui dat eſcam omni carni.

¶ Rurſus ciſalpinus reſcribit ad amicum ytalū: mala malis comparando. ¶ Epiſtola.xij.

¶ Amiciciā ſupra q̄ʒ ſcribi pōt ꝓ ſalute. Ubi ytalie crudelia bella narraſti:q̄ mult̄ malorꝫ aculeis oppreſſa iacet vbi tuo tranſitu flāmiferas vndiq̄ʒ faces volitare vidiſti/ vt multa iam oppida ī cinerē ꝛ fauillā redacta ſint. Minora tn̄ oīa ſunt:ſi ea ad pr̄iam nr̄am acerbis cladib⁹ plenā comparabis:que iā ita deperijt/ vt ne domuncula ſalua permāſerit. Cuius ſi incenſas villas cerneres:caſtra diruta/ſanguinē per riuos fluere/ cadauera ceſorum in campis cōſtrata/feminiuos pleroſq̄ʒ fame tabeſcere/ crudel.

ſupplicio aĩas exalare:audireſqꝫ vt audio cuncta q̄relis gemitu
vlulatuqꝫ ꝑſonare /clamares cõcuſſo pectore/tẽſiſqꝫ ad ethera
palmis. Felix et nimiũ ſua morte felix:q ante has erũnas e luce
exceſſit/nec tãtos videre dolores longiori vita coact⁹ eſt. Va
le:feliceẽqꝫ te faciat pia cura tonãtis. ¶ Victoriam intimat ⁊
modũ cũ plurib⁹ malis bellorũ conditionibus. ¶ Ep̄l'a.xiij.

¶ Seruitiũ promptiſſime ad queqꝫ placita ꝓ ſalute. Forſan ab
alijs audiuiſti ſpectabilis dn̄e:qđ ad te iã ſcribere pergo/forſan
qꝫ hãc epl'am velox fama ſua celeritate ad aures tuas ꝑuenit/
nũcius has deferẽs eo tibi relator certior erit:quo oĩa oculis vi
dit. O crudeles q bella gerũt:qui ĩ amica patria/ſcãna/mẽſas/
ſedilia exurũt. Vidit nuntius is domos innumeras demoliri/
trabes deijcere/tigilla detrahere/tegmia cõuellere/tegulas cõ
fringere/⁊ qđ oĩm impijſſimũ eſt:matronarꝫ lectos gladijs di-
ruere/plumaſqꝫ ĩ vẽtos ſpargere/virginũ oppreſſiones adulte
riaqꝫ committere/loca ſacra ſpoliare:⁊ grauiora q̄ pudicus ca-
lamus exhorret depingere. Eo tñ deuentũ eſt vt nunq̄ꝫ fuerim:
q̄ꝫ hodie de patria bene ſperãdi erectior. Victoriã enim plenã
habemus:q poti⁹ aliorum imbecillitate:q̄ꝫ nr̄a virtute triumpha
mus. Multi in bello ceciderũt et ex periculo peſſimi oĩmqꝫ eua
ſerũt. Siue q: ſeruat multos fortuna nocẽtes (vt inqt Luca
nus)ſiue quia dijs aliter viſum eſt(vt ait Virgili⁹) Siue vt in-
telligi deſ illos inter mortis pericula tutiores: qb⁹ vilior vita ẽ
(vt ait petrarcha. Vale ĩ eo q cũcta poteſt rege dominãtum.

Scribit magiſter vt cõpleto iã artiũ curſu:libros
legum pater pro filio emat. ¶ Ep̄l'a.xiiij.

Filius tuus generoſe indolis adoleſcens ornatiſſime vir
curſum in artibus adimpleuit: cui acre ingenium et multiplex
eſt/inuentionis quoqꝫ magna vis ac nobilis impetus/ memo-
riam certe capacem habet:et quod optimum eſt tenacem: quo
eum ſacratiſſimarum legum aptiſſimum indico auditorem.
Tu igitur niſi conſilium ſpreueris meum: ſibi de corpore le-
gum quamprimum prouidebis/quarum ſtudijs plurimum incũ

bere optat. Cum iã eſt emptiõe librorum augere conatũ ſpõte fluentem/ad quẽ etiã excitare deberes renitẽtem. Vale: ex louanio octobris decima veloci⁹ euro: dũ nox tulerat ſilẽtia terris.

Epiſtola ſcolarem patri ↄmendans: idemq₃ vt ſupra petens. Epiſtola. xv.

¶ Libros ariſtotilis pro gradu artium legi ſolitos: tu⁹ fili⁹ amice dilecte plene didicit/quorũ tenorẽ ita habet memoriter: vt ſingula recitet quaſi ſub oculis liber eſſet. Splẽdidũ ſibi ingenium eſt/conceptus velox: mẽoria ſeruans. At q₃ vt breui dixero: plurima habet nature pulcherrima dona legibus apta: quib⁹ ſe i h̄ nouo ordinario diſcipulũ dabit: me cõſulẽte. preſerti ſi ſibi de corpe legũ dignaberis prouidere: qđ meo iudicio omittere nõ poteris: tua prudẽtia cõſeruata. Vale: et veteres nr̄os i lõgũ trahe fauores.

Idem cum prioribus petens. Ep̄l'a. xvi.

¶ Fili⁹ tu⁹ honorãde preceptor ſolida ſibi litterarũ fundamẽta ↄiecit: vt pro vberiori ingenio ſpẽ ſui faciat: q̄ preſtant iã ſingularẽ in dicendis legib⁹ ↄſecutur⁹ videat̄: ſi corpus legũ ſibi donãdo ingenij cultum accendas. Tẽpus eſt q̄ altiorem facultatem adeat: creuit in annos/fluunt dies et irreparabile tempus decurrit: veloxq₃ in terga reuoluitur annus. Tanti ingenij eſt: vt que ſub magiſtro ſcripſit. Nunquam relegit: edidicerit illa cu₃ ſcripſit. Diu eum ſub freno tenuiſti: verit⁹ ſi ei liberior pes cõcederet̄: q̄ petulãtẽ etatis ſue vigorẽ: non facile a voluptatũ ſeruaret incurſu. S₃ donec ille timor prorſus ceciderit: expectare nõ poteris. Nũq̄ȝ nauigabit per equora q ſẽper expectat ne mare ſe ↄcitet i procellam. Vale: optata leta fauſtaq₃ valitudine

¶ Reſponſio patris ad magiſtrum cum quadam facetia ſubriſoria. Ep̄l'a. xvij.

¶ Quanti fecerim ſemper conſilia tua cariſſime vir: plurimi norunt/quibus etiam q̄tum tribuerim/paruerimq₃: tu ipſe profecto non ignoras. Sed nunc vbi pro filio meo: quem tardum/quem deſidem noſco: qui multum habet in capite plumbum: libros legum emi conſulis. tam michi inconſulte in aures cecidit

vt tua pace dixerim tuū ꝯsiliū eſt acſi diceres: emas talpe ſpecu
lū bouī alas/ et aſello cytharā. Pridie ad me litteras dedit: q
bus non erat ſillaba ſillabe/ nec vox voci cōgrue iuncta. Mirū
quo fuerit tunc illud candidum ingeniū velamie tectū: vbi tūc
tuis litteris: vtar: conceptus velox/ vbi mēoria ſeruās. Priuſq̄
ab hac dies aderit ſeptim⁹: pſens tibi fuero de eo aliter diſpo
ſiturus: fauēte opifice ſūmo: q te digneē feliciſſimū ꝯſeruare. Ex
gandauo mane dum iam ceſſarunt perfecto ſole tenebre.

Reſponſio in idem tendens. Epiſtola. xviij.

Beniuolum obſequiū loco ſalutis. Scias me amice ad cor
vſq3 dilecte: epiſtola tua plecta/ riſum cohibere nequiuiſſe. No
ui enim filij mei ingenium/ ſuūq3 cerebellum bonis artib⁹ pror
ſus ineptum: cui nichil inculcari poteſt/ quē vbi diſertum mag
nis ſudoribus deſcripſiſti: nil aliud michi dicere videbaris/ ac ſu
em nitidam/ teſtudinem velocē: et cornū candidum appellaſſes
Heri ad me lr̄as dedit tā ineptas: vt eas nemo/ vel ignot⁹ abſ
q3 alto cachino legere poſſet/ quaꝝ inſpectio (vt verum fatear)
michi dolorem peperit: et furorem. nec michi animus minus in
doluit: q̄ exarſit. potuiſſet tutius ſi ſapuiſſet ſilentio: ſuam igno
rantiā velauiſſe/ q̄ ſibiipſi min⁹ vitij: et michi doloris minus cō
flauiſſet. Qui eum docere contendit/ nil aliud agit: q̄ ſi ceco co
lores/ et ſurdo ſonos ingerat. Vale propeq3 diem me expecta:
interea q̄q3 me infra tuum cor firmare digneris.

Epiſtola reſponſiua idem ſonans. Epl̄a. xix.

Salutes ad aſtra vſq3 ferentes. Dum michi oblatas lit
teras tuas amice colendiſſime intercenandum perlegerem: mul
tus michi ſubortus eſt riſus: quem vix manibus/ mappaq3 re
primerem. Non ſecus conſilium tuū aures meas perſonuit. q̄
diceres emas molari plumas: vt volitet. Quid queſo legibus in
cumberet: qui nundum pueriles illas regulas primis/ vel labijs
deguſtaſſe videatur. Qui vix nomen a verbo ſecerneret. Cre
do vix noſcat quot digitos manibus habeat. Quibus potius
velim caudam aratri ducat.

q̄3 legum volumina voluat:q voluēdo terēdoq3 plus oēs delerent leges:q̄3 vnicam intellexerit. Uale valētius q̄3 q feliciſſime.

Ep'la excuſatiua priorum rn̄ſionū de nō imputādo magr̄o q̄ filius male didicerit. Ep'a.xx.

Felicitatē ſine caritura loco ſalutis. Ignoſce queſo venerāde magiſter ſi hactenus me ſcribēdi calor euexit. Scio i docēdo puero:vt in ſerēdo agro tria requiri. Ut terra ſit fertilis/ apta ſemina/ peritus agricola. Cōptum hēo q̄ ex īgenij vitio:nō magri/ nō doctrine:indoctus remāſit. Quod et ſi male me hēat/ q2 tn̄ nō eſt a tergo ꝯſilium:nichil ſupeſt:q̄3 q̄ ludū meum:vt aiunt ꝓ ioco teneā:ꝓſpecturus vt remiſſio p̄teriti intentione futuri cōpenſet. Uolo igitur rediſcat q̄ didicit. Poſt malā ſegetē etiam ſerēdū eſt. Sepe qd vni⁹ āni ſterilitas abſtulit/ alteri⁹ anni vbertas donauit. Magis vellē ſi poſſē filios meos ſcire: q̄3 diuitiarum locupletes relinquere. Ad qd mecum enitere/et bene vale.

Intimat pater magr̄o ne filium ſtudio legum incūbere permittat. Epiſtola.xxi.

Salutes equantes maris arenas. Nolo ſincere p̄ceptor q̄ adhuc legibus filius meus incumbat/ donec ex fontib⁹ artium: quibus laborem ingeniumq3 accōmodat:quod ſatis erit hauſerit:in quibus dū ſatis ꝓfecerit/ tūc ceteris ſtudijs operā dabit nō michi deſunt q cōſulāt:vt artes non deſerat/ac iuris ciuilis inſtitutionibus interdū ſe tradat:ꝓut qdam ſui ſodales faciūt. cui conſilio non poſſum aſſentire:ne filio eueniat quod euenire ſolet in anguſto multa ferentibus:vt impediant ſe ſata cōcurſu. Licet enim ſui equales pluribus ſcientijs vno tempore inſudent/non tamen illis inferior erit ſi vnam bene didicerit. Non vno impetu omnia diſcenda ſunt/ laudatur pluuia que ſenſim deſcendit in terram. Uale ſanus/eantq3 tibi felicibus oia fatis.

Reſponſio ad idem cum prioribus. Ep'a.xxij.

Salute premiſſa quam tibi adeſſe largiter opto. Eas quas ad me litteras filius meus pridie miſit amice cariſſime: ſui ſtudij/ ſuiq3 ingenij fideles: teſtes tibi tranſmitto. Ubi non

ſillabaꝫ videbis errore carētē/Ubicvidebis eruditū iuuenem vix
dum p̄mis elemētis imbutū/ Uidebis quoqꝫ illaꝫ p̄clari ingenij
luceꝫ/quā ꝓpe diuinā tuis lr̄is extulisti/ Ubi tū varios nature
ſplēdores ſibi adeſſe arbitraris/quos ꝓpter/ſic laudib⁹ eū leua
re videris/q̄ſi rediret exſuſcitat⁹. Socrates ac ꝓdiret in acieꝫ
nou⁹ Achilles/oīb⁹ p̄orib⁹ oēm ſplendorē noīs et fame direp
tur⁹/Ego exadūſo eū excuſo q vere famā ſuam. Uirgilio nō eri
piet/verū i eū h̄ nomia iuſtiſſime cadere ſuo/aſin⁹/ſtipes/trū
c⁹/molaris/nō tā ouis lupū q̄ꝫ ipſe librum aut odit aut metuit.
Nūq̄ꝫ cōtēpti libri/nō vnq̄ꝫ ſpretelr̄e/fractū ſpnētib⁹ ꝯtulerūt/
Quod autē legib⁹ ſtudere deſiderat/nō vtiqꝫ leges ꝫ liberta
tes et ocia q̄rit/Cui nō ꝓfectus/ꝫ declinandi laboris p̄cipua
cura eſt/Breui reuocabit̄ ad opus mechanicū diſponend⁹ Nō
ſec⁹ vale q̄ꝫ tibi amiciſſim⁹ optat. Has litteras nō aliud poſt te
q̄ꝫ ignis videat/omninoqꝫ careant lectore ſecundo.

Ad idem ſub alio modo tendens. Epl'a.xxiij.

[C]Animū ad placita paratum ꝓ ſalute. Neſcio vir optīe quo
nā ratiōis morbo laboras/q tuis lr̄is vſqꝫ adeo filij mei euehis
ingeniū/quaſi magni cuiuſdam viri futuri ſpecimē pre ſe ferret/
Quod poti⁹ meo iudicio pre ſe fert duꝝ ⁊ rudē aſelluꝫ/ In grā
matice em̄ p̄ncipijs atqꝫ puerilib⁹ radicib⁹ tenuiter nimiū eſt in
ſtruct⁹/Uolo illū in grāmatica manere ⁊ cū etate concoqui ac
matureſcere/Ne ſi ante tp̄ūs exeat/pomoꝝ more q̄ immatura
ramis decrepuutur aſperior euaſerit. Non volando: ꝫ ſēſim aſ
cendēdo dicitur/nichil me mouet ꝙ ſui ſocij iam legib⁹ ſtudēt/
Nō volo filij mei ſcillā illorū flumini/nec eius vmbrā illoꝝ lumi
ni cōparare/Qui non aliorum eſt ingenijs:ſed ſuis viribus eſti
mandus. Uale letus ⁊ fauſtus optatoqꝫ voto fruare.

Scribit amicus amico in curia principis moranti ne ta
xillorum ludis incumbat. Epiſtola.xxiiij:

[C]Plurime ſalutis diuitias innumeras. Non expreſſero fa
cile cariſſime frater: q̄ꝫta me ceperit admiratio: ꝙ tanto tem
poris fluxu litterarum ad me dederis nichil. Sed audio te:q̄ꝺ

triſti calamo ſcribo taxillorꝫ q̄tidie ludis iplicari:⁊ ꝙ hic tua ſcri
bendi venerit itermiſſio/q̄ nō min⁹ mirat⁹ſū ac dolui. Nā ī alea
rū ludo:q poti⁹ furor q̄ȝ lud⁹ eſt nūq̄ȝ virt⁹ fuit/nūq̄ȝ decor mo
rū māſit/nec vbi modeſtia/nec in eo q̄cq̄ȝ ꝑter ludentiū vultus
humanuȝ eſt. Nec illud ego ꝓbarē qꝺ dicere poſſes:te maiores
imitari ⁊ ſeniores. Nā omne tūc vitium peius eſt:cui auctorū
pōd⁹ vel annorū annectit̃. Nō errorem altitudo peccantiū cul
pāqȝ minuit ſȝ adauget. Ceſſabis igit̃:ſi ſapis/vel virtutis amo
re/vel cura pudoris. Nā oē lucrū dāni exordiū eſt/diripiēt mil
le qꝺ lucraris:ſȝ qꝺ ꝑdis reſtituet nemo. Taxill⁹ nunq̄ȝ tibi ap=
plaudet:niſi vt doloſius fallat· Et certe quo magis alludit atqȝ
blandit̃/eo tandem nocebit acerbius. Scis ꝙ ml'ti te colūt et
faciunt pl'imi.ſȝ quo magis apud illos vales autoritate ⁊ gratia
eo magis tibi cauendū eſt:ne qd mali inuidia tibi pariat. Scis
etiā ex aduerſo:ꝙ nō omnes tibi fauent q̄s curia nutrit/et ſatꝫ
noſti q̄ȝ mundas man⁹ geſtare debet:q habet aduerſarios. Om
nino igit̃ his ludis abſtinendū eſt cariſſime frater:ſi rei tue velis
ſalubriter eſſe conſultum ne inimicis paraueris quo gaudeant
amiciſqȝ quo doleant. Parce tñ ſi forte verboſus nimis ⁊ au=
dax fueri.nā vis amoris me coegit.vt h̄ audenti⁹ ſcriberem. Sȝ
h̄ q̄ dixi omnia pro tua ſingulari prudentia in bonam partē ac
cipies. Ceterum et h̄ et alia pleraqȝ oīa ꝓpe diē lati⁹ vna cō=
mentabimur. Interea me vt tuo vtere/et bene vale.

Reſponſio ad precedentem. Epl'a.xxv.

Centenas ſalutes milies repetitas. Lr̄as ſemꝑ tuas amā=
tiſſime frat̃ video libent̃:lego libēti⁹:q̄ michi ſēꝑ gratiſſime fue
rūt: et iam q̄ȝ ante gratiores. Nā pre ſe ferūt ꝑſpicuū iditiū ſi=
gularis beniuolētie erga me tue. Quib⁹ nō frater ne minus q̄ȝ
eloquēter oſtdis dedecus q̄ddaȝ in famam meam caſurum eſſe:
niſi a me abiecero ludi conſuetudinem. Facile frater tuis moni
tis acqeſcam: qui nondum monitus iam omnem ludum execra
tus fuerim. Leuaui igitur te atqȝ preueni:ne longo dolore tor
quearis:et vt omnis tibi in futurum timor abſit:certo polliceor

me nunq̈ fore taxillis vſurũ/neq; illis vnq̈ plus tributurum q̈
virtuti. Fidas michi/dũ fidem meã vadam conſtituo:nũq̈ ſplẽ
dori tanti nomĩs iniurias egero. Docuit me cicero fidem ex co
dictã:qm̃ fiat qđ dicitur. Finez facio:ignoſcas rogo breuitati.
nã nũq̃ velox abitio:nõ eſt paſſa vt tecũ lõgior eſſẽ.pſuadeq; ti
bi nichil me magis velle:q̈ tibi me obſequẽtiſſimũ eſſe. Fauſt⁹ vi
uas/ſicq; in christo valeas:vt q̃ ſibi placeãt:ſolũ facias cupiaſq;

Studẽs ſtudenti vt libros ei accõmodet. Ep̃la.xxvi.

Plurimum forte miraberis venerabilis dñe qua fiducia fre-
tus te p̃cib⁹ meis aggredi preſumpſerim: cũ nichil placiti p me
tibi impenſum mẽoror q̃ merito poſſem mutue a te beniuolẽtie
viciſſitudinem repoſcere. Hanc plane fiduciã de te michi man-
ſueti tui mores preſtant/tuaq; ſepe audita preſtat benignitas:
ad vltimum quoq; regionis originiſq; ꝯiunctio. Multa pfecto
dum oculos aperio amiciciarum inter nos incitamẽta pſpicio
q̃ vt nobiſcum creſcant ⁊ robora ſumant firmiora: te intime ro
go ne dedigneris p̃oribus tuis meritis me tibi aſtrictum redde
re:q prius oneri eſſe cogor q̈ ſeruitio potuerim. Tu tua boni-
tate michi ignoſces:q ad te pri⁹ rogans q̈ meritus acceſſero/
nec tibi permittas fore moleſtum:q meritis et virtutib⁹ ante-
cedas:quo nichil fore pulchrius Seneca putat. Habes macro-
bium in ſaturnalibus/habes etiã:vt audio donatum ſuper the
rẽtio q̃s libros ſi michi ꝯcedere nõ recuſaueris magno me meri-
to tibi pſtrinxeris:ex mẽoria donec viuã non caſuro/eoſq; ante
trimeſtre reſtituere fide bona polliceor:⁊ qdez illeſos rupturis/
⁊ maculis non labefactatos. Vale/et ſi qđ me velis precipe:q
mox deſiderijs tuis daturus fuero:man⁹/pectus/et aures.

Reſponſio ad preceden̄. Ep̃la.xxvij.

Incredibili quodam affectus ſũ gaudio colẽde p̃ceptor du;
tuas michi dulciſſimas litteras harũ lator reddidiſſet. Opto fe-
licib⁹ auſpicijs nr̃m amorem ĩchoari/augeri et trahi ĩ dies q̈ lõ
giſſimos. Nichil igitur morat⁹ inſpectis tuis lr̃is:petitos tibi li
bros eodem tuo cũ nũtio mitto/maiora facturus dũ expoſces

Nam cōceptionē librorum nichilipendo/quam bono viro nunq̄ vel incognito abnegaui. q̄ primum hoc aio libros ceperim possidere/vt illos abditos cōclusosq̄ teneam/velim lacerent/et pereāt/edat quoq̄ ignis eos in cineres vertat. Odi illum quisquis est tanq̄ vltime fecis virum/ qui libros eousq̄ vel celat vel abnegat. vt soli sibi eos ad ostentationem et gloriā seruat cū damno et librorum et postulantium/et cum graui ipsius posteritatis et auctorum iniuria: qui luculentissimos suos libros multo labore editos transmiserunt in posteros: q̄ si libero gressu in publicum non occultati ambulassent/ laterent adhuc in finiti in tenebris perlapsi libri/quorum iam monimenta nisi celum intereat: perire nō possent. Vale felix teq̄ in euum seruare dignetur creator astrorum.

Deplangitur fratris matrimonium. Ep̄la. xxviii.

Maximas intensas plurimasq̄ salutes. Cogor ego iam tibi cordialis amice quiddā quod me angit et vrit significare. Amauit miser/perdite/afflictimq̄ frater meus natu senior pauperculam puellā forma fulgentē/nō sic moribus et aio: q̄ tādem vt libidinis cupiditatē expleret: cū id aliter non posset suā illi fidē seseq̄ coniugem dedit. Qui caro/heus nimiū caro emit parui momētuli voluptatē: eandē iā multis doloribus recōpēsans: cui iā oīs vita supplicium est. Tanto eñ iam miserabilius simul viuere incipiunt: q̄to abinuicem minus liceat separi. Quid eñ tristius est q̄ hos semper iūgi debere: q̄ aio cōuenire non possunt. Quid quoq̄ durius q̄ nūq̄ discordē socium/ vel vt rectius hostē dicā: hic separatū? Erat profecto frater meus ad alia natus: quē natura dn̄i eum in lucem produxit: longe ad preclariora cogitauit q̄ q̄ sese infaustis nuptijs tam misere innecteret/et seipm̄ (vt aiunt) tā perdite vltra sepē proijceret/ cui vxor vt clare quasi in speculo video nil boni nilq̄ placiti factura est/nisi vt cum ipsa moriatur. Vale deus sit q̄ triste q̄quoq̄ raptim hec scripsi: qui te conseruet.

Responsio consolatoria ad precedentē. Ep̄la. xxix.

Salutes supra q̄ scribi posset letiores. Rogo adq̄ obtestor amice carissime q̄ eius rei dolorem exuas: que iam emēdari

non poteſt. Nã ſupi oẽs et ſi oĩa ꝯſilia ſua ĩ vnũ cõgeſſerint: nõ efficiẽt ꝙ iã factũ ſit infectũ. Nichil in iuuẽtute cadit ipſo amore deliriꝰ/ nichil cecius/ nichil picl'o plenius/ Errat oĩs amãs/ atq; nil recte efficit. et ſe ⁊ oĩa neſcit. Eris forte mẽte ſedatior: ſi alioꝝ caſus inſpexeris/ ml'tos ꝑdidit amor/ varijſq; angoribꝰ afflixit. Pluris deplãgo ꝙ frater tuꝰ vir maioris ingenij q̃ȝ fortune vxorẽ ꝑditiſſimam: q̃ȝ ꝙ pauperem nactꝰ ſit facile ſua ĩduſtria facultates adauxerit. ȝ certe facilius mille pulicũ legiones in ſole iacentes: ne ſe moueãt refrenaret q̃ȝ vxorẽ vnicam: ſi mala ſit a ꝯſuetudine deflecteret. cũ nulla fere res adeo parua ſit: q̃ nõ mala vxor cũ marito mox litẽ mouerit aut bellũ/ ȝ dolorẽ q̃ſo: nõ ſpẽ deieceris. Sepe viſa ſũt dura initia ĩ mollis ⁊ gratos exitꝰ ꝑdijſſe. Letuſq; viuas et firma valitudine potiare.

Scolaris ſcribit ad patrem vt pro determinãtijs ei denarios mittat. Epl'a. xxx.

Subiectionem humillimã loco ſalutꝭ. Omẽs mei ſocij metuẽdiſſie pater: vnico pene me relicto determinãtiaꝝ gradũ adepti ſũt/ vl' iã breui adepturi. Ne igr̃ a voƀ rebus in meis iudicer q̃ȝ ꝑ ſit negligẽtior/ vel p̃ti mee nõ vſq; ſatꝭ fidere: ȝ videar more aſelli paleſtrã in ſcolaſtico conflictu deffugere/ et forte vereri ne honorifice tãdẽ gradũ magiſterij cũ ſocijs meis aſſeq poſſeȝ. Ad v̄ſam benignitatẽ ꝯfugiſſe decreui: hũillima p̃ce rogãdo vt ꝑ h̄ gradu michi veſtrũ aſſenſuȝ: ⁊ denarios pie dignemini elargiri/ ne ſocijs meis q̃s plurios etate p̃uenio: ordie fiã poſterior/ atq; poſt eoꝝ terga relinquar. Id bõa fide polliceor daturũ me operam: ne plus annis q̃ȝ ſcientijs creſcam: q̃q; pecuniã labore redimã et tempus diligentia. Valete in eo qui oĩa ſoſpitat.

Reſpõſio patris ſuper filij petitiõe Epl'a. xxxi.

Fili: ꝙ ad gradũ tanto deſiderio aſpiras gaudeo. inditium id michi eſſe videtur animi volentis atq; fidentꝭ: ſatiſq; ſibi de ſeipſo ꝯſcij ad q̃q; boneſtã laudẽ erecti. Acquieſcẽs igitur tibi altiora conãti: boneſta petẽti: pecuniã ꝓ determinãtijs requiſitã mitto. idẽȝ expecta in ceteris/ que ex me iuxta hõeſtat aq; ꝑ

ce poſtulabis/ea tñ lege ſi interi parce/virtuoſe/laborioſeq; vi xeris. ſed ſec9 ſi feceris/ſecus habebis. Vale/Illi9 ſemꝑ ſ[illegible] donij meor quē virtus extollit: habet quod preferat auro.

Scribit ſcolaris ad ſuū pꝛoꝛē magr̄m vt prēm inducat q eū determiari permittat. Epl'a. xxxij

Humilitatem/ſubiectionē/ſeruitiūq; debitū ꝓ ſalute. Lōgo iā tpis curſu ꝯptū habui magr̄ mi pre cūct mortalib9 honorā de veſtra ꝯſilia meoꝝ parentum aures ꝑdulciter ſubire/ q̄s vel in his q̄ directionē meā reſpitiunt: poterit etiam tenuiſſima admonitio veſtra efficaciter inclinare. Diu etiā noui affectionē in me vr̄am longa ꝯſtantia cūfirmatam. Hinc michi fiducia ſurgit/ vt ad ſinū beniuolentie vr̄e ꝯuolē/in ipmq; ſupplices preces effundā. Inſtant iā louanij determinātiaꝝ tpa/qbus multi lectionis mee conſodales ꝓ graduū in artib9 quodam ꝓhemio determinātes fiūt. Parētes mei hui9 rei nec mores/nec formas/nec qd ꝯſit ſat cognoſcūt. Rogo igit̄ vos magr̄ optime dignemini parentes meos cariſſimos vt ad gradum in artib9 ſuſcipiēdum me ſubleuent inducere/eiſq; eoꝝ oculis corā ponēdo: qd is habit9 proderit/et qd noceret forte neglect9/qq; tpa iam affūt q̄ nunq̄ huic rei apta reditura ſint/et q rariſſime in h casu fit/ qd in curſu ⁊ idoneo tp̄e non fit. Hic induſtria veſtra parentib9 occurrendū eſt/q dilationibus gaudent: oīaq; in craſtinū ducunt. Non equis oculis aſpicere potero ſocios meos antecedere me premijs et honorib9/quos indefeſſa diligentia nitor ſcientijs preuenire. Nam donec viuam turpe duxero cedere pari: pulchrumq; viciſſe maiores. Vos igit̄ magiſter colendiſſime ad ſuperſtrictionem erectionēq; meam intendite/q in me fideliſſimo niſu pma litterarum coniecistis fundamenta/vt virtus q̄ a vobis incepit/cepta non decidat/ſed q p vos ortum eſt: per vos ſumat incrementum. Habebitis me donec viuam ꝓ veſtra ſalute ad deum qui omnipotens eſt deuotiſſimum oratorē/qui vobis tribuere digneī quod vobis noſcit ſalutare.

Reſponſio magr̄i ad epl'am priorem. Epl'a. xxxiij.

Quia tua petitio ſtudioſiſſime adoleſcēs honore fuit rōeqȝ plena/mox illi volens parui nec egui monitore ſcdo/factur⁹ ꝑ te plura ſi pari iuſtitia poſcas. Patri tuo ordīe lōgo ꝯſilia dedi/nō tuis votꝭ diſſona/q̄ eū nō modo tetigerunt ī cortice/ſed oſſa penetrarunt:incident qȝ medullis/qb⁹ facile qd poſtulas aſſequaris. Verb equare nō valeo q̄ȝ gaudeat pater:te gradū ardenter expetere/tuoſqȝ ſocios generoſo q̄dam conatu velle ſcientijs et gradib⁹ ſupare/qd ſibi ſtatuit vt aiunt vrbem ī corde. Ad magr̄m tuum pr̄ litteras mittit ſui animi teſtes. tu ergo cū ſocijs tuis ꝑgredere/ac ſemper enittere tuis ſcripꝭ tua ſtudia cōformare/ne q̄ ſcripſiſti ī calamo nata videanť/et non ex corde emanaſſe. Grad⁹ em̄ nil aliud eſt:q̄ȝ ſignum foris exhibitum/ qd q̄dem mēdax eſt/niſi int⁹ ſuū reſpondeat fundamētū. Non em̄ magr̄/ȝ poti⁹ ydolum ⁊ ſtatua eſt:q ſcientia carens vano honore/inaniqȝ nomīe gloriať. Vale et tuam naturam/tuamqȝ ꝑmiſſionem ſequere in preclara te vocantes.

Pať filiū louaniū mittēs ſcribit regēti. Ep̄la.xxxiiij.

Egregie vir/ filium meum ex pluribus vnum ad te mitto ſcientijs et moribus educandum/ quem in communi portione collocatū iri velim/cupiens eum ſcientijs locupletari et moribus/ non tantum menſa vel epulis. Sit qȝ in camera magiſtri qui eſt tam moribus q̄ȝ eloquentia preſtans/ qui dicere ſimul et facere doceat/ in quo non nimia emineat auſteritas/ nimiaqȝ comitas/ ne inde odium/hinc cōtempt⁹ oriať/q neqȝ vitia habeat/ neqȝ ferat/ quem filius libenter audiat/ dictis credat:et ſe ſimilem illi fieri concupiſcat/ cui pro ſuo labore me ſatiſfacturꝝ ſpōſor adeſto. Valetoqȝ perhilariter.

Reſpondet regens patri. Ep̄la.xxxv.

Filius tuus digniſſime vir quem domi mee educandum deſtinaſti/dum cum ipſo in p̄mo eius egreſſu de grammatice rudimentis diſceptarem/viſus ē michi de numero eorꝝ qui ſuos annos an̄ceſſerunt/cui magr̄m dedi ingenij ſui ducē/ q opā datur⁹ eſt/vt doctū efficiat doctiſſim⁹ ipſe/cui ſūma cura erit ī eo

vitia virtuteſqꝫ diſtinguere/itaqꝫ frenis eū cohibere: ne ī illici-
ta ꝓruat/ne q̊qꝫ p⁹ vitijs īſueſcat: q̄ ſciat vitia eē. Ex q̄ nichil
nō ꝑ futurū audiet/nichilqꝫ diſcet: qđ vel dediſcere/vel neciſſe
recti⁹ eſſet/q diurni ei⁹ ſtudij veſꝑi ſemꝑ rationē quātū ingenij
ratio dabit exiget. Pro cuius labore nobilis duo pollicit⁹ ſum:
vt eo ſit intenſior/et vt ſepe p̄mij labor ei dulcior fiat. Vale vt
apud plautū eſt vſqꝫ dum regnum optinet iupiter.

¶ Scribit̄ filio ſtudēti vt diligēter ſtudeat. Ep̄l'a. xxxvi.

¶ Fili: ſis ſalu⁹. Jdnā p̄miū eſt qđ opto: ꝓrimū illi vt toto co-
natu p̄ma tue iuuētutis face litteris ita incumbas vt tādem ex
litterarū ſemine: tu ſenior dulces fructus colligas. Sciaſqꝫ in te
cunctorū tui generis oculos eſſe cōuerſos omneſqꝫ ad tue vite
ſpectaculū eſſe attētos/caue ne eorū de te expectatio īminua
tur: ne quoqꝫ min⁹ in te inueniāt q̄ ſperauerit/maxime cum nō
iubentium querat̄ commodū ſed vtilitas obſequētis. Vale lon
gior eſſem/ſꝫ ad quietem me ſopor vocat.

¶ ¶ Reſponſio ſtudentis ad predicta. Ep̄l'a. xxxvij.

Dici non pōt celeberrime vir. quāta ſuauitate veſtre litte-
re animū ꝑfuderint meū admonitōe dulci abūde: q̄ eo michi gra
tior eſſe debet: quo magis michi profecturā eſſe video. Jamiaꝫ
mētē meā vehemens dolor occupat. nā cū neglecti temꝑis re
colo/q̄ ī poſt tergū ducꝰ oculis ſuſpiro: q ſero heus nimiū ſero
ad vniuerſitatē applicui tp̄s qꝫ qđ natura cuiqꝫ tā parca manu
largit̄. tā ꝓdigo iactu effudi/cuius nō tantam michi portiuncu
lā relictā video: vt hacet admodū minimā ꝑtem perdere. Cura
boqꝫ ne a veſtris cōſilijs animū deflectam: ſtudijs/litteriſqꝫ in
tentum. Nō op⁹ v̄bis eſt: orit̄ fides e factis. Jntentio em̄ mēe:
glorioſius re q̄ verbis exprimit̄. Valete michiqꝫ precipite/ni-
chil michi dulcius erit q̄ veſtris votis paruiſſe.

¶ Scribit ſtudens ad priorem magr̄m vt p̄rem hortetur
ꝙ ei denarios ꝑ ſtudio mittat. ¶ Ep̄l'a. xxxviij.

¶ Felicitatis conſtantiam. Cariſſime magiſter pater meus ſū
me michi metuendus in gymnaſio litterario me locauit. et qui

dem in camera magr̄i q̄ vitā meā diligent̄ obſeruat/ſtudia mea circūſpicit/ ꝯtinuo īterrogat/īſtruit/dirigit/nec boni guberna toris officium negligit. Habeo tū lectioīs/tū camere:ſocios inge= nio et diligētia ſingl'ari. Nichil michi deeſſet: ſi ſtudiolū h̄rem quo res meas collocarē tuti⁹/⁊ ſtuderem ſecreti⁹. Cognitū eſt em̄ nō ita poſſe colligi aīm/ īgenijq̄ȝ vires in vnū contrahi ī fre quētia ſcolariū ⁊ ſtrepitu ſocioꝝ:ſicut ī loco ſilenti ⁊ q̄eto: ab oī fremitu ſeparato. Vos igr̄ magr̄ optīe humillime ad pedes vſ= q̄ȝ ſupplico apud p̄rēm ꝓ hac re michi mediator adeſte: q̄ hȝ vo bis ꝓpemoduȝ/nō mō hui⁹:ȝ aliaruȝ reꝝ oīm pleniſſimā fidem vr̄a virtute ꝓmerente. Vale in eo ſine q̄ valor eſſe non poteſt.

Remiſſio magr̄i ſup̄ ſtudent̄ petitione. Ep̄l'a. xxxix.

Delectarūt me inſignis adoleſcens lr̄e tue vehement̄ tui in genij pulcherrime ymagines:quaꝝ verba dum ad ſentētias cō fero:quid cui anteponam ignoro/alteꝝ alterius venuſtate con ſplendet. At ne lōgi⁹ vager/ deſiderijs tuis honeſtis et iuſtis: non modo paratum ȝ cupidiſſimum:p̄rem tuum reddidi:q̄ gra= tulat̄ propoſito et fidit perſeuerantie. Tuū erit ei⁹ de te ſpē ac fiduciā ꝯfirmare/ne ego ſuadēdo/tu petēdo/p̄r credendo/ vel fallamus/vel fallamur. Tu vale in eo q̄ neq̄ȝ fallitur/neq̄ȝ fallit

Intimat̄ atq̄ȝ deplangit̄ peſtis. Ep̄l'a. xl.

Salutes tibi offerem gratioſiſſime p̄ceptor:iucunde/hilarit̄ atq̄ȝ gaudenter:niſi hec aduerbia multo iam t̄pe p̄didiſſem: ȝ q̄ perdidi:tu inueneris ꝓ ſalute. Nō fieri pōt qui cū multuȝ te di= ligam:tibi abſenti quaſi preſenti nr̄os animi/t̄pis/lociq̄ȝ ango= res nō ap̄iam. Irrupit apud nos p̄ hos eſtiuos calores dire pe ſtis calamitas:⁊ q̄dem adeo inclemēter/adeoq̄ȝ funeſta:vt hor reſcat calamus funeſtam luem depīgere:que plurimos iuuenes ſtrauit/innumeroſq̄ȝ ciues extinxit:vt oīs pene ciuitas extinc= ta iaceat/nec aliud videmus:q̄ȝ multos timore:pauoreq̄ȝ tabe= ſcere. Iam peſtifer annus nobis incubuit/mortiq̄ȝ fauit letalis aer/mult⁹ vndiq̄ȝ dolor/multiq̄ȝ lugubres eiulatus. Quid mul= ta dicam. En lachrimis defluimus/merore conficimur/do=

lore vexamur acerbo. Det deꝰ meliora pijs/horroreꝗꝫ hoſtibꝰ illū:q vos tñ interea ſua faciat gratia letuꝫ ſemꝑ atqꝫ felicem.

Reſpōſio conſolatoria ſuꝑ predictis. Ep̄l'a.xli.

Pulchra illa aduerbia q̄ in ep̄l'a memiſti ne ꝑ pieceris cariſſime frater:ꝓ ſalute:nō aio deficias:ꝫ letuꝫ te teneas. Nil ꝓdeſt dolor/nil ꝓſūt lachrīe:nec poſſūt fata moueri. Scio ꝙ natura lachris ſtimulos dedit:ꝫ modū virtuti:rationiqꝫ reliqt. Quid mirādum ꝙ nunc frōdes nunc fructꝰ defluunt arboribꝰ/paria ſūt hec:q̄ fatales hoīm caſus reſpiciunt/q̄tidie mala īcrementū capiunt. Quis em̄ eſt annꝰ ꝑore nō deterior:q̄ lux ſequens: que ꝑcedenti aliqd incōmodi nō adiecerit: Vex plꝰ dixero. Quis noſtrū tā letum mane vidit:vt nō añ crepuſculū cura meroꝛqꝫ ſurrepſerit. Noli igit̄ aīm tuū exulcerare fletibꝰ/ꝛ nō tā lachrimis: q̄ꝫ ad tp̄s loci abſentie fidas. Et felix valeas corpore ſano.

Remittit̄ ad p̄rem in artibus graduatꝰ. Ep̄l'a.xlij

Salutes omi gaudio letiores: Filium tuū celeberrime vir ad oꝛatiōes tuas ſanum:et ſaluum:auctumqꝫ ſcientia ꝛ gradu remitto:q abſcedēs laudem mēoriā qꝫ hōeſtā Louanij ſue fame reliqt. Ideoqꝫ grate recipies atqꝫ benigne:opam meā in eū cōiectam:q̄ꝫ ceteris votis tuis ī oibꝰ paratā ſemꝑ habeb. Te q̄qꝫ rogo ꝑ vetere nr̄m:q rūpi neqt amorē vel ſi ſic potiꝰ pateris cōſulo:ꝙ filium tuū ad lr̄as natum:a ſcolis nō diſtrahas. Sꝫ rurſꝰ ad vniuerſitatem louanienſem vel aliā quāpiam mittas/neqꝫ ſinas adoleſcentie ſue florem fruſtra defloreſcere. Nam erudiri negligit:q ſegnis efficit̄/retrocedit:q non progredit̄. Non fructum arbor dabit:que in flore deficit/nec meſſem dij dabunt:agrum non ſerentibꝰ Valeto:tuūqꝫ filium valere facito.

Intimat frater fratri patris obituꝫ cū doloroſo plāctu Epiſtola.xliij.

Cariſſime frater. Dū dies auguſti ſeptimꝰ ſuam auroram ꝓtuliſſet:genitor nr̄ extinguitur/et vt neceſſe erat nature conceſſit:eiqꝫ ſoluit quod debuit/adeoqꝫ deuote vita defungitur vt potius de tam ſalubri: dulciqꝫ exitu gaudendum q̄ꝫ lachriman

dum eſſet/niſi natura ſtimul'nos ſuis ĩpelleret:q oẽs domi fle-
tu pſtringimur. Mr̃ noſtra q̃ nos pepit:i luceq̃ȝ edidit tertiam
iã noctez iſomnẽ egit/mẽte carens:nõ lachꝛis:q̃ tpa iam trahit
ml'tis fletib⁹ atqȝ lamẽtis:cui ſpero tuam p pñtiam multum do
loꝛis abrumpere poteris. Ad nos igit mox venito/id etiaȝ tua
res expoſtulat:idut⁹ veſtes lugubꝛes:huicqȝ domeſtico luctui
ꝯgruas. Intereaqȝ pꝛem nr̃m eťnam regem aſſcq deꝑcemur/ ꝙ
vnicum illi ꝓdeeſſe poterit/ꝙ agamus: libellos atqȝ ſarcinulas
tuas Louanij dimittas/illic q̃ȝpmum reditur⁹: ſtudiũ tuũ ꝓſe
cuturus eo feruentius:q̃ pater nr̃ id moꝛiens exoptauit inſtan-
ti⁹:eiuſqȝ voluntatem vltimã i ꝙ ipletturus:q̃ ſibi tam vehemẽs
pmanſit:vt ne vicina qdem moꝛte lenteſceret. Perſuade tibi
ꝙ me frẽm ſemp eſſe inueneris:ſi quod initinm eſt oĩs pſtantie
lr̃is diligenter incumbas:et cum virtute gradiaris. Uale/atqȝ
ſic ſtudeas:vt ſemper magis valeas. ❡ Epl'a.xliiij.

Amicus librum reperit quem timet venditum eſſe.

Salutem fideiqȝ ſeruantiam. Amice cariſſime:iſlauit aurib⁹
meis fama oi curſoꝛe velocioꝛ:ꝙ librum illum meum:quẽ accõ-
modato poſſides.alteri vendideris.Sepe rogaui vt eundẽ mi-
chi remitteres/ꝙ neqȝ librum/neqȝ reſpõſum ſũ aſſecutus. No
ſti amice ꝙ ſola'fides ſeruat amicum.Scis etiam q̃ȝ libera leta-
qȝ fronte oĩbus deſiderijs tuis me ſemp paratiſſimum habuiſti
qui ſemper cupiui ſtricto amoꝛe tibi cõnecti. Rurſus igitur ad
pces cõuolo attenta mente rogitans:ne me diutius ꝓtractio
ne conducas:quo cogar iuris remediũ q̃rere:tibi nec vtile/ nec
honeſtum.Et ſũme vide:ne cultus ſpernas:et amatus oderis.
Uale in eo qui cunctoꝛum coꝛda cernit ab alto.

❡ Remittitur liber cum excuſatione honeſta.

❡ Epiſtola.xlv.

❡ Salutem amoꝛiſqȝ ꝯſtantiã. Solidiſſimũ atqȝ pcipuũ vere
amicicie fundamentum.eſt amice colẽde:vt de amico nũq̃ȝ ali-
quid dubitetur. Nam vbi dubitatio irrepſerit.mox deficiat no
men amici neceſſe eſt.Graui ego doloꝛe ꝯſternoꝛ: vidẽs ꝙ me

exiſſias ꝓmiſſionū largiorē q̄ȝ fidei. Scio ꝙ nil turpiꝰ ſol videt
fidefrago. Librū tuū mlťa cum gr̄aꝝ actōe remitto/ne nr̄am a
miciciā turbet dilatio. Nā ſemꝑ ego id aio fixū tenui: me tui a
nimi p̄ncipaliſſimā ſedē occupare. Caue āpliꝰ rogo/ne labia ma
liuola apō tuū iuſtiſſimū pectꝰ lumen v̄itatꝭ extinguant/tibi nū
q̄ȝ defuero/vel fide vel obſequio q michi ſalꝰ es precipuum de
cus/atqȝ leuamē. Vale felix/ teqȝ conſeruet regnator olimpi.

¶ Scribit ſenex ſe pericula climaterici anni tranſi
uiſſe. ¶ Epiſtola. xlvi.

¶ Largas abundo fluxu ſalutes. Ago iā annum ſexageſimum
terciū p̄ſtantiſſie vir/quē Caldei climatericū ⁊ ſcalariū atqȝ fa
talē vocant/quē Pictagorici/aut ꝓpter latentē vim ſeptena
rij numeri atqȝ binari.i ſeſe ſepties multiplicati/aut forte ꝓpt̄
quaſi vltimum cōis etatꝭ hoīm flexū/aut ob occulti fati quāpiā
aliā latēciam ꝑiculoſuȝ eſſe putarūt. Qui annus ſuo p̄mo agreſ
ſu ſubrigidulꝰ michi viſus ē i quo ſenectutꝭ icōmoda grauiꝰ ſoli
to i ocl'is ⁊ tibijs ſuȝ ꝑpeſſus/atqȝ adeo vt cuȝ Virgiliano euā
dro ceperī ſuſpirio multo exclamare. O michi p̄teritos referat
ſi iupit̄ annos. Atqȝ illud maximiani. O q̄ȝ dura p̄mit miſeros
cōditio vite. Nō ſuȝ qō fuerā/perijt pars maxia noſtri. Sȝ poſt
paruule partis anni fluxum: redijt p̄ſtinus michi vigor in mem
bris/ea certe integritate: vt caldaicus ille annꝰ i me nichil egiſ
ſe videat̄/niſi forte ꝙ in multis in me etiā ceciderit id ſcȝ: ꝙ illi
mors ſepe vicinior eſt/cui videtur abſentior/ cui tn̄ natura in
certum finem ſtatuit: vt ꝓpior ſemper crederetur. Sed vale/
hora eñ iam tarda eſt: leticima michi letis cum ſocijs cena fuit:
qui pariter equitatu feſſi ex brugis gandauum tarde applicuimꝰ
Suadet igit̄ ſomnos (vt inquit Naſo) tp̄s motuſqȝ merūqȝ.

¶ Rogat pat̄ ne filius ſuus cum quodam diſcolo con
uerſetur. ¶ Epl'a. xlvij.

¶ Letiſſimas cum felicitate ſalutes. Neſcio quid audio vene
rande magiſter tuo in litterario gymnaſio quendam curati no
ſtri nepotuluȝ eſſe receptum: quē a filio meo tuaȝ ꝑ prudētiā ita

arceri deſidero: vt nulla p̄rſus inter eos ꝯmunio cadat. Naꝫ ſi is tua in domo bene ſe rexerit: inter ꝓdigia meminero dici. Iā ille ſellulas meretricum adire: vecteſqꝫ eaꝝ i forib⁹ ſubita vi cō fringere/linguā habet cui ſilentium pena eſt. Nam q̄ ſcit ⁊ que neſcit: pari audacia loquit᷑/nichilqꝫ petit niſi qđ venter: ſapor⁊qꝫ ſuaſerit/atqꝫ libido. Si quē ſe peiorem videat: paratum ſemper digitum hꝫ: quo illi oculum eruat/ex quo nil aliud q̄ꝫ tediūꝫ expecta. Cum quo ſi fili⁹ me⁹ verſaret᷑: nō illeſus euaderet. Plurimum tibi debebo: ſi a filio hanc ſocietatem malā: omnēqꝫ ſimilē ſemoueris. Quodqꝫ ꝑfecto ſi feceris: radicem mali ſuccideris: ſil'qꝫ errorē ꝓpuleris. Felix vale: caruſqꝫ celicolis eſto.

¶ Reſponſio regentis ſuper contentis in p̄cedēti epiſtola. ¶ Epiſtola. xlviij.

¶ Salutes plurīas oī ſalute letiores. Vera oīa repi q̄ michi celeberrime dn̄e tuas p̄ lr̄as iuuene de q̄dam itimaſti: q̄ me p̄mis dieb⁹ mentita ꝓbitate deluſit. Sed dū paulo ꝑpi⁹ aſpicerem⁊mox ꝑpendi q̄ multū ſtultitie ſuccū ꝑbiberat. Hꝫ igeniū ꝑtinax ad praua ꝓmptū: hoc eſt iſciuum/affixūqꝫ erroribꝰ. Itaqꝫ viuere icipit: vt nichil int᷑ eū: pecudēqꝫ diſtare putares⁊ Pulchrū dūc i domib⁹ meretricū hoſtijs vulſis e cardine oīa ꝑuertere/vbi denarios p̄ris q̄s largit᷑ habuit q̄ſi ad ꝑdēdū ꝯduct⁹/nō tm̄ deuorauit: ꝫ veri⁹ ꝓfudit/qđ iō venit: q̄⁊ p̄⁊ eū miſere/afflicti/ꝑdite diligit. Multū vt ſcribis loquacul⁹ ē: q̄ michi diſplicet. Nā cadit prauꝫ decus in loquaces. Dabo opam ne cum filio verſet᷑/ne q̄qꝫ ꝯtagio ledat. Tu valeto ꝑualent᷑: ⁊viuito mente quieta

¶ Mittitur filius ad amicum vt eum in pedagogio ponat quem pater qualificat vt ei cautius proſpiciatur. ¶ Epiſtola. xlix.

¶ Multaꝝ ſalutū pleniſſimum ſinum. Percolēde dn̄e cū ſederē ſub ramis arborꝝ vmbrā q̄rens: caloris ꝓpulſandi gr̄a/aduenit is nūci⁹ has q̄ ꝑfert: quē mox rogatū feci: parūꝑ vt ſiſteret/donec eas ꝑpingerem. Ecce optie vir quia filium meum ad capiendū igenij cultum longiūꝫ mittere ꝓpoſui. ⁊ quia michi per

ſpectus ſemp̲ fuit tue in me fidei nitor ſingl'aris. Hinc te p̄cib⁹ meis aggredior: vt ei de pedagogo pſpicias: maxie q̄ liguaz ei⁹ vt par erit inſtituat, ne v̄bis lapſantib⁹ defluat, eāq̄z neq̄z liberā neq̄z vagā dimittat: ſz rōis pudoriſq̄z vicl'is gubernatā. Nā ex ſui natura tā garrul⁹ tāq̄z cupid⁹ ſermonis eſt: vt ſi denarios habet mox ꝯducat q̄ auſcultent. Loquit'q̄z v̄ba ml'ta icōpra ſtupentia graculorū ſil'ia, ex q̄bus ſenſus null⁹ excudet: non magis q̄z ſanguis e ſaxo. Id gen⁹ iuuenū veteres appellarūt blaterones, atq̄z liguaces. Blaterare ei is optie nouit: ſz loq̄ ineptiſſime, et q̄d deteri⁹ eſt: ad tacendum penit⁹ ipos. Scis q̄d veli: facito vt ſoles, ſed ad me ſcribe q̄z ſoles frequenti⁹. ¶ Epl'a. l.

¶ Amic⁹ meritorꝝ amici memit cū ſui ppetui fuiciȷ̄ oblatōe

Salutes plures q̄z valeat is calamus depigere. q̄z q̄z tibi colēde p̄ceptor grā a me referri tāta nō pōt q̄zta debet', būda tn̄ ē tāta: q̄zta maximā anim⁹ me⁹ poterit ꝯcipere. Nūq̄z videbit q̄ videt oīa phebus: q̄ merita illa in me tua vlla fuerit obliuionis nube ꝯtecta. Me certe totū nichil mei retinens: tibi deuoueo. Plura in hac re dicerē: niſi nos ābos agnoſcerem. Scio te illuz eſſe q̄ blandicias reiicis, neq̄z petere ſoles ianes applauſus, neq̄z ego q̄dem ille ſum: q̄ adulari ſoleā, vl' inſufflare veſicas, nec tali thure gaudes: nec ego tali ſacrificio: ſz amiciciā ſēp nutrire conabor: rebus et aīo. Finē doverit⁹ ne tibi plixitas tedia daret. Valeto felix: eſtote fauſtus in cuū. Ex tornaco volāte manu: leuiſſima penna iunij ſole tertio.

¶ Petit' cōſiliū ꝛ auxiliū et nunciȷ̄ credeñ. Epl'a. li.

¶ Ineffabiles ſpe ml'ta ſalutes. Ad te venirē colēde p̄ceptor niſi iā aſp̄ū gelu eſſet: freret q̄z auſter eūtes. Pro pedib⁹ igit' calamo vtar. Impiū michi care p̄ceptor ſydus illuxit: acciditq̄z in me illō ad Atticū Tullij v̄bū. Meror me quotidian⁹ lacerat et ꝯficit. Itaq̄z ſum aīo pculſo atq̄z abiecto. q̄ vix me miſereq̄z ſuſtēto. Mittit' igr ad te famulus me⁹ clare ſingl'a narratur⁹: a te cōſiliū, auxiliuz, ſpē ſalutē: expetēs. Aſſūpſi te ptectorez meū, tuoq̄z ſcuto tect⁹: nichil ego pti meſcā. Vale. ex louāio febrarij

luce tertia:eo calami curſu:quo lepus ſegnior eſſet.

¶ Ad idem pro celeri iuuamine. ¶ Ep'la.lij.

¶ Ingētes cum l'o pfūdo ſalutes. Meridianas hodie lr̄as ad
te dedi:caſus iā cogit ꝙ veſp̄rias adiūgā. Sedeo iā cariſſie vir
i ꝯpedib⁹ ⁊ captitate detēt⁹. pinde ſi nūti⁹ me⁹ te ſedentē iue-
niat:mox ſurge:ſi ſtātem:vade:ſi vadēt ē:curre:ſi currēt ē:aduola
op⁹ ē ſūma acceleratiōe/grauitas rei ml'tas p̄ces expoſtulat:ſ;
nr̄a aicicia pauciores. Vale:ex louāio tā rapido curſu digitorū:
vt vix ocl'i ſeq̄renẗ. ¶ Rūſio ad lr̄as binas p̄ceð. Ep'la.liij:

¶ Plurimas abūdo fauore ſalutes. Nō viuit qs vſpiā loci:cu-
ius amiciciā tanti feceri:qui tuā lōge p̄tuleri. Qð igiẗ mun⁹ ha-
beo maxim memetipm̄ tibi totū offero:atq; mille millium lr̄arū
verborumq; loco h̄ ſola ſit oiꝫ ſūma:me tibi votiſq; tuis dedit iſ-
ſimum eſſe. In re igiẗ tua:tm̄ michi digneẗ cōcedere op̄s:vt ali
quid efficere poſſim. nā vt veli virt⁹ meritaq; tua diu pridēq; i
parūt: Precurrit ad te nunci⁹ tu⁹: quē ꝑceleriẗ ſequar a tergo:
ecce mox iam adero. Vale. ¶ Epiſtola.liiij.

¶ Littere cōmendaticie q̄bus amicus cōmendaẗ amico.
Ad te pficiſciẗ multa ſua in te ſpe:et me cōſultore has q ꝑ
fert adoleſcēs:quē adeo vt filiū amo:ꝙ ſemꝑ ei⁹ ſeruitiū in me
extiterit ſingl'are. Vet⁹ illa amicicia nr̄a tā fortib⁹ nodis cōſu-
ta:vt nulla etate:nullaq; vi diſſui poſſit:ſpē michi cōtulit ꝙ ad
te ꝑꝯfidēter ſcriberē:eundemq; tibi ꝯmēdarē. Amor diffidere
neſcit. Aſpiratis q̄ddā pmotionis:ꝙ i pēdēti eſt aſſeq̄/ad quē
rē arrectior michi ſpes adeſſet:ſi te haberē cōfautorem. Hūc er
go tibi magnopꝑe ꝯmendo:⁊ enixe rogo:atq; ita: vt maiore ſtu-
dio:iuſtioreq; de cauſa magis ex aio rogare nichil poſſiꝫ:vt eū
tuo ex more humaniſſime recipias pie audias:ſuiſq; dictis fidē
p̄ſtes:ſentiatq;:nō reb⁹ mō/ſ; v̄bis/vultu:et oculis tuā beniuo
lentiā:opamq; ſibi nequaq̄ꝫ defuturā:quo michi q̄ꝫ maximas:q̄ꝫ
p̄mum:q̄ꝫ ſepiſſime gratias agat. Vale: ex louanio adeo curſiꝫ:
vt viſus ſit calamus ventos ſuperare fugaces.

¶ Rūſio ad ep'lam precedentem. ¶ Ep'la.lv.

¶ Adoleſcenti illi quem michi p tuas lras commendaſti:me et mea obtuli. Eritqȝ ſibi poſthac opa mea preſto: ea ſi vti volet. Sic me tua pſtina merita:tua virt⁹:tueqȝ ſupfuſe preces iclinarunt:videro quoqȝ ne vel te negligenter ſcripſiſſe:vel me obaudiſſe putet:ptermittamqȝ nichil qd opis me fuerit et illi⁹ interſit. Si qd aliud ex me poſtulas:pcipe:nūq̄ȝ tibi:vel tuis de fuero/pius deficerent aſtra celo:et calor igni. Vale.ex louanio mane auguſti quīta/ dum vix depuliſſent aurore lumina noctem.

¶ Deteſtatio tarde et rare ſcriptiōis. ¶ Epl'a.lvi.

¶ Salutes innumeras:votaqȝ aſſequi:et ſanitatem. Nūq̄ȝ taȝ grata fuit ruricol' dulciſſima pluuia tpe lōge ſiccitatis: neqȝ ſol poſt longas nebulas:q̄ȝ eſſent michi lre tue lōgum poſt ſilentiū. Non igit̄ pmittas queſo amiciſſime vir longiori taciturnitate amiciciam nr̄am obliuionis nube fuſcari. Surripe rogo tpis aliquid:qd amicicie tribuas:Accuſarē ego te vehementi⁹ negligētie multe:ſi putarem te hmōi verba magnifacere ſed noui ingenium tuū:q nō minus ſurd⁹ es:q̄ȝ mut⁹/ cuȝ id tibi cōducere putas.ſed certe more hoiȝ venit:vt ditiores effecti:paupiores negligant. Eſt michi certe grata illa taciturnitas ex tam vtili cauſa ſuborta. Grati⁹ em̄ michi eſt te locupletē eſſe tacēdo:q̄ȝ ſcribendo inopem. Sȝ obſecro ne tibi diutius atramentum balſamus ſit:ne calamus biſſinus: neve papir⁹ aurea:q cūcta diſſipare formidas:vel haȝ ſi reruȝ apd te tanta caritas ſit/ ſcribe q̄ſo more vetuſto in tabellis cereis:vel arborū corticibus. Vale:tibiqȝ pſuade/ nichil eē qd magis veli:q̄ȝ tibi obſequētiſſim⁹eſſe.

¶ Admonitio fidei ſeruande ſuper beneficiȷ̄ permutatione. ¶ Epiſtola.lvij.

¶ Salu⁹ ꝛ ſan⁹ eſto. Quod cū alio q̄ȝ mecū nūq̄ȝ tuū bñficiū pmutatur⁹ eras venerabilis dn̄e aſſertiōe ml'ta crebro michi pollicit⁹ es. Sȝ neſcio qd iam audio:q eadē ſup re cū alio q̄dā plurimū vbor habuiſſes. Tu videris q̄ſo:ſi id facere ſatis tibi ſit integrum. Nichil duco honorabilius nichilqȝ antiqui⁹ fide. Scis em̄ q̄ȝ clariſſimi lumis ipſa fides lampas ſit. Habet nāqȝ(tullio

teste ꝟ nomē fides ſillabas duas/vnā a dicto/alterā a facto/q̄
ſi tūc vera fides ſit:ſi fiat qđ dicitur. Fac igiť optime frater:qđ
dixiſti/ſic eñ fides ſtabit:q̄ vtiqꝫ ꝑitura eſt niſi factū dicto cohe
reat. Facito rogo in hac re/ne michi:neqꝫ fidei deſis/cū vitā ꝓ
tua ſalute:tum opes oēs ꝓfūderē. Parcito q̄ſo/ſi me audēcius
loqui q̄ꝫ par eſt ꝑſpexeris. Calamus meus garrulus eſt:et pluri-
mi fluxus:neſcit qꝫ debito puncto cōſiſtere.potēs eſt vero amor
nr̄ oia i rectū flectere. Vale:atqꝫ fauſta:feliciqꝫ ſoſpitate fruaris

¶ Habentur gratie amico:et deſideratur eius ad-
uentus. ¶ Epiſtola.lviij.

¶ Salutes amiciſſimas. Cū litteras tuas excultiſſimo ingenio
ſcriptas acciperem ornatiſſime vir:vix dici q̄at q̄ꝫta ſim letitia:
gaudioqꝫ affect⁹/cum ꝑ eas me feceris certiorē: deſiderio meo
ſatiſdatū eſſe:q mea opera accuratiſſime expleſti oia: q̄ tue fidei
ꝯmendarā:nec video ſane q̄cq̄ꝫ a te pretermiſſum:qđ mea inť-
eſſe arbitrari potuiſſes:tum etiam maxie:qꝛ prope diē vt ſcribis
te ad nos vſqꝫ recipies.quod q̄ꝫ primū fore vehementer etiam:
atqꝫ etiam opto. Sat noſti q̄ꝫ ſint oia exoptantibus tardiora.
Tunc enim inter nos/que ſunt archana/ſemotis arbitris libe
re cōmentabimur/Et ſi interea quicq̄ꝫ eſt:qđ a me fieri poſtules
id totū in tua fore poteſtate ꝯfide. Nā ego ꝑfecto tamtam tu⁹
ſuꝫ:vt nullus cuiuſq̄ꝫ magis eſſe poſſit. Tuo igitur arbitratu me
vtere.⁊ bene vale. Ex valencenis martij prima tarde:duꝫ nigre
contexerant latitantia ſydera nubes.

¶ Ad amicū vt frater ex carcere libereť. ¶ Epl'a.lix.

¶ Ingētes fauētiſſimo corde ſalutes. Si hūaniſſimi modeſtiſ-
ſimiqꝫ mores tui amice cariſſime ab ineūte ꝓpe adoleſcētia nō
michi plus ꝗde cogniti eſſēt:nō auderē ꝑfecto tāta cū fiducia id
a te poſtulare:qđ michi gratiſſimū ſis factur⁹. Solent nōnulli:q
ſplēdidiorē fortunā ſūt aſſecuti:reddi ſuis aicis difficiliores. At
neſcire ſi poſſū q̄ꝫ bēigna ſēꝑ vrbāitate q̄ꝫ ꝓmpto:facili/liberali
qꝫ aio tu ſēꝑ i vſū acceſſeris q̄tiens michi op⁹ erat tuo ꝑfrui adiu-
mēto/nec vlla fortūe traheris temeritate. ꝟ rōe ſēꝑ ꝯſilioqꝫ cō

duceris. Sed ne videar difficilimū qcq̄ȝ a te petiturꝰ/rē accipe
Frēm hēo q gandaui poſteaq̄ȝ coram ſcabinis cauſaȝ ſuā agere
incepiſſet: ꝯiectꝰ eſt i carcerē/q me fecit de caſu non de ſuo erra
to certioreȝ/niſi ꝯmūi: viſitatoq; planctu (vt ſolent oīs q iudi
cio plectunt̄) ꝙ mł'tū iniuſte ſit detentꝰ. Te plurimū rogo eun-
dem viſita: et q̄ad poteris eiꝰ liberationi intende. ſubeger a me
abijt: ⁊ oīa aduerſa infeliciſſime ꝑpeſſus eſt. Feſtia igit̄ ne mors
preueniat: q̄ alteram carceris clauem habet. Poteris eñ magiſ
verbis: q̄ȝ alij factis prodeſſe. Et ſi qd ex me petieris/me tibi/
omiaq; mea offero oblatione fraterna. Et vale fortunate.

¶ Littere deprecatorie ad primam miſſam. Epl'a. lx

¶ Immenſas innumeraſq; ſalutes. Parentū et amicorū cōſi
lio: vrgente quoq; me deuotionis ſpū: ad ſacerdotium me con-
tuli. Primam miſſam fauente dei clemētia celebraturꝰ ſum ſep
tembris decima: q̄ dies vt ꝯuentu amicorū meorum ſollēniſſima
fiat. vehementer exopto: q̄s dum mente recolere cepi ipſe inter
primos occurriſti. Rogo igit̄ te amantiſſime vir: vt q prius ſem
per beniuolentia me cōplecti: fauoreq; ꝓſequi ꝯſueſti/hāc diē:
q̄ oēm expectationem diuturni deſiderij mei expletura eſt: tua
preſentia tuiſq; fauoribus coornes. Dabo vices dū vires erūt
et repopoſceris. Me eñ tibi deuoueo meq; totū polliceor: et
offero. Vale in chriſto: cuius tuis aſpiret gratia votis.

¶ Littere deprecatorie ad nuptias. ¶ Epl'a. lxi.

¶ Ex intio cordis oblatas mille ſalutes. Maiorū meoꝝ ꝯſua-
ſu amicorūq; ductu. qbꝰ nō ꝯgruit obluctari: i vxorē delegi mi-
chi vicini mei optimi viri filiam parum gñis: ⁊ dotis: ſ; morū: et
forme oculo meo iudice p̄ditam. q̄ ſua diligentia ꝯiugaliq; fi-
de curas domeſticas gerat/cōponat: et inſtruat/aſtetq; michi
vxorio more in ſpē ꝓcreandaꝝ ꝓlium: qbꝰ et gñis nomē: et ſi q̄
michi ſupſint bona relinquam. Cōſtitutꝰ eſt nuptiaꝝ dies octo
bris penultia: quā rogo michi tua optata: p̄ñtia/tuiſq; fauoribꝰ
digneris honeſtioreȝ: iocundioremq; efficere. Interea vale. Ex
louanio ſci luce ꝓfeſto tarde/iam terris luce dimota.

¶ Petit̄ ꝓuiſio de fructib⁹ q̄drageſimalib⁹. Ep̄l'a.lxij.

¶ Cõmendatiões atq; ſalutes p̄tereo:q̄s niſi imenſas meo ti-
bi noie is nūti⁹ obtulerit:velim eū exiſtimes mee ꝯmiſſionis:ſue
q; ꝓmiſſionis neglectorem. Poſſis optare cariſſime frater: ꝙ
a te diſtantior eēm:vñ tibi ex me amoris tāt fidē: ꝫ moleſtie mi-
nus eſſet. Tacuiſſem iā ego ſola verecūdia tentus: ſi nō eā fidu
cia ſuperaſſet. Eo nāq; fidenti⁹ rogo:q̄ meis p̄cibus ſepe liben-
ti⁹ annuiſti. Ferunt̄ dactili:fic⁹:racemi:ceteraq; q̄drageſime ali
menta. Brugis multa copia aduētaſſe:de q̄bus:vt ſoles:etiam
michi ꝓſpicias rogo. Ita tñ:vt q̄ melius fieri poſſit: et rex elec
tioni ꝯſulat̄: et nūmor parſimonie. Si q̄d me velis:is ſum: q ne
velim admoneri. Si eñ ſcirem:q̄d ex me cuperes:ꝑfecto āteq̄ȝ
poſceres adeſſet. Uale frater:et felix eſto: Ex louanio februarij
q̄nta tarde:dū nox adeſſet orientib⁹ creſcentibus aſtris.

¶ Reſponſio ad litteras precedentes. ¶ Ep̄l'a.lxiij.

¶ Non ſol eſtiuus tot producit radios:q̄ȝ michi ſalutes is tu
us nūti⁹ tuo noie dixit. Nō igit̄ eſt q̄ eū appelles tui ꝯmiſſi ver
ſatice. Tu obliuioſum ſalutes ex me totidē habe:vel fieri ſi poſ
ſit duplicatas. Fruct⁹ quos ꝓ te cõparari petiuiſti vir ꝑcolen
de:in naui ſunt in magno dolio clauſi/ ne vel naute inſcicia per
mutent̄/vel manib⁹ aſtantiū minuant̄. Huiuſcemodi eñ minu-
ta eſculenta oculis manibuſq; patentia ꝑraro creſcere:cõſueue
runt. Si fides ſit oculis rem habes electiſſimam:et certe ſuo p̄
cio dignam. Nunti⁹ rem agi vidit.ipſe merces:et preciū:et om
nia nouit. Si q̄d amplius ex me velis:ampli⁹ māda:ꝛ optime va
le. Ex brugis perceleriter februarij luce decima.

¶ Inquiritur condicio:et qualificatio cuiuſdam do
micelle. ¶ Epiſtola.lxiiij.

¶ Dum nundinarum tp̄e diſertiſſime vir ꝛc. Antvverpie diu
queſitum non inueniſſem:gandauum prexi tecum loquendi grā
Illuc cum veniſſem:tu Antvverpiam v̄ſus iueras. Dum rur-
ſus antvverpiā peto:tu gandauū remigraueraſ:defuitq; michi
ſyd⁹ benignū/quo te in via:vel in terminis:vel ī tereā vſpiā loci

conueniſſē. ꝑcupid⁹ erā tecū loqui de re nuſq̄ʒ diuulganda: nec paruı pōderis/q̄ dū diutius ꝓtrahi nequit/ cogor ꝓ lingua calamo vti. Fuit tibi vicin⁹ dū viueret mercator venet⁹ inter mercatores non obſcuri nōis. is reliquit viduā cuius ꝯditiones: fortunas/et ſtatū: q̄ſo michi tectiſſime pandas. Res em̄ hm̄oi agitur in qua facile poſſit/ſi feceris/mea vtilitas: vel ſi neglexeris magna iactura ꝯſiſtere. Dum colloqui inter nos nobis dabit/ oīa noſceſ. Uale. ex louāio februarii vltia digitorꝫ motu nō ſegni

Reſponſio ad ep̄l'am precedentem. Ep̄l'a. lxv.

Aueto vir ornatiſſime. Mulieri illi/ꝓ qua petis/cordialis amice etas iam ingraueſcens eſt. Habet tn̄ adhuc infractā valitudinē/q̄ numeroſe ſobolis multitudinem ex ſe ꝓgenitā videt/ filios: filiorumq̄ʒ filios/atq̄ʒ nepotes. Foris: et domi ſumme auctoritatis eſt. Itaq̄ʒ abſq̄ʒ viro mercaturā exercet; et ſingula regit/vt nemo cōſilii: prudentiāq̄ʒ viri deeſſe ſentiat. Integerrimū nomē gerit p̄ſtantiſſime mulieris: ⁊ addo fortunatiſſime. Sic dicere cogit gen⁹: fortuna/liberi: et eius diuitie poſſeſſio. quibus non deſunt prudētia: v̄tus/⁊ ꝓbitas. Uitā em̄ huiuſcemodi ducit ſub multo ſue fame ſplendore/vt michi multiplex pateat cāpus/virtutes vt narrē: vt vitia/nullus. Uale. ex gaudano clamitante nūcio tarde poſt cenā: poſt vina: palpebris ſic vigilia feſſis/vt ſingula ꝓſpecta bina michi viderentur. Parcito igit̄ ſi vix legas/q̄ vix ſcripſi calamo ſine lege currente.

Rogatur patrinus pro leuatione prolis ex ſacro fonte. Epiſtola. lxvi.

Noctis hui⁹ circit̄ mediū peperit michi vxor dono d̄i partu ꝯmodiſſi̇o filiū/quē dū a matronis audiui illi⁹ roboris eſſe/vt i paruula baptiſmi dilatōe pic̄l'ʒ futurꝫ nullū timeret/mox ego dū hodierna luce declināte iā nocte inciperet parūp albeſcere celum/has ad te ſcribo pfeſtine ſtudioſe: rogitās vt ad horaʒ poſt meridianā q̄rtā. Louani adſis i ſanctiq̄ʒ Petri baſilica: ad ſacrūq̄ʒ fontē filio meo manū accōmodes: teq̄ʒ michi ꝯpatrē: ⁊ nato patrinū p̄beas/vt qm̄ multis amiciciarūʒ nodis ꝯnectimur/

ſctm̄ illud ꝯpaternitatis vinculū etiā nobis etiā ſit adiunctū cupioqꝫ filiuꝫ meū tuo nomine appelliari/quo minus a te deſſi deat/cui in moꝛibus:et vita ſimillimum fieri exopto.quo ſecuꝫ aliquid tui ſemper deferat:rationēqꝫ habeat ſibi coniūctā eo ti bi parendi alacrius/te imitandi:et obſeruandi vt alterum pa- rentem:vt vite cenſoꝛem.Uale q̄ȝ queas optare felicius.

Reſponſio ad p̄cedentē. Epiſtola.lxvij.

Cū hodierna die cāpana octauā hoꝛā ānūciaret/ſeruitoꝛ tu⁹ p ingētē pluuiā feſtinato aduolat aduſqꝫ cutē madid⁹ p ve- ſtes vndiqꝫ ſtillās.Quo viſo p̄mo aſpectu obſtupui erāqꝫ anci piti mēte ſubpauid⁹/ qd̄nā ſibi vellet tāta ei⁹celeritas:verituſ- qꝫ fuiſſē/ne qd mali nūciatur⁹aduenisſet/niſi viſa fuiſſet leticia ei⁹ geſt⁹/vultuſqꝫ qddā iocūdi polliceri.tacit⁹.n.ip̄e mox lr̄as offert ex curſu qdē ābelāte oꝛe/tā calid⁹.vt vix p̄mū ſalue poſ ſet exp̄mere/q̄s dū celerit̄ p̄legiſſē.q̄ȝtū mihi ſuccreuerit gau- diū/nec lingua diceret.nec calam⁹/dū aſpicerē ꝙ tua boītate te mihi fieri ꝯp̄rem ardēter expeteres.⁊ p̄geitū tibi natū mihi filiolū eē exoptares/qđ maximi mihi mūeris ⁊ oꝛnamēti loco eſt Haꝝ gerul⁹q̄ȝp̄mū a labore itineris reſpirauit.ac modico cibo ſūpto:ad te feſtinās reuertit̄:ut ī tp̄e te mei aduēt⁹certū faciat Noſti iādiu me vexari calculo/cui etiā ruptura ſe iūxit/ſic eūt res/vt bona p̄ſe:⁊ ſola veniāt/ȝ mala ſp̄ geiata.A motu enim eq vel curr⁹ml̄tū abhoꝛreo.Priuſq̄ȝ tn̄ ad hoꝛā ꝯſtitutam tibi deſiꝫ manib⁹/genib⁹qꝫpoti⁹ad te repſero/nec ab illo me diuel- let egritudo:nec itineris laboꝛ:nec inclementia celi/fauēte al- tiſſimo:cuius gratia te valere deſidero. Epl̄a.lxviij

Rogatur amicus vt certos mutuo det denarios

Fidē meā amice cariſſime ꝯtuli vadē:ꝙ ante huius ebdo made finē coꝛonas decē exſoluerē/quas vt ſp̄auerā:recipe nō potui.Honoꝛē igitur meū:ſaluāqꝫ fidem ꝯſeruare nō valeo/ni ſi tu mihi opem tuleris. Te igr̄ exoꝛatū velim:vt totidē coꝛo nas hunc p nunciū fidū mutuo mihi trāſmittas.Tibi eandem fidē meā/quā tuo auxilio redimere conoꝛ rurſus vadē ꝯſtituo

ꝙ añ inſtãs martini feſtũ eas reddidero. qđ ſi feceris hoc tuuꝫ
meritũ cũ priorib⁹ in mẽoria ſempiterna collocabo / ac ero me-
mor: donec ſupſtes vixero. Tu felix valeas: et multos in ãnos

¶ Reſponſio ad priorem. ¶ Ep̃l'a. lxix.

Salu⁹ ſis: letuſqꝫ viuas hũaniſſīe vir. Mitto tibi coronas de-
cẽ / miſſur⁹ pl'es ſi poſtules: veli. n. ħ tibi ſp̃ pſuadeas mᷓxio mi-
bi gaudio eẽ: ſi tibi qddã facere poſſiꝫ qđ tuo aĩo gratũ accedat
vl' ꝯmodo. Illuſtriſſim⁹ dñs nr̃ dux ad bella ppat / cũ eo vocor
ad arma vñ mihi iã occupatõ maior ẽ ꝙ̃ pauc; v̂bis dici q̃at. Tu
igr̃ vale: breuitatiqꝫ pce / q̃ vti cogit me aĩm⁹ varijs iã curis oc-
cupat⁹: vtinã tã meritis in te / ꝙ̃ fide: ⁊ beniuolẽtia plenus.

¶ Repetũtur denarij mutuo dati. ¶ Epiſtola. lxx

Spectabil' vir: cui opto ſanitas: gaudiũ: ⁊ honor adſint loco
ſaluťi. Dũ decẽ coronas titulo aĩcabil' mutui tibi mitti peteres
euẽtui ſũ gratulat⁹ / q̃ qm̃ añ optauerã re ip̃a tibi oñdere ꝙ̃ cu-
perẽ mei ĩ te amoris ĩditiũ aliqđ extare. Quare repẽte tuis p̃ci-
bus obtẽpaui: ⁊ dictas coronas ilico miſi q̃s licꝫ reſtituere ſta-
tutũ ad t̃minũ tũc futuꝝ: nũc v̂o effluxũ dederas fidẽ / mihi tñ
p̃ter v̂ba: vanãqꝫ ſpẽ: monitõib⁹ meis ſũ aſſecut⁹. Tu nouos ter-
mios: ⁊ iteꝝ nouos: ⁊ qdẽ p pl'es ſtatuiſti / q nũc oẽs a tergo
ſũt. Adbuc igr̃ ex abũdãti etiã: atqꝫ etiã rogo / ſi tibi preſtita fi-
des ĩ p̃cio ẽ / vt ꝙ̃ p̃mũ omiſſa omi mora / dictas coronas mihi
trãſmitas: viqꝫ v̂bis tuis tribuas: effectuqꝫ p̃ſtes qđ tua fide ro-
boraſti. ne ſi nõ feceris: fidẽ ſcĩdas aĩcitiãqꝫ nr̃am / q̃ vl' ſp̃ ſũma
fuit: vl' ꝓria ſũme: vl' diſſuas: vl' minuas / ne q̊qꝫ dilationib⁹ tuis
ĩ lõgũ nimiũ ꝓtẽſis: te cogar ĩ ius vocare / qđ nec preſtite fidei
tue ꝯgrueret: nec tuo ꝯmodo: nec honori. Tu viue incolumus
et ꝓſpere. Vale / ex louanio leporino curſu: et quidem ocius ꝙ̃
corpus opacum ſoli obiectum cauſauerit vmbram.

¶ Lr̃e excitatiue ad ſcribẽdũ ꝓuocantes ¶ Ep̃l'a. lxxi.

Etſi nos ſors noſtra loco ſciungi coegerit / ſaltem litteris
que longiſſime volant ꝯiungamur. Nam te abeſſe mea cauſa
moleſte fero / ſed tua gaudeo. Nemo enim vſpiam viuit / qui

cū libētius eēm/q̄ tecū:⁊ pauci/q̄bus cū eque libē᷑ cū neminē tibi in amicicia āṗponā.⁊ ꝯparem paucos. Hāc epl'am verbis breuē/ſ affectōe lōgiſſimā poti⁹ſcripſi/vt ex te lr̄as excuderē/ q̄ vt q̄d habeā qđ magnopere nouiſſe te vellem. Tu ig᷑ ſcribe ꝓlixi⁹magno q̄dē:gratoq̧ cū fenore.vale.ex louanio marcij de cima/dū caderet ſol:et diem nigra ſub nocte reliquit.

Rn̄ſio ad p̄cedentē.epl'am: Epl'a.lxxii.

Breuitas lr̄aꝝ tuaꝝ me breuiorē effecit/q̄s vt tuas non vt breues letiſſim⁹legi. Si tū hac breuitate leteris/crebriores cō fice/vt nūer⁹ſuppleat qđ lōgitudini deeſt. Qđ ſi feceris v̄ſauice ita te lr̄aꝝ facib⁹obruā:vt mox rogatur⁹ſis/vt rarius ſcribā:bre uiuſq̧. Nō.n.tenebo te pl'ib⁹.ponā in calce qđ oīm caput eſt/ me tātū eē amicum/q̄ qui maxime. Nā tu quidē meus es:aut quod iocando dixerim tu perbelle ſimilas. Uale.ex louanio ce leriter oculi trepidantis in ictu.

Intimat᷑ aduētus amici ad amicū Epiſtola.lxxiij.

Litteras ſuauiſſimas ex te multe amicitie teſtes/quas nec locorum tractus:nec temporis curſus eluere quiuit:ad me de dit oīes marcij tertius/ſed venit nuncius veſperi/vt non niſi noctu ſcribere potuerim/qui ex thoro ſurgens:et veſtib⁹ mul ta celeritate reſumptis/has velut in ictu trepidātis oculi cū ſcripſi. Uelim certo ſcias/q̄ ante paſcha me videbis.ita dico/ niſi vel tibi citius:vel fortune placuerit tardius. Hoc ſignifica re volui ne ab alio prius audias/q̄uo deſidiam meam culpes. Interea tibi ero(velis:nolis)ſūmus amicus. Hec pauca ſcri pſi longioris epiſtole mee confitens primo cum nuncio dedito rem. Uale ſorte felici:et tempore longo. Ex Cortraco tarde/ cum ſomnus omnia inuaſiſſet:et pecudes:armenta:viros: ge nus omne ferarū. Epl'a.lxxiiij.

Excuſatio rare ſcriptionis ex raritate nūcioꝝ ⁊ rerum.

Salutes felicibus votis refertas. Dū tuas litteras cariſſi me frater miro lepore circunlitas:maximiſq̧ ornatibus expo litas/ſed q̄ optarim breuiores accepiſſem/mox curis ſepoſitis

incaluit aĩmus rñdẽdi auid⁹. Scribã apte/vt amicicia poſtulat nõ ꝑmittã locoꝝ.tꝑoꝝqȝ interulla/vt corpus ſic aĩos ſeiũgere Si tñ rarius/ꝙ̃ expectabis ſcripſero/id erit cãe/ ꝙ nõ ei⁹ gñis lr̃e mee erũt/vt eas audeã temere ꝯmittere. Sȝ cũ mihi certoꝝ nũeroꝝ ptãs fuerit qb⁹ recte dẽ/nõ p̃tmittã ſcribere/itereavide to.vt tue volũtati.meiſqȝ morib⁹ obſecũdẽ.neqȝ mihi oĩ in vita res tam erit vlla prepoſita/ꝙ̃ vt quotidie vehementius me optime de te meritum eſſe leteris. vale.teqȝ ille cuſtodiat/in cuius manus nos.et noſtra conſiſtunt.

¶ Increpatio filij nõ bñ viuẽtis. Ep̃la.lxxv.

Fili.tua vita me tibi iſeſtiſſimũ fac̃/cui fecerat nãa cariſſimũ.Ad aures ei meas vſqȝ delatũ ẽ/te i ꝑditiſſios mores ꝓlabi.teqȝ magr̃oꝝ tuoꝝ p̃ceptis obſurdeſcere. Tu ꝑdite tua tꝑa terẽdo denarios ml̃tos breui tꝑe diſcipaſti.ꝯtinuoqȝ ſcribis/ꝛ petis.nec ſatis ꝑpẽdis/ꝙ̃ ml̃tis ſim ꝓlib⁹ onerat⁹. Te mea facilitas ꝑdidit/ꝭ poſthac videro ne te amãdo ꝑdidiſſe videar. nec volo in te vnũ ꝓfũdere qꝺ eq̃ rõ trahit in ml̃tos. Mox domũ redi mihi datur⁹ vite tue ratione.interea cõſultius viue.

¶ Alie littere ad idẽ cum prioribus ¶ Ep̃la.lxxvi:

Fili:ſiue ꝫ phitonico ſpũ ſciuerim.ſiue(vt aiũt)i pollice viderim.ſiue patulo ore more ſturionis piſcis ſurſũ erecto hauſerim ex ethere/id ſaltẽ cõptũ habeo.ꝙ minime vacas ſtudio Nocte dieqȝ ꝑ lenocinia ꝑgis.confringis hoſtia.hũc pulſas.illi ꝯtumelioſ⁹es.ꝛ ml̃tas hmõi turbatiões pagis.q̃s ne patiẽtiſſim⁹ qdẽ equo poſcit aĩo ferre. Male ꝑpẽdis ꝙ ml̃tis ſperata nox inſpato fuit vltiã.Quotiẽs.n.audiuiſti/ml̃tis nimio.heus nimio cõſtare ſuas libidies.ꝛ impudicos amplex⁹ vulnerib⁹ reſolutos:qꝺ omnes eo calle gradientes terruiſſe potuit. Sed bene abhuc res ſe habet.ꝙ fortuna in te mitior/ꝙ̃ tu tibi fuit.

¶ Ad idem cum penaꝝ ꝯminationib⁹. ¶ Ep̃la.lxxvij

Audio fili:ꝙ vilem mulierẽ vento leuiorẽ bellicoſi viri coniugem amore ꝓſequeris/quem amicitie velo tegere ſtudes. et pulcherrimo nomie turpiſſimum ſcelus obũbrare. Non times

miſſer ãbiguã ſortẽ: idignã maculã: ꝛ irrecupabl'e dãnũ: ꝛ idele-
bilẽ. etnãq; īfamiã: times ne / ꝙ irato marito re ſibi cognita / tu
tãdẽ veneris victia fias: vbi ī te nõ flẽdã mortẽ / q̃ oĩbus eq̃ ẽ
nõ gladios / q̃s mlti ſepe magna gl'ia ptulerũt / ȝ errorẽ tuũ im
pbũ: flẽdũ eẽ cẽſeo / ī quẽ relicto planiſſio calle ſpretis ꝯſilijs ꝓ
ruiſſes. Reũtere miſelle: reũtere. fugito illã adulteram tui er-
roris fomitẽ: tibi q̃q; pſpice / ne vinti⁹pedes tui duces oculos
ãtcedãt. Tibi eteni vehemẽt' timeo. certũ nã hẽo ꝙ meis cõſi
lijs igeniũ tuũ: moreſq; repugnãt. Vereor q̃q; / ne nõ facile vi
tia expurgaueris: q̃ iherẽt oſſib⁹. Si tã miſere peũdũ ẽ / nobilio
ri morbo perijſſe iuuaret: ꝛ vt vulgi pũbiũ ẽ. ſi mergi iuuat ħ
nõ in ceno. ȝ in aqua lipida fiat. Sȝ vale. vale. itaq; vitia hec a
te proijce. vt non amplius odor vllus naribus meis occurat.
Non enim tutũ eſt ꝓpe ſerpentẽ verſari virus habentem.

C Rñſio filij excuſationẽ ꝯtinẽs ¶ Epl'a. lxxviij

Filiali obediẽtia humilie ꝑmiſſa loco ſalutꝭ. Quãt⁹iã do-
lor vr̃is mihi ex lr̃is pt⁹aim meũ occupet metuẽdiſſie pater: nõ
eſt q exprimere poſſit. non ꝙ erroris ꝯſcius ſũ: ȝ ꝙ paternũ ani
mũ vr̃m v̄ſus me īgetũ ſentio: maliſq; linguis ꝓuocatũ retro-
iecta veritate. Satis conijcio ſi nõ augurio fallor q hui⁹fame
fuerint autores: quos poti⁹liuor q̃ȝ veritas ꝯcitare ꝯſueuit: q̃
rum ne vlla tempãntia labiorum ſit / qui ne ſileant: ne quoq; lin
guam a malo deflectant gratis que obloquãtur ex digitis ſu-
gunt: a quib⁹pater optime rogo ne ſinatis oculos veſtros falſo
velo obſcurari: veſtraſq; aures falſa fibula perforari. Si malis
moribus inſueſco: ſi bona veſtra: et tempora perdo: ſi veſtris mã
datis obſurdeſco / nihil ẽ ꝙ me expurget. magiſtros meos inter
rogate ſtudij mei: viteq; mee certiſſimos teſtes. Si delatores
illi apud vos patulas aures non inuenirent: voſq; ſuis menda
cijs nec mouerent: nec turbarent qnicquid de me predicarem
non vnius aſſis eſtimarem. Potius velim hi me arguant: mo
reſq; meos et vitam damnent / cum quibus minime velim vitã
et mores permutare quibus omni conatu ſemper ſtudij: ſtude

boqꝫ ſꝑ diſſimillim⁹ eē. Docuit me Sene: nō min⁹ turpe eē a tur
pib⁹: ꝙ̃ ad turpia ꝯmēdari. Has lr̃as optīe pr̄ feſtino curſu ꝑue
niſſē: niſi iflatio pedis mihi adeēt/⁊ qdē tāta vt viſ⁹ mihi eſſet
molaris pedi appēſus. nec mouere me potui etiā adiut⁹ baculo
ꝑtim tñ tumor abſcedere icipit. Mox adero me ꝯmode purga-
tur⁹: dāte deo q vos tueri digneť: nec minus felicit: ꝙ̃ lōgeue.

¶ Excuſatio alia filij ſuꝑ ſtudij tepiditate. ¶ Ep̄la. lxxix

Si parū bis annis profeci metuēdiſſime pr̄/ſatis ꝑpendet
prudētia vr̄a non oīs eodē eſſe ingenio: nec eandem habere ad
diſcendū adiumenta. Nō oīm eſt altos montes ꝯſcendere: ſū-
ma iuga: ſummoſqꝫ vertices attingere. Si tñ ſociorū meorum
ſplendores ingenij equare non poſſum/primordia tamē etatis
mee honeſtis curis deſtinabo: ſi quoqꝫ qd tp̄is extra libros qñ
qꝫ expēdero: id totū ꝑditū iudicabo. Si ex numero equaliū me
orū vobis iferior videar/certo polliceor: q̄ ita oēs moram cor
rigam: vt nō mō ſeq: ſed eos ꝑcurrere iudicabor. daboqꝫ opam
vt me talē efficiam cui inimici mei iuideant ⁊ aīci gratulentur.
Si tñ intea aliq obtrectatores iuidie facib⁹ agitati/aliq̄ aduēſū
me ficta diſſeminēt/veſtre erit ꝓbitatis illis nec aurē prebere:
nec quid fidei ꝯmodare. Valete pr̄ optime in eo cui nullus pre
fuit autor.

¶ Epiſtola. lxxx.

¶ Rogať aic⁹ vt ſecrete ingrat male fame ſuggeſtorem

Lete viuere pro ſalute. Spem mihi plurimā fidētiſſīe vir
tua fides: qua facile velis. tuaqꝫ induſtria qua facile poſſis pre
buerūt/vt pleno ꝯfidā paucis me obtenturū: qđ rogaturus ac
cedo. Sūt qui ſola prurigine ligue ꝯcitati patri meo de me ma
la multa ſuggeſſerūt: quo ventum eſt vt multas in me pater di-
gnas conceperit iras: multa audiuit: peiora veretur. vnde graui
dolore affectus ſum: qui nunq̄ triſtitias potui ꝑferre parentū
quas ego grauiores eſſe ꝑpendo. Nam quo de me plura geni
tor meus audit: eo altius oīa illius animū penetrant: herētqꝫ
tenaciter: ſic illius mos eſt: ſic natura. Alioquim parui eſtima-
rem mendacē famā non rebus: ſed ventoſo flatu ꝯſtructā: quaꝫ.

mox caſurã certiſſīe ſcio more exuberantꝭ flãme/ q̃ mox emorit ſi ſuis careat nutrimẽtis. Quo igr̄ facias te enixiſſīe depc̄cor:patrē.ſ.digneris q̃ ad poteris mitigare:ſtudeaſq₃ ſcrutari hincinde ſecretiſſīe ſubpalpãdo:q ſint illi:q mihi ſuas tã faciles liguaſ ī mea ſcãdala accõmodarũt/in aliq̃s me vehemẽs ſuſpicio trahit quoꝝ noīb⁹adhuc pſtiterit pepciſſe:donec me feceris certiorē.Eſt.n.creberrie ſuſpicio fallax:q̃s dũ tuã p explorati͡oēs cognouero:me corã effecero eos cũ rubore negaturos/ qͦ poſt tergu₃ inpudenter aſtruũt. Parcito rego:long⁹ſum.tacere neſcio.plenus emin mihi eſt animis:quem ſi ſcriptis explere conarer:breuitas ipſa in immenſum euaderet ſcedula in membrana₃ exurgeret:epiſtolaq₃ mea tranſiret in librum. Uale.curſim ex Louanio ea die eaq₃ etiam hora diei:dum inter omnes minimas ſol procreat vmbras.

Reſponſio amici ad precedētē.

Ep̄la.lxxxi.

Hoc erat,cariſſime vir tue fortune preſidio:q mihi tue litere exhibite ſunt conuenientiſſimo tempore:dum ſcilicet cenandi gratia ad domum patris tui proficiſcebar. Intercenandum de te multus ſermo ſubortus eſt. ſtudui mollire patris verba iram multam ſonantia:ſed q̃₃primum fame autorem ex eo cognoui ita illum:vt ab vngue tenero noueram: ſic enim diſcerpſi vt nil aliud lucrifecerit q̃₃ ſolent:qui inter malleum et incudem:ianuam et limam digitos inſerere conſueuerunt/ feciq₃ illum mendacem: loquaculum: huius fame confictorem rurſum ad patrem me preſente vocitari.vbi compertis mendacijs ſuis cum contudi duriſſimis verbis: mutumq₃ reddidi atq₃ linguem ſimilem ſaxo.Oſtendi patri tuo q tot⁹ex mēdacijs pendet:ex ficticijs confect⁹ē.nõ.n.tot puluer minuta corpuſcula aerē ꝑuollt ãt:q̃t mēdacia ꝯtinuo ex ore illi⁹decidunt. Quis.n:ſit frõtis hic⁹:⁊ verba teſtantur.ſed ne tuum animum ſuſpenſum relinquam:qui multum anhelat ipſum noſcere conflatorem: ſtudet Louanij filius vidue ad dexteram domus

mee ꝯ:ioꝛāꝫ.ille:ille ē:cuiꝰ nomē de īduſtria p̄tereo ne hāc ſce-
dulā defedaret .Hec cariſſie vir tanto curſu ſcripſi:vt manus
cogitationem p:ecurreret.hoc ideo dico:vt ſi ingenio parcere
non dignaberis/ignoſcas vel tempoꝛi.Vale in eo qui ventis
ocia mandat:altumqꝫ ponthum littoꝛe claudit.

Alia reſponſio alio modo. Ep̄l'a.lxxxij.

Legilr̄as tuas cariſſie vir.Cure mihi erit tua petitio iuſta
q̄dē:ꝛ iuſti plena doloꝛis.Eſt certe nō ſecꝰ:ac ſcribis.Eſt certe
neſcio cuiꝰ pr̄ tuꝰ:ſꝫ p̄fecto maledici oꝛis flatibꝰ accēſus aīo ſimul
et frōte ꝑmotꝰ:cuiꝰ modeſtiā vis doloꝛis erupat /ſꝫ qđ melius
eueniret vidi nihil.Nundū lr̄e tue maībꝰ in meis caluerāt/dū
ecce pr̄ mihi fuit obuiꝰ famaꝫ illā de te auribꝰ ſuis iiectā longo
oꝛdie narrās:oīaqꝫ alto p:icipio repetens:itaqꝫ ꝓcul cepto vt
merito quis de eo hoꝛatiano poſſit ſale ludere:ꝛ gemio bellum
Troianū oꝛdiř ab ouo:ꝙ ſeꝫ nō ita natꝰ:nō ita aparētibꝰ erudi
tus:nec tuos maioꝛes fuiſſes imitatus:mľtaqꝫ alia v̄ba ꝓtulit
lōgiſſia dictu.Tādē ego ꝯtra ſꝑnēda eē mēdatia dixi:atqꝫ va-
nā famā ſiñ fōte:ſiñ autoꝛe volātē:vľ quā maliuolētia texuerat
qbꝰ v̄bis ex p̄ris ſmone tādē noui qſnā ille ꝯflatoꝛ mēdacioꝛū
fuerat:quē tigride peioꝛē diu agnoui:q̄ īgenio vtiř maliciose et
ꝑperā:nec pōt vſq̄ꝫ satꝭ famaꝫ hoim ſāguine ſaturari.Quod vū
p̄ris tui pleniꝰ i aures icuſſerā:ſedatioꝛ aīo abiuit.Scias igitur
mľta ſuꝑeē q̄ ſpes:nec deſinā donec reſederit p̄ris oīs īpetꝰ:vl
deroqꝫ(ſꝑ vt apđ plautū ē)ne fidē fluxā geſſero Tu intea litioꝛ

Epiſtola ſemi inuectiua. Epiſtola.lxxxiij. vale

Saluat ionē quā dare ſueuit ſuo p̄ſtori ſcoꝛpio.[illegible]ptū bēo
bone vir/te gratis ad aures p̄ris mei mēdacia de me plurima
ꝯflauiſſe:tuāqꝫ nūc diu tectā iuidiaꝫ euomuiſſe:quā niſi reſoꝛbe
as:ꝛ ꝯſultiꝰ mox reuoces:ꝯdigneqꝫ repes qđ mēdatio peccauiſ-
ti:atqꝫ etiā dederꝫ tps in reliquū frena maxillis:nō leui effugieſ
irā meā:cui facile pareo/hāc iiuriā ꝓpulſantē.Valeto: valetoꝛ:
quod verbum dum ad contraria trahitur:ſi adhuc in inuidia ꝑ
ſtas:velim in malam ſignificationem accipias.

Reſponſio ad precedentem. ¶ Epl'a lxxxiiij

¶ Reddite ſūt mihi lr̄e tue vbis breues:nō ita ſētētijs:q̄ ꝯmi natiões redolere videt̄ adamāte duriores. Arguis me:q̄ line re ꝯmot⁹ ad p̄ris aures liguā meā i tuā īfamiā inflexeri. Nihil errabis ſi diligēti⁹ vitatē p̄q̄ras:q̄ facile ſeipſā palā efferet,tuas lr̄as tuo robore damnaturam/nec aliud:cum ſepe excuſatione ſuſpicio creſcat inpreſenciarum dicturus fuero/niſi q̄ facilius blandicijs:q̄ cōminatōnibus vincor. Vale:et ſi potes me ama ſin minus:ſaltem non oderis/ſin nec hoc:vt libet feceris.

Rurſus alia quaſi inuectiua. ¶ Epl'a lxxxv.

¶ Salutes q̄s īter vngues milui aſſeq̄t pull⁹. Miror bone:l e⁹ bone vir:q̄ titulo iuſti euſq̄ i aīo tuo ſedē liuor inuenit:qui melli venenum inſeris:et me blanda ſub imagine prodis:q poſt tergum linguam aſpidis:os ſcorpionis:et flatum geris baſiliſci tumorem aranee aſſumpſiſti:que etſi mel ſugit: id mox vertit in venenum.nec diſſimilis api es.mel in ore gerenti:in cauda aculeum. Eſt tibi coram homine lingua dulcis et mitis:ſed a tergo aſpior tribulis:et calcato immitior hydro.tu rides corā ml'ces in aure:necas in cauda ſardanino veneno perſimilis quod quos perimit:riſu perire facit. Tu mihi faciē blandam porrigis non aliter q̄ ſcorpio ſolet:qui prius lingit q̄ pungit:et tandem p̄icis ignē:et flammā more ſerpentis. Male ſcis:q̄ paratam vindicte vngulam hēo.tu ſitiuā:doceberis q more ſanguiſuge alieno ſanguini inſultas/q̄ mō ſanguiſſuga q̄ auidi ſugit:eo ſe plenius interimat.eodē.n.loco ſp̄ duxi vitā.et famā hābēdā nullū diſcrimē faciēs inter hoſtē vite ⁊ fame/tu dente ⁊ vngue i famā meā nō ceſſas irruere q̄ malo ſuſuro p̄mis ⁊ vt mordax erugo voras.vt tinea ſulcas. Faciam vt poſthac neminem tua voce laceſſes.vetus p̄uerbium eſt/malitiā partem ſp̄ maximā ſui veneni bibere. Vale:vale vt me valere exoptas (et vt planiſſimo verbo loquar) iacebis niſi caueas. Ebulit mihi ſanguis noli furori fidere.

¶ Reſponſio ad precedentem cum duritie verbo⁊

¶ Epiſtola.lxxxvi.

¶ Salutes ille:q̄s mihi optas:i te redeāt ꝓ ſalute. Scripſiſti ad me lr̄as iracūdia ac ſtomaco plenas tui ſimilliās:tueqꝫ demētie ⁊ exhauſti cerebri teſtes:qbus gaudes ſmonē ʒ(vt plautꝰ refert ore temerario:effrenato prodigo: petulante vite tue parē effū-dere. Contingit patrē diſſimilē ſepe filium generare. oratio au-tem diſpar moribus vix vnq̄ꝫ poteſt reperiri:que ſemper eſt a-nimi certiſſima nuncia. Certum tamē habeto ꝙ non facile me ſermone terrebis:que de re dixi/nō quia dixerim:ſed quia vera ſint dicta fuiſſe doleas Tu verba fudiſti puncto cuſpidis ma-gis acuta:contumelioſa:minacia:dignaqꝫ a te:ſed non que mi-bi dicerentur:que potius contemnenda q̄ꝫ refellenda iudicio Caput igitur ego:quotiens verba tua lego ita abijcio vt nihil hereat auribus:rapiant omnia venti:et tuum augurium ſpar-gant procelle/ſi quid viride te delectet:domi ſum nec foribus obdam peſſulum.ſed ſi ſapis ex animo tuo rancorem:deponito turgidum quoqꝫ pectus ſedato.quod niſi feceris ex aduerſo ita pectus opponam vt q̄ꝫrum vires mee preualeant ſera peni-tentia cogniturus ſis/et niſi furor impius tuus finem accepe-rit (ſꝫ libuerit ſp:vt ſoles mētis malinolētia:liuoreqꝫ tabeſcere) nūq̄ꝫ proceſſeris libere:licent īpugne. Tu:vt facis me minꝰ ſēp valeto:vt mereris:q ſi īſolita ſp tua malinolētia ꝑſtiteris/ea bn̄dictiōe fruaris/quā oues a lupoꝝ dētibꝰ recipere ſolent.

¶ Alia ep̄ſa diffidatoria ⁊ durior ¶ Epiſtola.lxxxvij.

Salutem quaꝫ exteriores ſuis hoſtibus optauere/mala ſci-licet conſuetudine delectari Tu bone vir iam cordis tui archa-na longa ſimulatione contecta euomuiſti:tui malinoli animi fe-ces calamus tuus expuit. tu cani rabido perſimilis/qui mor-det manum porrigentis: eoqꝫ tamen deterior:quo canis lin-guam medicinalem gerit. tu venenoſam:qui omnem ſermoneꝫ inquinas:maledictiſqꝫ conſumis/dic cerebrum plumbeū quid furis? quid deſpumas? quid dente tuo canino in rabiem verſo me clam incurſas? oculis cares:et luſcis inuides:bulliēteqꝫ pec

tore famam meam conaris confundere. Sed ne longior fiam
cerebellumqꝫ tuum mole verborum opprimam / perge:perge:
quo te inuidia ducet:nec deſine omnium hominum aures: et
ora implere. fuero quandoqꝫ: ſi me deus ſuperſtitem ſinat:di-
gnam tãta beniuolentia tua gratiam relaturus. calamuꝫ ſiſto/
piget enim. et pudet tecum diutius ſcriptis detineri/qui non
litteris dignus es:ſed nudo ferro viſitari. q̄ꝫ te valere velim
breui ſenties.

¶ Epiſtola. lxxxviij.

¶ Frater ad fratrem vt a vindicta auccet.

¶ Pridie q̄ꝫ has ſcriberem auribus inſonuerat meis cariſ-
ſime frater:te in miſellum quendam vſqꝫ adeo motum vt capi-
talem in iram ſanguinis auidam proſilijſſes. in quem nulle pro-
ſus fortune. vel animi dotes confluxere. Noui qui ſit et q̄ꝫ fa-
cile contemnendus. qui linguam gerit odiorum tam ſemina-
tricem. vt muſcas et pulices ad bella moueret alterius lau-
dem in ſuam iniuriam reputat:et quoniam miſerrimus eſt/ om-
nibus inuidet:nemo ipſi. Te per virtutis amorem cariſſime
frater obſecro:perqꝫ prudentiam qua nulli cedis: per pacem et
caritatem:qua cunctos exuperae:poſtremo per chriſti quinqꝫ
vulnera quibus innocentiſſimus ſanguis effluxit:tuas ne ma-
nus in hunc miſellum commacules:nec cures quid aduerſum
te moliatur: qui tuo illius contemptu non quidem odio tuo
dignus eſt:ipſeqꝫ gratulaberis ꝙ ipſi materiam inuidie: non
contemtus prebuiſti. non quid ille pati dignus ſit/ſed quid te
decet aſpice/non indus elephas culicem curat/ad quempiam
alium migret vltorem. Non enim tandem caſtigator ei defue-
rit:qui ſuum errorem furoremqꝫ confregerit. Vale. ſed quod in
abdito dixi:in abdito ſerua.

¶ Alia epiſtola ad idem cum precedente.

¶ Epiſtola. lxxxix.

¶ Salutẽ. Rogo te frater/exue beluinos mores:et fedos af-
fectus. Vlciſci enĩ efferũ eſt. et viro indignũ. beluaꝝ ꝓpriũ nec
q̃dem omnium. premordaciũ atqꝫ ꝑferociũ. Non curabis ſi ſa-

pīs quid mali de te ꝓferant:qui non iuditio ſed morbo laborāt Nihil enim clementia humanius eſt.boneſtauit clem̄ētia mul tos vltio nullū.Si dicas ꝙ tibi iniuriam intulit/ cuꝫ Seneca peto Quid queſo refert an primus pecces vel vltim⁹? Mors forte quam paras hoſti ei ad ceruicē ſine vllo tui diſcrīe pē det:quam forte et ſi valde velis/nulla poteſtate poſſes auellere Quid igitur rogo iuuat fatū fato repellere:et morituri ſangui ne morituras manus inficere?quid ad te ſi maliuoloꝝ lingue loquanť:et oblatrent/mō quod ſolēt faciāt:nō quidē qđ meruiſti.Linque inuidis inuidiā:neqꝫ illis vllū aliū cupias tortorē ſatis ipi ſe torquēt:qui alienis angunť.Si velis a linguis ma lis tutus eſſe:bene viue.nil virtute ſecurius:et bene vale.

¶ Adhuc alia epiſtola idem ſuadens alijs medijs:

¶ Epiſtola.lxxxx.

¶ Pacē et ſi quid pace reris optabilius.Obſtupui aioqꝫ flu ctuatuſqꝫ ſū vehementer optime frater audiens mecūqꝫ reuol uens quid id negocij eſſet ꝙ tātope ad vindictā exarſiſti.Ca uebis rogo cariſſime frater p eū q me tātope cogit amorē ī te meū/ne manus tuas ſanguine defedaueris.Ne opes q̄s ōis vita tua ꝯgeſſit/breuis hora eripiat:et tui nōis celebritatē cō ſceleret:quo tibi piculuꝫ:amicis triſticia nō deeſſet.Conſule re bus tuis:ꝯpeſce hanc ire violentiā.ꝑmitte.teqꝫ mitigem:et in hūaniorem vertā ſnīam.Nulla male dicentis oīo te ledere pōt quippe vera neceſſe eſt bona predicet. falſam vita moreſqꝫ tui ſupant.Floccipendes ſi ſapias/quid ille mendacioꝝ decoctor ſuis bubalinis mugitib⁹ in te obganniat.Quis enim poterit cū dicaci rabula verbis contendere?cuius verba potius tanq̄ in ſulſi aſelli rugitus eſtimabis. Contemneſqꝫ:ſi ſapis: alto ani mo illum imbecillum trunculum : viliſſimum fungum:ex terre putredine natum:omniumqꝫ hominum fecem(qui vt ait.Flac cus). Alterius marceſcit rebus opimis. Velim igitur illam partem luti viliſſimam:illam vltime fecis ſordiciem deſpicias/ tanq̄ illum lepuſculum:quem canes alexis non inuaſerūt/nec

ribi ſit cure q̄d inſulſiſſim⁹ ille ꝯuiciatoꝛ tu⁹ nulla virtute redēp
tus: dicat/agat/vl' moliat̄. Nō ē viri ranaꝝ ꝯuicijs aut muſca
rū murmure deterreri/iimic⁹ ſolū volūtate ē nō poteſtate ledē-
di. Parui habebis ꝓrſus illi⁹ miſeri pedicl'i moꝛſū: quē facile po
teris: ſi voles int̄ vngues ꝯfrigere. Noli tali ventoſitatis tuba
moueri: de cui⁹ gladio nō paueres: q vix tibi calceten⁹ ſe erigit
q nō tā moꝛſu q̄ȝ ſibillo: potēs ē. Clamaui: clamo ſꝑq̄ȝ clamabo
nihilipēdas q̄d tremule cicade murmurēt/ſꝑnit leo pampilio-
nes. valeto non minus q̄ȝ qui omnium maxime.

Rn̄ſio fratris in ſnīa p̄ſiſtentis. Epl'a. xci

Frater fratri felicitatē dic̄. Eſt: ⁊ fuit: ſꝑq̄ȝ erit optie frat.
facili⁹ ꝯſulere: q̄ȝ obſeq ꝯſilijs. Permanet ille: de q̊ ſcribis ſua i
maliuolētia ſꝑ vt ſulphurea vena calēs: ⁊ fumās oim/ q viuūt
deterrim⁹: q nō deſinit me idefeſſe nouis ꝯuicijs inſectari/ quē
ſi patiar tua ꝯſilia ſecut⁹/coꝛnua dedero ꝯuiciatoꝛi: videboꝛq̄ȝ
tacēs/q̄ de me p̄dicat/ꝯceſſiſſe: ⁊ lucē fugere: ac latitare/tene-
briſq̄ȝ celare pudoꝛē. Frōtē illi opponere ſtatui ei⁹ frōte durio
rē/vt q bn̄ loq neſcit: diſcat bn̄ ꝯticere. fiatq̄ȝ doctioꝛ ferro ma
giſtro/ne lati⁹ i peioꝛa deffluat oi terroꝛe depulſo. Tā magnus
mihi eſt animi eſtus vt meipſum mihi abeſſe ſentiam: tantuſq̄ȝ
iracundie impetus tuum ſanctū ꝯſilium ſuꝑaturus inuaſit. vt
ſi illi obuius fiam: non manus potero ꝯtinere quin eo tendant
quo eas ducat impetus Neſcio q̄s vſpiam ſibi ſatis ꝯſtet: qui
equo animo oia ferat: q vbiq̄ȝ: et ſemper ſibijpſi par: idēq̄ȝ ꝑma
neat. Foꝛtune omnia mando: vincatq̄ȝ quē illa vincere mauult
vale. et te diligentem dilige. Epiſtola xCij.

Reſponſio alia fratris conſilijs fraternis obediētis.

Mille: ⁊ mille. millieſq̄ȝ mille ſalutes. Non ſatis penes me
eram/dum tue littere fraterno: ⁊ ſctō conſilio plene: mihi ſunt
exhibite: q̄bus ego ſic redij ad me: vt iamiā nihil magis exop-
tem: q̄ȝ inter illuȝ/de quo ſcribis: ⁊ me murus ſemꝑ interſit qui
vtriuſq̄ȝ ſaluti cōſulat. crede mihi magno aio eum cōtemno: ac
ipſum tamparui eſtimo. vt neminem minus. Tanta enim mo-

deratione ꝯfulget tuū ꝯſilij/vt nēo niſi mētis iops illi nō ob
tēpatur⁹ eēt. Eatq; igr̄ ſuis ſpacijs:ſuis vtat̄ morib⁹: tandē ſe
i ceno ſue malicie ſubmerſur⁹:vale. has aptas linq̄:nō.n.tps ſu
pererat: nec fuit op⁹ firmare ſigillo. ¶ Epiſtola.xciij.

Alia reſponſio in optimam partem adiunctis rationib⁹

Salutes nr̄o mľtas:mole magnas:pōdereq; onuſtas. Acce
pi lr̄as tuas frat̄ ad cor vſq; dilecte ſani ꝯſilij plenas:patientiā
ſuadētes oī vidicte cogitatōe ſemota. Sʒ vt apto tibi corde lo
quar/vt ſoleo/facili⁹ q̄res/q̄ʒ inuenies q omia eq̄nimit̄ patiat̄.
vix vſq̄ʒ repit̄/q nō intdū ai eſtu vincat̄.licʒ mľti cū valeāt rec
ta ꝯſilia egrotꝭ p̄beāt/tū qđ pace tua dixerim/ſi doleāt mente
excidūt. Nō poſſū fateor obliuiſci vulneꝝ/q̄ nouis ictib⁹ conti
nuo recrudeſcūt. Nō digne ferre poſſū nouo ſp obprobrio:no-
uoq; ludibrio/ac leſū:luſū iri. Et vbi i mediū ꝑpulchre dulc; poe
ticū h q̄ culicē elephas minime curat/facile ex adūſo poeticū
eq; vulgatū reddidero elephātes.ſ.porcina voce deterreri:nec
eē facile iuxta vipam ſecuꝝ ſōnū agere. ꝑſtat ille veſan⁹ ꝯuicia-
tor me⁹ in ſuo ſibilatu ſpentino oim/q viuūt/truculētiſſimus
qui ſēper frendet vt lupus:ſpumat vt aper: nec deſinit i me a
cuere dētes:et vngues/cui niſi reſtitero iam virtus ſcelere vi-
cta putabit̄:videborq; tacendo conceſſiſſe/que potius liuori:
q̄ʒ veritati accōmodat/cuius malignitas vſq; adeo iam exarſit
vt nunc eius flāma contemni non poſſit. Fecit longa patien-
tia mea vt errores ſuos tutos iam exiſtimet/hinc in oēm mor
dacitatem defluit omni timore depulſo. Immunde lingue eſt
illotiq; ſermonis/cuius roſtrū ē longa:multaq; dicacitate cre-
bros vndiq; lites exagitat/vſq; adeo impetuoſi:piculoſiq; an-
helitus eſt:vt etiam ſaxa cogeret irruere ſaxis. Dabit/ſi vixe-
ro:ſue malicie penas. Eſtuat mihi animus/quem velim potius
re q̄ʒ verbis oſtendere/non eſt quo ſecus eius furori:quo ve
aliter tot inſolentijs temerarijs conatibus occurratur. Statui
ego hoc in caſu ꝓprio ſenſui credere fortune oia mandans/ſed
reliq̄s in oibus tibi obtemꝑabo/nō minus q̄ʒ haſta militi:et

folia ventis. Vale optime frater: meqȝ ſemper aīo geſta.

Iterum alia rñſio ad idē in aliā ſniam. ¶ Ep'la. xciiij

¶ Letiſſimaꝝ ſalutū imēſā abūdāciā. Accepi lr̄as tuas cariſſie. frat' ml'ta rōe ꝯtextas/ q̄s ſi ꝯtēnerē nulliꝰ rōis geſtū haberem. Neſciꝰ tñ ſū/ ſi mihi obuiꝰ eēt/ an ardorē rō. vl' rōnem ipē ardor ſuparet. qđ tñ potiꝰ tua ꝯſilia āplectar ſpē iā hēo/ nūdū fiduciā. Paulatim tñ ad me redeo. q mihi ipi abſēs fui. ſpero ꝙ tua ego auctoritate ipulſꝰ cauebo/ ne temerariā: icautāqȝ manū i miſeluȝ illū extēdā. Nā clare ꝑpēdo ſupuacuū eē ab hoie tentari/ qđ videt ethereꝰē factur. Eſt. n. mihi magno pōderi ꝯſiliū tuū q te mihi alteꝝ ſp ſcipionē: alteꝝqȝ piladē ſū aicitie nr̄e exptꝰ a q̄ rectā mihi viuēdi normā ſp conabor: elicere: citiuſqȝ illuȝ a more tui odiſſe deſinā/ ꝙ̄ illiꝰ odio qcꝙ̄ de nr̄a beniuolētia detrahā. Scio ei ſapiētū eē: delicto ſuo/ nō alioꝝ iiuria cōmoueri Licet eīm iuidia eiꝰ mihi diſplicuerit: iuidie tñ cā nūꝙ̄ diſplicuit. idō. n. mihi moleſtior ē/ q̄ eū ꝑſſius intueor. Incipio oīa ſua pui hr̄e gr̄as agēs imortali deo/ q me eiꝰ diſſimilē fecit/ id mihi magne de me ſpei argum̄tū fuerit/ ſi eidē valde diſpliceā/ q oīs honoris. oīſqȝ pudoris excluſit officiū. Interea poterit cōtra muꝝ virgis certare: atqȝ iuidia: acerboqȝ odio iſanire: tādē qȝ flāmā iuidie ſue in ſolū fumum euaneſcet. Et quō magis ei oculi crepēt dolore/ ſp ſtudebo mihi virtuoſior: meiſqȝ officioſior eē/ ſic ſatis quo angat habiturꝰ eſt: nos aūt quo rideamus. Vale in eo qui omnia ſoſpitat. Ex louanio tarde/ tercia marcij luce cadente: volante noctua nuncia noctis.

¶ Ad onet amicꝰ de emuloꝝ machinatiōe. ¶ Ep'la. xcv.

¶ Feliciſſimas acerbo magno ſalutes. Habes cariſſime vir in curia principis vbi aſſidue verſaris vehementes tui nominis inimicos/ qui niſi tibi caute proſpexeris: tue fame maculaȝ mox impingent: atqȝ eorum maliciam tandem ſentics latius in tuum maluȝ erupturam: niſi tam prudenter ꝙ̄ vigilanter cecurras. Tacere non potui amoris in te mei incendio concitatus. ſed non loquar aptius tibi: qui rerum tuaruȝ perſpicax es

quo ex his paucis facile cũcta colligas: Oia nãqꝫ narrare ꝓlixa res eẽt lõgiori tpe debito. mlto atramẽto digna. lõgaqꝫ ꝑpapiro Care vir ſis bona valitudie firm⁹. ꝛ ſi quid ex me velis. manda fident. nũq̃ꝫ fuerit mihi laboris genus vllum durum/ quod mihi gratie tue preciũ ponat. Ex Bruxellis iulij tertia ſole cadẽte cena peracta ocius q̃ꝫ ſol ſua lumina ſpargit.

¶ Reſpõſio ad ꝓcedẽtẽ. ¶ Epl'a. xCvi.

¶ Plurimas amore ſincero ſalutes. Sunt mihi ſemper litteꝛe tue fideliſſime vir validiſſimũ pign⁹ amoris: q̃ tñ vt veruꝫ fatear itulerũt nũcnũc cordi meo pũcturã acutã. iiecerũtqꝫ aurib⁹ meis (vt aiunt) pulicem q noces pl'es motu ſuo. atqꝫ ſuſurro m̃ oẽm qetem ademit/ ꝯtra qꝺ ſola fuerit medela alia epl'a tua: q̃ qꝺ tecti⁹ explicaueras/ ſignificãti⁹ exꝓmas. Tu igr̃ cura/ vt oia pleniſſie norim/ ꝫ magis/ vt valeas. ꝛ plurimuꝫ rogo ſcribendi ineptie pcas. Nã quo magis in caractere atqꝫ ſtilo defectum eſt. eo magis aim meũ in te deſiſſe putabiſ/ amicã fidẽ. nõ picturam. non verba querentem. ¶ Epiſtola. xCvij.

¶ Alia reſponſio ad idem in aliam ſniam.

¶ Integerrimas oi amore ſuauitate ſalutes. Lr̃as tuas ornatiſſie vir nõ q̃s optauerã/ ꝫ q̃les eẽ ſinũt fata mea tãdẽ accepi. In qbus ꝛ ſi nõ ceteris ꝫ vno tñ oblectat⁹ ſũ/ qꝛ ꝓpẽſũ integrũqꝫ amorẽ in me tuũ ꝓſpicio: ꝓ q̊ ſi gr̃as tibi ſatis dignas. ſatis plenas. ſatiſqꝫ ingẽtes nõ valeã repẽdere/ dij bñficioꝝ mẽores mlta tibi cumulata mercede repẽdãt. Satis ꝯſicio/ niſi auguꝛio fallor/ q̊s tua verba reſpectãt/ ꝫ figam in vela ꝯſtãtes oculos inuenientqꝫ me eis colubrum eſſe/ ſi mihi ſeſe prebeant ſcorpiones. vale/ valeantqꝫ noſtri amatores: ſed roſores vale aut/ vt me valere cupiunt. Interea quoqꝫ. ſi ſic libeat. clament oblatrent. ſuoqꝫ latratu ilia rumpant.

¶ Rogat aic⁹. vt libros nouo caractiſãdi ſtilo imꝑſſos emat pro amico. ¶ Epiſtola. xcviij.

¶ Letiſſimas hilariſſimo corde ſalutes. Mitto hunc nunciũ aut uerpiam honorande preceptoꝝ libris ex hac noua im

preſſura corrente ꝯparādis. Sed qm̄ nō eſt ipſe eius rei cer⸗
tus ſatis cognitor/rogo te: vt illi ī hac re preſtes induſtriā tu
az/videlꝫ vt caracteres: et atramētuꝫ: pelles emēdatōnē: et cūc
ta aſpicias: p̄ciūqꝫ ponas inditō tuo: quod michi/vt ī ceteris
oīb9. ita h̄ ī negotio erit potiſſimū. Pecuniā patā habet. tātū
ſupeſt/vt te adiutore hui9 facti falli nō metuat. Curaꝫ igit̄ ob
nrām mutuā beniuolētiā ſuſcipies hui9 certi: ſiml'qꝫ michi mā
dabis/vt tibi/paratiſſimo qđ pro me fieri voles. Si petis q̄ꝫ
valeā/pfecto leti9 dono dei/q̄ꝫ piſcis ī vndis. Opto ſic. etiaꝫ
vt valeas. et quideꝫ fenice diuturnus.

Rn̄ſio ad p̄cedētem epl'am Epl'a. xcix.

Deſidērijs tuis ꝓmpto cū aīo famulatū. Nihil mihi amice pca
re iocūdi9 eſt q̄ꝫ amicoꝝ pareī deſidērijs/maxieqꝫ tuis/q me ſp
pleīs affectib9 dilexiſti: atqꝫ oīa amicicie iura īcōcuſſa: ſolidaqꝫ
ſp ꝯſeruaſti. Quaquauerſuꝫ em̄ flector/fauoris in me tui ſplen
dores multos video. Nichil igit̄ michi iocūdius q̄ꝫ tibi ꝯmodo
et viſui eſſe. Curabo libros/q̄ꝫti equum erit emere/ſecus nō
delectarit emiſſe. Nā mala emptio ſp ingrata ē/eo maxie q ex
ꝓbrare ſtultitiā emētis videt̄. Multi tibi hac in re ſeruirent
longe cautius/ſed ꝯtendere auſiꝫ q nemo libētius. Faciā que
potero tam diligenter/q̄ꝫ libenter nec fidelitas aberit: ſi forte
īduſtria deſit. Et ſi quid: reliquuꝫ ex me velis/tibi pſuade/q
nō hercle tā tua ſunt/q̄ tua ſūt q̄ꝫ que mea/inter que ego dif
ferētiā nullā ſtatuo/niſi q illo q̄ꝫ defferēt/q intēti9 me tua q̄ꝫ
mea excipiūt/quo tuorū denarioꝝ/q̄ꝫ meoꝝ in emptionibus
paratior eſſē. Vale ī eo qui terre flores ſparſit: et ſydera polo

Petuntur littere ab amico. Epiſtola. C.

Salutem. Non deſinam optime frater te aīo pſequi:
et litteris/donec te videro redeuntem. Interea etiam atqꝫ
etiam tuas litteras peto noſtre amicicie claues: et anchoras/
quib9 amor noſter apt9 ſemp reluceat: maneatqꝫ ꝯfixus. Et ſi
qd ex me vis: precipito. Nullū mihi pōd9 graue erit/qđ meis
humeris adieceris. Vale ſanus: vie quietus.

¶ Alia epiſtola idem petens cū preced. ¶ Ep̄l'a. Ci.
¶ Salutē cum felicitate pbenni. Abſētia tua plurimuz mihi moleſtia ē fidētiſſim̄ frater/que cogitatōes meas i girū rotat: et more pile huc. illucqz iactat. Ferre ei nō valeo me nullas literas meōrie de me tue teſtes abs te accipe/q tn̄ nūqz tā abſēs es qui mecū quaquauerſū flector viuas: habites. colloquaris. Apto nam(vt aiunt)pectore/non ficta fronte te dulci amore ꝯplector: teqz i amiciciaꝝ tabellis adamātinis vnde nō facile delearis iſculptū teneo: ſpqz tenebo: q abſēs tibi: aio tn̄ pñs et lōgiqu⁹ fuero ſane ꝓpiquus. Expecto tuas lrās: vl'/qd̄ potius veliz/te redeūtē/q certe veniēs tm̄ mihi gaudiȷ̄ tecū adduces: q̄ꝫ tū mihi doloris abcedēs ip̄e reliquiſti. Sis valēs: et viuito letus: parcitoqz ineptie/dedit nam feſtinātia calcar calamo digitis quoqz pennas. ¶ Rn̄ſio ad predictas. ¶ Ep̄l'a. Cij.
¶ Salutes plurimas ex itimo cordis egreſſas Nō ꝯſueui optime frater amicis vt florib⁹ vti/tn̄ diu caris/ꝙ diu recētibus/ſꝫ vt puriſſio auro/cui⁹ vetuſtas p̄ciū addit. nec ſic alta obliuia letheo ex flumine bibi/vt nō veteris nr̄e amicicie: tuiqz in me patrociniȷ̄ plene memineri. Omnia ei merita in me tua multas ſplēdoris ſui i me oſtēdūt imagines: ıcremētūqz nouū qualibet die capiūt/quaſi vnūquodqz grad⁹ eſſet i alterū. Velim ergo tibi pſuadeas me tibi v̄uz ac fidū amicū eſſe/q mecū ſēꝑ ſtatui ipſā amicitiā aio: et reb⁹ eſſe fouēdā q̄ꝫ nūqz curaui ad calculum trahere: eamqz buccinari v̄bis. vl' pigere loquacib⁹ penni. Sis valēs ⁊ felix: et āñis viuito multis.

¶ Rogatur amicus vt certo in loco cum amico cōueniat. ¶ Epiſtola. Ciij.

¶ Plurimas affectu imēſo ſalutes. Dū reficiēdi mei grā. vir ꝑdilecte heſternā poſt cenā i deābulationē me ꝯtuliſſē aduenit mihi nūci⁹ tu⁹ ſuauiſſimas lrās deferēs/ı̄ qb⁹ viſ⁹ ſū mihi animi tui vultū tāqꝫ i ſpeculo ꝯtēplari/quem nūciū letiſſimo mox vultu bipatētib⁹ vlnis excepi: eiqz has pñtes multa celeritate ꝯſcriptas: ad te rurſ⁹ ferēdas dedi/quib⁹ te certiorē redderem/

mihi eodē momēto i opina quedā noua aduenıſſe/q̄ me Antu
verpiā ire cōpelūt .Et qꝛ ſēper tua amicicia delectatꝰ ſū :atqȝ
ꝯuitu/te rogo ꝑ dulce illō amicicie nomē :ꝑqȝ reliq̄oia:q̄ i ami
cicijs dulcia noꝛis illic/m̄ feria quarta ouibus ſias .Ubi ſi te
nō i ueño lux m̄ tenebꝛe:et cādida nigra ſiēt: cūctaqȝ m̄ triſtia
erūt.nec panis edēti/nec ſapiēt vina bibēti.Cōtra tū ſi ibi fue
ris pn̄s/amara dulcia videbūt:et aqua vini vigorē habebit.Nā
illic oia coꝛā agemꝰ.libereqȝ cōferemꝰ:atqȝ vuaꝝ pmos liq̄res
iocūde bibemꝰ.Interea eſto valitudine ꝓſp̄.Ex louanio adeo
feſtine vt calamꝰ ſuo curſu lepuſculuȝ equet. ¶ Epl'a.C iiij

¶ Petit ꝯſiliū et iuuamē i permutatione beneficij.

¶ Accepi creberrime/vir cariſſime ꝑ alienas ligas: alienoſqȝ
calamos tui nomis dulces ſalutes. Potiꝰ tñ optarē lr̄as tu-
is digitis ſcriptas:ſ3 lōge potiꝰ tuos vultꝰ .et ſpirātia oꝛa itu-
erj:q̄ mihi alto i pectoꝛe ſculpſit amoꝛ:et fixa tenet Illa que lit
teris ꝯmiſiſſē a lr̄o ꝓperante haꝝ latoꝛ me mētis fidus ianitoꝛ
referabit petiturꝰ a te opē et ꝯſiliū de ꝑ mutādo bñficio cuȝ tuo
vicino:cū q̄ mihi ſigularis ē amicicia:et familiaritas ingens iā
diu exoꝛta:et letis ꝯuiuijs ꝯfirmata.Cupida diu mēte deſide
raui ad locū natalē vnde puer exceſſi redire:illiqȝ terre:q̄ me pa
uit ifātē:vite reliquias dedicare:et moꝛi vbi oꝛtꝰ ſū:⁊ vbi rep
taui ſepeliri. Sed vale. putabam calamum frenare:ſed rapioꝛ.

¶ Epiſtola credētie cū petiōe rñſi. ¶ Epl'a.Cv.

¶ Salutes ꝓſpas atqȝ felices. Litteras tuas recipiens vir
cariſſime videre mihi viſe humana quedā oꝛa coꝛdis tui que
mihi tātū gaudij attulerūt:quātuȝ magis accipeꝛ poſſū q̄3 di
cere. Nō tā miles eqs gaudet:nō tā piſcatoꝛ aqs:nō tā marte
pugiles: metriſqȝ poete/quantuȝ ego tuis litteris exulto. In
quas appollo ſuū igeniū fudiſſe videt. Rogo igit ꝑ haꝝ latoꝛē
quē affectꝰ mei arbitrū habeo:et mētis m̄e iterp̄tē/ad me ſniaȝ
tuam ijs de rebꝰ: quas hic tabellarius ſignificabit quiqȝ om-
nia mea optime nouit:ſcribas/qui mei pectoꝛis clauem gerit.
Uale in ſummo Ioue:qui tibi ad augeat vires et annos.

Rñſio ad pꝛeceden̄.epl'as. Epl'a. Cvi.

Varijs rebus occupoꝛ amice ad coꝛdis cētrum vſq; dilecte
nec ociū ſinit ꝑamãdc p̄ceptoꝛ:latiꝰ ſcribā: nec hoꝛa ſuſtinet.
Tu igit̄ litteraꝝ m̄aꝝ ineptie parcas:ꝙ feſtinātia ſtruxit. Hec
duo adūbia nō coeūt:cito:et beñ Tacere tñ nō potui tui amo
re deuictꝰ. Erat ille(vt autoꝛ ē. Seneca ꝗ amicū ī atrio q̄rit:et
ꝓbat in ꝯuiuio: multū ītereſt qbꝰ auſpicijs amicicia īchoatur
facile abſcedūt vaſe ex hauſto ꝗ ſolāvini dulcedinē q̄runt. apō
eni:tales raro de paſtu ouiū:ꝫ delana q̄ſtio eſt. Vereoꝛ enim ne
vicinꝰ meꝰ ſeipſū expectet et vtilitatis ſue cauſa te atrahat.
Hec amicicia ſi ita genita ſit:vt cepit ita deſinet. Et q̄ deſinit
v̄a nūq̄ȝ fuit. Neceſſe ē ei ī amicis initia ī ter ſe et exitꝰ ꝯgrue
re. Sȝ de hoc latiꝰ nūciꝰ ꝗdaȝ ſecretū coꝛdi tuo nūciabit cuiꝰ
clauē poſſidere ſcripſiſti. Nūq̄ȝ ſit ī ꝯfectꝰ tā gauiſꝰ ē lapſu cla-
riſſimi fōtis:ꝙ fueriȝ ego amenīſſimo tuaꝝ litteraꝝ ſono:que
tuā ad oꝛigis patriā te redīturū dulci augurio nūciabat:vbi ne
mo donec viuam me tuo a latere tuoq; amoꝛe ſemouerit:nec
tanq̄ȝ pilā(vt. Tulius inqd) retoꝛſerit amice me michi carioꝛ
ſi valeas gaudeo: ſi gaudes triūpho.

Arguitur amicus domi ſp̄ permanens. Epiſtola. C vij.

Foꝛtunas ſpatas cū ſalute. Scribis crebꝛo amice luce mi
chi carioꝛ:ꝙ q̄ȝp̄mū me viſitaturꝰ es ꝫ hmōi q̄ȝ p̄mū nūdū vſq̄ȝ
apparuit/ꝫ hoc eſt:idq; ipſū ſp̄ fuit:et erit:ꝙ leuioꝛi fluxu ex ca
lamo v̄ba q̄ȝ hoies e domo ꝓſilāt/ſi ſcriber̄ ⁊ facer̄ ex eq̄ eſſent
iaȝ lōgo me retroacto tp̄e viſitaſſes. Nolito rogo te diutiꝰ luci
fugā fac̄e nocticoꝛaci ſimilē luminis hoſtē. Quid eni ſibi h̄ vult
ꝙ ſēꝑ domi ꝑmanes:eaq; vteris vt ſepulchro:ī q̄ te ipſū totuȝ
infodis/ac tibi ꝑpetua manſio ea habenda eſſet/qui dederis
nulla re alia q̄ȝ ſolius quietis cognomine:ſoliuſq; ocij gloꝛiari
Pꝛoiice queſo plumbum epede. indue potius plumas:⁊ alas
et noli inlatibulis:in furniſq; delitēſcere: et te moꝛe talparum
in cauernis abſcondere. quod niſi feceris tecum iuuenali igna
uiſſimi generis virum dixero quaſi tecto gauderes et vmbꝛa

Sed vale feliciter mei ſp memor:et amãs.Ex Louanio ianua
rij ſeptima noctis ꝓfundo dū clara iā lumia ſtelle fudiſſent.

¶ Opera amici offertur amico ad vrbem romam
migraturo. ¶ Epiſtola.C viij.

¶ Si vales optie vir ꝑ mltū gaudeo.nihil iā ē qđ magꝭ expe
cto.Aures aduſqꝫ meas puenit.te ad nos nō rediturū ſꝫ fore te
romanā ꝓfecturū ad vrbē bñficiorū impetrādorū grã.Fuit mihi
gratiſſīa ſp tua ꝯſuetudo:q̄ mihi iā moleſtior ē tuꝰabſceſſꝰ.Cō
ꝑtū diu habui q̄ꝫ longo retro tpe:atqꝫ q̄ꝫ alte aīo tuo amorem
mei inſculpſeris.ſꝫ tibi ſp ī vſu fuit te amātes:amore ꝓuenire:et
ſuperare. Rogo creberrie ad me ſcribas.dulcedīe.n.lrãꝝ tuaꝝ
vix mētē valeo explere.Interea pēdat deꝰiter eūti:⁊ ſi qđ hic
loci curari:ſollicitariqꝫ velꝭ:ꝓcipe volēti.māda parato.ſarcis.n.
abſte mihi iniūctis delector:adeo quoqꝫ vt nil mihi dulciꝰdu
cā:q̄ꝫ ſub face tuo ſuccūbere. Tu vale felicit̄ frater optīe/atqꝫ
equus te amet Jupiter:teqꝫ ſanū:⁊ fauſtū ducat atqꝫ reducat

Reſpōſio ad eplꝫam ſuꝑiorem. ¶ Epiſtola C ix.

¶ Salutes plurimas cordiali amore ꝯnexas.Accepi lr̃as tuaſ
amice pamabilis fauoris pollicitationibꝰpleniſſīas.Quātū mi
hi ꝓdeſt potes:nō ſū ignarꝰ:⁊ q̄ꝫtū velis ſepe exptꝰfui/cū vtili
tas mea cordis ſp tui penetralia ꝯtingat.Scribe nūc q̄ſo quo
tibi ī vrbe auxilio ꝓdeſſe doſſim/q etiā ſi tacueris dabo tñ ope
rā:vt filio tuo de bñficio aliq̄ aplꝫica grã ꝓuideat. Tu interea
curabis:ne per incuriaꝫ nimiamqꝫ mollicie opſopiri eius inge
nium ſinas : neqꝫ eum nimia cum eo tua familiaritate initio
perdas viuido:enim ingenio:memoriaqꝫ tenaciſſima viget.
Que audit mox concipit.itaqꝫ prompte recitat vt nullo vnq̄ꝫ
verbo eum memoria ſoleat decipere. Conſulo neeuꝫ a ſtudio
retrahas:qui ad litteras natus eſt:nec verearis expenſas: om
nis enim adoleſcens ingenio:indole:bonaqꝫ pollens voluntate
ſimilis eſt agris fertilibꝰqui longe plus reddunt q̄ꝫ acceperunt
Quid enim tibi dulcius ingenioſo filio?quid carius tuo?quid
amabilius vnigenito?quid ſuauius eo:quem ſēper ſuo merito

coact⁹ es diligere? Finē do. ꝓcito mihi nō pl'a ſcribenti: q hac hora meipm̄ mihimetipi furat⁹ ſū ex magno occupationū mearum aceruo: qui dum plura volui. vix iſta potui. Uale.

¶ Cōmēdat cām mr̄is aduocato lr̄is recordaticijs. Epl'a Cx.

Salutes inumeras roſis: ⁊ violis ameniores. Si qd pōderis apd te meis in ꝑcib⁹ ſitū ē optie vir: adde etiā doctiſſie: ex intimo corde ꝑcor: veriuſqꝫ ſupplico/ vt mr̄i mee q̄ ad te ꝓficiſcitur/ adiutor ſis: atqꝫ patron⁹: cui adiſixi comitē iſtructū rex et cauſe: quaꝫ cām cupio i iudicio claritate tui verbi illuſtrari. vt aptius i aīm iudicis cadat vi ſua iſtructa: ⁊ luce orōis ornata. Eſſē ego ſcribēdi ꝓlixi⁹: ⁊ onere ꝑcū valde moleſt⁹. niſi vſqꝫ eo mihi de tua boītate pſuaſiſſē: vt nō tā neceſſariū putē: tibi mei aī eſt⁹ deſideriaqꝫ mea lōgis v̄bis ꝯmēdari/ q̄ꝫ int' tuas ā plıſſimas occupationes ꝯmemorari. Itaqꝫ rememorantias magis nūc/ q̄ꝫ ꝯmēdaticias lr̄as ſcribo. ſatis ē ſi ſcias: nō op⁹ ē te moneri vt facias/ q ad mea vota ī aīo ſp tuo calcaria geris. videro v̄ſauice ego/ vt tibi ſp parat⁹ vtiliſqꝫ fuero. ſi paſſeris aliqd officiū erga aqlā eē poſſit De nouis nihil certe ſcribere poſſū/ niſi ꝙ m'lta apd nos belloꝝ ſurgāt tonitrua: ⁊ coruſcatōes vtinam pluuiā nō grādinē haberem⁹. De conamine principis nr̄i qd q̄ qua ignoram⁹ oēs. In diſcrimīe res nr̄e ſūt/ qui i hac area verſamur/ vbi huiuſcemodi palea teritur. Uale: et quidem valenti⁹ q̄ꝫ in ſiccis ſtipulis ignis: et me extra memorie tue ſinum non permittas decidere. quantuluſcunqꝫ enī ſum/ ſemper ego tuus ſum. hoc certius oraculis vatum habeto. nunq̄ꝫ mihi ad tua vota perficienda conatum defuturum: ſi forte facultas deſit. Ex morino celerius q̄ꝫ ſuos ſpergat radios phebus.

¶ Intimatio nummorum leuatorum cum deſperatione recuperationis. ¶ Epiſtola. Cxi.

¶ Salutes plurimas ameno ſplendore fecūdas. Lr̄as quas heſterno veſpi a te accepi amice fidentiſſime greſſu (vt aiunt) teſtudineo late ſunt/ que maij decima a te profecte vix eius vltima tandē fores meas pulſauere. det deus reliquis quas ad

me dafur'es poſthac vel leprinos pedes:aut plumas:aut alas vt celeriores aduēterent. Qđ hortatus es multa diligētia iplere curaui. ſed quod oium minime velim:id ſignificare cōpellor/ ni hil tibi eſſe ſpandū de nūmis recupandis:quos dño petro ꝑ te ſuſcipiēdos credidiſti. Pugnauit eni cū inopia diu et pſtratus cecidit/ q quo minus ſoluere pōt:eo vborū pl⁹ habz. Pollicet̄ ꝑ pulchra:⁊ plurima:⁊ termis q̄ʒ breuiſſimis. vt itur tā dulci qua dam ſuauiloquia qua duriſſimos lapides demolire poſſe videt̄ ſed ex eo preter verba nihil expecta. Nā q antea rerū:et merci um/ iam ſolorum verboꝝ mercator exiſtit. Fidē ml'tā hře in ver bis vendentiū verba nō expedit. Abs te(vt puto)aberat ſolita tua prudentia:cuʒ illi denarios tuos leuandos commiſiſti. vbi nil ſecus viſus es facere:q̄ʒ ſi famelico catto piſces cuſtodien dos cōmiſiſſes/ ſed eant hec:et letus eſto. arras ſoluiſti que te in poſterum reddant cautiorem. Rurſus clamarez optime vir vt in calce litterarū omnium clamo/ vt creberrime ad me litte ras dares/ quarum mihi nunq̄ʒ ſatietas vlla fuit / niſi vererer (vt iocari ſoles)ne me cuculum appellares vnice ſemper⁹ canti lene cantorem. Quo enim diutius careo litteris tuis/ eo ma gis magiſqʒ earum apud me deſiderium augeſcit. Gratiſſimuʒ mihi feceris ſi huic mee tante et tam auide ſiti aliquando po tum afferas:atqʒ etiaʒ perpendas ꝙ ſitienti· Tantalo non ſuf ficit guttula roris. Valeto:locumqʒ meum tuo in pectore ſaluū teneto. Nam tu in meo habitas/ a quo nunq̄ʒ temporis te vlla vis euulſerit. Ex Machilnia maij die vltima:et vltima hora/ gallus enim preco temporum medium iam noctis incinit.

¶ Petuntur frequentiores littere amici et eius preſentia. ¶ Epiſtola. Cxij.

¶ Immenſas fauentiſſimo corde ſalutes. Etate fili caritate frater:dignitate iam pater: et preceptor amantiſſime. Licet tuo nomine: tuaqʒ fama plenus ſum / impleri tamen potius tua preſentia exopto. Crebrioribus te laceſſo q̄ʒ par eſt litteru lis tranſgreſſor fio / niſi tua humanitas mihi pateat / meqʒ

apđ ſe in maioris dulcedie nõ ſeponat Certe nisi vererer ĩ trã greſſionẽ ĩcurrere/ſũme te de crebrioribꝰ mittẽdis lr̃is infeſtarẽ Preceptor cariſſie opto te diu: & bñ valere/cui ſp̄ tuꝰ fuero q̄z tũlibz abſẽs. Si aũt ipe petas q̄z valeã/ita pfecto. vt nihil mihi ſeruo tuo preter tuam preſentiam abeſſe videatur.

Reſponſio ad precedentem. Epl'a. Cxiij.

Salutẽ plurimã: amoriſqz ꝯſtãtiã. Miror vir pſtãtiſſie qs tibi mei imaginẽ adeo ĩpſſerit: vt tu pceptor meꝰ & dñs: me patrẽ: me pceptorẽ: atqz te tuũ appellares: niſi h effecerit magnꝰ in me amor tuꝰ/q me figis: q̄lẽ me optas. Conaris q̄qz me extollẽ & quo neqs ipe deſcẽdis/vt me tibi vl' pferas: vl' ꝯmodiꝰ eques q̄ in re me illudi: atqz rideri credere/niſi tue virtutꝫ: & notiſſime fidei cãdor obſtaret. Sz mihi crede ſic me exiſtimãs terreb ẽptores. Diſcute igr̃ nõ mei oris: ſꝫ tui erroris imaginez/noli ſic bitũ mee mẽtis induere/quẽ coactꝰ exuas dũ ppius aſpexeris Nec plꝰ q̄z ſit rogo de me dicito: ſꝫ certe minꝰ/ſi qđ minimo minus ẽ. Judiciũ oẽ cecũ ẽ vbi amor ĩpat: nec magis amatori credẽdũ q̄z inuido. In iudicio pares ſũt: errant ãbo/ſꝫ alr̃ bõeſtiꝰ. Breui ad te venturus ſũ: quo animus meus qui litteris plane oſtendi nequit: verbis appareat. Interea vale.

Rogatur amicus vt fratrem inducat cautius mercari. Epiſtola. Cxiiij.

Salutes plurimas fine: atqz menſura carentes. Non ego ſum neſcius fidiſſime vir: q̄ztus ſit amor in me tuus: q̄ fides: q̄ obſeruantia. Noui etiam modeſtiam tuaz qua egre laturꝰ eſſes ſi pluribꝰ verbis abs te peterem: qđ tua ſponte ſis facturꝰ. Soror mea moriens filium reliquit: q ſepe ad hec que incolis loca nauigio pficiſcit. magna aggreditur: formidat nihil: et alta conatur. Nimis autem ventis fidit: et pelago: nimiſqz fortune/cuius ars eſt metũ demere vt licentius feriat. Neſcio quo ſydere natus. oĩa appetit ſupra vires. Rogo verbis dulcibus eiꝰ cõpeſcas impetũ/ne ſua pdat: ſeſeqz precipitem dedat. Probis eſt moribꝰ: et ingenio claro/ſed neſcio quid longe ſe altius/ac ſu-

pra vires ꝓpꝰas affectat. Tenes qd veli cupio ſcire qd agas: q̄ꝫ
valeas: ⁊ q̄ i ſtatu res tuas collocaueris. Vale oi valitudie ꝓſpe
ri⁹. Ex ypris ſeptēbris ſole decio raptius cāu coruſci luminis.

Commendaṫ cauſa vicini amico. Ep̄l'a. Cxv.

Salutes pti tibi nūci⁹ meo noie dabit/q tñ ſi oēs q̄s tibi ad
rē veli ꝑgat depromere/citius lunā manib⁹ captauerit: vel vlti-
mā attigerit eq̄ris guttā. Habꝫ oneri rē vicinū meū rāgētē ti-
bi exponere/quā ſi tutat⁹ fuere foueris: adiuueris nō me videb
bñficiorꝫ imemorē. totū.n. id mihi factū arbitrabor qđcūqꝫ i eū
ꝯgeſſeris. Omitto rē narrare ſerie: ⁊ circūſtātijs lōgiorēꝫ/q̄ꝫ vt
paucis dici q̄at quā ei⁹ q has defert: v̄bis ꝯmodi⁹ audies. Nō
tñ dedignaberis (rogo) ſi vl' tue dignitati: vl' mee voluntati ſer-
mo ei⁹ nō vſqꝫ ſatis ꝯgruat: vt ei⁹ impitiā: ſimplicitatē: tua indu
ſtria ſupplere velis/quē nec pallas docuit nec inſtruxit cicero:
tenuis ei rerꝫ expiētia ē: ⁊ mior eloquētia/ꝫ q̄ꝫto prudētia de-
ficit: ⁊ facūdia/tāto fide preſtat: ⁊ veritate. Sicqꝫ alterꝫ altero
corrigiṫ/vt qđ vitio maculaṫ/virtute ſuppleaṫ. Tu felix vale
tp̄e lōgo/volatiꝫ ex Brugis iulij quīta rapida veloci⁹ aura Tuo
queſo genitori me commendatuꝫ facito/qui: quotiens amicos
memoria voluo: mox ſemper inter primos occurrit.

Excuſatur ſcribendi ineptia cum creden-
tia latoris. Epiſtola. Cxvi.

Salutes et gaudij altū acerrum. Nō tam gaudet culmis
aureis ceres: nec maturo palmite bacc⁹/q̄ꝫto gaudio tuis lit-
teris ſum affectus ſuauiſſimis quidē: ac miro artificio: ſubtiliſ-
ſimoqꝫ filo cōtextis qb⁹ vix auſim rñdere/ne videar eloquētiā
violare. Proijcio igitur pauidum calamum non potentem qđ
par eſt: vel te dignum quicq̄ꝫ conſcribere. Litterarum igitur
vices: lator ſuppleturus eſt/qui (te teſte) fidus: et verax eſt. Nil
aliud reſtat: q̄ꝫ vt adſit ei memoria tenax. Parcito ineptie ſtili:
deformiqꝫ caracteri. Fecit feſtinantia ꝙ non tam litteras q̄ꝫ
muſcarum lituras depinxiſſe videor. Si quid reliqui ex me ve-
lis: mihi fidenter precipito/qui plus oblectamenti meis in te

obſequijs habiturus/ꝙ̄ in melle muſca/vel in neputa catt⁹ Va
le iocundiſſime. Ex Colonia iulij vltima eo mane dum adhuc
nundum fulgor phebi vmbras noctis abſterſerat.

¶ Cõqueſtio fit de ſocij imatura morte. ¶ Ep̄l'a Cxvii.

Dũ famul⁹ tu⁹ ſeſe m̄ obuiũ daret: ꝯtinere nequi qn imaturā
ſodalis mei mortē in tuo ſinu deflerē/q rapt⁹ ſeptēbris pͥma
ſatis imatura morte mergit̄ veſtē mortalē exut⁹. Quis nõ do-
leat tāte indolis iuuenē ꝑmo iuuētut̄ flore extictũ: ſũma ꝯſecu-
turũ/ſi ei⁹ virtutes maturuiſſēt/qui ſi lachrymis redimi poſſet
oēs ei⁹ ꝯſodales ī lachrymas liq̄ſcerēt. Mirũ dictu ē ꝙ̄ itrepi-
dus vita excesserit: ita ei ꝑpiquare videbat̄ ad exitũ: ac ſi i por-
tu nauigās paulati vela deponeret Vale. h̄ ſcripſi noctu ieiu-
nus: q die pacta ne adhuc panis buccellā guſtaſſē: vl' liquoris
guttulā. Sic lachrīe: ſic gemit⁹: ſic dolor ipe iparſit. Longior
eſſem/ſꝫ triſtis ē anim⁹: triſtis calamus: et triſte ſigillum.

¶ Rñſio ꝯſolatoria ſup ep̄l'a ꝑcedēte. ¶ Ep̄l'a. Cxviij.

Pluriās depulſo dolore ſalutes. Lr̄as tuas legi ſingl'aris
amice quib⁹ lachrymaꝝ guttulas imbibitas vidi: q̄ cari ſocij tui
inīruptā inter ꝑma incremēta indolē: ⁊ tuum dolorē nūciarunt
Sed ꝯſulo cariſſie frater deſine diutius dolori ītabeſcere: mo
dũqꝫ ſnes: q nec impietatē patiat̄ neqꝫ īſaniā. Ois mod⁹ in me
dio ē. Scio ꝙ nihil difficilius eſt/ꝙ̄ magno dolori impia dare
Sed nihil muliebri⁹ ꝙ̄ ꝯſumēdũ ſe dolori ꝯmittere. Lachrie. n.
ſūt arma mulierum. Quid. n. mirũ iuuenē mori: cũ nihil aliud vi
ta noſtra: ꝙ̄ ad mortē iter ſit. Que quoqꝫ furia eſt ꝓ eo tanto
pere dolore q nunꝙ̄ doliturus eſt. Nõ reliquit ille te: ſed ante
ceſſit/qui ex mortali carcere emiſſus: hec mundana ex alto iaꝫ
deſpicit: et deum propius intuetur. Fruitur nunc aperto et li
bero celo. Lucē nõ ꝑdidit: ſed maiorē nact⁹ eſt/ſcias ei nihil
ꝓfuturꝫ ꝙ doleas: et oculos tuis fletibus exhaurias. Facilius
enim te dolor tuus ei adijciet/ꝙ̄ cum ad te reduxerit. Vale.
non plura ſcribo preuentus noctis ab vmbra.

Reſponſio ad idē ſub alia forma Ep̄l'a. Cxix.

Ingentes ſalutes cuꝫ ſincere dilectionis affectu. Quā p̄ri
mū cariſſime vir ꝯſodalis mei :ꝑcordialiſqꝫ amici obitum intel
lexi/ad primā rei famam corrui miſer:et velut repentino fulmi
nis fragore ictus dirigui:atqꝫ mox mihi mortalia cuncta vilue
runt. In eo tanq̄ȝ in ſpeculo video q̄ȝta reꝝ noſtraꝝ īfirmitas
et quid mihi nunc ſpei ſupſit admoneor. Idem nobis animus
erat:vna etas:vna fides:vnaqꝫ volūtas:ſumma quoqꝫ ſtudioꝝ
paritas. Uno eni calle gradiebamur:vnū terminum petebamꝰ
vnus labor:vna erat intentio:vnus vtinam finis eſſet:idemqꝫ
ſepulchrū. Et q̄ȝq̄ȝ ſcio optie frater viri eſſe p̄mū quidē dolorē
ꝓpellere:primū extinguere:terciū moderari: vltimū abſcōdere
me tū dolorvſq; adeo euexit/vt quid agā neſciā. Moriar niſi
dolorē in fletū:lamētaqꝫ ꝓfudero. Forte dabit lōgīqtas tpis:
qđ rō nō potuit. Ocli madēt lachrymis:ſaliunt mihi p̄cordia:
tremūt manꝰ:diſſilit e digitis calamꝰ:vix valēs vale depingere
ſed vale tamen.

Epiſtola. Cxx

Alia adhuc reſponſio ad idem ſub alia ſententia

Plurimarum ſalutum feliciſſima incrementa. Dum diei
ſeptembris quinte veſper adeſſet cariſſime frater/ oblate ſunt
mihi littere tue tui doloris quo duriter affligeris teſtes quibꝰ
ſociū tuum deplangis q̄(vt ſic dixerim)etatis in vere p̄reptū.
Maxime vellē vt lachrymas ſponte fluentes rōnis freno ſub-
ſtrigeres. Non molliter feras:et effeminate qđ mutari non pōt
id illi accidit qđ omnes ante eū paſſi ſūt/cūſqꝫ paſſuri. Quid
quid cepit deſinat. nemo ad vitā editur/qn ad mortē deſtinet
Neſcio cur eius mortē īmaturā appellaſti/atqꝫ tantope dole
as ſociuꝫ tuum primis annis quaſi ante tp̄s ereptum/cum ne
mini ſit prefinitum tēpus. ſine termino oīs debitores ſumus
ſic de celeritate conqueri non poſſumus quaſi ante diē repeta
tur:quod ſtatim dum accipimus debuimus. Quis non videt
ante oculos quotidie iuuenū deferri funera. Non.n. p̄matu-
rum dici debꝫ quod tota vita denūciat futurum. Nec valet ſi

diſceris:poterat lõgi⁹viuẽ.poterat etiã ꝛ citi⁹mori:poterat ꝛ ali ter:ꝛ duri⁹mori. Nã aliũ citi⁹:aliũq; tardius fata depbendũt: neminẽ pteretit. Diſcito q̃ſo qd habz ãplius:q cẽtũ vixit ãnos q̃ȝ q ab vbere ad ſepulcbrũ rapit/qñqdẽ ꝛ vtriuſq; finis adeſt. tractu aliqd/exitu nibil inteſt. Nõ ſic accipias velim q̃ſi amicis moriẽtib⁹eos amiſerim⁹:ȝ i patriã pmiſim⁹/q ꝛ ſi ad nos nõ ſint illi reuerſuri/nos tamen ad illos oportet ſatis celeriter proficiſci. Uale letiſſime ſiccatis oculis dolore ſemoto.

¶ Aguntur gratiarum actiones ei qui amico burſã munere dedit. ¶ Epiſtola. Cxxi.

¶ Immenſas plena bucca ſalutes. q̃ȝ gratũ mibi mun⁹tuũ fuerit dilectiſſie frat:nec poterit os:nec calam⁹ſatis explicare. Eſt eni pcioſũ poti⁹mittẽte:q̃ȝ recipiẽte dignũ. Tu more veterȝ alexãdri magni:q ſp ex ſe dona metiri ꝯſueuit. Faxit de⁹ vt bñ ſit ppulcbre illi virgini nepti tue pnobili. q bui⁹mũeris artifex ẽ/q arragnẽ ſupat:ꝛ palladem eq̃t. Eueniat illi vir dign⁹tãta virtute q ſobolẽ gñeret ſue matris imitatricẽ. Ceterȝ te maiori deſiderio videre cupio:q̃ȝ nũc paſcbalẽ adeẽ diẽ/q̃ piſcib⁹ atq; olerib⁹oleoq; ſemotȝ veſci carnib⁹ poſſi. Scriberẽ aicis meis/niſi mibi tp̃s pcũ:ꝛ nũci⁹pfeſtin⁹eẽt Sȝ te rogo mea vt nũc ſis epl'a dicaſq; oib⁹ ſalutes plurias:mibiq; bñ eẽ et ſoſpitẽ me ducere vitã. Uale dignitate parẽs:etate frat:dilectõeq; ſodalis:ꝛ me vt facis ama/ſed magis q̃ȝ facis vtere. Nunq̃ȝ ex me quicq̃ȝ fruſtra petes/ſi modo quo petieris in mea fuerit poteſtate. Ex louanio die qua palmarum rami eccleſias ornant.

¶ Excuſatio ſuper non reſponſione ad litteras miſſas ¶ Epiſtola Cxxij.

¶ Promptũ ſeruiẽdi affectum loco ſalutis. Non ſatis intelligo cariſſime vir/cur vel ioco/vt ſoles/vel ſerio/vt vereor/ſuperbie me accuſas:ꝙ tibi reſpondeaȝ nibil quaſi ea ſint tempa quibus cuiq̃ȝ liceat loqui quod ſentit. Itaq; magis eligo abs te ſuperbie accuſari:q̃ȝ damnari ſtultitie. Te igitur rogo equo animo patiare ſilentium meum/me quoq; tantiſper ſinas

habeṗ ſalutis me rōnē donec aliūde letior dies illuxerit. cū eu liberi⁹ ſcribere licuerit obtūdāte multitudine: et plixitate ver boꝝ. Nō eſſet hoc tpē leue michi emergere ſi vltro me in cau to v̄bo fluctibꝫ immerſeriꝫ Satis ſcis qd dicere veliꝫ. hec non et tigo pfūdius. In rebus aliis omibus me tuo vtere arbitratu Patri tuo ſalutes plurimas meo nomie dicas atqꝫ eū in mei cordis centro ſedeꝫ habere. Faxitqꝫ deus vt longiſſimo neſto riſqꝫ euo fruaṫ Uale ſitqꝫ tibi ſanitas multa: vt vita cornicis

Cōſulit amic⁹ amico q̄ Louaniū veniat lectur⁹ poeti cas artes. Epiſtola. Cxxiij.

Honores plurimos p ſalute. Si louaniū venire vellis lec tur⁹ poeticas artes/ſcio q̄ nunq̄ꝫ tam letus herculē ſuſcepit. Euāder. aut Aceſtes Anchiſē q̄ꝫ te ſint ſtudētes omes recep turi. Id tibi putile cēſeo/qꝛ frugifer illic cāpus ē: et pauci meſ ſores: et licꝫ plures eſſēt/tibi tū (ſic tua ſūt merita) pores ptes debēṫ. Honor tibi plurim⁹ eſſet. et qd forte libēti⁹ audies bono lucro comitat⁹. Nā is honor iocūdiſſim⁹ eſt cui lucra ꝯnectūt Caduca qppe res honor ē: ſi nō pecunia ſuſtēteṫ. Uale: ꝯfideqꝫ me nō tm̄ mei/q̄ꝫ tui boni cupiduꝫ. Dabis veniā ꝯſiliis meis. tā pfūde michi i corde locaris/vt reb⁹ de tuis nō poſſīꝫ non eſſe ſolicit⁹. Uale vno eſſem⁹ atqꝫ eodē i loco/quo alter altero frui aſſidue poſſet. Reſcribe qd decreueris nā tādiu animi pē debo: q̄ꝫdiu tua tardauerit rñſio. Dicit ſe breui redituꝝ nūcius qui pmiſſu leuiuſculus eſt. ſed frequēter factu moroſ⁹. Rurſ⁹ vale. Ex Louanio feſtina leniqꝫ arondine martij ſole tercio.

Rñſio ad eplam precedeñ. Epl'a. Cxxiiij.

Salutes in ꝯſtantiaꝫ multas. Tantum michi honoris: et bñiuolētie q̄tidie tribuis amice mis michi occulis carior vt m̄ pudeat tāti cult⁹. Nam iuſta ſtatera min⁹ i me pōderis inue niret q̄ꝫ tu conaris adic̄e. Itaqꝫ tibi cauēdū ē ne aut te: aut me: aut vtrūqꝫ nrꝫ. et ne fallas: qūqꝫ van⁹ laudator iueniaris. ſi qs m̄ caſ⁹ ad tuū locū appulerit vbi m̄a p̄ſētia nomē obumbret Nō ei is ſm̄ q m̄ipſi⁹ ſū neſci⁹. De me rogo loq̄ris parcius/ne

qui grauiſſimus es ſis: et habearis minoris iudicij eſtimeris. Sed tñ mõſtras animi benignitatẽ q̃ eos oẽs ſil'es tui iudicas q̃s i amiciciã ad miſiſti. Qđ aũt i tã floreti ſtudio poeſim legã/q̃ nũq̃ ſuos me choros intrarẽ pmiſit/tã ↄſultũ mihi ẽ facerẽ/q̃ nomẽ et famã pdere. Neq; i reliquũ tps multũ his muſis inſiſterẽ curo. Stultũ ẽ id velle ſequi qđ ab oib' deſit. Miſere iã muſe gemũt. Extict' orphe' ẽ extict' virgili': atq; homerus. Jeiun' cãtat lucan' i ortis. Nõ video ꝙ ſicvnq̃ muſe reſurgerẽ poſſit vt ↄ̃ris ornate leta carmina canãt. Eciã eſto ꝙ aptior eſſẽ nõ video me facile tãtu; louani aſſecutuꝝ: q̃tu; domi negligerẽ. Vis ergo vt cordis mei nucleũ pandã. Pl' mihi placet hodiernũ ouũ: q̃ gallina craſtina. plane locor. Amicicia eñi claudi nõ vult/ſed gaudet aptis. Vale oi valore valẽti'. Siqd vis ꝑcipito. parat' ſẽper fuero/ſi veli; eſſe qui debeo. Ex morino iunij ſeptima irũdineo volatu raptius.

¶ Hec epiſtola replicat contra precedentem epiſtole reſpontionem. ¶ Epiſtola. Cxxv.

¶ Salutẽ in eo aquo ois ſalus eſt. Te ſanũ audiẽs plurimũ letor amice pcare tanq̃ ille q tibi v̾a ſim dilectione cõnexus/ nec ſecus itelligo q̃. ꝙ oia. que te tangãt: de pari neruo ↄtingant. Sed vt tibi tua pace patuloq; qđ laudas ore loqnar: qui vbi es manerẽ decreuiſti pl' captũ laudãs paſſerẽ: q̃ volãtẽ aqlã: nichil mihi viderẽ tua opiniõe ſliri'. Cũ louanij pluris valeat aeris vncia: q̃ vbi es pleniſſima libra vix quoq; ſũt vbi morã geris riuuli q vni ſitiẽti poſſint extiguere ſiti. Procedes ſi ſapis ad aquas latas et altas: vbi erit tibi natãdi: atq; piſcãdi ãpla facultas. Quid tã põderas id paruũ: qđ habes/timẽs ne minora ſuccedant: pone hũc metum. ſub fortuna viuim' oẽs: ifelix ſp manet/q nunq̃ alta tẽptauit. ſp iacet cũcta formidãs. Nã vt antiquum ꝓuerbiũ ẽ. Magni piſces capiũtur i alto. non agam nunc tecum pluribus/ſi hec non mouerint iocans dico vale valenter: et ſi ſic libet/tua prudentia ſubmergaris.

Scribit ſecretarius oppidi bergeñ. ad regentem pe/

dagogiū in louanium vt de rectore ſcolarium opi=
do prouideatur. ¶ Epiſtola. Cxxvi.

¶ Salutē: et ſi qd ſalute iucūdi⁹ poterit exoptari habuim⁹ ve
nerāde magiſter: et dn̄e magiſtrū ſcolariū beñficio: lōge etatis
exptū pulcherrimis viuēdi modeſt⁹ ornatūqʒ velut ſāctiſſimus
cēſor Studia iuuenū icitauit eloquētia q̊qʒ: ſciētia et morib⁹ p̄
ſtātiſſim⁹ ipſe/ad phenicis homeri excēplū/puerilē teneritatē
ita cōpoſuit vt ſiml' dicē: ſcire: facereqʒ doceret q iā plen⁹ dierꝫ
tāti laboris impariēs dictas ſcolas i man⁹ oppidi reſignauit
Ad te igit̄ iuſſu oppidi ſcribo vt ei nūc aſſis ad iumēto/q̊ ſuc-
ceſſor habeat̄/q p̄ ſe idicia boni rectoris ferre videat̄/q etat
litteris: et vita talis ſit/qꝫ virtutis: bonorꝫqʒ morꝫ curā a litte
rarꝫ ſtudijs nō ſeiūgat/ſʒ ſiml' ſcolares iſtituat tā ad beñ agēdi
qꝫ beñ ſētiēdi rationē/q̊ pariter virtuti vacēt et litteris: et bo
ne mēti. Uale i eo q p̄ſidet oi creato. Ex Bergis ea feſtinātia
q̄ calam⁹ ſua celeritate volucrē ac pēdētē i aere leporē p̄uteret

¶ Reſpondet regens in louanio petitioni ſecretarij.
¶ Epiſtola. Cxxvij.

¶ Amiciciam numqꝫ ruituram loco ſalutis. Uenit ad te eo
lende vir me quidem conſule magiſter hic/qui as perfert te-
cum loquendi gratia: ac ſeſe reddendi certiorem de loco veſtro
de ſcolarum onere: de aeris clementia: de uero et alijs que
ad hanc rem ſpectant. Et quo certior fias quid legiſlatori-
bus oppidi tui conſulas/teſtor ego religioſiſſime me noſſe ne-
minem/qui huic rei preſici vellet/cui preter diuitias pauciora
quam huic deſint grāmatice: atqʒ poetice valde peritus eſt:
et in cātu excellens et promptus: nemo quoqʒ vel vni tam gra
tus/qꝫ hic omnibus. nec quiſquam eſt qui eum non maxime
laudet: quod non tam etatis maturitate qꝫ vite meretur:
De quo michi benedicendi citius tempus qꝫ cauſa defice-
ret: priuſqʒ verba qꝫ animis/ſic eius merente bonitate.
Hunc igitur tibi trado de manu/vt aiunt in manum. eum que
in tua amiciciarum pharetra: Ut eiectam ſagittam abſconde

Pro ꝯperto habeo ſcolis ꝑ eū vberi⁹ ꝙ ſibi ꝑ ſcolas fore ꝓſpec tuꝫ. Naꝫ magiſter iſte talis erit qualis achillis pedagogus phe nix erat/cui⁹ ep̄l'a tua meminiſti/quē idcirco peleus vt ē apd̄ homeꝝ achillis cure p̄feciſſe dicit̄:vt dicēdi pariter:atqꝫ faciē di ductor foret atqꝫ magiſter. Uale optata valitudine. Prolix ius ſcriberē niſi fames:et hora cibū expoſcerēt/ſi aūt mea opa aliqñ egueris paratōrē me inueneris/ꝙ tuos tuis pruritibus vngues. ¶ Cōmendat̄ fili⁹ ſuo magiſtro ꝑ patreꝫ filiū ſuū p̄rno quodā errore laudanteꝫ. ¶ Ep̄l'a. Cxxviij.

¶ Salutes amiciſſimas. Juuenis h venerabilis magiſter ⁊ dn̄e/cui⁹e manibꝫ has accipies igenij diues ſemꝑ fuit/cui⁹ ſi nō pater eſſē leti⁹ nobilis indolis generoſū ſpecimē cōmēdarē q(ſi nō fallor aut nimia ſpe ludor)facile i̦doctū viꝝ eſſauerit/ex cui⁹i genio et tibi ſolatiū:et illi p̄ſidiū ſpo futurū. Nā ſi igeniū cū annis ꝯferas:mox ānos videbis ip̄o ingenio ſuꝑatos. Hec ſumma eſt/tuus eſſe incipit trade deſiturus. Inter dilectiſſi mos eum ꝯnumera atqꝫquo ꝓprius poteris tui ſimilem effice eo facilius ſpero futurū ꝙ̄ ſoleat in fertili fundo ex paucis ſemi nibus valida meſſis exurgere. Dabiſqꝫ illi ſocios i genio acres q̄ iuideat/q ingeniuꝫ eius irritent:quoꝝ laudibus torqueatur: quibꝫ ita excitet̄ vt viſce ſe gaudeat:et victū eſſe doleat. Uale in eo qui numerat ſeculoꝝ dies et horas.

¶ Rn̄ſio magr̄i prudētius iudicātis. ¶ Ep̄l'a: Cxxix.

¶ Ingentes ad vota ſalutes. Patiaris vir optime:id mole ſte nō feras ſi forte pl⁹ dixero ꝙ audire ꝯcupiſcas/q filiū ꝓpri um vt celo ꝓgnatū carip̄ēdis:laudas:atqꝫ attēti⁹ admiraris/ ꝙ igeniū claꝝ:altū:multiplex habeat/qd̄ tn̄ valde remiſſū iacio imo tepidū:frigidoqꝫ ꝓximū/qd̄ tandē ꝯgelabit̄:niſi virgaꝝ ca lore excitet̄/vſqꝫ adeo triſtē:agreſtē: incultē habet indolem/vt eū ioculares facetie vix in riſū ꝯmoneāt/multuꝫ ego vor ne eū docēdo ſeina mādēt arene. ſcis ꝙ raro gerinat qd̄ i arido iactū ē Sol't tn̄ vt ficta m̄ diligētia fallat ornare libros:lineat̄ papiꝝli gat̄ ſexternos ſiml' illis q ſēꝑ ſpeculūpolliūt:ꝫſpeculari negligūt

Quod ex ſe agit aut nihil eſt/aut nihilo proximū. Conabor tñ quoad dederint vires in eum lrãrum ſplendorem trãſfundere vtinã tãto pfectu q̃to conatu. Uale longos dies in largitore dierū. ex lonaio maij ſexta eo mane q̃ ſol necdū ſe dedeat orbi.

Rogatur amic⁹ vt ſuū ſtatū pãdat amico. Epl'a. Cxxx

Innumeras iocūdo corde ſalutes. Scio vir optīe tibi tpa nõ adeo vt mihi libera fluere. ſatis habeo et nil requirã ãplius ſi dum ociū dabit me certiorē efficias tui ſtatus: tueq; valitudinis/quo nihil mihi iocundi⁹: nihilq; potes optatius. Si igr̃ vtcūq; tibi pcio ſiz/nec te amãtē ſpreueris/rogo interduz ſuauiſſimis lrĩs tuis me viſites: reficias omnes. Nūq; q̃ſq; em̃ ad me venit. nomē tuū in ore gerēs/quin mox ſentiã titilare mihi pectora mea amore quodam mirifico tui. Hinc hinc eſt q crebērrime ſcribo lrãſq; tuas frequēter expoſco. hinc amiciciarū tuarū fores totiēs pulſo/quas ſi aperueris: me crebro hēbis hoſpitē. Uale (vt aiunt) carpa ſanior: ſpõſo quidem letior adamanteq; diuturnior. Ex Leidis manu currente: leuiſſima pēna: oriente iam ſole iulij trahente decimam.

Reſponſio ad precedentē. Epl'a. Cxxxi.

Salutes feliciſſimas. Amice mihi pcordialiter care/nõ ad manū habeo qd ſolidi ſatis tibi rñdero: de ſtatu meo ſollicito. Nã ſi ſtatus a ſtando di/nullus mihi ſtatus eſt: ſed lapſus potius atq; ruina ſic etas: ſic labor īpant. Nullã mihi pmittit cura qetē/que vires animi adeo ſpargit corpuſq; pterit (vt vix torpentia mēbra trahere valeã/ſioq; ſenex ante tp̃s algore ſolutus. Qui igr̃ ſtatū meū noſcere cupis. nõ hyrundinē celo volantē: nõ leporē cãpis currentē: nõ ceruū in montib⁹ ſalientē: ſ reptantē cum labore teſtudinē meeſſe meditare. Uale. breuem forte epl'am dãnabis/ſed melior breuis: q̃ nulla. Ex louanio tarde/dum (vt verbū virgilij eſt nox erat et terras aïalia feſſa p om̃s alitū pecudūq; gen⁹) ſopor alt⁹ hēbat. Epl'a. Cxxxij.

Ad pictorem vt iuuenem pingere doceat.

Sincerū affectū p ſalute. Scis q̃to tpe: ⁊ q̃ integre opti

mevir mihi ſeruierit genitoꝛ huiꝰ q has pfert. Cogit itaqꝫ me
nō minus hūanitatꝭ ꝯmiſceratio: q̄ꝫ iuſticie neceſſitudo vt hūc
gerulū tue caritati ꝯmēdatū efficiam. Rogo igr̄ vt eundē pie
ſuſcipias in tuoqꝫ pingēdi artificio inſtruas / q adhuc q̄ſi ipln
mis auicula in ſuo nido cōfouendꝰ eſſet / niſi ob inopiam pr̄is
ante tp̄s euolare cogeret. Si qd denarioꝝ p̄mis annis alioꝝ
moꝛe poſtulaueris / me q̄ꝫtū eqtas poſtulat ſpōſoꝛē hēto / tuū
erit curare ne h̄ noua plātatio tua aliq̄ imiti turbie moueat. vi
ces reddā dū vires ꝛ tp̄a dabūt. Quā q̄ꝫ em̄ locoꝝ interuallū
nos hoc tp̄e ſeiunxerit / nulla tn̄ diſtantia loci: nulluſqꝫ tp̄is
fluxus tui memoriā ex meo pectoꝛe poterit expingere / nec q̄c
q̄ꝫ te facile eruerit: q mihi pfundus a longo inuiſceratus es.
Uale feliciter oibuſqꝫ tuis in rebus me tuo arbitrio vtere.

¶ Rn̄ſio ad dictā epl'am. ¶ Epl'a. Cxxxvi.

¶ Nō minus prōptā. q̄ꝫ debitā oblationē ſeruitutꝭ. Nō tam
famꝰ oculis moleſtꝰ eſt: nec tā acetū dentibus / q̄ꝫ tua me angit
abſentia preceptoꝛ colendiſſime. Delectarunt tn̄ me lr̄e tue /
temetip̄m repreſentantes / nō ſolū diſertiſſime / ſed certiſſime
teſtes amoꝛis mirifici erga me tui. Quid aūt aliud ad te nūc
ſcribā: nō habeo / q̄ꝫ vnū illud qd̄: ꝛ libenter apud oēs: ꝛ inde
ſinēter predico / me tibi debere plurimū. Nullū em̄ maius ad
amiciciā fundamētū eſt: q̄ꝫ meritꝭ effectos fuiſſe amicos. Agre
ſtis certe mihi aīmus eſſet / ſi q̄ ipēdere debuerā repēdere nol
lem. Itaqꝫ velim tibi certo pſuadeas / me vnū eſſe ppetuoqꝫ fu
turū q nihil recuſaturꝰ ſim tua cauſa. Quare abs te peto inte
gro aīo vt oibus in rebꝰ me ipſo: opaqꝫ mea nō vtaris ſolū: ſed
etiā ſi rei tue ꝯducat (vt ita dixeriꝫ) abutaris. amoꝛ aūt erga te
meꝰ q̄ꝫtus ſit ex hoc iuuene in arte mea pictoꝛia inſtruēdo nō
minꝰre q̄ꝫ opiniōe cognoſces. Nihil mihi gratioſius erit q̄ꝫ me
totū ſeruitiȷs in tuis effundere. Emori em̄ maliꝫ q̄ꝫ ingratus
inueniri. Uale omī iocūdo iocūdius. ¶ Epl'a Cxxxvii.

¶ Aguntur gratie ei qui deſideria amici impleuit

¶ Salutes tātas o pennā nunq̄ꝫ depinxeris / q̄ꝫtas o Iac

be me⁹ tibi exoptat aim⁹/ꝫ vbi deſint vires/ſit ꝓ affectu vo luntas. Vidi lr̃as tuas ornate ⁊ celerit̃ eo loco eoqꝫ tp̃e ſcri ptas/vt p̃repta tibi potius eſſet/ꝓut relatu didici latoris/q̃ꝫ ꝯceſſa ſcribēdi ptās/q̃ lr̃e incertū me linquūt/an ſn̄ia magis:or natuue:an celeritate ſint mirāde/q̃ magnū pre ſe ferūt pignus amoris/q̃ video ꝙ mutari neſcit inueterat⁹ amor:⁊ ꝙ nihil in amicicia vetuſtate dulci⁹ eſt. Clare ꝓſpicio ꝙ ſic amicos amas quaſi nō liceat deſinere/ꝫ eant hec. Nā amant̄ eſt amatū non onerare laudib⁹/nec ē amicicia bn̄ficioꝝ ꝯputatrix q̄ nō nūex vl' qualitatē ꝫ affectū pōderat. Q̄ᵭ aūt deſideria mea adimple ſti/innūeras tibi gr̃as habeo/q ſemꝑ magna ꝯſtātia tuis voꝫ poſtremus:et p̄mus adeo: Amplectorqꝫ ſemꝑ te ſuaui amicicia nō quidē min⁹/q̃ꝫ qui oim maxime/nec interiori tueveſti/quā camiſiam vocāt/ceſſero/quā te dulciter amplectentē p̄mam omnium induis:et niſi poſtremā exuis:te tn̄ non relicturā niſi eam abieceris. Vale in eo qui celū pinxit ſydere multo.

Magr̃ ad magrm̄ ruri morātē. Ep̄l'a. Cxxxv.

Nihil nobis ambob⁹ amice cariſſime negligēt iuseſſe arbi tror/me ſcꝫ ꝙ te louaniū nō atrahā:te quoqꝫ q huc tua ſpōte non aduolas. Miror ꝙ ibi eſſe nō malis:vbi aliq̄ nūero ſis/q̃ꝫ iſtic ruri vbi vel ſolus ē ſapere videare/⁊ vbi nihil audit:q̃ꝫ ſtre pitus:fremit⁹ ruſticorū:clamor tonitruū ⁊ rudētū ſibilus. Sum mope ſpero vbi has videris:ſi quid imago veteris noſtri amo ris:ſi quid reliquie:gr̃eqꝫ valebunt ad louanium diuertes/vbi q̃ꝫtū hominū gratia valuero:tibi valebo. Ex louanio maij quin ta tam rapido calamo quaſi iunctas haberet Dedali pennas.

Reſponſio. Epiſtola. Cxxxvi.

Gratiſſima mihi eſt ⁊ memoria tua: et eius etiam au gendevoluntas. Ab optimo enim animo ac mihi deditiſſimo tuas litteras ꝓſiliſſe ꝑpendo/quibus nihil audiuerunt aures mee dulcius: poſtq̃ꝫ te audire deſierūt/quas hylari corde legi rurſuſqꝫ legi veneratione magna: et oſculis multis memor amoris in me tui/qui me in fratrem recepiſti: ſolacio fouiſti:

ſumptibuſqꝫ iuuiſti: vt nunq̄ cū vllo ꝯiunctius vixerim: neqꝫ mihi hunc in diē te ſedior/aut amicior quiſq̄ ſit. Itaqꝫ velim me tibi eū exiſtimes/q̄ ꝑ te nonvllū ꝑiculū efugiat ꝫ an etate decurſa ad ſtudiū rurſus redeā cū deferbuerit iā ingeniū/vbi libri mihi ſolatio eſſent vt cecis pictura: ⁊ aſino lyra nundū decretū habeo/ſi tñ ꝯcilio nō acquieuero tuo mihi prudētiā nō fidem abeſſe putabis. Uale amice: memor amici.

¶ Frater fratri ſcribit Louanij cōmoranti de propoſito ſenioris fratris ad religionem. ¶ Epiſtola. Cxxxvij.

¶ Frater noſter ſolitudinis auidus clauſtro ſe dedicauit ſibi victur⁹/q̄ multa die pꝛie vixit et amicis/cui cum ſuaderē q̄ ſe matrimonio daret: ꝓgenieꝫ nr̄am pulchris ꝓlib⁹ adaucturus mox ait ridiculū eſſe ⁊ ioci gen⁹ ſpōſum ſenē tāq̄ aptiorē fore ſenectā nuptijs q̄ꝫ pruinā meſſib⁹. Addidit q̊ꝫ tp̄s eſſe i hac ſe mirupta etate vt fluxis caducíſqꝫ reb⁹ poſthabitis tandē ſecurius anchorā figat/ne nox deprehēdat euntē/atqꝫ aīe ſue curas illas īpendat q̄s corꝑi preſtitit atqꝫ fortūe/ſatis iā doct⁹ quid opes/quid honor/quid inanis gloria ꝓſit. Tu frater ocius ad me ꝑſcribe tui hac ſupre animi ꝯſiliū an ꝓbas: an doleas: an eius ꝓpoſito gratuleris. Uale ſaluus: ſauuſqꝫ maneto Ex brugis ꝑfeſtināter vna tibia ſtante altera ferēte papir̄ ea hora qua dies: q̄ marti⁹: q̄ ianua domus cū ep̄la clauderetur.

¶ Alia ep̄la ad idē in eandē ſniam. ¶ Ep̄la. Cxxxviij.

¶ Sit tibi frater optie leta dies: ⁊ vita ꝑhēnis Frat̄ noſter euo grādior illuſtriſſimi dn̄i nr̄i ducis ſecretarius ſe religioni ꝯtulit. In īmenſuꝫ ep̄lam extendā ſi tēptē ꝑſcribere q̄ īgenio q̄buſue artib⁹ vſus ſim vt eundeꝫ ab h̄ ꝓpoſito deflecterē: vt nob oīb⁹ mācret i ſeculo adiumēto ⁊ ornamēto/nec foret leui q̄dā incōſtātia honores et lucra ꝑiectur⁹/clauſtraqꝫ relinq̄ret viris ad ꝑua nati/q̄ maiora nō pn̄t. Ad q̄ frater ſubridens his v̄bis interluſit nō vitiū auro frater ē atqꝫ argēto ſi ea iumēta nō eſtimāt. q̄ neſciūt magnificere niſi fenū ⁊ ſtipulā Nō viuit vſpiā q̄ mihi ꝑſuaſerit vt aranee ſil'is diutius ꝑmaneam/que

terēdo ſe euiſcerat/vt vilē muſcā capiat.q̄ audito:neſcius qđ digne rn̄derē/mox obticui ex pōdere vbi.velim ſupi qꝫ fratri cedat i ſalutē qđ tāto conatu affecta/vt qđ felicit̄ icepit:valeat felici⁹adiplere. Uale:⁊ q̄ i his archana ſūt:ea ne afferas peto.

¶ Reſponſio. ¶ Epiſtola. Cxxxix.

¶ Litteras tuas cariſſime frater legēs īdolui:ac fratris animi nouitate ꝯmot⁹ fui:et lachrymis gene maduerūt/nec deſino adhuc:has dū ſcribo oculos terere:lachrimaſqꝫ labellis exſorbere/ſupplex deū oro vt eunt ē ꝯcomitet. Gratulor certe fratris mei tā ſctis deſiđrijs.vtinā te hērꝫ a tergo ſequētē/nō me careres comite. Nō optie frater qđ multa volumus:quid magna petimus:qđ alta conamur: Pallida em̄ mors ꝯtinuo pulſu vndiqꝫ nos atris circunuolat alis:nec quicq̄ʒ aliud eſt vita noſtra q̄ʒ fumus et vmbra.ſi hodie viuim⁹ qs ſponſor eſt craſtini: Quid ꝓdeſt diuitias celerē finē habituras ſine fine querere: Eſt oīs voluptas oīs honor:oīs mūdi gloria/vt ſtupe flāmula:q̄ ceſſans:mox videt̄ nō fuiſſe: Pauca ſepe diſtantia int̄ gaudiū et luctū eſt:nox eſt vicina diei. Quid ꝓſunt longa ſtudia/ſi memoriā ſupremi tēporis nō ingerāt. Quid ꝓdeſt omia noſſe ſi noſipos ignoremus: Quid ꝓdeſt qꝫ ꝯgrue loquamur:ſi incōgruā vitā agim⁹:vl' qđ ornate dicere:ſi nos fede viuim⁹ vel qđ in ſcolis de ſctā vita ornate diſceptare:ſi negligam⁹verba in opus deflectere: Sꝫ parce verboſo calamo calida manu ductu/quē calor in lōgiorē curſum euexit. Uale ſemꝑ cogitās q̄ʒ labilis ipſe mundus ſit/tibiqꝫ queſo ꝓſpice ne cū labenti inhereas/cum labente proruas/ſat ſit dictum ſapienti.

¶ Alia reſponſio ſuper eadem in qua mandat ſe frater ſequuturum. ¶ Epiſtola:Cxl.

¶ Feliciter viuere ꝓ ſalute. Affecerūt me frater cariſſime ingenti gaudio lr̄e tue annūciantes fratrē meū nullis precib⁹vinci poſſe/nec vllis blandicijs ſuperari:quin ſe vltro velit religioni dedicare qđ mecum dū voluo ſollicito pectore:longa ſuſpiria traho/in eamqꝫ ſententiā cado/qꝫ incomitatus non ꝓdibit q

ſuũ animũ cũ meo ſemꝑ miſcere ſtuduit /ꝯq̄z ego meũ cuz ſuo ita ꝯmiſcui vt pene ex duob⁹ vn⁹ efficeret. Indignũ cẽſeo hos aĩos in re tam ſalubri diſiungi in reliquis tãto glutimine co pulatos/nec diu deliberãdũ exiſtimo. factũ exigit natura peri culi. Quid optĩe frater nobis ꝓderit/ꝙ maris ſpaciũ celi:ter‑ reqz altiſſimos aſtroꝝ curſus:herbaꝝ vires ⁊ lapidũ ⁊ reliqua nature ſecreta didicim⁹/ſi nobiſipſis nos incogniti maneam⁹ Noli:noli cariſſime frater cariſſimũ fratrẽ a cepto ꝓpoſito de flectere. Tuũ erit eundẽ in tã ſalubri ſemita ꝯfirmare vt greſ ſu impauido/que locutus eſt exequatur:et manuz ori accõmo det. Sz parce longitudini. ſenſio me animi calore lõgius q̄z de ſtinauerã ꝓceſſiſſe. Fac valeas:meqz mutuo diligas.

Conſiliũ fraternũ ſup eodẽ Epl'a. Cxli.

Salutẽ in deo ſalutari nr̄o. Fac frater optĩe ꝓpria ſemꝑ prudẽtia vebaris ne fruſtra extẽdaris in alia:te neglecto. Eũt nã ãni more fluent̄ aq̃/noueris lz oĩa:⁊ lata terre:alta celi:ma riſqz ꝓfunda/ſi te neſcieris/edificãti ſine fũdamẽto ſimil' eris ruinã:nõ ſtructurã ꝓducẽti. Eritqz vita tua inſtar ꝯgeſti pul‑ ueris vẽto valido agitati. Opto hic dicere ml'ta/ſʒ breuiloqu⁹ eſſe ꝯpellor. Dũ eñi has ſcribo vix pũctũ reſpiratõis ꝯceſſuz ẽ ſic erãt occupamia Uale:deſideriũqz tuũ mihi notũ efficito qḋ q̄zprimũ agnouerim/non tam meatu:q̄z curſu implebo.

Reſponſio fratris non aſſentientis conſilio fra tris ſed ſuadetur dilatio. Epiſtola i Cxlij.

Cũ inter nos ſp frater optĩe ſteterit tenax vnio voluntatũ nec vnq̄z facere deſieris/qḋ me optaſſe cognouiſti/hinc ego vi dens/ꝙ ad religionẽ quadã animi incõſtãtia rapiaris/mox de creui meã ſentẽtiam tibi apto v̄bo deuelare/vt aut te in ean‑ dem trahã/aut certe teſtatũ apḋ te relinquã qd cenſerim/vt ſi qñ qḋ nolim diſplicere tibi tuũ cõſiliũ ceperit/poſſis meum recordari. Subtimui ſepe ne tuum ingenium ad litteras natũ ad alia conuerteres/qḋ ne facias vt fratrẽ fraterno corde mo neo necvelis tuo ſenſui fidere:nec te incõſtãtie inuoluere/que

vel ſemel admiſſa ſerpit longius/que tñ error magis/q̃ culpa eſt:⁊ ꝑfecto in iuuenes facile irrepit. Quod aũt ego tuis ſua-ſionibus ſtatũ iam meũ etate mutata cõmutẽ/ac me retexam non faciam. quas tamen ſuaſiones ſcio ex ditiſſima amoresve na proceſſiſſe. Omnis eñ amor in me tuus:ex omnibus parti bus ſe oñdit. Sed vt eo redeã vnde digreſſus ſum/tu ſi ſapis nil facies leuiter/in omni ſtatu mlˈta videbis que nolles: Hoc tamẽ verbum quẽ vim habet:te ponderare malim q̃ apertius ſcribere. Finẽ facio. habes epiſtolam verboſiorem forte q̃ vel les/quod tibi ita videri putabo niſi longiorez remiſeris. Vale tibiq; ꝑſuade ꝗ me totũ tibi dedo nihil mei mihi relinquens.

¶ Aſſentit conſilio fraterno ⁊ dilationi donec mutuo colloquantur. ¶ Epiſtola. Cxliij.

¶ Salutem tibi frater dicit:perhennemq; leticiam. His iam litteris tuis/quaſi oculis corã perſpexi optie frater fidẽ in me tuã:et beniuolẽtiã. Dices forte quid antea? Semꝑ quidẽ/ſed nunq̃ illuſtrius. hoc certo habe/nihil me noui aggreſſurũ/do nec mihi ptãs preſentis tui fuerit/cuiꝰ ꝯſilio cũ nõ ꝑcere ce-pero/mei fiã diſſimilis. Sciaſq; me tui aduẽtus expectatõe ſu ſpẽſuz/quẽ vigilãs:dormiẽs aio verſo/erũtq; mihi oia/ſi vene ris hylaria. Sed ne te diutius trahã:vale/ſol ad occaſum pro perat;clamatq; nũcius impatiẽs more:ac aſperos tribulos:vel prunas calidas calcauiſſet. ¶ Epl'a. Cxliiij.

¶ Rogatur amicus vt vinum emat pro amico.

¶ Amicicia firmo glutimie iũctas. Rogo te vir optime per amiciciã mutuã nr̃am/que ab ineũte etate incepit nec niſi fu nere deſitnrã/quatenus vini patrie duo plauſtra electa mior ꝙ fieri queat ẽpta mihi quo breuius:ꝯmodiuſq; valeas trãſmit tiꝑcures. Atq; des opam vt ⁊ tuto ⁊ q̃ facilime:⁊ q̃ ꝓmum ad me vehanť. Et ſi publice fidei lr̃is opꝰſit/de illis rogo vecto riꝑſpectũ iri facias. Auribꝰmeis ingeſtũ ẽ vina ꝑñie h ãno cre uiſſe amica nature:ac guſtui gratiſſima:ſolitoq; longius ſerna bilia vecturamq; tolerantia. De nouis pauca iam calamus

dabit.mlta em̄ ābigua nobis ad capita pēdēt. Fluctuamꝰ in medio potētū principū:q ꝯtrarijs ducunt affectibꝰ/ꝗ dubij ſumus cui littori puppim:cuiqꝫ dictioni applicemꝰ. Multis curis torquemur:ꝛ augimur:trudimurqꝫ nō tā cōſilio ꝙ̃ fortuna Immergimur em̄ malo longa vetuſtate firmato/quo ſemꝑ hēmus a tergo qđ doleamꝰ:ꝛ āte oculos qđ terreat. Scis amice cariſſime/qd dicere velis.nō em̄ auſim ſpecialius deſcēdere/cū nidum ſatis tempori fidā:aut nuntijs:aut itineri. Si quid ex me optas poſtula. Intereaqꝫ ſemper valeas et letus eſto.

Reſponſio. Epiſtola. Cxlv.

Salutes plures ꝙ̃ habet meſſis ariſtas. Et ſi varijs in curis:aſperiſqꝫ verſor in laboribus:tantaqꝫ mihi quottidie occupatio ingerat/vt vix liberū oculū in aera eleuē/vicit tñ meꝰ in te affectus/quē iaꝫ ſponte ſurgēte lectio epiſtole tue multo ardentiꝰ excitauit:ꝯpulitqꝫ me vt vim facerē occupationibꝰ meis atqꝫ res meas tuis negocijs poſt haberē. Ecce vir optīe tuis ego deſiderijs pendo effeci qđ tuis lr̄is per me fieri poſtulaſti Aduehunt ad te duo vinoꝝ plauſtra itegriori/qua potui/diligētia electa:ꝛ minoris ꝙ̃ fieri potuit ēpta ꝗrū odor:ſapor:ꝛ color indicāt eminētiā:ꝛ veriſimilē lōge duratōis ꝯſtantiā. Si qd aliud efficere poſſim qđ tibi gratū ſit:ꝯfidenter impa:velim nō modo vtaris me/ſed vſu frangas:ꝛ ꝯteras. Latius ſcriberem ſed tēpus:nō copia deeſt.cum plus erit ocij.pleniore epiſtola vtar. Vale/vt opto. Ego ꝙ̃ꝫ valeo/ſit valere ſit ꝯtinuis opprimi curis:et laboribꝰ ijſqꝫ inuolui vſqꝫ ad aures/ſed tñ dono dei ſanus ſum.et nihil mihi preter ocium deeſt. De nouis autē tuis:ꝛ vacillatione fortune.noli ſpem ꝓijcere. Minus formidāda eſt fortūa minax:ꝙ blāda/ſepeqꝫ plus pauoris ē:vbi ꝑiculi minꝰ eſt. Vera virtus minax fortūe deſpicit:nec quicꝙ̃ fortūa pōt cui nō poſſit virtus obſiſtere. Rurſus vale. Ex louanio alto calamo pennatis digitis celeri motu volantibus.

Repetit liber ꝯmodato creditꝰ. Epl'a. Cxlvi.

Salutes omni optabili gratiores. Cum longo iam tꝑe ve

nerabilis dñe valeriũ domi tue habueris/quem librũ aliũde ad
ꝯſtitutũ tp̃s tua cauſa mutuatus ſum/atq; dederim ꝑ eius re
ditu ad litteras plurimas q̃s nundũ ſenſi meruiſſe reſpõſuz: te
nõ minus mirari incipio/q̃ꝫ ſi mollarẽ pẽnis: et aliis volare vi
derẽ. Apparet eñ mutuo te potius hunc liberuz: q̃ꝫ ꝯmodato
ſuſcepiſſe: itaq; eũ in vſum tuũ vertiſſe/vt apud dñm ſuũ illi⁹
nullũ relictũ videat. Neſcio an ea ꝯditione mutuo libros acci
pis vt reſtituas nunq̃ꝫ. Facis/mihi vt tua dixerim pace/nõ me
diocrẽ iniuriam/qui tua cã illudere videor virũ optimũ et mihi
amiciſſimũ/cuius fide: et beniuolẽtia habeo exploratius nihil.
Id igit̃ qδ nõ petiui ſolũ/ſed oraui: et obſecraui ſepiſſime/rur
ſus oro: et obſecro ꝓfundiſſima prece/vt dictũ librũ qui ꝓpe
iam annũ tecum fuit/ꝓpe diem ad me des vt eundẽ tandem
remittã ad dñm. Non adduci poſſum vt facile credam hunc li
brũ ita ꝯiectũ eternas in tenebras vt nequeat vnq̃ꝫ in lucem
reſurgere. Fac. fac mox domum redeat/ne dñm oblit⁹ ſit/ꝙ ſi
tardarit extrude: redeatq; celerius/q̃ exiuerit tardius: neq; mo
ra ſit vlla quin mox aſſit vel inuit⁹. Vale eo valentius q̃ mutu
um amorẽ noſtrũ fortiori nexu ꝯſtrinxeris. ex louanio februarii
ſeptima raptius q̃ꝫ manus vſta abſtrahatur igni.

¶ Cõqueſtũ eſt ꝙ plus diuitiis q̃ꝫ amicicie tribuat
cum credentia: et petitione iuuaminis ¶ Ep̃la. Cxlviii.

¶ Salutes iocũdiſſimas: eaſq; q̃ꝫ plurimas. Neſcio qd audio
amice dilecte te ad rẽ nũmariã factũ paulo auidiuſculũ q̃ꝫ ſole
as/q̃ vereri icipio te q̃rẽde pecuie magis/q̃ꝫ colẽde amicicie ſa
ctũ eẽ ſtudioſuz. Hincq; tuũ exortũ eẽ ſilẽtiũ/q dũ vi nũmoꝝ
obrueris amicicie nr̃e videaris oblitus. Sꝫ h̃ miſſa facio. venit
ad te meo noĩe vicin⁹ me⁹/has q ꝑfert vir q̃dẽ optim⁹: ipſeq;
doctiſſim⁹. Quecũq; igr̃ v̄bis meis tibi expoſiturus ẽ: ea velim
nõ ſec⁹ accipias/q̃ꝫ ſi ex ore ꝑñtis mei emiſſa audires. q: ergo
nõ pecuniã ſꝫ tuã opaꝫ peto/nil ẽ ꝙ de tua ſingl'ari i me beni
gnitate ſubdubitẽ/q ſp̃ i me aĩo beniuolo fuiſti et ꝑbenigno/ni
ſi forſan aduocatorũ more: opam quoq; venalẽ ꝓponas. Sed

amicicia virtus:nō queſtus eſt/que nō pecunia parat:ſed gr̄a Sed omiſſo ioco hic diligentia opus eſt:fide ⁊ taciturnitate. Omnia ꝓ tua prudentia preſtabis:q̄ es vnus oim̄ diligētiſſimus/p̄ſertī͡ꝫ ĳs in rebus q̄ amicoꝝ intereſunt. Uale feliciter:⁊ ſi q̄d in me eſſe aīaduerteris qđ vſui tibi aliq̄n futuꝝ putes:id om̄e tibi debitū dedit ūq̄ꝫ intellige. Scriptū leuis arūdis leuiſſimo curſu martĳ luce vltima. ¶ Ep̄l'a. Cxlviĳ.

¶ Rogat amic⁹/vt ſaluū ꝯductū īpetret alio migrādi.

¶ Salutes plurimas/quas non equabit numerus. Quia integrā ſemꝑ geſſi de tuo in me fauore fiduciā q̄ vot̄ ſemꝑ meis libenter intendis:te plurimū rogo/q̄ apud principē nr̄m:et auctoritate vales et fide et gr̄a/vt mihi publice fieri lr̄as/quas voce vulgari ſaluū ꝯductū dicimus bona in forma ꝓcedi ꝓcures. Abſq̄ꝫ in his em̄ a loco vbi ſi͡ꝫ abſcedere nō audeo. qđ ſi facile nequiueris/non deſiſtā litteris meis obtundere oēs qui p̄cipi aſſiſtūt donec liberā abitiōeꝫ īpetraro. Ubicūq̄ꝫ em̄ gētium hoc tēpore mali͡ꝫ eſſe q̄ꝫ vbi ſum:vbi abſq̄ꝫ magno periculo propter ciuiles ſeditiones/que multe inſurgunt viuere ſecurus non valeo. Habet enim hec ciuitas tot voluntates: quot homines. Non minus vtile eſſet iudicio meo vnionē in ciuitate tueri/q̄ꝫ hoſtes procul pellere. Quid enim prodeſt qui extra ſunt arceri:ſi ab his qui intus ſunt laceremur ego mi frater in ſyrtibus nauigo/vbi nec tuto me teneo:nec valeo ſecurus abire:neq̄ꝫ h̄ eſſe ſine ꝑiculo neq̄ꝫ alio ire ꝑmittit. Itaq̄ꝫ lupū)vt aiūt)auribus teneo/quem nō minus dimittere:q̄ꝫ tenere formido. Si quid igitur ꝯſilĳ habes in portu nauigas. adiuua me tua prudentia/ne his fluctibus obruar/qui adeo vſq̄ꝫ ſum animo ambiguo ne/perturbato dixerim in hac temporuꝫ dira procella/vt vix ſciam qua corporis parte caput mihi collocetur. Scriberem latius:idq̄ꝫ apertius/ſed neſcio q̄ꝫ recte hec litteris commiſſa ſint. ſed tanq̄ꝫ mutus locutus ſum. Interea aut iniurias q̄s q̄tidie patior ſi ꝓpulſare nō potero:aut ꝯtēnā:aut perferam fietq̄ꝫ virtus neceſſitas. Tu optime amice vale in eo qui amicos virtute connectit amiciciarūq̄ꝫ vires et nomina fecit

¶ Amicus in ius vocatꝯ ꝯſiliū petit. ¶ Epl'a. Cl

¶ Tractus ſum in ius corā vniuerſitatis louanienſis cōſer-
uatore cariſſime fautor/in cā tāti pōderis/vt maxia rerū mea-
rū ps in ꝑiculo eſſet ſi ꝑderē. Videbiſ caſuz in hac ſcedulula his
incluſa. Certū habeo ꝙ cauſa mea iuſticia nō egeat/ſed iuriū
bene ꝯflatu quodāvt ſplendeat. Aduerſarius eñ meus ꝗ aſtu-
tus eſt litiū auidus/hoc eñ ſibi ab vberibus influxū habꝫ ⁊ vt
ſolas ad lites natus ipſe videaſ/multa inuoluit: multa obnu-
bilat. Rogo igr̄ cū iuriū doctoribuſ ꝯſiliū captes ꝓuideaſqꝫ mi-
hi de aduocato/in quo perſpicias amici fidem: ſapientꝭ hoīs
cōſiliū: et impigri: vigilātiſqꝫ ſolertiā. Prope diem adero exci-
taturus/vt fieri ſolet/eorū diligentiā fauente altiſſimo: qui ti-
bi aſſiſtauctor: protector: adiutorqꝫ

¶ Reſponſio. ¶ Epiſtola. Cl.

¶ Si ea q̄ in tua cā facti ſunt ſatis/vt ſcribis teſtibus firma-
ueris/non vident iuriſperiti ꝙ iure cadere poſſis/ſed qꝛ vſqꝫ
adeo cautū habes aduerſariū/vt cū lacte nutricis lites ſuxiſſe
videaſ/tuis ergo ꝑcibꝰ ꝓuocatus ad tuā cām ꝯtuēdā/aſſum-
pſi aduocatū: ⁊ ꝓcuratorē viros quidē fidos: acutos vigiles/
ꝗ cauſe tue/vt ſplēdeſcat ita iuriū faces et lumia dabūt/vt ſi
in ea vnius aſſis iuſticie latuerit/vnius libre mox ſpeciē aſtru-
ent. Sed hec hactenꝰ feſſus eſt calamus: cadūt palpebre. ꝓfun-
dū noctis agiſ: ⁊ petūt oculi dulcē poſt vina ſoporē. Vale.

¶ Iterū amicus amico. ¶ Epl'a Cli.

¶ Longo iamdiu tēpore ex te nihil litterarum habui/quo
ſcias me iudicaturum/ꝙ prorſus ex memoria tibi ceciderim/
niſi tuis litteris te mei memorē mox oſtendas. Non pigeat
rogo calamum non dico remiſſum ſtimulare/ſed omnino iacē-
tem excitare. Caueas queſo qui mei ſemper amantiſſimus ex-
titiſti/ne diutius in hanc ſcribendi raritatem prolabaris/q̊
tuam memoriam caducam arguam: ⁊ rimis plenam: et veteris
amicicie neglectricem. Eſto felix: perqꝫ beatus.

¶ Ad idem. ¶ Epiſtola. Clij.

¶ Non poſſum vſqȝ ſatis mirari colēde vir:qd ſibi velit hec
tua litterarū raritas:ſi amorem frigniſſe nō demōſtret. Vix vi
deo quo freno me ꝯtineā:quin virgilianū illud in te ꝯtorqueā
et quonam noſtri tibi cura receſſit/niſi curaueris tuam ſcribē
di raritatē abundantiori copia:et multo fenore ꝯpenſare.quod
vt facias ſummope rogo. Nam nihil eſſe arbitror qđ potētius
ipi amicicie vires:et robora preſtet:q̄ȝ frequens.mutuaqȝ per
litteras collocutio.hec enim vero amori alimenta miniſtrat.
Uale.Aſſitqȝ tibi Jupiter habitator olimpi.

¶ Reſponſio. ¶ Epiſtola.Cliij.

¶ Nō ille ſum cariſſime vir:q in pforata memoria amicos ſo
leam:quo facile decidant collocare.Falleris em̄ ſi ex lrarū rari
tate amiciciā iam tepuiſſe iudicabis.Is em̄ ſum q curauerim
nunq̄ȝ amiciciā vel verbis:vel litteris ꝯnutrire/ſed rebꝰ ⁊ fauo
ribus.Et ſi mihi loco diſtas/aio tn̄ meo nunq̄ȝ fuiſti nō ꝯiun-
ctus.Inuenieſqȝ ſemp in me rediēs qđ abſcedēs reliq̄ſti:quē ſe
mel dilexi non dediligo/qđ poteris:dū libuerit expiri. Si igit̄
qd optas detegas illi:q ſivoluptatē tacenti aſpiceret/occurre
ret vltra:⁊ tuā petitionē velociſſimo curſu largitiōe p̄ueniret.
Uale.de me qȝ(vt ceſareo vƀo vtar)te iubeo bene ſperare.

¶ Alia reſponſio. ¶ Epiſtola.Cliiij.

¶ Salutē plurimā. Nullus vſpiā viuit/cui ꝯcedā/q̄ maiori
gaudio amicoꝝ litteras accipere poſſit/ſed ex aduerſo noſco
neminē/q magis me calamo:⁊ lr̄is adūſet:ac magis reſcribere
reformidet.Perinde duco litteras ſcribere:ac ſaccos vel lapi
des gerere collo.Cupiui ſemp fenerator in litteris eſſe: plura
qȝ repetere q̄ȝ dare.Deſine ergo ex lrarū raritate amorē inter
miſſum iudicare/ſed velis affectū meū nō verbis/ſed opibus
cōmetiri/ne aliud ꝓ alio cenſeas:mene amicū nō rite ꝯdēnes
Uale.ex louanio martij decima raptius q̄ȝ fulgura cadunt.

¶ Ad idem ſub alia ſnia ¶ Epiſtola.Clv.

¶ Salutē.Scio inter nos multiplices amoris cauſas ſupeſſe
et ſingulas certe pondus habētes:atqȝ me tibi debere q̄ȝtum

ꝓſoluere difficile ē/nec ignoro ꝙ frequēti lr̄arū miſſione verus amor ſūmopē creſcat. Sꝫ ꝙ ad te lr̄arū aliq̄d rarius miſi/non me amoris remiſſio. ſed verecūdia ꝯpulit. vix auſiꝫ tuis litteris reſpōdere. Ea quippe facūdia ſcriptis tuis ineſt vt ex ore cice ronis ꝓfluxiſſe videant̄: quorū ad ſplēdorē quotiens me ꝯuerto ſtupeo: et obruor indignū me ſentiens qui tibi ſcriberē/cui nō niſi magna quedā: et p̄clara: ⁊ digna tua grauitate: autoritate- qꝫ ꝯuenirēt. Uale: ſitqꝫ tibi leta: nec min⁹ honeſta ſera ſenect⁹

¶ Rogat pedagogi magr̄m pater/vt eius filiū ſub alio ma giſtro in aliā camerā collocet ¶ Epiſtola. Clvi.

¶ Salutē in eo a quo veriſſima ſalus. Nihil eſt fidiſſime vir qđ indign⁹ fero/q̄ꝫ ꝙ magr̄ ille cui filius me⁹ ē ꝯmiſſus: ⁊ con camerari⁹ erat/ereorū igni ſulphura ꝯtulerit: eūdēqꝫ corrupe rit/quē corripe debuiſſet. vitiaqꝫ eius nō repreſſerit: ſed ipreſ ſit: imo eundē ipſemet in errores illexit ⁊ q̄dē eū ꝑdidit/q ſal uare debuiſſet. Mirus ille medicus eſt morbi amētior q̄ꝫ ſalu tis: multa mihi pulchra pollicitus eſt: Loquebat̄ vt par erat/ ſi autē feciſſet vt par fuit/id opepreciū eſſet. Heus ampliſſima ꝓmiſſio/tenuiſſima fides: Iā infidelis animi latebras malaſqꝫ ſui pectoris cau̅nas tarde: nimiſqꝫ tarde agnoſco. Neſcio q̄d mihi iam ꝯſilij reſtet: q̄ꝫ peſſulari ſtabuluꝫ equo ſublato vel de coqui pultem eſuro ſepulto. Rogo filiū meum ab illo ſeiūgas nec volo/ꝙ ei quicq̄ꝫ impendat. ſatis ꝓderit ſe nocere deſinat cū nihil ſciat q̄ꝫ nocere: aliūqꝫ pedagogū tribuas/a quo ꝑ vir gā molliat̄/q vitijs induruit. Plura ſcriberem animi/angor ꝓijcit calamū. Nil dicā aliđ āpli⁹: q̄ꝫ ꝙ is vnic⁹ in q̄ mee ſpei firmā anchorā collocaui. Ex gādauo raptim leuiori penna q̄ꝫ aīo. Uale in eo qui recte valentibus defuit nunq̄ꝫ.

Amicus amico ꝓ famulo bn̄do ¶ Ep̄la. Clvij.

¶ Et ſi hora tardiſſima ſit. et ſim adeo vigilijs laceſſitus/vt dormire q̄ꝫ ſcribere preſtet/res tū̄ feſtina me vrget ꝓtractionē nō admittens. Famulū meum ꝓmoui: in pinguioriqꝫ paſcua collocaui/ſic enim eius erant merita. Plures inſtant vt eius

locū ſubintrēt/iter q̄s nō eſt tepidus ꝓſecutoꝛ q̄ p̄terito āno
tibi famulat⁹ eſt/cui⁹ ꝑſone gracilitas ſi cetera ſtarēt:ſatis mihi
accepta foret/ſꝫ eius a te abceſſus/cui ſeruire ꝑfacile ē: facit
me de illius moꝛib⁹ dubitare. Te ꝑ vltimā amicicie nr̄e ſcintil
lulā rogo:⁊ regro/ne pigeat ei⁹ ꝯditiōes mihi ſub ſecretiſſima
fide deuelare/quas tacebo/ſi ita ſtatuas:eaſqꝫ mihi vni ſcitu
rus fuero. Libenter aſſequerer inter pl'es magis electū. Non
parū mea intereſt/q̄ rerū meaꝝ incuri⁹ ſuꝫ/vel hūc:vel illum re
cipe. Quero fidelē:ſecretū verū:⁊ vigilē. Nō multū laboꝛo ſi ce
tera deſint/nō hec aſſint.non facile aderit ex omni ꝑte perfe
ctus. Uale:vale oculi mei ſommo graues ꝓlixitatē reſpuūt.

¶ Reſponſio. ¶ Epiſtola. Clviij.

¶ Occupatio mihi pluria erat/dū mihi tue littere redderen
tur/qua pꝛoꝛſus retroiecta/mox ad calamū aduolo oībus cu
ris meis tua negocia p̄ferēs. Cōditiōes famuli dudū mei trāſ
cribi tibi poſtulas/q̄ḋ dū tibi negare nō poſſuꝫ ante oīa te ob
teſtoꝛ ꝑ quicq̄d nobis amoꝛis eſt/vt ꝑlectū hoc breue vel la-
ceres:vel vulcano dedices/ne dū tibi ꝓdeſſe veliꝫ aliȷ̄ viderint
et obſim illi. Ad aurē tibi dico titulo ſecreti:⁊ ſubmiſſo ſermo
ne:hunc tibi inutileꝫ ſeruū foꝛe/quē ſi currere vetes lepus erit
ſi currere mādes lenta illi ſecoꝛdia erit/⁊ ſibi accreſcet natura
limacis:volet oīa q̄ tu noles. Nō loquacioꝛē vnq̄ꝫ vidiſti gar-
rulaꝫ anū. Eſſe tn̄ pōt q̄ aliq̄n verum dicat/ſi foꝛtuna fauerit
Nā q̄ꝫtū ex ſe inter verū et falſum:inter tuū et ſuum differen-
tiam paucā ſtatuet. Jam habes q̄d acturus ſis/qui famulum
nō vis infidū:mendoſum dꝛomonē:garrulū. Ex gandauo mar
tiȷ̄ vltīs/dū potioꝛ ꝑs acta diei eſt/ea q̄dē feſtinātia vt calam⁹
ſagittam celerē ſuꝑaſſe. ¶ Epiſtola. Clix.

¶ Alia epiſtola interrogans hītudinē alteri⁹ famuli

¶ Hoc natura mihi inſitum habeo:hoc traxi ex incunabulis
q̄ moleſtiſſimus ſum amicis. vbi cepi non deſino/ſed puerorū
moꝛe ad caudā bene faciētis ſemꝑ:et ſemꝑ hereo ex p̄miſ me-
ritis ſpem mihi ſuadens de futuris/quod ego mei iudex in me

ipſo nō poſſum nō deteſtari/ſi nō pte ex altera pleno corde ex optarē/ad ſimilia vel maiora amicoꝝ iuſſibus excitari/q mihi occupatiōez ⁊ ſi dederit/moleſti tñ eē nō pñt. Tu largo fauo re ſecretaqꝫ fide famulū/illū quē ſcis/noto deſcripſiſti/q ma= culas hēt nullo lixiuio:ſaponeqꝫ nullo abſtergēdas. Sꝫ habes vicinū piſtorē quēdā ad dexterā tibi ꝓximū. filiū his habet q mihi vt ſeruiat etiā:at etiā plurimū inſtat/cuius mores itidē mihi peto ſignificari et ſi que in litteris tuis celanda duxeris tibi do fidē/ꝙ nulli aliꝭ ꝙꝫ igni ꝯmunicabo. Tua virtus te vo lentē faciat:que me fecit ꝯfidentē. Uale vir care:et viuito let⁹ Ex louanio nō telo traditus/tenues quod ꝑſonat auras

¶ Reſponſio. ¶ Epiſtola. Clx.

¶ Filius ille piſtoris vt ſuain vicinia non pauca fama circū= volat bonam exiſtimationē habꝫ de ſe. Nihil qđ ſilentio debe tur:in publicū ꝓfert/nihilqꝫ dicit qđ diſſidet vō. Ferturqꝫ ꝙ nihil ſit ei verius:ſecretius:viuidius:fidelius:nec ſi recte me= mini/requiris in famulo paruihabes ſi deſinit reliqua/hec ſi aſ ſint. Sed ſupereſt quiddā qđ me ab eius ſeruitio perualde re traheret/quod ſi ſubticerē:vererer ab inſtituta obſeruantia no ſtra declinaſſe. Uelim ergo ſub ſecreti tegmine ſcias hunc bi= berevt arida tellus. Non conſueuit ipſe vino:nec viñū illi par cere. Pridie in conuiuio quodam ebrius factus eſt aduſqꝫ ludibria fediſſima viſu/vbi incertum eſt plus an biberit:vomu erit:vel effuderit:ei quotiens poteſt ꝯuitiꝭs ſe ingerit:vbi pri mum poſt hauſtū mox rixas mouet:et ſuſcitat iras:nec manet ſocratica lingua/tūc quoqꝫ aīmum eſtuantē. ⁊ promptā habꝫ et manum facilem illi aīo ſeruitricem. Hos morbos animi pu beſcentibus annis exortas diluit rariſſime ſubſequens etas Quid tibi fieri cōducat tua prudentia te docebit. Uale:ſitqꝫ tibi long⁹:ſalubris ꝙꝫ terminus eui. Ex bruxella maiꝭ viceſima tardevolante manu:volanteqꝫ calamo liquido dū nox atra ce lū ſubtexerat velut ethere nubes.

¶ Ad idem. ¶ Epiſtola. Clxi.

¶ Habeo tibi grãs ⁊ certe ꝙplurimas de his q̄ mihi in ſcripto tuis lr̄is deuelaſti. Fore cariſſime frat mira demētia capt⁹ ſi illi rerū mearū curā ꝯmitterē q ex fundo ciphi ita fedas morum labes didicit: vt haurire poſt potū nō reliquie pſtine frontis appareāt. In tali em̄ vita future miſerie facies depingitur Fuit quidā dieb⁹ pauculis mecū alter/qui iniuſſus nihil exequtur/ſed ſingulari quadā dementia in roſtris calceoꝝ ſcacatis collarijs: lōgiſqꝫ capillis videt plurimuꝫ gloriari. Tota die qd ſibi deſit ad ſpeculū q̄rit/leuatas ꝯportat in ſcapulis alas/que an ſatis in altū extollant an inter ſe diſſideāt oculis ſuis metiri nō deſinit. Iā quoqꝫ vnā interdū: alterāqꝫ ad latus extenſaꝫ tibiā reſpicit: bacillū albū: vt ꝯſueuerūt porcoꝝ cuſtodes i manibus geſtans/q̄ puluerē pilleo ſuo excutiat/vel faciat calopodioꝝ calceorūqꝫ roſtrū: roſtro corrūdere/cui⁹ ferēdā eximiā fatuitatē nō diutius cenſui/quē dū ſui erroris arguere cepi/vſqꝫ adeo egre tulit: vt cōtra clamādo pene rauceſceret. Videntur mihi ſeruitores boni eē: fenice rariores. Si tn̄ vtcūqꝫ mihi in hac pte ad ꝯmodū pſpicere poſſes/faceres mihi rē gratiſſimā: oīqꝫ lucro gratiorem. Vale ſponſo letior: regeqꝫ felicior.

¶ Reſponſio ¶ Epiſtola. Clxij.

¶ Deſiderijs tuis vt ſatiſfacerē cariſſime fautor lōgā opam ꝯtuli: ⁊ circūſpexi vndiqꝫ loci/vt tibi de famulo te digno puiderē. Repperi tandē adoleſcentē/q ad tuū ſeruitiū multū aſpirat/cui florida etas adeſt: laborib⁹ apta/quē pauptas ocia cōtēnere docuit/q linguā ſic fert inſtituiſſe/vt tacere ſciat ⁊ mētiri neſciat/in q̄ nūdū vidi aliqua libidinū ꝓhemia: vel impudice mētis iudicia: mireqꝫ mihi placet illius mitiſſimus aīmus illiuſqꝫ modeſtia/quā vultu. geſtu ſimꝉ ⁊ morib⁹ ꝓfitet. Niſi fallor/digni eſtis alter altero. nec facile dixeriꝫ vter felicior: an tu cui is famulus/vel ipſe cui tu dñs obtigeris: quē cū paululuꝫ habueris/fore puto ꝙ nō Lelius Affricano gratior erat: nec Palinurus Enee: ꝙ̄ iſte tibi futurus ſit. Vale felix tp̄e longo

Inuitat ſoci⁹ vt ſequat ſociū Louaniū pgētē. Epl'a. clxiij.

¶ Maximas: in fractaſqꝫ amicicias. Inter plurima/que
p̄uſqꝫ abirē fidētiſſime ſocie dū milies itē:et milies dulci ocio
ꝯfabularemur/ſemꝑ nobis hec vnica ſnīa fuit/vt q̄ꝫprimū loua
niū ꝑgere ꝓficiēdi grā paternis finibus nō ꝯtenti pollicebariſ-
qꝫ mihi abeūte/te me ad calcē de ꝓximo ſecuturū/qd̄ qꝛ nun
dū adimpleſti:ꝯtinere nō poſſuꝫ quin cū barū latoꝛe ad te lr̄as
ſcriberem:te ex coꝛde rogitādo vt ſomni dilatione ſemota mox
opꝫ p̄ſtes/qd̄ liberalibꝰ verbis ꝓmiſiſti. Jamia cariſſime ſocie
oculus coꝛā video me is q̄ꝫ vtile ꝯſiliū cepimꝰ niſi poſtea obſpꝛe
uiſſes. Timeo ne hec dilatio te ad deſidiā:ne qꝫ hec lōga mo
ra te traxerit ad inerciā. Animꝰ certe meus nō quieſcꝫ/donec
vel te videro:vel ꝑ lr̄as accepero te ꝑbꝛeui aduenturū/q dū ve
neris:eo fuero tuo in aduentu letioꝛ/q̄ fuiſti in redeundo tar
dioꝛ. Ita enī ſe […] habꝫ res:hēbitqꝫ ſꝑ/ꝙ cuiꝰ maxie p̄ñtiam ama
mus nō poſſumꝰ eius abſentia nō toꝛqueri. Finē facio Te enī
bis paucis excitaſſe:aut refriguiſſe ſuffecerit. Valeto ſaluꝰ ⁊ le
tꝰ:prudēterqꝫ ꝓſpicito ne defueris tuis ꝓfectui.honoꝛi:⁊ fidei

¶ Ad idem. ¶ Epiſtola. Cliiij.

¶ Firmā amoꝛis ꝯſtantiā pꝛo ſalute. Speraui ego cariſſime
ſocie/ꝙ me louaniū ꝑgentē ſtudendi gratia q̄ꝫpꝛimū nulla mo
ra fuiſſes ſequuturus/qui mihi id firmiter voueras abeūti:vt
ꝯiūctōi aioꝝ loci ꝯiūctio reſpōderet:Et q̄ꝫto id magis ſꝑaui fu
turū/tāto acrius doleo ſpe pꝛerepta. Si tn̄ ſcires q̄ꝫta ſit loua
nij magiſtroꝝ vigilantia ſcolariū diligentia:q̄ꝫtus lr̄arū ardoꝛ
q̄ꝫtus moꝛum decoꝛ quantiqꝫ ſtudij vndiqꝫ feruoꝛ/nunq̄ꝫ q̄e
ſceres/donec louanij mecum eſſes. Cepi ego tuis v̄bis confi-
ſus ꝓ nobis camerā vnā in pedagogio lilij/ꝑuam tn̄/ſed duo
bus vnū animū hn̄tibus nullus locus eſt anguſtus. Dixi ma-
giſtris te ꝑbꝛeui affuturū.eo iā res ꝑducta eſt/vt neqꝫ tu ho-
noꝛe tuo ſaluo/tuū differre poſſis aduentum/neqꝫ ego illeſa
fide tuā moꝛā non accuſare. Hec ideo dico cariſſime ſocie/vt
vel hoc efficiat pudoꝛ/quod ratio pꝛius debuiſſet. Vale.⁊ cu
ra ne diutius ſanū ꝯſiliū moꝛa coꝛrūpat Ep̄la. Clv.

¶ Petitur feſtinus aduentus amici vt aſtet amico.

Salutes ſtellis nūeroſiores. Nunc potiſſimū opus ē amice
are/vt admotis calcaribuſ mox equū aſcēdas:q̄ȝ primūq; ad
: venias:lateriq; meo adiutor aſſis. Ego ſummope in te ſpe
iubēte virtute/quā in te ſitā ſp agnoui/q ſi mihi vt fortȝ cer
-or aſtabis/ſpo fore q breui voti mei ꝯpos exiſtā. Nā in te
bi exūdās ſpes eſt:exūdāſq; fiducia. Niſi em̄ tua opa adiu-
s fuero/nulli⁹ alteri⁹ auxiliū ſpo. Nūcius has pferēs tibi mei
cȝ cordis archana/q̄ p nr̄a vete ſūmaq; amicicia ita tractab̄
in rē meā ꝯductura putabis/q nullū vnq̄ȝ ptermiſiſti offici
n amoris ſummi erga me tui. qd̄ ſi feceris:pclaras ego virtu
s tuaſ cordi meo ſeruabo tenaciter:eaſq; q̄ſi ppetu⁹ aliquis
acclamator vbiq; loci predicabo. Occupatōes mee iam longio
m me tecū eſſe nō ſinunt. inter amicos etiā phibita eſt verbo
as/q nō v̄bis cōnectunt:ſȝ animis: Amor em̄ reb⁹:et aio: nō
rmone queritur. Valeas igr̄:tibiq; pſuadeas me vnū omniū
ſe/qui tanto te amore complector/vt alium magis nemineȝ
aq; ſi quid apud me eſt quod tibi iocundum eſſe poſſit/id
eſſe tuum putato vt meum magis eſſe non poſſit.

¶ Nūciat aduent⁹ amici amico. ¶ Epl'a. clxvi.

¶ Salutes ſupraq̄ȝ penna exp̄mere poſſit. Tandē iā tādem
nas ex te fidiſſime dn̄e lr̄as recepi/q̄s magni muneris loco
eo tametſi paꝝ ſit vna epl'a pluriū annoꝝ ꝯpēſare ſilētium.
ec tibi obinde ſcribo vt me viuere ſcias:⁊ ſoſpitē lr̄iſq; tuis
eſſe gauiſſimū: ⁊ maxie ne ſcriberē nihil. Hic ſiſto calamum
c ebdomada ſpo videre te q̄ȝ belle .ſ. valeas:qd rerū agas qd
fortunaꝝ:⁊ ſoſpitatis hēas. Statuiq; tantiſp apud te eſſe
ē amo vnice veneorq;:vt nō viator veniſſe videar/ſȝ:⁊ fami
ris:⁊ tu⁹/quē vix a collo depuleris/q̄ tandē vt abeā:⁊ ſpa-
incipies ⁊ optare. Vale igitur raptim ex Leodio decēbris
inta digitis frigentibus:⁊ quidē flatu anhelitus in cuiuſli-
x verbi depictiōe calefactis. Apud nos em̄ hac die pregelid⁹
horridum frigus ſic vndiq; miſcet. vt etiā animaliū ſangui

ni tin eri poſſit ne verta~r in glaciem. Vñ iam ex baſilica red
rem tam ſcindens fuit accumine ventus quaſi minuta queda
cultroꝝ lamina ꝑ aera volitaſſet. Sed ignē ſtruit famulus tar
ſcena hec expulſurꝰ frigora. menſurus ſum añ foci donec fri
gus erit calida camera incluſus / vt inter plumas cuculus.

¶ Frat' amico vt reducat~ nepos ꝓfugꝰ. ¶ Ep'la. clxvij

Hēt frat' meꝰ cariſſime vir vnicū / vt nr̄i ꝑter formā pauc
momēti filiū / q ludoꝝ: mulierūqꝫ cupidine tractus ſic in erro
rē ꝓlabit~ vt nec paternis mādatꝭ par / nec rectis ꝯſiliꝭs credat
Multi ꝓbiſſimi viri plurimis v̄bis eū a vitꝭs trabere conati
ſunt. ß ſꝑ hēt aures ſuas ſic pice clauſas vt ſurdo narrent fabu
lā / q tādē bonis illis ꝯminationibus feſſus clā pr̄e abijt ꝓfu
gus ꝯſortꝭs ſe miſcēs ꝑiculo plenis / quē pr̄ ſi malū eſſe agno
ſcat / nō pōt nō diligere alteriꝰ ſucceſſoris inopia. Dolet hinc
pr̄ q̄ꝫmaxie adeoqꝫ eū abijſſe luget ſuſpiriꝭs crebris: atqꝫ lamētꝭ
vt terētianꝰ ille menedemꝰ ex eo renaſci videat~ / quē ita conatꝰ
ſuꝫ. qꝛ eiꝰ me miſerit ꝯſolari. vt ſi me audias. Cremetē audiuiſ
ſe credas. Te ergo ꝑcupide rogo / ſi caſu aliq̄ in aures tuas ce
ciderit vbinā loci fuerit: id mox cures ſignificare / et vt redeat
ꝯiuuare / vt tua v̄tꝰ: tuaqꝫ īduſtria me ſpare fac̄. Pr̄ cū vt ꝑſpi
cax ē / multū veret~ dolendū exitū / q q̄ſi debitꝰ nō ꝯſueuit tā ꝑ
dite viuētibꝰ nō euenire. Vale in eo q ſummi regit culmia celi

¶ Reſponſio. ¶ Ep'la. clxviij.

¶ Triſtitiā fratris tui ſinceriſſime vir ſiccis genis ferre nō
potui / quē dū hēam oculis meis cariorē / eiꝰ etiā filiū nō ama
re nō poſſū Nō oppugnator eſt rami q diligit trūcū. Spē mi
hi nō puā ꝯflauerā / vt ex illo iuuene qddā ꝑclarū exurgeret ali
qū. vn̄ grauiꝰ iā doleo ſpe ꝑrepta. Sꝫ tū qꝛ adeo pulcher filiꝰ
eſt: et leta iuuentute: floridaqꝫ venuſtate conſpicuus / quem
niſi quis noſceret: ex Iouis ſinu delapſum putaret / non faci
le inducar vt credam illi ſpeciei piam deeſſe indolem. et clarum
ingeniū nō reſpondere. Nam ſolent corporis lineamēta animi
imaginem indicare. Eſſe non poteſt iudicio meo / quin aliorꝫ

vitijs ꝯciteᷓ:erretqȝ tractus/nunq̄ȝ tā viliter ſua ſpōte ꝓ laꝑſur⁹/neſcio vtrū me amor decipiat.cec⁹ vtiqȝ iudex. Habuit ex dono nature pulcherrimā āple ꝓmotōis:cremētiqȝ indicia/ſi in iuuētutꝫ curſuȝ turpi labe nō defedaſſȝ. Flebit etate ꝓuectior qđ ꝯmitteit īpubes/niſi mox retrahat ex lubrico pedē grāmqȝ ꝓmeriri ſtudeat:et ꝓmeritā ꝯſeruare.qđ vt faciat opam dabo deſideriūqȝ tuum nec fuſtrabor:nec morabor. Uale q̄ȝ ſcribi:q̄ȝ dici concipiqȝ poſſit valentius. ¶ Epl'a. Clxix.

Alia reſponſio ad idem:ſed alia ſententia.

¶ Fratri tuo ex ſuo merito iaȝ dudū oīa debeo/q tātā ī me ſui ꝯcitauit beniuolentiā vt ſemp felicē me tali amico iudicarē Sȝ q: pro ſuo filio tanto dolore nō ſua prudētia digno angiᷓ vehemēter doleo. Sȝ nemo ſibi tā ꝯpos eſt quin aliqñ efferaᷓ ab ipetu:et dolore ſupeᷓ. Spero ꝙ fluxus tp̄is vt fieri ſolet triſticiā adimet/cū nihil ſit ſi credamus Ciceroni qđ citius areſcat lachria/bene tñ me hēt ꝙ tibi ſuū dolorē deuelauit. Nam dolor ſpēm ignis gerit/q q̄ magis tegiᷓ:eo magis igneſcit. Arbitror ego filio eius fore putile q ſine lege:ſine metu viuere parat/vt qddā guſtet pauptatꝫ/q̄ exptior:et caſtigatior tandē ad ſe reuertaᷓ. Multos docuit expientia q̄s ſcola docere nō potuit. Ac ſepe ſurda plūbeaqȝ capita hauriūt oculis/qđ aurib⁹ nō valebāt. Spernet ꝓfecto eos aliqñ/ex quoꝝ nunc inſanijs pēdet. Hic finem facio Dum adhuc in hoc verbo pendet penna penderet o cariſſime vir/conuenit me nuncius dicēs vbinā loci fratris tui filius eſt: Uale igr̄. Mox pede nō moto ad eū lr̄as ſcribo:nūciū mitto q̄ labore/q̄ve igenio vſus fuero:poſtea noſces. Tēpus eñ agēdi nō narrandi iā ꝯgruit.nō eñ qeſcam donec eum viderim ex his erroꝛib⁹ enataſſe. Incertū tñ eſt qd exinde ſit euenturū:creberrime eñ hoc accidit:vt cū rebus adhuc incrudo ſtantib⁹ vitioꝝ radices conamur ſuccidere nihil aliud faciamus q̄ȝ ventis incendia ꝓuocare. Iterū vale.

¶ Interrogatur ꝯditio cuiuſdā notarij/an expediret eum in ſecretariū epī aſſumi. ¶ Epl'a. Clxx.

¶ Salutē oī ſalute pſtātiorē. Parces mihi amice pcare ſi p
cū tps pcas lrās dabit. latiꝰ ſcribere: nō ſegnicies: ꝫ occupatio
vetat. varijs eñ involuor oneribꝰ vſqꝫ ad aures. Lator barū
vir ſcia: v̄tuteqꝫ ſingularis qddā ē petiturꝰ ex te ⁊ q̄uis ſine
vllis p̄cibꝰ meis: q̄ vera ſunt minime reticeſceres mea tñ cā, vt
ea q̄ pſpicue noſti de capituli tui notario referas: te plurimū
rogo. Nihil a te peto qđ alienū a virtute cēſeas. Quid eñ vir
tuoſiꝰ q̄ꝫ dicere qđ verū eſt. q potiꝰ hac de re ad te q̄ꝫ ad quē-
piā aliū: ſcribo id cauſe eſt, q nō veſtit aura. nec tegit celo, cui
ut tibi fidē habeā, cuiꝰ lingua nunq̄ꝫ a vero diſcedit. Uale fe-
lix. ⁊ longos viuas in annos. ¶ Ep̄la. Clxxi

¶ Reſpōſio dicēs notariū illū adulatorē eſſe.

¶ Expoſuit mihi nūcius tuꝰ, reuerēdū in xp̄o p̄rm dn̄ꝫ nr̄m
ep̄m petere fidū ſecretariū. Inſtātius ex me poſtulās tuo noīe
qd ſentiā de nr̄i capituli notario. Ecce vir cariſſime loqr tāq̄ꝫ
tibi vni ſemotis arbitris in ſiniſtrā aurē ſuſurrē. Si hūc nota-
riū plenius velis cognoſcere, gnatonē apud comicū cogitabis
q īpauit ſibimetipſi oīa aſſentari. Laudat eñ ſermonē indc-
cti: faciē deformis amici. Si riſeris maiori cachinno ꝯcutietur
Flet ſi lachrymas ꝯſpexit amici. Frigebit ſi frigeas. ſi dixeris
eſtuo ſudat, quē ſi admiſeris, tuas ſemp aures multa nubeva
nitatꝫ īplebit: tuiſqꝫ opibꝰ oībꝰ adulatorie applaudet. qcqd in
eo eſt, id totū adulatio vēdicat: nihilqꝫ veritati relinqtur aut
virtuti. Nihil eñ ꝫ hoim gn̄e pnicioſius inuenit, q venena p
pinātmelle circūlita, q̄ citius noceāt, ⁊ q̄ noſcant tardiꝰ. Feli
cē illū exiſtimo q adulatorꝫ retia pōt effugere. Nā ſerpit ꝫ adu
landi labes feda: ⁊ morbꝰ cāceroſus in oēs, vt nullus: aut ra
rus ſit quē hec labes nō attingat. Tāta eñ ē huiꝰ erroris area
q̄ꝫtus et orbis: eoqꝫ latior q̄ꝫto pauciores ſunt, q adulatorꝫ la
queos euadere poſſint, vel qui ita mollicie auriū exuerint: vt
nullis prorſus adulationibꝰ delectent, cum eas alius nō vide
at alius etiā preuiſas neſciat declinare. Cauēdū optie vir ſum
mope a talibus. Nō eñ poteſt vnq̄ꝫ fides eſſe incolumis, vbi

aliud agit aliud ſil'atur. Per h̄ tibi ſatꝫ rñſum putato ꝛ bñ va
leto eoqꝫ felicius/quo a tali hoim genere diſtantius.

¶ Reſponſio alia in aliam ſententiam: dicens eundē
ebrioſum. ¶ Epiſtola.clxxij.

¶ Salutes plurias aduerſitatꝫ neſcias. Pre oib⁹ id vnū ſum
mope peto colende p̄ceptor(vt amor ille q me ad loquēdū cō
citat/te cogat ad ſilentiū/vt qd tibi dixero: nulli videar deue/
laſſe. Is de quo q̄ris tot⁹ ſeſe in crapulā potatōeſqꝫ diſſoluit
q raro manū hēt niſi amphore vel cipho ꝯiunctā/cui ſp tant⁹
eſt hauſtus/q̄ꝫtus eſt ciphus/quē neqꝫ vacuū patit̄: neqꝫ ple/
nū/q maiorē ſit im/q̄ꝫ vētrē hēre videt̄. Sup em̄ capacitate ſui
vētris iſtar vaſis extēſi cū dolio certat: oiqꝫ ꝯuiuio ſnpſtes ē p̄
mus venit/vlt im⁹ abit/cui aīmus in p̄tāte non manet: ebrie/
tate deuictus. nec ſibi v̄bi vlla modeſtia eſſe. neqꝫ vllus in ope
pudor. Itaqꝫ mox vino obruitur/vt nihil in eo p̄ter hois ſign
ram hōi ſimile relinquatur/q̄ ſi nō ꝯſtaret/iā a viliſſimo porco
ſordibus amico: ꝯſuetoqꝫ viuere luto diſtare nihilo videretur
Quē illū eminentiorē exiſtimat/q vini capacior: vel ꝓfuſior ē
quē raro videbis niſi vt virgilij verbū ē ſomno: vinoqꝫ ſepultū
Uale ſi qd ē aliud. qd a me tua cā fieri velis/id ſi ſcripſeris/nō
ſcripſeris fruſtra. Nō em̄ tibi apud me optandū qcq̄ꝫ ē/quod
ſpare nō liceat. Si aūt nō defuerit intelligentia/q̄ videā/ non
defuerit fauor/quo ſeruiam. ¶ Ep'la.clxxiij.

¶ Commēdatur amicus amico/vt ei ſit adiutor.

¶ Uirtus latoris me cōmouit/vt ad te p̄diligenter ſcriberē
ſed virtus tua ꝙ confidenter: atqꝫ eundē tibi q̄ꝫ accuratiſſime
ꝯmēdarē. Rogo igitur te maiorē in modū vt q̄ꝫtū poteris tua
dignitate ſeruata eum tuo ꝯſilio adornes et auxilio eundem
quoqꝫ q̄ꝫliberaliſſime tractes/quo intelligat hanc ꝯmendatio
nem meam ſibi magnopere fuiſſe adiumento/vt hoc etiam te/
ſte augeat̄ noſtre amicicie fides. Qua in re mihi feceris rē gra
tiſſimā memoria ſeruandā ſempiterna. Is nāqꝫ amiciſſim⁹ eſt
et maxime verus in rogando minime moleſtus: ꝛ tua amicicia

q̄ꝫ maxime dignus. Iterū igiꝙ̄ꝫ iterū: ⁊ reperēs lrēꝝ rogo hui⁹ viri rebus: ⁊ cauſe quas tibi oꝛe narratur⁹ eſt accōmodes ma nū et aures. Ex louanio iulij pꝛima/vides q̄ꝫ raptim. ſatis hoc mōſtrant ineptia: et caracteres.

¶ Ad idem. ¶ Epiſtola. Clxxiiij.

¶ Multas larga ꝓfuſione ſalutes. Quāq̄ꝫ vſqꝫ adeo tp̄a mi hi nūc cariſſima ſint. nec reb⁹ ꝓpꝛijs ſuffectura/vt vix reſpirā di ſpaciū pꝛeſtent/qꝛ tn̄ harū exhibitoꝛ mihi cariſſimus pluri mum ſibi cōmodi allaturum id arbitratur/ſi litteris meis tibi declarē/qua ſim ⁊ qua diu fuerim erga eum voluntate. Hinc te ſcire velim cariſſime fautoꝛ me totiens huius beniuolen tiam expertum eſſe et fidem/vt neminem pluris faciā. vt igi tur eum in tuam fidem ſuſcipias habeaſqꝫ in numero tuoꝛum et vbi ſine moleſtia poteris eum adiuues te vehementer etiā atqꝫ etiā rogo. Plura de eo ſcribere eiuſqꝫ in me meritis res exigit/certe tēpus paucioꝛa. Felix vale ⁊ viuito letus.

¶ Increpat̄ filius a patre frequenter pecuni am poſtulans. ¶ Epiſtola. Clxxv.

¶ Gratā rē mihi faceres fili/ſi ad me ſepe ſcriberes: niſi aſ ſidue pecuniam ipſe poſtulares/cum te videatur non taꝫ filia lis amoꝛ/q̄ꝫ denarioꝛum cupiditas pꝛouocare. Quod autem ſic inceſſanter petis: ⁊ repetis/facit me plurimum tua de vita dubitare. Scio pauca eſſe que bono ſcolari ad neceſſitatem opus ſunt. Niſi tibi iā ſepe pecuniaꝝ poꝛciūculas ml'tas nec iterū atqꝫ iterū de nouo petere deſtitiſti. Qđ mihi argumēto eſt teipm̄ nō tā virtuti et lr̄is/q̄ꝫ voluptati/maliſqꝫ ocijs con tuliſſe ꝓpꝛia diſſipare. ⁊ bene ꝓficere raro coeunt. Caueto fili ne id qđ mihi iā dubiū eſt/veritas ipſa ꝯteſtet̄/niſi me velis tibi pr̄em abnegare/q̄ tibi deſinā facere bene/q̄ꝫ pꝛimū deſines ꝓmereri. Pꝛomereberis aūt ſemꝑ/donec magiſtris obediue ris tuis: laboꝛaueris ſtudueris pꝛofeceris: nec te rebus imiſcu eris malis: vanis aut impudicis. ¶ Ep̄l'a. clxxvi.

¶ Ad idem alijs verbis et ſententijs.

Nõ ſatis ꝯſideras fili/q̃tos labores ego matre cũ tua die noctuqʒ expẽdim⁹ vt denarios ad noſtruʒ victũ: ⁊ tuũ iuuamẽ boneſte ſancteqʒ aſſeq̃mur/q̃s tã incaute: ⁊ inutiliter effundis ⁊ diſſipas. ꝙ aũt totiẽs donem⁹ q̃tiens poſtulas nõ nobis facultas vlla eſt. Moneo te vt q paup̱ es: humiliqʒ genitus ex parẽte teipm agnoſcas: ⁊ paternis egeſtatib⁹ ꝑcere diſcas. Jnterea qʒ abſtineas veliʒ a ſup̱bia: ⁊ maxie ab inobediẽtia eius ſup̱bie peſſima prole: ſitqʒ tibi eo alacrior ſtudẽdi cura/quo ab inopia citius recedẽdũ erit. nulla tibi ſpes in rerũ copijs eſt. vel tui generis potẽtia. Sup̱eſt ſolũ/vt tibi ſcias ſcia virtuteſqʒ ꝯcumules. Sic ſemp̱ q̃cunqʒ ieris ꝯſilictas tbi inueneris cariſſimas/qb⁹ falli nõ potis/ad altiora ꝓmotrices. Uale tibiqʒ ꝓſpice/ne malis te ꝯſortijs miſceas ⁊ ne cũ vanis vaniter agas.

Ad idẽ rurſus: ſed alio modo. Ep̄l'a. Clxxvij.

Fili videris mihi ꝓ denarijs furere ꝯſequens ẽ ꝙ ꝑtepide ſtudeas. Caue ne nimis abſentie fidas/vt lati⁹ audeas/q̃ longius diſtas: ⁊ ꝓcul abſis. Des opam ne rerũ tuaꝝ ꝓfuſor fias ne q̃ʒ vitijs malis ꝯſp̱garis. nunq̃ʒ ꝓficit malis vitijs ingnat⁹ Sic diſcas: ſic ꝯuerſeris vt deo ⁊ hoib⁹ grat⁹ eſſe merearis' qḋ ſi feceris me patrẽ ſemp̱ inueneris paterno officio nõ carentẽ ſed ſecus ſi feceris: ſecus habebis. Et qḋ lucraberis facile (vt aiunt(in cote nodabis. nec interea tutus fueris quin aſperrimas virgas tibi ſenſeris inimicas. Uale vt mereberis.

Reſponſio filij. Ep̄l'a. Clxxviij.

Affectuoſiſſimas hũillima veneratõe ſalutes. Metuendiſſime pater teſtor illã cariſſimã fidem: ꝑdarũqʒ amorẽ illiũ q̃s in vos geſſi incõfracte/me nihil pecuñe ad voluptatẽ/ꝫ nudã ad neceſſitatẽ poſtulaſſe: neqʒ audiuiſti vt ſpo t̄pis vnq̃ʒ dũ apud vos domi eſſem ꝙ mea ſtulte ꝯſumpſerim qḋqʒ mal' icubuerim ocijs vel ludis etati nõ ꝯgeneis: ⁊ bono ſcolari vetitis. Utruʒ aũt nũc abſens denarios meos prodigo iactu expẽderiʒ/an remiſſius debito laborauerim: ꝑfecerimqʒ/magiſter meus teſtis erit qui quicqd me reſpicit optime nouit: ⁊ q int errogat⁹ nihil

pꝛeter verũ dicet veriſſimus ipſe. Ex cuius oꝛe ſepe auditũ eſt me magis freno/ꝙ calcarib⁹ in ſtudẽdo eguiſſe. Nã qꝛ tarde ceperã lr̃as colere/curaui feſtino curſu meã coꝛrigere tarditatẽ:eoqꝫ ſtudere ardẽt i⁹ ꝙ̃ incepi tardi⁹. Conatuſqꝫ ſum ꝑualde ſocios meos diſcẽdo ſuꝑare turpe duſcẽs cedere pari:pulchũqꝫ viciſſe maioꝛes. Itaqꝫ in diſcẽdo vigilẽ oꝑam dedi vt ſic diſcerem ne diu docẽdus ꝑmanerẽ. Deniqꝫ deo teſtẽ/qꝛ nunꝙ ab inſtitutis ſtudijs me vanitatis ardoꝛ retraxit: neqꝫ deflexit cura ludoꝛũ. Pro v̄ra igr̄ pꝛeſtãti pꝛudẽtia facile intelligitis nihil tã bene fieri poſſe qđ nõ poterit linguis maledicis depꝛauari/qbus ſpo virtus ꝓclari animi v̄ri nõ aures dabit credulas. Sic eñ v̄ra ſcripta in eã ꝑtẽ iterpꝛetari conatus ſum vt huiuſcemõi crimia nõ qꝛ facta ſed ne fierẽt arguiſtis quaſi fierẽ ex v̄ris his ſcriptis ꝓſcius ei⁹ qđ eſſem ſi ſimilia facerẽ audit̃

Valete in xp̄o.

Epiſtola. Clxxix.

Nepos ex italia rediẽs ſuo nepoti iunioꝛi louanij ſtudenti.

Abundas largo coꝛde ſalutes. Pater tuus fidiſſime vir in hac dura hyemis cauda in domũ ſuã me ſuſcepit ex Italia cũ ſarcinulis redeũtẽ vbi p̄mis illic ſalutis v̄bis:ꝛ leti aduent⁹ vix ſatis expꝛeſſis/mox de te vbinã loci:vel gẽtiũ eſſes percupide peto. Dicitur mihi te nũdũ Louaniũ reliquiſſe/ibiqꝫ gradũ in artibus ſuſcepiſſe ꝛ philoſophiã iam ꝓ alijs legere ꝓ te ꝗqꝫ iuribus incũbere. Qđ cũ audiſſeꝫ magn⁹ mihi multe letitie ſuboꝛt⁹ eſt cumulus/cum nõ vanã fuiſſe illam ſpem ridens inueniam/quã ex eminentia tui ingenij:tueqꝫ nature abſcẽdẽs cõceperã. Intelligo iaꝫ oĩa ſplẽdida eſſe/ꝗ moꝛes ꝗ vitã que ſtudium tuum reſpiciunt. Cum certũ habeã ad ariſtotelicas lectiões in pedagogijs louanij aſſumi neminẽ q nõ ꝯpoſitꝭ moribus honeſta vite ingenio ſciẽt iaqꝫ floꝛeat :ꝛ facundia. Gratu hoc igr̄ inſtitute vite tue an ꝛ plurimũ gaudeo illud Hoꝛatiuꝫ exclamãs. I bone quo virtus tua te vocat I pede fauſto. velim tamen me certioꝛem efficias in quo pedagogio ꝯmoreris: quid valitudinis habeas an tempoꝛis aliquando humanitatis

ſtudijs incūbas: ⁊ ſi qd fuerit aliud qđ te reſpiciat qđ mihi co gnitū iri deſideres/ad intimare nō omittas: ⁊ vale feliciter.

¶ Reſponſio ad predictā. ¶ Ep̄l'a.clxxx.

¶ Nō rex midax letior erat cū vidit qđcūqꝫ tāgeret v̄ti in aurū: nec pigmaliō dū dilectā virginē ebore ſculptā hēre ſenſe rat ſpiramia vite/q̄ꝫ fuerā ego cariſſime nepos/cū tu⁹ nūcius mihi tuas lr̄as p̄ntauit magni tui amoris in me nō futiles te ſtes vehementer gaudeo/q̄ ex Italia cū ſarcinulis rediſti ma gis q̄ ſanus/maxie q̄ doctus. Lr̄is em̄ tuis tulliū ꝑpe rep̄ñ tas/q me tua ſic terres eloquētia/vt nō auſim lōgius extēde re lr̄as. Nūcius iſte ex me multa: itē ⁊ multa ſuis aurib⁹ hau ſit cui⁹ iā lingua ꝓ calamo vtar/in q̄ aim⁹ me⁹ tuti⁹ ꝯquieſce ret ſi vt fidū: ⁊ verū/ſic eū memorē deſcripſiſſes. Qm̄ aūt inter rogas in quo pedagogio morā ducā/ſcias me in lilio ſemper morā habuiſſe/in quo ipſe morari ꝯſueſti. Sūt teſtes pluriū ca meraꝝ parietes multi/in qb⁹ tuū pꝫ vndiqꝫ nomē. In camera em̄ canū: ceruoꝝ ⁊ forcipū vix paries tuo noīe vacat. Qđ aūt te reddi certiorē mei ſtudij poſtulaſti ſi ſtudiū rite a Tullio ve hemēs animi applicatio deſcribat̄/nihil eſt qđ ſtudeo. deſidia em̄ mea vehemētiā nō admittit Iucūdiſſime vale. ex louanio maij ſexta tarđ/dū ſol abierat/⁊ nox celū iā ſparſcerat aſtris

¶ Itē nepos nepoti. ¶ Epiſtola.clxxxi.

Si ociū barūqꝫ lator: ⁊ tp̄a ferrent ſcriberē de nuncio mul ta quē ad te miſerā/cui te adeo carū tua beniuola tractatōne ſtatuiſti/vt ſibi nō tā paſcha: q̄ꝫ tuū nomē celebre ſit. Multa ex te mihi longo ordine dixit. ſed plurima de te q ſi tā dicax tua rū laudū ꝑmaneat ſua labia: ſuāqꝫ linguā ꝯteret/ꝫ male me ha bet q̄ nec ex eo: nec tuis ex lr̄is colligere poſſum/q in pedago gio lilij ħ tp̄e regant/iā agit̄ annus viceſimus ab eo tp̄e q̄ ibi ſcolaris fui/vbi tūc erāt regētes duo pares aīmis: nō ita die bus/quoꝝ vnū brabātia: alterū flandria genuit. Perualde cu pio ſcire/an ijdem ſupſtites ſūt: an incolumes: an alter: vel neu ter: vel pariter regāt. vbi litteris autē ex tuis ꝓſpexi q̄ in lilio

vix paries meo noīe vacet/mox ego memini magiſtroꝝ meo-
rū/q̄ parietes pergamenū fatuoꝝ appellare ꝯſueruut/quib⁹
aſſentior. Magnū eīm ſunt parietū: atq₃ muroꝝ flagellū pruri
entes digiti fatuoꝝ/qui nitorē: atq₃ planicies maculare non
ceſſant. Poſſuut puo flabello cohiberi aranee. ceſſant in frigo
re muſce. Fatuoꝝ digiti frenū nō habent duri: parietū: ꝛ ppe-
tui inimici nullo flabello dimonēdi. Plurimū rego abſtergas
hec oīa ꝛ q̄ fatue pinxi prudēter expingas: ꝛ precipue in came
ra dudū mea quā nō noīaſti/que leonū camera appellari ꝯſue
uit/que ſupra aulam eſt ad ianuam coque gradus extendens
ſuū capiēs lumen ab orto quam pre ceteris me fidius macu
laſſe timeo. Valeto ſemper: ꝛ prope tibi iupiter aſſit.

Reſpōſiua ad precedētē. Ep̄l'a. clxxxij.

Colende preceptor cariſſime nepos. Applicuit nūcius tu
us ad veſperā ingēti pluuia/ſed multo maiore v̄borum copia
qui amoris in te: ꝛ fidei plenus eſt tui noīs tuarūq₃ rerū opti
ma tuba. Amor eīm frenū non cognouit. Jn referēdis etiā no
uis nō parū liberalis eſt: ꝛ plurimū a ſpongia diſtās/ex qua ni
hil exit: niſi prematur. Jſte autem rimis non caret/vbi omne
quod hauſit gratis: et vltro affluit. Sed hec actenus. Magi-
ſtri mei de quibus ardenter interrogas/qui tempore tuo re-
xerunt in lilio/adhuc dono dei viuunt: ſaniq₃ ſuperſunt: ꝛ pa
riter regunt adiuncto regente iam tercio/quem etiā flandria
duxit in lucē. Nō minus ipſi ſunt tui memores q̄₃ ſi dies he-
ſterna te iam primū ab eis reuocaſſet/ q̄ a te omni mora de-
pulſa optāt ſummope viſitari/qd̄ ſperant te poſthabitis oīb⁹
mox facturū/niſi vetat neceſſitas/aut fueris alio tractus eris
q₃ eis deſideratus ꝛ certe letiſſim⁹ hoſpes. Vale nec minus
ſane q̄₃ iocūde. Raptim Louanij ex lilio feſtinantia cum maxi
ma/que calamo contulit alas.

Epiſtola ꝯmēdatiua. Ep̄l'a. clxxxiij.

Salutes fauſtas atq₃ felices. Adoleſcēs q̄ hec p̄fert ab in
cunabulis me obſuauit: ſempq₃ dilexit/quē habec vt ciceronis

ad germanū verbo vtar ſuauitate frēm:ſepe equalem:obſequio filiū ꝯſilio parentē/q̄ mult̄ dignitatib⁹:ꝛ gradib⁹ nō ante meri tū:ſ; ante tp̄s oꝛnatus ē/quē nūc tibi nō ſuo hoꝛtatu.ſed pꝛo pꝛio īpulſu ꝯmendo. Illudq; laboꝛo/vt nō minimū hac ꝯmēda tione mea ſe ꝯſequutum arbitreť. Egebit is tuo ꝯſilio. Deſi derīū meū tibi patefacio.nō onerabo te pꝛecibus/ne me tue in me beniuolentie diffidere putes. Tu ſi q̄d ex me cupis redde mihi fiducie vicē:ꝛ in me iure tuo vtere. Ego eīn vt vides iu re meo vtoꝛ in te/in quo oīs ſpes mea requieſcit. Uiuito let⁹ vt inq̄t hoꝛatius.dū licet ꝛ vultū ſeruet foꝛtūa benignum.

Alia ep̄l'a ꝯmēdatiua ad idē. Ep̄l'a.clxxxiiij.

Felicē ꝓſpitatē loco ſalutꝭ. Qui me ardēti⁹ amat:ſ; ado leſcēte p̄ter te habeo neminē/q̄ tot⁹ a meo pēdet arbitrio:nec mihi q̄cq̄ eſt eo grati⁹.eūq; iudico dignū/q̄ a te diligať quem nunq̄ dilexeris nō dilect⁹. Aſpirat is totꝭ virib⁹ tuā grām ꝓme reri/quā ſi aſſeq̄ poterit/ſe celſi Jouis tenere arbitrabiť. Tu igr̄ meas ob p̄ces fauoꝛē tuū illi accōmoda q̄tū tibi equū ꝛ re ctū videbiť. Gratiſſimūq; mihi feceris/ſi huic ꝯmēdatōni mee tm̄ tribueris/q̄tū vllū q̄ tribuiſti. Nā putat me a te plurimi fieri:ſpatq; lr̄as ad te meas ſibi foꝛe vtiles. Fac igiť/vt q̄d opi nať.ſciat q̄d ſpat inueniat quod petit accipiat ꝛ q̄ indiget ꝑ fruať Idq; ꝑ nr̄am amiciciā/q̄ nobiſcū cū annis creuit:ꝛ q̄ nō eget teſtib⁹ ſummoꝑe etiā:atq; etiā rogo/q̄ me pꝛo eo diliḡe ter ſcripſiſſe putet.ꝛ te diligētius paruiſſe. Uale.

Alia epiſtola ampliorem adhuc commendatio nem continens. Epiſtola.Clxxxv.

Proſperrias ad vota ſalutes.q̄uis de ſ; adolecēte tecū pꝛidē diligēter ſuꝫ loquut⁹:ꝛ ſcripſeriꝫ ad te accurate ſepiſſime q2 tū putat intereſt ſua me ad te q̄ ſepiſſime ſcribere. Itex at q; itex hūc adoleſcētē ſanguie nobilē:ſ; v̄tute nobilioꝛē quē in clita virtus in celebꝛē laudē euexit tibi cōmēdo/vt faciles adi tus ad te habeat/vt quoq; eius cām pꝛo ipſius dignitate ꝯfi cias. Tu pꝛidē oīa te facturū liberaliſſime ꝓmiſiſti. meminiſſe

te id ſpero ſcio em̄ ſolere is in amicoꝝ rebus meoꝛē eſſe. Jnue
niat igr̄ q̄ſo apō te patulas aures:patulū aīmū ⁊ man⁹ extēſas
iuuamini ꝓ̄ptas/q̄ tua v̄tute:⁊ meo gaudeat iteruētu. Cari
oꝛ ipſe mihi ē q̄ȝ calam⁹ pigere poſſit. Tu mlťa bñficia i mlťos
ꝯtuliſti.auſus ſiȝ ꝯtēdere te melius nullū:vľ eq̄ bñ collocaſſe.

Reſponſio ad pꝛedicta. Epľa. Clxxxv.

Q Salutes multiplici plauſu coꝛdis oblatas. Litteras tuas
oꝛnatas/eaſdēqȝ amoꝛe plenas accepi amice fidiſſime/que et
ſi credētiā dabā/nūdū tñ qd peteret latoꝛ expꝛeſſit/ꝓ q̄ factur⁹
ſum q̄ȝtū aīo eniti potero niſi aliud ſua volūtas:aliud eqtas po
ſtulet. Ab equo em̄:⁊ honeſto ſeiungi nō veliȝ/etiā ſi pater me
us:materqȝ felicis memoꝛie e ſepulchꝛo in lucē redeāt/idqȝ re
quirāt. Neqȝ etiā hoc ex me ꝓ tua ſingulari virtute exigere
velles/erūtqȝ ſi dicto latoꝛi ꝓ imoꝛtalibus bñficijs in me tuis
nō ſatiſfecero vel foꝛtūe:vel ip̄udētie aſſignabis. Nunq̄ȝ em̄
ſollicitus eſſe deſtitero donec eū:eiuſqȝ cām in tuto collocaue
ro/q nunq̄ȝ fatigari ſoleo ſeruitio:vel amoꝛe meoꝝ. De nouis
villicus noſter/q moꝛib⁹ fuit vꝛbanis:⁊ cultis nature ꝯceſſit:
eiuſqȝ vxoꝛ in extremis laboꝛat.p̄ua eius vite ſpes eſt:minoꝛ
ſanitatis.exanguis eſt. Spūs:nō coꝛp⁹ videť/q̄ tñ pinguiſſima
fuit/in multā eſcam reſoluta/quā ſi iam videas/ꝓ vētre vētris
locū cernes:pectuſqȝ pēdere putabis:totāqȝ cū effeto iam coꝛ
poꝛe/quaſi in craticulā:vľ rete ꝯuerſam. Proles etiam egrote
ſunt. Succurat benignus ille/q pōt. Sed qd volum⁹:incomi-
tate nō ꝓdeūt miſerie. Jn multas ſe incidiſſe nouerit/q in vnā
incidit. Uale matre letioꝛ/q̄ viuo fit obuia nato/quē audiue-
rat eq̄ris in medio merſum. Epľa. Clxxxvi.

Quedā reſpōſio ad lr̄as:hinc tamen nō inſertas.

L Letioꝛes q̄ȝ poſſis optare ſalutes. Uenerabilis: domine:
amiceqȝ ſingularis q̄ȝtū apud me valuerint littere tue in ꝯmen
dationem huius tabellarij ꝯſcripte:ipſo referente cognoſces.
Fuit ꝑfecto patruus eius pondere:⁊ autoꝛitate illarum non
parū mitigatus q pꝛius fuerat adamante durioꝛ. Hoc ſuꝑ eſt

vt omni cura: ⁊ opa ſeſe ſtudijs lrarū imergat / q̄ poꝛt deſidi
fla grantioꝛi diligētia vincat q̄ facile iram patrui penit⁹ ſupe
bit. Ceterū queſo ꝯfidas te mihi cariſſimū: nihilqꝫ me optar
magis / q̄ꝫ vt aio inter nos ſim⁹ abſentes eodē q̄ pñtes fuim
qđ de te ſperare: de me p̄ſtare poſſum vt aūt breui me viſit
deſidero vehemēter / vt ſimul ꝯfabulemur: rideamus: bibam
cenem⁹: ⁊ ſolamīe qđ lr̄e preſtare nō pñt inuicem oblectemu
Interea vale meiqꝫ ſemꝑ memoꝛ eſto dulci tuo moꝛe vetuſt

Debitoꝛ ꝓfug⁹ ſuis creditoꝛib⁹. Epl'a. clxxxvij.

Saluete preſtantiſſimi viri: ſaluete gratioſiſſimi creditoꝛes
Niſi vosipſos mihi dederitꝭ ipa foꝛtuna mitioꝛes / q̄ me duro
deus nimiū duro preſſit naufragio perij: ſpes mihi cecidit oi
actū ē: cogarqꝫ ꝑ terras incognitas vag⁹: ⁊ ꝓfugus ob errar
eoqꝫ ꝑgere q̄ foꝛs ꝑducet euntē. Nā mihi debita exſoluere fa
cultas nulla ē / q̄ꝛ tū ſi aliq̄ tā mihi ꝑtē remittere ꝺ ignarem
ſolutōiſqꝫ termīos in lōgū ꝓtrahere q̄ mihi ſpaciū reſpirand
adeſſet / ſparē tādē ſudoꝛib⁹ vob̄ nō mihi effundēdis efficere q
breui vob̄ oīb⁹ fecero ſatꝭ / ꝫ plane ābulatur⁹ neqꝫ meādros: n
qꝫ diuerticula q̄rā / ꝫ tāto dilgētioꝛ fuero q̄ꝫto vos videro m
tioꝛes. qd hac in re decreueritꝭ / id cū in rē ⁊ iā vřam futuꝛ ſi
ſignificare curato vřo vob̄ nō graue ſit vt ip̄e me ꝑ lr̄as redd
re poſſit certioꝛē. valete. ſcriptū raptī ſub diuo i loco ſine noi

Reſponſio. Epl'a. clxxxviij

Quod ventoꝛum rabie: et inclementia maris dilectiſſim
vir per multa naufragio dāna pertuliſti / vt amicicia cogit tib
maxime condolemus. Et vt nos incitat caritas tuis votis v
lentes libenteſqꝫ ānumi⁹. Et q̄ꝫtum ratio ſuadet: tibi conſuli
mus vt bono aio feras / nō culpes quod mutari nō pōt. De te
de nobis:: de nullo deſpes. Nunq̄ꝫ deſperatio ſera fuit nulli
foꝛtuna ꝑpetua eſt / q̄ ſeneca teſte) vitrea eſt ac tūc cum ſplen
det frangit̄. metui nā debet dum blandit̄: irrideri dum tonat:
ꝯtenniqꝫ dum fulminat. multa feret ſecū dies. multa remedia
non expectātib⁹ ꝓuenere. Licet eīm tuo ex genere ꝓximi adeo

ſint inopes.vt te niſi cõdolẽdo ſubleuare nõ poſſint:⁊ q̃q̃ per
dideris ml'ta.lõge tñ tu plura reſeruaſti claras multoꝝ amici-
cias integram apud hoĩes fidem:magnũq; tue fame ſplendo-
rem :qbus ingenio adiutus:et induſtria facile omnem fortune
duriciẽ ſuperabis.Uale in eo ſine cuius ope non viuitur.

¶Congratulatio amici ſuper dignitate adepta.

¶Epiſtola.Clxxxix..

¶Salutes omĩ voluptate dulciores.Ego ꝑ bis que de no
uella ꝑmotõe tua adepte dignitatis audio colende p̃ceptor
ſummã capio voluntatẽ p̃mũ cauſa tui qui ſumma ſemper me-
reri nõ deſtitiſti.Deinde noĩe meo qui me ſempꝫ amicoꝝ feli-
citate feliciorẽ iudicaui .Perſuade tibi queſo me tuum fidum
amicum eſſe:⁊ nunq̃ tpis deſiturum.Nam ex aduerſo certo
ſcio qꝫ per te nunq̃ enodabit veteris amicicie dulce ligamen
qui nõ modo meos labores ſed vel vitã meã tuo tibi iureven
dicaſti.Uale in eo:celeri qui polum cardineverſat.

¶Reſponſio. ¶Epiſtola.Clxxxx.

¶Salutes multas longo tp̃e duraturas.Quas ad me lr̃as
dediſti amice colende:legi cũ ſumma animivoluptate que amo
ris:amicicieq; vim abunde pre ſe fert.Et vt de calce tuarum
caput meaꝝ efficiã nunq̃ deſinã quoad vixero tibi obſequio
⁊ vſui eſſe:Manẽt em̃:ſpq; manebũt animo inſcripti labores
tuos pro me cepiſti indefeſſe.Non em̃ tam gaudet platanus
riuo:nec iũcus in vnda qꝫ ego meis erga te obſequijs dele-
tabor ſi me admiſeris ſeruitorem nec acceſſio dignitatis quã
meritus ſuꝫ adeptus me ſegniorẽ faciet Quod aũt mee pro
motioni gratularis/gratias habeo:⁊ tibi gratulor gratulãti.
Quiddam adhuc aliud reſtat qd̃ ad te ſcripſiſſe velim qd̃ obva
as occupatiões meas in aliud tp̃s differo.Uale in eo q ipe
at terris et aſtris.

¶Epiſtola.Clxxxi.

¶Noua epiſtola reſponſioni reſpondens.

¶Salutes plurimas melle:et ſucharia dulciores.Quod tu
in litteris meminiſti cariſſime frater me plures ꝑ te cepiſſe

labores nō mihi leuiter in animū cadit. Quicūqꝫ cū diligit nō laborat. vera amicicia nullo faſce curuabit. Profecto ꝟ nomē labor nūq̄ȝ cecidit in amāte. Fuit mihi ſemꝑ ſeruitij in te mei ſuauiſſimus guſtus/cui⁹ nunq̄ȝ ſatur extitit: nec poſſet igitur mihi ex ſacietate creſcē faſtidiū/qđ noſcit dn̄s q te ſaluūvelit atqꝫ felicē. Parcito breuitati/nā eā ob rem breuiſſime ſcribo ne q lrarū mltitudie tibi onerī ſuȝ/etiā: ac etiā vere ē longitudie

¶ Epiſtola increpatiua amici q̄ ſecreta crediderit mulieri. ¶ Epiſtola. Clxxxij.

¶ Leticias plurias loco ſaluť. Quāuis hui⁹ diei cariſſimevir labor ſōmnū ſuaderet: atqꝫ quietē/eget tū tui amor vt graues oculos: defeſſoſqꝫ digitos ad hec ſcribēdū ꝯpellerē. Expoſuit mihi ſecretiſſime nr̄e rei quā agim⁹ lōgā ſeriē ācilla tua: iudicio meo magis loquacula/q̄ȝ ſecreti natura expoſcerꝫ. Et vt pace tua dixerim/qđ hac in te fieri potuiſſet delirī⁹ nō video q̄ȝ q̄ muliebri garrulitati adeo celāda ꝯmitteres: q̄ id ſolū tacere pōt qđ neſcit/q̄ inter ꝑicula nō diſtinguit/nec ſcit qđ iure timeat. Doleo certe vt adhuc liberi⁹ loquar creſcētib⁹ ānis decreſcere prudētiā. Simulaui ego nihil oīm me intelligere/q̄ dicere/ſic ābigua: attonitaqꝫ redit. Uale ꝟ tarde ex bruxellis oculos iuuāte lumēqꝫ ſupplēte cādela. ¶ Epl'. Clxxxiij.

¶ Intimat filius patri ſe veſtes ꝑdidiſſe: ven iā deꝑcās.

Metuendiſſime pater. Neceſſitas me cogit: et iuſtus dolor impellit/ad vos veſtrāqꝫ pietatē pro venia ꝯfugere/quam niſi aſſequar: longius viuere nō affecto. Due mihi furto ablate ſunt tunice iunij prima ex archa mea: quam obſerare neglexi. Culpam igitur mee negligētie confiteor. pro qua ſupplex ego pleniſſimo corde comploſis manibus amaris ſuſpirijs: largiſqꝫ gemitibus/veniam imploro/leges ſubiturus: penaſqꝫ daturus quas ſtatuetis. Nihil mihi ſpei ſupeſſe putabo ſivos non poterint mee lachryme ad remiſſionē inflectere. Jā ꝑmū expior illud Senece: q̄ ſomnus locū non habet/vbi dolor ⁊ met⁹ habitant. Dignetur igitur paterna veſtra pietas dolenti filio

miſereri errori ignoſcendo veſteſq; nouas largiendo/quo ſenti re valeam paternũ fauorem vr̃m a me non eſſe alienatum. Fecerit me h̃ perditio donec vixero cautiorem. Ualete in chriſto ieſu aĩo benigno: et mente quieta. Ex pedagogio lilij Louanij in nij prima ſopitam iam diem dum clauſerat vmbra.

Rñſio patris ſup veſtiũ perditione. Epl'a. CLvL.

Poſtridie ei9 diei q̃ ex ſcõ iacobo pegrinus redij: fili recepi lr̃as/michi qdem mĩme gratas/qb9 ſignificas duas tibi tunicaſ ſublatas eſſe: ſtudeſq; duras increpatiões meas euadere: ꝯfeſſione tua ꝯfiſus/forſan v̄bo naſonis/qd́ numẽ ꝯfeſſis aliq̃d par; Sed ex aduerſo cũ Claudiano clamo. Quid iuuat errores mer ſa iã puppe fateri/q tñ veniã pet;: hãc tibi largiẽ tribuo: atq; totã culpã i caput meũ refero: q tibi vnicũ corp9 hñti tres tũicas dedi/vnã/niſi habuiſſes duas/nũq̃ pdidiſſes. Qd́ aũt polliceris te i poſteꝝ ne idẽ accidat ꝓſpectuꝝ, iteꝝ i tui fauorẽ hãc in me curã ſuſcipio/ne a ſtudio tuo nimia cura diſtrahariſ. Ego patno voto tibi do fidẽ te h̃ anno duaꝝ tunicaꝝ nõ futuꝝ pditorẽ/ſꝫ de ea quã veſtieris ſolã curã tibi reliq̃: et vale felici9/q̃ meruiſti

Alia reſponſio ad idem: ſꝫ durior. Epl'a. CLvLi.

Aſprimas virgas ꝓ ſalute Pridie ei9 diei q̃ pegriatiõe fũc t9 domũ meã rediiſſem peſſie neq̃ plate ſũt ad me lr̃e tue/ q̃s adhuc clauſas letis oculis vidi/aptas autẽ frõte rugata mox ru pi: idignoq; aĩo fragmẽta ſub pedes ꝯieci. Quid ſtolide miſelle fateri iuuat: qd p̃cari/q totiẽs i hunc eundẽ errorẽ ꝓruiſti toti ens correptũ: totiẽſq; indultum Neglıgẽtia eñ tua/q̃ mł'tam habes/paucã gemis/nouos michi ſẽp: ac nouos dolores ꝓcreat/q̃rum nullũ michi finem video/niſi quẽ finis vite ſit latur9. Sepe te argui/ꝛ obiurgaui/ſꝫ ſerpit ſp h̃ malũ lõgi9/q̃ magis ipero/magis ſpnis. ꝛ reſiſtis. Salire põt picaꝝ more tippl'a lenior: nõ te veſtiũ nouo faſce grauabo. Felix vale eo pacto/q̃ tuis magiſtris ĩtiaui. Sic aũt q̃ futura ſit illa valitudo roges. Erige ad haꝝ caput i ſalutatione ocl'os ĩ ea facile qd veli ſpecl'aberis.

Epiſtola. CxCvij.

¶ Jtem sup eodē filius ad patrē dat lrās deſolatorias.
¶ Cōmendatione humillima debita veneratione premiſſa.
Dum litteras veſtras non tam hilari animo q̄ȝ humili mēte ple
giſſem metuendiſſime pater mox gene maduere lachrimis ſua
ſponte profuſis: adeoqȝ iram veſtram expaui: vt parum affuerit
quin vita defungerer. cibus habitus non capitur: ſomnus cupit⁹
non habetur: ſanitas: vigor letitia. reliq̄ quoqȝ me deſeriit om-
nia: preter fletus: et meſta ſuſpiria. quibus iam meam ꝯpenſo ne
gligentiā. Ex qbus piiſſime pater: ſi me leuare recuſaueritis: et
ſemper michi: vt virgilij verbum eſt. lachrime voluantur inanes.
non video quid ſuperſit aliud: q̄ȝ vos breui ſim finiturus morte
dolores. Ad pedes igitur veſtros humillima genuflectione p-
ſtratus ſupplico indulgere: atqȝ ſubuenire dignemini plantatio
ni veſtre ne areſcat: ⁊ pereat. Areſcere autem neceſſe eſt ramuſ
culum: ſi abſciſus fomentum nō habeat a radice. Valete optime
pater q̄ȝ feliciſſime: ſitqȝ veſtri cuſtos regnator olimpi. Ex lona-
nio oriente ſole iulij trahente tertiam.
¶ Frat̄ ſcribit ad frēm ſup eodē. ¶ Epl'a. CLxxxviij.
¶ Salutes fraterno amore venuſtas. Frater optīe parauit he-
ri genitor nr̄ nr̄is amicis cenā certe pſplendidā: vbi ſermo mul
t⁹ de multꝭ: ſȝ de te p̄cipuus fuit: qui res tua cuſtodia tenui pdi-
diſti. Referre verba ſingulorum lrīs foret longiſſimū: dū coram
erimus cuncta tibi ſecrete dicam. Quod ei ſecrete volum⁹: nō
tute lrīs commendatur. Conſulo tibi ne deſtiteris iteratis lit-
teris veniam patris precari. Jn tpſqȝ reliquum res tuas dili-
gentius ſub tutis clauſuris recundere cures: nec fueris ſegnis:
vanuſqȝ auditor huius. Ouidiani. Non minor eſt virtus q̄ȝ q̄re
re parta tueri. Vale ſanus: longumqȝ ſuperſtes: Ex tornaco vo
lante calamo ac equante ſagittam.
¶ Ad idem ſuper eodem. ¶ Epl'a. CJC.
¶ Salutes fido obſequio comitatas. Jn heſterna cena cariſ-
ſime frater quam noſter pater cū amiciſſimis habuit milies tu-
um nomē verſabatur: aſſeruit frequenter pater ſtatuiſſe ſe non

modicam in te partem rez ſuaꝝ collocare/ſi tu votis ſuis vt fi-
lium decuit paruiſſes. Dixit nanqꝫ te noctē vino: ⁊ diez ſomno
ↄterere/q lectiones nunq̄ꝫ viſitas non coact⁹: ⁊ ꝙ tibi oīs i cu-
ria fluxit in more. Vereor ꝙ in te ſeuiret ſi ei eſſes obuius. Ce
pam v̄ba in tuam excuſationem iflectere/ſed mox ego legens i
vultu aīm patris/quem genaꝝ ſub ortus rubor indicauit/ſuppſ
ſi labia: linguāqꝫ cohibui timens ne ſi loquerer vehementius mo
uereť. Sed ↄſulo/ꝙ ad p̄rem denuo ſcribas/ſi ei⁹ iram mitigare
velis. velle autem debes ſi ſapis: neqꝫ preſentabis te patri/do-
nec vult⁹ p̄oris exuerit. Peccaberis abſens audencior. Epiſto-
la cm̄ nec timet: nec erubeſcit: Interea ſummopere conabor ei⁹
aīm ſecundo ſpirante vento molliorem efficere. Reddā te de ſi
gulis celanda ſub fide cerciorem. Q̄d latius nō ſcribo dabis ve
niam attrito calamo: ignoſceſqꝫ animo occupato: ⁊ ꝑces feſſis
digitis. Optime frater felix: fauſtuſqꝫ valeto.

¶ Frater fratri reſpondet. ¶ Epl'a. CC.

¶ Collegi tuis ex lr̄is optīe frater p̄rem nr̄m ex veſtiū meaꝝ ꝑ
ditione nōdū eſſe quieto animo. Cōſulis denuo patri ſcribam:
nec ceſſem veniam poſtulare. Tuo igiť conſilio fret⁹/ q̄ dū egui
nunq̄ꝫ ſteti non adiutus tibi lr̄as mitto patri dandas his inclu-
ſas/ q̄s illi p̄ſentabis ſubſereno ſydere hita ratione t̄pis: et ſtu
deas ita p̄rem lenire verbis/vt priorem ad morez aīm figat: ne
qꝫ deſtiteris/donec omnem iram motum: nubemqꝫ p̄opuleris
Sic q̄qꝫ ꝑgas/vt tua idūſtria te docebit. Perſuaſuz michi cer
to habeo opem tuam michi minime defuturam. Vale frater/vt
opto. ego quoqꝫ valerem/vt ille/quem ridet Terentian⁹ gna-
to cōſilium cum re amiſiſſe/ niſi te in ſpem michi contuliſſes/ q̄
fit/vt omiſſa re ſpem non perdiderim/te ſeruato. Ex Louanio
iulij ſexta volante calamo velocibus alis.

¶ Epiſtola eiuſdem ad idem. ¶ Epl'a. CCI.

¶ Salutes plurimas beniuola penna depictas. Studeas rogo
ſuauiſſime frater litteras meas his incluſas patri noſtro clara
ſub aura reddere. dum ſcilicet ei⁹ facies animi fidelis interpres

quiddam letioris pre ſe ferre videbitur. Et qdquid virib⁹ pōt:
ingenio: lingua id totum in rē meā accōmoda. Proderit ſi fue/
ris ydonea tpa nact⁹: ſi ydonea v̄ba. Milies em̄ ꝯptum eſt ea/
q̄ ꝑ ſe grata fuerūt/ex incōſulta relatiōe diſplicuiſſe: et dura qſi
qꝫ eo tpe: eoqꝫ artifitio relata q̄ mirꝫ in modum placuerunt. Et
ſi p̄mis p̄cibus eius iram vincere non poteris/nō facile deſtite
ris. Nā ſepe vidimus p̄mas preces deficere: ſed valuiſſe gemi
natas. Spero ſi bene pſtiteris. nō fruſtra conaberis/quin aīꝫ pa
tris in me feceris molliorem. Extenua quoad poteris culpam:
polliceare in reliquū tp̄s exactā cuſtodiam: et vt paucis verbis
oīa claudā/p̄ris grām/quā mea negligētia pdidi/tua diligētia
redime. Sꝫ q̄rſum h̄/inſtructore nō eges. Nō eſt meum docere
mineruam. Tu frater tua vtere induſtria. Ingenium em̄ tuum
tibi modum: et ordinem dabit/q patris aditus: mores: et tp̄a
noſti. Tu vale optime frater. ego quoqꝫ valeo/ſi valere ſit anxi
um: et ſuſpenſum viuere. Ep̄la. CCij.

Rn̄det pater ſuꝑ lr̄is miſſis a filij ſui magiſtro.

Neſcio vir optīe qs vſpiam viuat cuius verbis fidem parē:
ac tuis tribuam/q non aliud in ore gerere/aliud mente ꝯſueſti.
Ita accipio te firmiter putare eas: quas laudes de filio ſcribis
in filium cadere/ſed qꝛ greſſibus iuuenuꝫ nichil incertius/ſūme
exopto vt filium expectes extollere/p̄ſerti vt virt⁹ ſit: ⁊ matu
ruerit/ne flos ꝓ fructu: ꝓ arbore radix: et crudū laudet̄ ꝓ matu
ro. Cōſilia tn̄ amplector tua: tuis ꝯſilijs tuiſqꝫ p̄cibus libēs pa
reo: filiumqꝫ ī grām ſuſcipio tuis lr̄is ꝓuocat⁹. De veſtitu: et te
gumento illi ꝓſpicies vt poſcet neceſſitas: nō voluptas. Quan
tū tn̄ poterit te moderāte te paternis denarijs parcere diſcat
multis curis: multoqꝫ ſudore queſitis. Vale curſim ex Torna
co iulij vltima tarde/dum nigra celū circumuoluitur vmbra.

Incitatio in amiciciam ad hoīem non ocl'o/ſꝫ fa
ma notum cū recitatione nouorꝫ. Ep̄la. CCiij

Plurimas felici affectu ſalutes. Quia te virum optimum:
biſqꝫ humanitatis ſtudijs inſudaſſe audio/quibus ad prime de

lector/hinc trahor deſiderio vehementi tui oculo viſendi meo
quē te totū tuis i ſcriptꝪ creberrie vidi/q̄ tāta elegātia ſcribere
diceris/vt oēs tuū calamū eloquētie fōtē appellēt:eundēq₃ di
gnū/vt fulgido auro tigeretꝛ/cū paſſim omnes amore q̄dam tui
noīs capiāt.Neq₃ nō minꝰ q̄₃ viuā quādā Ciceronis imaginē
venerēt.Scripta.n.tua q̄t lectores īueniūt/tot hn̄t ſui ſplēdo
ris admiratores.Eſt.n.ſtilꝰ tuꝰ ſplēdēs:ꝛ reſonās miro artificio
ſubtiliſſimoq₃ filo ꝯcinnus magni:ꝛ feliciſſimi īgenij tui monimē
tū. Opto igr̄ inter nos amorē optimū incoari:ceptūq₃ ſp̄ auge
ri oī tp̄e ſecluſo.At nō incōcinne finxit Homerꝰ Mineruā q̄ io
uis e cerebro fluxit doctos hoīes colligare cathēa aurea q̄₃ uis
inuicē diſtēt:ꝛ ꝓcul abſint Tu ſi me dignū tui amoꝛ cēſeas/me
īter tuos ꝯnumera:ꝛ bn̄ vale.Si noua petis/creſcūt apd̄ nos
crudulia bella:mlꝰ tꝰ ſāguis effūdit:vrbes delent:ſacre edes incē
ſe ſūt:agri vaſtati:vagi coloni.Quiſq₃.n.fortior/is eſt ferocior
miſero ſp̄ patiante popello Nullꝰ dies nobis ſecurꝰ:nullaq₃ nox
quieta eſt.In vtranq₃ aurē dormit nemo.Omis hic res ferro
geritur:et calibe.omnia miſcet impetꝰ ardorq₃ pugnātiū.Plu
ra ſcribere dolor ꝓhibet:et ſingula rumpit verba ſingultus:tre-
mor ineſt digitis:vt ſemitētus ſemiq₃ lapſus calamus vix rur-
ſus vale depingat.Sed q̄ tam longus fui amor ille queſo te
flectat in veniam qui ad multiloquium me coegit.

Reſponſio ad precedentē. Epiſtola.CCliij.

Salutes multe virtuti connexas.Litteras tuas vir colen
de gratie:ꝛ virtutis plenas cū plegiſſem letitia repente perfu-
ſus ſum.atq₃ vltro preſentatum mihi beniuolentie tue officiū
libenter accepi ab offerente/quod rogare ſtatueram etiam a ne
gante.Viſa profecto mihi eſt litteras tuas legenti reſonare in
aures meas preclara illa Ciceronis ſentencia /que nihil mi-
nus eſſe hominis arbitratur / q̄₃ illi in amore non reſpondere
a quo vltro prouoceris. Proinde vir optime mutuum amo-
rem libens reddo : gaudenſq₃ recipio:et quem recipio adhuc
repeto:et quem reddo adhuc debeo.vltroq₃ ſemper in limine

ſtabo in amiciciaꝝ portas te hylariſſime receptur⁹ nõ pri⁹ ex
cluſur⁹/ q̃ꝫ mihi aiaꝫ mors excludet. Qđ autẽ ſcribis/qđ apđ
te oĩſ depẽdeat ab armiſ ſuſpirãda tell⁹:flãma fame:ferro durit
afflicta/q̃ quõdã hoſtes victrice calce calcauit:hoſtiũqꝫ riſit in
curſus nullo timore ꝯfuſa/vehemẽt doleo/ſꝫ eſto bono aio hy
ems iã breui aderit ĩ mẽſos ardores p̃mens/q̃ iras domabit:
cogetqꝫ algecere flãmas. Vale. ex Padua calido calamo:et oci
us euro octobris vi.

Epiſtola ꝯmẽdatiua amici ad amicũ. Ep̃la. CCv

Oblatõnẽ obſequij q̃ꝫplurimã ꝓ ſalute. Exigit a me p̃ſẽtiũ
lator amice cariſſime litteras ad te cõmẽdaticias quas vt verũ
fatear eo trepidius dedi/q̃ tuã caritatẽ ego vl' parũ de te me
rit⁹ frequẽti⁹ moleſtaui. Sꝫ dũ aiꝫ ſubit tua milies mihi ꝯſpecta
humanitas/q̃ ꝓdeſſe plurib⁹ ſoles:deſſe nemini/auſũ ſuggeſſit
ꝓ h viro ſcriberẽ/cui rogo ĩ rẽ eẽ digneris/qđ ſic ĩtellectũ veli ſi
ꝯmode potes. Parebit tibi puitas mea dũ exposces. Vale. ex
Mechlinia raptius curſu leporis/dum ſancti Laurentij dies
feſtus illuceret

Reſpõſio deſcriptiua inconſtantie eius pro quo
rogatum eſt. Epiſtola. CCvi.

Salutes dulci amore ſpirãtes. Vbi p̃ma facies tuaꝝ litte
raꝝ venerãde p̃ceptor ſe ĩ oculoſ ꝯgeſſ'at/meo gratulabar amo
ri/ſꝫ errori ꝯpatiebar/q̃ ĩtimi⁹ a te dilectũ q̃ꝫ cognitũ ꝯmẽdaſti:
et q̃dẽ viꝝ ad oĩa recta ꝯſilia ꝯtumacẽ/ĩ q̃ nulla virt⁹ ẽ: nullus
reſpect⁹ honeſti:nulla dictoꝝ fides:factoꝝqꝫ conſtãtia/cui⁹ ai⁹
ad lunã mutat':atqꝫ cũ oĩ vẽto caduce frõdis more circũuolnit'
Inſtarqꝫ vẽtilogij ad omnẽ flatũ v̄tit': itaqꝫ rotat'/vt ĩ q̃ꝫ ptes
ſit caſur⁹ ſciri neq̃at/ĩ quẽ aptiſſie cadit illđ Petrarche:qđ di
fficile ſit cani lectũ ſterñe:q accubatur⁹ huc:atqꝫ illuc ĩ girũ v̄ti
tur/vt ne ſcias vbi puluinar colloces. Supeẽ video vt te tãdẽ
ꝯſilij:et me peniteat obſequij. Nã q̃dq̃d ei fauoris p̃ſtiteris oci
us ex eius memoria:q̃ꝫ anguilla ex manu compreſſa elabetur:
Multa habet ſigna inconſtantis animi non habentis tenorẽ

ſui. Nullis ꝯſiliis acquieſcit:ſua ſemper temeritate mergit et deffluit. Nõ mollius audit amicos/ꝙ vt ſtatij vbū eſt tenues cu rant vaga flamina nimbos. Si igit fame tue bñ ꝯſultū iri ve lis/illõ pnecessariū ẽ videt q̄ ratione hunc hominẽ/quo nemo magis ſuo impetu abuti ſoleat a te amari:defendiqȝ conueniat Malo ei ego obediẽtia obediẽdo amico/pariter prudẽs videri/ꝙ p ꝯtumatia de prudẽtia gloriari:eiusqȝ cauſe ſuccurrã.an recte fecerim:a te ratõ exigat.me excuſabit obſeqū Tua ei auctoritas mihi ꝑ ratiõe ſuffic. Uale:ſẽpqȝ ꝑcipe:tuus ſẽp fuero/ſi tẽpus poſtulat aut res.

¶ Frater fratri intimat ſeniorẽ fratrem militẽ creatum: et in capitaneū delectum. ¶ Epiſtola.CCvij

Summas ſummo vigore ſalutes. Frater noſter ſenior a mantiſſime frater i capitaneum delect⁹ eſt/nõ tam iuditio ꝙ er rore/q̄ res illi⁹ nature male reſpõdet. Nam ſp ab adoleſcẽtia ſo la hoſtiũ iſpectiõe mox expalluit:ꝯtremuit:obriguit:⁊ſalutẽ pedū celeritate queſiuit/ qui nõ modo terretur/ſi gladium micãtem i hoſtium manu ꝯpexerit/ſꝫ ſono:⁊ vmbris:⁊ nudo noie belli/cui⁹ arma nõ tam ei tutamini ſunt/ ꝙ oneri/q poſt vmbram caloris impatiẽs:et pulueris ſolẽ ferre nõ poteſt:nec poſt ſudorẽ gale am. Nã ſtatim dū pcaluit/vł leuiſſimo motu agitat⁹ ẽ/i ſudorẽ ſicut nix:ſole reſoluit. Miles tñ creat⁹ ẽ/ ſed ifra famã vocabu li mãſit. Elegãs quoqȝ pſona eſt formã certe dignã habẽs/cui virilior anim⁹ obtigiſſet. Juniori autẽ fratri noſtro militia foret maiori decori/cui martius labor iucundus eſt/qui non tam fer rum ſplendidum amat/ꝙ cruentum. Tanteqȝ agilitatis eſt/ vt nec curſu:nec ſaltu:nec enſe:nec arcu ſuperet/ſed vt magn⁹ belli artifex indiferens eſt vel equis:vel pedibus: terra:vel ma ri dimicare/quem omnes imitari conantur /nulli aut paucif ſimi poſſunt. Uale:et longum viue ſuperſtes. Ex montib⁹ rap tiſſime iunij quinta.

¶ Ad amicum cõmendatio iocoſa cuiuſdam glorioſi:et elatiſſimi hominis. Epiſtola.CCviij.

¶ Salutes plurias leto riſu ꝯmixtas. Dū calamū ad has ſcri
bendas atramēto illituȝ papiro cōnecto vir amice/ſentio mi-
hi ſuboꝛiri titillatiōes in riſum/quē vix ꝯpeſcui. Cauſaȝ facile
agnoueris:ſi haꝝ latoꝛis comitē parūꝑ audiueris/quē queſo
videas:vtaris:colas:mercuriiqȝ vanno ꝯuoluas. Audies ela-
tā beluā vētoſo inflatā tumoꝛe/q ſeipm̄ adeo leuat/ac ꝯli fi-
lius eſſet:vel aliis ex celicolis natus:oēſqȝ celi cardines ꝑam
bulaſſet/qui ſeipm̄ ipſo apolline plenū exiſtimat putans meꝝ
ſalē eē qđcūqȝ loquat̄/q̄ſi ex deoꝝ regiſtro ſecretꝭ oculis inſpe-
cto oīa colligeret. Septē illos q̄s grecia tulit ſapientes longe
poſt ſe facit/q̄ tm̄ nullus viuit ebetioꝛi igenio:aut tardioꝛi:aut
magis ignauo. Uſqȝ adeo ſe ſapiētē p̄dicat/vt eo in lucē ꝓdu
cto tercius e celo cecidiſſe videat̄ cato:⁊ q̄ſi totā mineruā iā
ebiberit liquefactā:vl' incluſuȝ hēat totū in cerebꝛo iouē. Tā
tūqȝ demēs eſt/vt ſibi ꝺcerni ſtatuā poſtularet:vixqȝ dignaret̄
hēre p̄conē ſue laudis homeꝝ:nec quēpiā dignū reputat/qve
ſtiū ſuaꝝ fimbꝛias ꝯtingeret/ꝫ dignū ſeſe q iouis aureū tronū
ſolis radiantē domū:deoꝛūqȝ atria:ſuperūqȝ tēpla ꝯſcenderet.
Sȝ vale:vale. Hec ſcribēs riſu diſſoluoꝛ ꝫ hūc hoīem ita tibi cō
mēdo/vt illi adſis:eumqȝ videas:audias:⁊ tecum habites.

¶ Ep'la cōq̄rēs de incēdio armigeroꝝ ad creditores/vt
terminos ſolutionis ꝓrogēt. ¶ Ep'la ccix.

¶ Salutes ml'tas ſancto tādē fine ꝯcluſas. Ad vos oēs nūc
ſcribo amiciſſimi viri vnis qdē nō diuerſis lr̄is putās hos epi
ſtolis nō debere diuidi q̄s vn⁹ amoꝛ:vnaqȝ cā ꝯnectit. Parcatꝭ
queſo ſtili ineptie. Doloꝛ em̄ oꝛnatū nō habet:neqȝ egra eſſe
pōt:aut triſtis eloquētia. Uxoꝛ ⁊ ꝓles vna mecū oīa ꝑdidim⁹
preter manus:⁊ animū qbus neruoſo conatu decreuim⁹ vti ad
queſtuȝ donec grauamina alieni eris a collo ꝓpulerim⁹. Om
nia noſtra igni ſeuiſſimo cōcremarūt armigeri/ſed faciliꝰ do
lorē lenirē meum: niſi vobis debitoꝛ eſſem. Sed iaȝ ſi aīos ve
ſtros in me benignos nō habeam:et ſolutiones in longius di-
em protrahere non libeat/nihil ſpei ſupereſt quin vagus fiā:⁊

ꝓfugus:⁊ q̄cūq; ſoꝛs me duxerit/deferar hoſpes. Sȝ magna
ego ſpe ad vias pietates me ꝯuto/qb⁹ innixus exurgere ſpo ſi
compati libuerit mihi.⁊ ſolutōis termīos gratioſius extende
re. Qd̄ benigniter facere dignemini precib⁹ mult͛ iploꝛo:⁊ ob-
ſecro. qd̄ ſi feceritꝭ:me nunq̄ȝ omiſſurū accipite qd̄ vtilitatib⁹ ve
ſtris ꝯducere ꝑſpexero. Ualete colēdiſſimi viri:fidēq; i me ſince
ram habeto te omni timoꝛe dimoto. ſcriptū ſub blauio celo lu-
na ſupplente diē in loco/quē preſtiterit ſiluiſſe.

Reſpōſio ad epl'am ꝑſcriptā. Epl'a.ccx.

Salutes ſtabiles ſine carētes Quantū nobis doloꝛis ac-
ceſſerit ex infoꝛtunio tuo vir cariſſime:facile poteris ex nr̄o
ſingulari in te amoꝛe iudicare. Pupugit certe coꝛda noſtra
epl'a tua q̄ lachrymas nr̄is ex oculis non paucas excuſſiſſet/ſi
mulierū moꝛe in fletibus ꝯſolationē iacere putaſſem⁹. Certū
hēto animū erga te noſtrū imutari nō poſſe:ficta enī heus ni-
miū ficta eſt illa amicicia/q̄ cū foꝛtūa:nō cum virtute decurrit.
Cū enī intelligimus q̄ȝ foꝛti aīo ſis/maioꝛē leticiā ex tui animi
cōſtantia percipim⁹/q̄ȝ ex iniuria foꝛtune doloꝛem. Nō es ha
biturus nos tuis votis refragatoꝛes. Liberum igr̄ aditum ad
nos:liberumq; abſceſſum his noſtris lr̄is ſigillo firmatis polli-
cemur daturi opam non modo debiti noſtri dilatione/ſed om
ni adiumento/quo ad noſtra facultas erit/vt ꝓiectatus:⁊ cō-
culcatus exſurgas. Multi ceciderūt vt altius reſurgerēt. Nihil
foꝛtuna cepit quod nō dederit:⁊ quod nō rurſus multo cū fe
noꝛe reddere poſſit: Solent vehemētes foꝛtune pulſus breues
eſſe. Quia patiēs es/foꝛtuna laſſabitur. Nō min⁹ voluunt ad
uerſa/q̄ȝ grata. omnium equa vertigo eſt. Tu igitur poſthabi
tis omnibus omni doloꝛe deiecto:ad nos redeas:⁊ quidem fi
denter/vt debes:lete vt ſoles feliciter vt ſpam⁹. Uale in eo/q
foꝛtunā donat:et aufert. Epiſtola.ccxi.

Excuſatio nō ſcriptionis ꝓpter qualitatē tempoꝛū.

Salutes ſtabiles omni firmo conſtantioꝛes. Scio frater
cariſſime noſtra plurimum intereſſe/vt perſepe alter alteri per

ſcrbam us. Si tñ hanc facultatez mihi quis caſus eripiat/mea tñ in te officia cõſtabunt/nõ ſecus:ac cepe ſcriberẽ. Et certo tibi dico/vt certi⁹ nũq̃ niſi tua i me fides marie poſſet/vix has ad te ꝑferẽdas litteras hac tẽpeſtate dediſſẽ. Scií em̃ q̃ varie ſint hominũ ſuſpitiones: et q̃ ꝓmptiſſime lingue:quanta vis hominũ:et tpis:et q̃ icerti omniũ rerũ exitus:q̃ flexibiles hominũ voluntates:qd vndiqz icidiaꝝ interuolat/que ptiz ad ſuã: partiz impẽdẽt. Si quãdo tñ reſederit bellorũ impet⁹/vt aliq̃ alia tot luctib⁹ alia cogitatõ inſi poſſit/nõ litteris mõ ꝫ voluminib⁹ te fatigabo. Uale ſub leto ſydere vt tu⁹ honor:tua virtus: tua merita poſcũt.

¶ Epiſtola. CCxij.

¶ Aliud exemplũ excuſans non ſcriptionem propter mendatia populi et nunciorum.

¶ Amicicias puriſſimas multa ſalute ſecũdas. Et ſi frequẽt ex me noua ſcribi expoſtulas honorãde p̃ceptor/nõ auſiz tñ in hoc tẽpoꝝ turbine aliqd clamo cõmittere. Naz que diffũdit rumor:q̃ fama diſꝑgit/tãtũ ſepe abſũt a veritate/quãtũ lumẽ diſtat ab vmbra:et q̃ creditu difficiliora ſũt/q̃ iſſe diẽ ſine ſole/dixeris. Quod em̃ vulgus nũciat i aures meas nullo pondere cadit/cũ nõ ex reb⁹ q̃ dicat trahẽ didicit/ꝫ eo tendit q̃ ducat ſolicitudis impet⁹ Inter labia ad nutũ ſmo naſcit̃ ſibi re nulla reſpõdẽte figuloꝝ more/qbus/vt grecoꝝ v̓buz ẽ/ollis ãſas cõcedit̃ ꝓ libito apponer̃. Semꝑ hoſ habui riſu dignos/qui dãt aures ſibilo vulgi. Paruiqz duco qd loq̃tur garrul⁹ popul⁹/q ciconiaꝝ iſtar roſtris i humeroſ dactis vagũ ſonũ mittit i auraſ/qui ſi ad miſaz aliq̃ vl' matronulã ſerpſit/mox vniũſa ꝑuagat̃ ꝓuitia. Quis igit̃ niſi ſẽſus i ops fidẽ debit ceco rumori/q tã tremulo nitit̃ fũdamẽto. Sed de his finẽ facio/ne dũ loqui nimiũ audeo/videar obloquut⁹ Uale:et me te amari conſtantiſſime tene. Cur autem iam te viſitare non poſſum/foret cauſa ſcriptu lõgior/q̃ feſſis iam digitis: tritoqz calamo pingi poſſit. Ex Brugis mane martij decima priuſq̃ totas aurora tenebras dimoniſſet.

¶ Cōmendat amicus amico. ¶ Epiſtola.CCxiij

¶ Cariſſime fautor letiſſimus tibi aſſit animus:⁊ plurima ſa
lus.nō ad te ſcriberē/q tibi totiens p̄cibus meis oneri fui:niſi
hui⁹ amici mei/q has pfert maxim⁹ amor/q̄ etiā te amicū vin
cere paro/me viciſſet. Tā vulgat⁹ ē eni tu⁹ i me amor i auri-
bus hominū/vt quiſqȝ tua ope egeat ſeſe p̄mo exiſtimet meo
eger̄ iteruētu. Rogat⁹ igit̄ rogo:nō eo more/q̄ nō rogat⁹ ſiluiſ
ſem verum nō admonit⁹ rogatur⁹/ſi rogantis animū minimo
flatu prenouiſſē/vt hunc amicū meū integre cōditionis: et mē
tis hominē meo nomine ī his/q̄ tibi deuelabit habeas ſummo-
pere cōmēdatū/quo itelligā has meas litteras tātuȝ quātum
rogās ſperauit:et ego ſcribēs cōfidebā/apud te pōdus habuiſ-
ſe Uale: et me illum ſemp̱ expecta/qui tibi i dies ex caro faciat
cariorem.

¶ Reſponſio. ¶ Epiſtola.CCxiiij

¶ Ante omnia fautor optime:ſalue. Cōmēdaſti mihi vir ami
ciſſime tui nepotis optimi viri filiuȝ in geſtu:et facie patri vſqȝ
a deo ſimileȝ/vt i vno corpore vtrūqȝ cognoſcas/cuius res in
turbido poſite ſunt/vt curam amicorum celeri occurſu exigant
alioquin periculum ſubiture/cui animo indefeſſo aſſiſtere non
tardabo tua amicicia tractus/quam ais in fronte epiſtole tue
multis teſtibus confirmatam/tum propter īnumera in me cō-
geſta merita patris:que nunc taceo. ea nāqȝ ſi promere pergo
vereor ne aut omnia recenſēdo nullū ſcribendi faciaȝ finem:aut
paucha attingendo oblitor videar reliquorum. Ualeto felici-
ter:meqȝ eius patri commendatum reddito.

¶ Alia reſponſio ad idem:ſed alio ſenſu.

¶ Epiſtola.CCxv.

¶ Salueto. Jllum quem mihi colende vir tantopere com-
mēdaſti/eo quippe maiori ſtudio/quo minori iudicio tēpore
lōgiſſimo noui virū eſſe amicicia frigida:tenui fide:et parca vir
tute:nō dignū i quē beniuolentiam tuā figas:⁊ merita ꝯferas
Dicax enim eſt: plurima pollicetur: pauciſſima preſtat. Non

enī eſt facile dictu/q̄ꝫ ſit ī agēdis ābigu⁹:q̄ꝫ ꝯtrarijs deſiderijs
aff.ci videaī/q̄ꝫ paꝛꝑqꝫ ſibi ꝯſtet:q arūdinea q̄dā leuitate facili
vēto nūc huc:nūc illuc īpellit. Nā q̄tquot adit ꝯſulēs(adit cer
te plurimos)tot accipit ſnīas/q tādē tn̄ ꝯſilio nihil/ꝫ effecta te
meritate:ac veſania ꝓſeqt. Pudet me hoīs leuitatē referre/q̄
facilius accuſari:q̄ꝫ emēdari pōt. Tu tn̄ cū has legeris lacerato
vt etiā eo cauti⁹nūc ſue fame ꝯſulam⁹. Nō tn̄ qd ille mereatur
intuebar/ꝫ qd ꝑ me fieri decebat a te mei amātiſſio ꝓuocatuꝫ.
Sibi igr̄ aditū facillimū dedi:ꝓmiſiqꝫ opaꝫ ob tuā ꝯmēdatiōeꝫ
ſibi nullaten⁹defuturā. Si qd velis reliquū ꝯfidēter impera:fue
ritqꝫ mihi ſemꝑ cure neqꝫ meis in te obſeqs me ſuꝑet.vel in a
micitia ꝑferaī. Uale:viueqꝫ dies ꝓſperos:et ſn̄ ſuſpirio noctes.

¶ Scribit auūcl'o/vt reuocet nepotē amore captū/ne ſe incō
ſulte miſero matrimonio dedat. ¶ Ep̄l'a.CCxvi.

¶ Salutes plurimas amico fauore fecundas Nepos tuus/
niſi mox obicem ponas cariſſime domine/ſe dabit matrimonio
Amat enim pauperis viri filiam:ſaxumqꝫ voluit cuius pater
opes ſic obligurriuit ſuas/vt non habeat quo tegmine vellet in
re tegenda:neqꝫ teſtaꝫ qua poſtulet ignem. Sed cinctus eſt
odijs multis:nudus bonis:et nudus amicis. Ardet is nepos
tuus ſeuiſſimo illo veneris igne/quem non facile extinxerit/ni
ſi aliqua induſtria tua eundem in alia loca tranſtuleris: Tante
enim pulchritudinis puella eſt/vt non ea aſtrorum ignis:neqꝫ
lucidus ether pulchrior ſit.procero eſt corpore:facieqꝫ venuſta
Mirum dictu/quis corporis candor:quis oculorum decor: q̄
genarum gratia.os eni:humeroſqꝫ dijs dignos habet ſua fron
te potens ſerenare ſydera/vt videatur aut dea: aut phebi ſo
ror:aut nimpharum ſanguinis vna/quā ſi optimus ille formaꝝ
elector iūpiter priſtinis tꝑibus vidiſſet / ſpreuiſſet ora. Diane
nec ledam cigno:nec aureo danaeꝫ fefelliſſet:nec hāc nube:nec
illā tauro/ſed hāc ſolā adamaſſet:oīſqꝫ alias in hac vna conſpe
xiſſet/cui⁹etiā lingua varia micat arte loquendi/cui cederet/ſi
ex tumulo tulli⁹exſurgeret. Nouit miro artificio iuuenū aīos

blandis oculis:blandoq; ſermone excitare:geſtus habet ficta fa
cetia plenos/quam ſi videres non poſſes gr̄am mox ſuoꝝ̄quā
foris effert vſq; ſatꝭ admirari/q̄ magis:atq; magis nepoti me-
tuēdū eſt/ne qd ſubito temere egerit/qđ eū ꝑpetuo afflixerit:ꝫ
vale:ageq; qđ expedit. Timor piculi feſtināt iā poſtulat. Ex tor
naco iulij ſexta nocte fere media ſomnum ſuadētibus aſtris.

Reſponſio ad precedentem. Epl'a. CLvij.

Obſequia prompta ꝓ ſalute. Cum gall⁹ ꝑco diei lucem voce
ꝑuigili nunciaſſet honorande vir:atq; aurora aliquid lumis af-
ferre cepiſſet/īſultauit limibus meis famul⁹ tuus ceno aſpſus:
circūlitus ſudore:lr̄as tuas ſuauiſſimas afferens quibus vix ꝑ-
lectis vaga qdem michi:⁊ dubie mētis mox adſunt auguria/q̄
dubius reddor/qd agam more ceci palpantꝭ/q̄ vel q̄ ſit via que-
rentis/cuius oculus baculus eſt:et dux fortuna. Loco igiť ba-
culi fratri meo lr̄as ſcribo conceptui tuo ꝯſonas/fortune cete-
ra mandans. Tenor lr̄arum eſt ꝙ mox ijſdem inſpectis omni re
alia poſthabita ad me non tā currat q̄ʒ aduolet:neceſſitate ma
gna cogente/qui ſi frigidior fuerit/tue virtuti erit aurib⁹ eius
calorem īflare. Si ille in laqum inciderit:iā magis ꝑditus eſt/q̄ʒ
ſtuppa in etna. Noſco matrem q̄ virum habuit turbem/cui⁹ vul
tus vix human⁹ videbať/viſa fuiſſet bipes/niſi erecto in celſū ca
pite ambulaſſet/mox vrſum iudicaſſes:quo mulieri viſum eſt vi-
rum indignū:cui tam pulchra ſpecies ꝯdormiret/dignum tamē
quā ipſa deciperet/quem aūt iā vix habeat:inſcius ſum. Id tn̄
vnum ſcio dictam matrē ingenium habuiſſe validum oīs femi-
nei doli capaciſſimum. Ita em̄ oīm mulieꝝ technas:doloſaq; il
la amoꝝ retia tendere:cōpedes ſtringere:et (vt aiūt) caput li-
gare ꝑnouit/vt ad miraculū vſq; ſua aſtutia ꝓtēdereť. Soro-
res habuit tres qbus nō Helenā pulchriorem ꝓtuleris. Ita tn̄
laſciuie:et gule deditas/quaſi eſſent in ircū:et ſuez transforma
te. Rogo me certiorem facito:quid agant:vt viuāt:qd queq;
fortunarum habeant:et vale rege beatior. Epl'a. CLxviij.

R̄ſiſio ad id qđ in calce ꝑcedentꝭ epl'e petebatur.

Cupidã obſequium loco ſalutꝫ. Tibi in ſecreto: ⁊ vt aiunt ſub pollice ſignifico ꝑdulcis amice eas ſorores/ de qbꝰ in calce lr̄arū tuarꝫ meminiſti oēm pudiciciã: oēmqꝫ verecūdiam vino abluí/ q̄ nō ad ſolē/ ſꝫ ad faces: et cereos viuūt q̄ raro añ educã ocl'os heſterna graues crapl'a: noctiſqꝫ vigilia/ qꝫ rurſus apparere nox ceperit/ vt i eas illud Virgilianū cadat Illis ſera rubēs accendit lumina veſper. Ubi tū eas aliū baſilicas viſitare ꝯtigerit: vl' theatrum/ ita ſe ornãt/ vt q̄s deformes añ putaſſes/ qꝫlibet iã cultam/ ipſam venerē arbitreris/ q̄ et ſi multos annos poſt terga relinquant/ adhuc tū ſentire videnť ſub earꝫ vetuſtis pellibus adoleſcētie eſtꝰ: ⁊ p̄oris etatꝫ prurigies q̄ nec veneris flãmas (vt Ouidij verbū eſt) nec ſeuos effugiūt ignes: nō prius terminū luxurie qꝫ vite habiture: tot amãt/ q̄t vidēt iuuenes forma coruſcos nec pudorē miſcēt amori. Horrūt incedēdi modū mira arte cōponere: id q̄qꝫ nolle/ qđ veli: et velle quod nolint ſimulare: ⁊ lachrimas/ ſi opus ſit/ gratꝫ ꝓfundere. Nichil cōcupiſci pōt quod nolint: nichil volunt/ quin audeãt: nichil audēt: qđ non pficiãt. Non facile earū ingeniū: artes: dolos: laq̄os explſſero. Ita docte ſunt adoleſcentulos vncis: et tendicl'is trahere: ſuiſqꝫ cathenis ſtrigere: q̄s nec euadere: nec vllo impetu cōfrigere poſſunt. Maior natu ſciuit mirabili dolo: dū ſibi flos etatꝫ adeſſet: fulta tegere: ocl'oſqꝫ velare mariti. Coegit eñ artificio ligue maritum ſuū: dū viueret: in dubium vertere qđ viderit: et ſi verbꝫ nō valuit: excuſauit lachrimis: blandiebať ocul': vel ſeduxit oſculis. Vale: longior eſſe non poſſum ſera nocte preuentus.

¶ Arguitur amicꝰ ab amico ꝙ non ſeruauit pollicita freq̄ntis ſcriptionis: et noua petunť. ¶ Ep̄l'a. CCxix.

¶ Salutem in eo ſine quo ſalus eſſe non poteſt. Pollicebaris michi chariſſime domine abſcedens aſſertione multiplici: ꝙ ad me ſepe ſcriberes: quo me feliciorem exiſtimarem: ſi per te pollicita ſeruarenť. Si igitur adhuc vt ſemper feciſti me inter tuos teneas dignum: deniqꝫ me tuis litteris cenſeas: te vehementer etiam atqꝫ etiã rogo tuiſ me diſertiſſimiſ ſuauiſſimiſqꝫ litteris i

hoc pelago: ⁊ aduerſitatū turbine nōnūq̄ʒ viſites: reficies. ornes
Plane ſꝫ tue virtuti haud quaq̄ʒ deeſſe patiare: ꝙa tua in oēs
ſemꝑ tuaꝝ epl'aꝝ liberalitate tui cupidiſſimus excludat᷑. Ego ei
ſi te noua curare putarē: ſcriberē ad te creberrime q̄ tidianaruꝫ
lr̄arum lōgos ꝯmentarios: q̄ in ſarſcinā creſcerēt cameli aut ele
phantꝭ. Sed ſi te rite noui intereſſe tua arbitraris hec hoīm te=
dia: mendoſaqꝫ deliramēta ignorare. Cōtra ego ad oia noua i
clinatas aures habeo. Si q̄d igr̄ de ſecretꝭ futuris adhuc pollice
tectis odorare ſagatius poteris ſignifica. ſi quid occultius fue=
rit annotabis. Uale: ⁊ q̄ citi⁹ pōt me viſita. Clamant domi mee
pro aduentu tuo anſeres et pulli: et graues rauca voce capōes:

¶ Reſponſio. ¶ Epiſtola. CCxx.

¶ Salutarem ī vota ꝓſperitatē. Frequenter deſidiā meam ar
guis ꝑpreſtās amice q̄ lr̄as ad te nō dem crebrius. Poterūt tn̄
loci diſtantia ⁊ tabellarioꝝ penuria paulisper ſegniciem meā al=
leuiare. Et q̄muis me negligētie noīe apd̄ te ſuſpectū eſſe doleo.
nō tn̄: tā moleſtum fuit accuſari me abs te officium meum q̄ʒ in=
cundū requiri: vt ſepe ſcriberē. Eſt enī ſūmi amoris negare veniā
vel ſilentio: vl' breuibus epl'is amicoꝝ: cuꝫ ꝑſerti ſcias illis con
ſtare rōnem. Deſine q̄ſo ex tepido calamo amiciciam tepidā iu=
dicare. Spero enī nr̄as amicicias longe firmiores q̄ʒ q̄ paruo ſi
lentio perire poſſint. rebus enī: ⁊ effectibus amiciciā ſemꝑ ꝯfo=
uendam exiſtimaui: nō lingua: verbis: calamo neqꝫ amiciciā ge=
ro inſculptam vnguibus: vel cuti impictam: ſꝫ cordi: ⁊ menti ad
centrum vſqꝫ impꝛ̄ſſam: q̄ nullis vētis defluat: vel nullo ſapone:
nulloqꝫ lixiuio abluat᷑. Nō ſic animus meo iudicio ex calamo pē
det: vt pigritante calamo animus pigreſſere iudicet᷑. Longior
eſſem: ſed clamitat nuncius lr̄as numerat: et ſillabas: quarū nul
la tā breuis eſt: q̄ ei non longiſſima videatur. ſuſpirat: celūqꝫ ſu=
ſpicit et ſol fugit. Et vereor ne dum michi obſequor illi ſim incō
modo: eoqꝫ forte feſtinior eſt: quo dies valde declinat. Inſtat
q̄ʒ nox amica predonibus. Uale. Tu facile qd̄ calamo deeſt in=
telligentia compenſabis.

Excuſat̃ ſilentium: ⁊ petit̃ ſcriptio. Ep̃la. CCxxi.
Amicicias ꝯſtantia firmas loco ſalutis. Karitas nunciorum
cariſſime vir me vti ſilentio longo coegit. Hoc tñ latore aſpec-
to ceſſare a ſcribendo non potui / ne nõ ſolum tuo / ſꝫ etiã meo d̃
ſiderio negarẽ / qđ me videbam officio veteris amoris debere.
Velim tibi ꝑſuadeas aĩm erga te meũ immutare nõ poſſe. Nã
neqꝫ tu ꝯmictis / vt mutari oporteat / neqꝫ is ſũ ꝗ amiciciam ſi-
ne cauſa diſſoluã. Tenax amicorum ſũ / tarde tñ in amiciciã ve-
nio / ſꝫ recedo tardi⁹: nec ſoleo amiciciam ſemel ꝑtem dirũpere:
vl' vt ꝓpi⁹ ṽba. Tullij attigam / nec eluere: diſſuere: vl' diſcide-
re: vel veterem amorẽ nouo amore / vt clauum clauo expellere.
Nõ facit interuallũ loci amicorũ aĩos diſſidere. Nõ ſemꝑ cum a-
mico p̃ñtẽ eſſe lꝫ: nõ ſemꝑ decet: nõ ſemꝑ expedit: nõ ſemꝑ opor-
tet. Sed l̃ris inter abſentes ymago refulget p̃ñtie / qb⁹ aĩm cuꝫ
amico miſceamus. Quare rogo interludamus frequenter ep̃l'is
quarum eiuſmodi vſus eſt / vt locis diſiuncti iungant̃ affectu: iiſ-
demqꝫ amicicia cepta quaſi firmis anchoris ꝯtinet̃. Finem do:
Vale. ſomn⁹ eñ inuadit ocl'os: ⁊ digitos meos pẽdulos reddit
⁊ calami male tenaces: puluinar me vocat datur obliuia curis.

Rñſio cũ petitiõe ꝙ valitudini intendat. Ep̃la. CCxxij.
Suauiores oĩ dulcedine ſalutes. L̃ris tuis popoſciſti vt fre-
quent̃ ſcriberẽ / id futurum polliceor / ne tibi negẽ qđ poſtulas:
ne quoqꝫ ĩmutẽ / qđ iam diu michi in vſum fuit. Tã fortis enim
michi ſemꝑ amicicie nexus fuit / quẽ non facile vlla diſſolutione
ſeiungi poſſe ꝯcedã. Neqꝫ van⁹ fuero Ciceronis auditor / ꝗ p̃-
cipit cunctis rebus amiciciam anꝑoni debere / qꝫ e vita hoĩm d̃-
mere idem exiſtimat / ac ſolẽ e mũdo tollere. Hanc igit̃ velim in
me altius infuſam exiſtimes / qꝫ ꝗ poſſit ob abſentiã euolare. In
animis eñ amiciciaꝝ ſedes eſt / ꝗ animi ĩ vera amicicia / et ſi cor-
pora diſtant / diſtare non poſſunt / cum ſibi ceſe ſic miſceant / vt
vnus fiant. Ceterum audiui quod non parũ dolui te ſubegrotũ
eſſe. Hic hic rogare me amor impellit / vt eo ampli⁹ tue ſanitati ĩ-
tẽdas / q̃ plures amicos optios habes / q̃s tua bona valitudine

velis reddere ꝯſolatos/inter q̃s me letiſſimū dabis/q tuā opti
mā ſoſpitatē nō min⁹ libenter audiā/q̃ ſentiā meā. Viuito let⁹
veteriſq; noſtri amoris/q̊ diſtātior/eo tenacior eſto. Ex Lei
dis decēbris vltima tarde dū ſuaderēt cadētia ſidera ſomnos.

¶ Mittuntur amico capones. ¶ Ep̄la. CCxxiij.

¶ Salutes tam abundas vt ſaccos repleant:ſportas:et bigas
Mitto tibi capones ſex bene caudatos:⁊ iudicio meo perpul
chros:et ſi forte hoc te magis iuuat/etiam pingues. Tue erit
bonitatis nō doni valorē/ſed mittentis affectū pōderare. q̃q̃
enim munuſculū paruū ſit/id tn̄ offert leta manus: et magna
voluntas. Et ſi quid ex me vis:inclino humeros ſibi a te faſci
culum imponi expectantes. Tu ſaluus viue:valeq; beatus.

¶ Rn̄ſio ad ep̄lam pred. ¶ Ep̄la. CCxxiiij.

¶ Salutes multas cū dilectiōis ardore. Cū feſſa mēbra lect⁹:
et laſſas puluinar aures ꝯfouere cepiſſet:alt⁹ q̃q; ſōnus me op
preſſiſſet/ecce pulſat ad valuas:inſultat:clamitat nūcius tuus.
Offertq; mox itro miſſus munera tua/q̄ leto vultu duplicauit
q ſtatim vt venit regredi voluit/q̊ deſiderio meo abſtraxit qd
tuis iuſſibus addidit/ſed ea lōge magis adauxit ep̄le tue dul
ciſſim⁹ ſon⁹/q aures plus reficit meas/q̃ ſibilātis aure nautas
mollior ꝓcella delectet. Habeo tibi oblati muneris grās mltas
ſed maxie vellē/q̄ munerꝫ ꝯtractior:ſed lrāꝫ liberalior eſſes q̄
mox viſe cor meū rapiūt dulci ſermone diſerte. Vale. ad lectū
rurſus me vocat ſopor īfra nox/lōge ꝓuecta. cadūt palpebre.
digitꝭ elabitur pēna. patiuntur oculi mira grauitate ſoporem.

¶ Scribit vniuerſitas ad conſilium pro preuilegiorum
tuitione. ¶ Epiſtola. CCxxv.

¶ Premiſſa recōmēdatiōe decēti:ac debita. Viri egregij dn̄i
amiciq; nr̄i cariſſimi:mittimus iānūc ad pn̄tiā dn̄ationū vr̄arū
venerabilē virꝫ dilectū noſtrū atq; fidelē p̄ſentiū exhibitorē nr̄o
nomie pleniſſime informatū occaſione cuiuſdā edicti auctoritate
sereniſſimi noſtri p̄ncipis ſup feudis recenter emanantis rogā
tes prece validiori qua poſſumus ⁊ valemus/q̄tenus illi in di

cendis audiētia: ꝛ fide ꝯſtitis/ipaȝ vniuerſitatē hūileȝ filiā ꝓſa ti ꝑncipis nr̄i: atqȝ nos ꝑ prudētiſſias ꝓbitates vr̄as ita ꝓtege re dignemi: vt rōne ꝑdicti edicti ꝑuilegijs ſuis: et indultis: atqȝ nobis mime derogeť nūc. aut in futuꝝ. Quo nobis placitū ſin gulare facietis: eoqȝ magis nos obnixos ad veſtra queqȝ vota cōſtituetiſ. Ualete viri egregij ꝓſperatiōe felici. Datū Louanij ſub ſigillo noſtro rectorie Anno milleſi° q̄drigēteſi° ſeptuageſi° primo menſis ianuarij die ſexta. ¶ Epl'a. CCxxvi.

¶ Epl'a vniuerſitatis ad cancellariū brabātie ꝓ eodem.

¶ Precellētiſſime vir: magnifice dn̄e: amiceqȝ noſtre cariſſime Notitia illa ꝑhabita qua nobis inicē ꝯfauere tenemur ſpē nobis ꝯtulit: ꝛ auſuȝ: ꝛ fidē ꝙ ad vr̄aȝ ꝑſonā nobis cariſſimā ſuꝑ occurrentib⁹ noſtris acceſſuȝ haberem⁹ ꝓniorē. Cūqȝ intelleximus vir egregie quodā eſſe autoritate illuſtriſſimi ꝑncipis nr̄i ſuꝑ feudis publicatū edictū/quo plurimū ſuppoſitis nr̄is derogatū iri timem⁹/niſi bonis ꝯſilijs atqȝ prudētijs ſit occurſum. Pro quo nūc noſtros fidos mittim⁹: atqȝ dilectos/vt in ꝯſilio brabātie noſtras aperiāt requeſtas/cui digniſſime cācellariat⁹ dignitate ꝑſidetis. vos igiť/quā alūnū precipuū nr̄m et ſcim⁹ et eſſe gaudem⁹ diligēt ſſ ma ꝑce rogamus/q̄tenus reȝ noſtrā fauorabili ꝓmotiōe: aſſiſtētiaqȝ ꝯdebita dignemi ſuſcipere ꝯmiſſam: atqȝ eaȝ vbi labi ceperit brachio dextro tā potēter/q̄ꝫ prudenter ſtantem. ꝛ rectam conſeruare/vt ei parte ex omni tutiſſime ſit ꝓſpectum. Ualete feliciter: et vt optamus.

¶ Scribit particularis amicus ad cancellarium pro eodem: ¶ Epiſtola. CCxxvij.

¶ Miſerunt nuꝑ ad vos preſtantiſſime dn̄e: domini deputati noſtre vniuerſitatis litteras/quarum votis dum per vos parce conceſſam iudicaret: ſtatuiſſentqȝ rurſus/et quidem intimius ad vos ſcribere/mox a me petunt vt ſuis litteris ad nos mittendis etiam: ac etiam meas adiungam/quod ideo dictum velim ne exiſtimetis ꝙ fatuitas mea que alioquin immenſa eſt/me ad vos ſcribere in hac cauſa concitet/quaſi putem arenule

concederetur/quod mōti negatū eſt:vel quaſi veniaʒ mari ad-
diturus guttulā:vel ſolē facula adiuturus. Vos tñ mihi ꝑcite
ſi facere cogoꝛ quod negare nec poſſuʒ:nec audeo. Non modū
video quo euadā/etiā ſi me ſiclopū abderem autro/ quotiens
vniuerſitatis noſtre littere ad vos mittātur/ qn vel mee ſint
comites. Efficit h bonitas in me veſtra/ꝙ qſqʒ putat amicicia-
ruʒ veſtraꝝ ditiſſimā venā mihi ſemꝑ aptaʒ:nec precibus meis
vos tpis vnqꝫ obditurū peſſulū. Rogo igit̄ ſi qd littere mee poſ
ſint.vel excitando:vel acuendo taliter in hac cauſa facite/vt
quod ſepe putatū eſt ſcituʒ fiat/vel ſi ſepe ſcituʒ ſit/iamiā etiā
confirmetur. Valete feliciter. Ex louanio raptim alata manu:
pennatis digittis:calamo ſine freno currente.

Reſpondet cancellarius priuate perſone ſuper prece
dentibus. Epiſtola. CCxxviij.

Plurimas larga mēſura ſalutes. Nō potuit paule tuis lr̄is
fauoꝛ in te meus augeri:q ſtetit in ſūmo. Dicas vniūſati/ꝙ ꝑ
eius negotio ꝯficiendo omnē meā curaʒ polliceoꝛ ſine vlla exce
ptione:aut laboꝛis:aut occupatiōis.aut tpis. Sed eius deſide
rij impletiōeʒ cū hac exceptiōe quātū valeā:quātūqʒ poſſiʒ. Va
le paule. Te ſanum tene:te ſerua iocundum.

Nepos nepoti excuſans ſe ſuper poſtulato ex eo in
quadam re conſilio. Epiſtola. CCxxix.

Plurimā ꝯmendationis.ſalutiſqʒ p̄ſtantiā. Nihil tātopere
deſidero cariſſime nepos/qꝫ tibi ꝑ me ꝯplacitū iri qui oīuʒ p̄mꝰ
tevltro ſemꝑ ad mea deſideria/ne obtuliſti ſolū/ſed alios ſi opꝰ
fuit excitaſti. Ita mihi deos oīs propicios velim/ nihil mihi
durum foꝛe quod iubebis/ad qḋ etiaʒ preter meritū me trahe
ret linea parentele. Sed hoc indignū reoꝛ/ꝙ meuʒ iudiciū po-
ſtulas:et conſilium/qui in nulla re plantā tuam adequarē fron
dibus/quo nō aliter mihi facere videris/qꝫ ſi lepoꝛes alto ſub
equoꝛe:vel ſub vndis ignem quereres. Vna queqʒ res ſuis lo-
cis:ſuiſqʒ ſedibus ē q̄rēda. Sed in hoc tuum affectū metioꝛ nō
effectū. Nimis me eſtimas:nimis tribuis:nimis extollis ſi enim

ab alio ſcriberet̃ illudi crederē:atq3 rideri. Sed certū nūc bēo ꝙ
littere tue de puriſſima q̄dē p̄te. aī tui ꝓdeūt nec fallūt/vtinā
nō fallerent̃. Diu cōptiſſimū habui/te nihil mei amātiꝰ eſſe:et
nihil ꝯſilio tuo p̄ſtātius. Quare nō auſiꝫ tuo ſplēdori vmbram
meā adiicere/ſed taceo qm̄ ſi ego a te laudatꝰ laudare te cepero
vereor ne nō tā ꝓferre iudiciū meū/q̄ȝ referre grāȝ videar. Sed
vt ad rē redeā/nihil ē ꝙ de hac re in dexterā aurē fiducia mei
dormias/quo tū potentiam non voluntatem accuſabis. Nam
nullum onus quod virium meaꝝ eſſet ꝓ te effugerē:etiam aīam
ſub faſce daturus. Vale in eo qui ventis ocia mandat.

¶ Scribit auunculus ad nepotem arguens eum:et fra-
tres/ꝙ inſatiabiles ſint/quibus ſubuentiones negat.
¶ Epiſtola. CCxxx.

¶ Amicas amico corde ſalutes. Dediſti a me litteras multas
aliquem ſꝑ defectū pre ſe ferentes/iam deeſt veſtis:iam arma:
iam equus. Fratres tui ad aliā mihi aurem pendēt. Oīs cla-
matis:et petitis:nuſq̄ȝ mihi requies. Et ꝙ indignius fero/vos
oīs cattoꝝ more q̄ȝtomagis dimulcemini/tāto altius caudā
leuatis/quos niſi quis deus nouos recuderit oīs fuerit domꝰ
melior/q̄ a vobis remotior. Tu tāto faſtu inflaris/vt quaſi cō
ſumptus in fumū euaneſcas. Si p̄mo verbo nō aſſeq̄ris/quod
optas/mox nares ꝯtrahes:rugabis frōtē:leuabis ceruicē: faciē
q3 iaȝ pallore veſties:iam rubore ꝯfundes:et vocē oris inſano
repente clamore mutabis. Plano igit̃ verbo peto ꝙ me āmodo
miſſuȝ facias. Non ſuȝ in ſpē natus oīuȝ:nec ad oium vota co-
ctus:qui vit̃ mihi ſatis ſuȝ. Tagus hyſpaniā preterfluit:pacto
lus aſiam/qui duo fluuii aureas harenas habere dicunt̃. huc
eundum:huc tibi migrāduȝ eſt/qui tanto ſꝑ auro egeas/ nam
quod a me petis:ad te non ibit. Quod potui feci:et q2 id nūq̄ȝ
ſufficit/quere aliūde quod ſufficit. Video me ſatis diu de meo
ſinu ꝯfouiſſe. Vale pro meritis. es enim vnus oīuȝ ingratiſſimus.

¶ Cōmēdat magr̄o ſcolaris ad ſui ſeruitiū. Ep̄l'a. CCxxxi.

Salutes letiſſimo ſole letiores. Habeo domi iuuenem tui

ſeruitij appetentiſſimū:aſpectu gratū: lrīs eruditū: hilariſſima indole clar̄:quodq3 ſup oīa p̄cioſū ē integra fide:⁊ ſinglari bonitate p̄ſtantē/q corp⁹ habet natura ſolidū:mlta exercitatione duratū/q a teneris ānis virtuti incubuit:ad irā tard⁹:⁊ ver⁹in verbo/quē dū noſſe cepis:⁊ amare ſil incipies:⁊ mirari.Valde ſeruilis eſt obediēs:⁊ hūilis cui⁹virtus tāta eſt vt cū oībus q̄at de oī genere laudis ꝯtēdere/ꝙ ſi lapides loqui poſſēt in ei⁹ laudem linguas ſoluerent/quē ſi in ſuitorē accepis/non philocthetes herchculi carior erat:nec chirō achilli.Nā ſilis ē amare ſimilē:oīſq3 ꝓbus afficit ꝓbis:nec vtus pōt nō placere vtuti/vel̄ pl⁹dixero fore ſpo/ꝙ magis eū aābis:q̄3 pirhoū theſeus aut horeſtē pilades.Nā is ore tulli⁹ eſt:paris in facie: pirruſq3 vigore.Sed neſcio ā oberit/ꝙ magn⁹ iā eū diſcēdi ardor īuaſit Nihil em̄ niſi libros ſcolas⁊ magros cogitat.In h̄ vnū ſollicitos agit dies:⁊ noctes inſōnes/quē ſi te ꝯtigerit in famulū admittere/tue erit bonitatꝭ ſuo fauere ꝓpoſito:opēq3 ferre tā iuſtis ꝯſiderijs.Et ſi qd iū dāni tuo accedat ſuitio/fuerit tibi in p̄miū oīpotētꝭ merces etna/quā tibi largiri digneť ille:q pōt.

Rñſio ad eplam p̄cedentē. Epla.CCxxxij.

Salutes multa caritate fulgentes.Laudaſti vir optīe quē3 ad me famulū miſiſti:audiui etiā te ⁊ p̄ores laudauiſſe.ſed potuit forte tibi vel prudētia vt bonos faceres:vel fortūa vt iuuenires p̄ſtitiſſe.Mihi fateor actenꝰ neutrū ꝯceſſu3 eſt cū vtriuſq3 tū ſtudiū mihi ſp fuerit.Ego bonū ſeruū nūq̄3 vidi.q̄ro tū/qui ſi caſu aliq̄ obui⁹ mihi fuerit: velut occurſu bicipitis hoīs obſtupeſcā.Neſcio an in te ceciderit antiquū ꝓuerbiū/plus eq̄ laudat/q vult venales extrudere merces:Ab eo tp̄e quo mecū fuit tercius iam mēſis agit/q nō tam mea p̄cepta q̄3 ſue veſtis nitorem curauit/ne aduēticie ſordis quid recipiat:vel imp̄ſſas plicas colliſa remittat/cui etiā metus ſemper multus adeſt/ne dato ordine capillus effluat:ne quoq3 complicitos comarum globos leuis aura confundat.Sepem capillorum gerit auribus et oculis importunam:ſemperq3 illi pendent longiſſimi ab in-

tonſo vertice crines:ſtudet placere mulierꝝ oculis:⁊ maxie illis
quibus diſplicere lucro eſſet:⁊ decori. Nūq̄ʒ is ſpeculo in ꝯſul-
to in publicū ꝓdit. In illo ſe comere:ſe ornare:ſe ſpectare/vul-
tuʒ crineſqʒ ꝯponere ſtudet. In ꝑcioqʒ habet femieos mores:
cūctaqʒ muliebria vſqʒ adeo ſectat̄/vt cū eū in lucē natura ꝓdu-
ceret/viſa ſit domicellā cogitaſſe. In veſtibꝰ ſūptuoſior ē/q̄ʒ vl-
mos paternꝰ:vel dignitas ſuorꝝ maiorꝝ vel ſuaꝝ facultas expoſtu-
let/q̄ ſuis voluptatibꝰ nō meis vacat obſeqis. Finē do/ne ſiʒ ver-
boſior ne dicā tedioſior. Remittā illū ad te quē/ſi bonū fultorē
effeceris tu palmā adeptꝰ coronatꝰ incedas:⁊ bene valeas.

Scribitur ad priorem monaſterij ne quendam in do-
natum admittat. Epiſtola. CCxxxiij.

Salutes amiciſſimo cultu fecūdas. Aures adus̄qʒ meas de-
latū eſt religioſiſſime dn̄e filiū curati inſtare vehemēter vt ī do
natū monaſterij tui ſit receptꝰ. Itaqʒ rogatū me fecit/ꝙ eū tibi
ꝯmēdatū efficerē quo ſibi patronꝰ tā ad rē: ⁊ opitulator adeſ-
ſes. Sed volēs ego veritati ſeruire:nō rogāti/ꝯſulo ab eo te q̄
leuius potes abſolue. Nā ſi eū in paucā loq̄lā admiſeris nūq̄ʒ
a collo ꝓpuleris/q̄ millies retruſeris:millies aggredi nō veret̄
nunq̄ʒ illo fictiorē hypocritā vidiſti/cui dū loqueris loquitur
ſubmiſſius ſe declinabit:et genua flectet:inclinatoqʒ ī terrā ca
pite ābulās humilitatē ꝓfitet̄:lēto ſermōe:tenuiqʒ voce ad ōe
verbū ſuſpirat:gaudet fictis ſanctitatis laudibus ꝑdicari:⁊ ne-
glecta veritate meriti de ſola curat opinione/q̄ ſi ſe leui ſermo
ne offenſum videt/ꝯtinuo attollit ſupciliuʒ:mentū leuabit:mox
pallet:mox eſtuat:mox vultū rubore ꝯfundit:⁊ magnā tremēti
bus labris impatiētiā pectoris oſ̄dit/quē vnico verbo ita muta
ueris/vt exiguo momēto non agnoſcas eūdem/cui ꝓpe plura
ſunt mēdacia/q̄ʒ verba/vt non videatur tam eſca q̄ʒ mendatio
viuere. Nullius ſecreti tenax eſt. clauēʒ oris iamdiu amiſit/quē
non dignum iudico:qui locum tuis in ſedibus inueniret. Faci-
lius canē ab vncto corio terrebis q̄ʒ eū a cipho depuleris. Nul
lus eſt eo ſus immundior: non vulpes fraudulentior:nec amat

aliquē:nec amatur ab vllo. Libidini ita incūbit / qui nō de libidine / ſed de gloria ſit certamē. Hinnire cupit more equoꝝ ſi mulierem viderit / q ad ingluuiē crapulatˀ nō doctus fabā pythagore nec olus horatij edere. Plura in hac re loqrer / niſi occupatio ingens: et breue tps adeſſēt. Uale q̄ ꝗs optare felicius.

Alia ep'la ad idē alijs medijs. Ep'la. CCxxxiiij.

Salutes tpe nō caſuras vllo. Qd hūc virū de q̄ mecū nūciꝰ tuus ml'ta verba fecit in domū tuā ābigis ſuſcipere / nihil facis a tuis moribus alienū. Bene in agendis deliberare ſapiētū eſt quorū extra numeꝝ nemo te ponit. Sed quo certior fias / habu tis manus pice linitas: ꝛ ſp aduncas: vel quaſi aqua lotas plātaginis: eiuſqȝ vi ꝯtractas / accorū cerneres caudētibus pruinis appoſitū Nihil cuiq̄ ꝓpriū exiſtimat / ſed putat ꝯmunia oībus omnia inherens illi poetico medio: poſuit deus oia cāpo. Nō em̄ bonis alterius infenſus eſt: nec multū pōderat / quovēto res cōfletur / modo ſuo cumulo accedāt. Tenes qd velim. Ceteꝝ ſi noua petis. Ita nobiſcū eunt res / vt nulle nobis epule dulces ſunt: nūq̄ felix ſopor: nocteſue qete / Sepe nos rumor ſine autore ꝯperſus ꝯterret: falſaſqȝ nobis imagines ꝯſtruimꝰ: in peiuſqȝ ſingula vertimꝰ. Omis em̄ noſter ſermo luctibꝰ eſt: ꝛ ſuſpiris plenus: ſpqȝ illō virgilianū ante oculos verſaf. Bella horrida bella: et tibrim ml'to ſpumātē ſanguine cerno. Multa nobis diritas fideꝝ: atqȝ fatorū eſt. Gladius ſp ceruici herere videt. Uale. ex Louanio tarde dū ſurgit nox auctura timores.

Conſulitur amico ne ad animum trahatur oblocutio detractoris. Epiſtola. CCxxxv.

Plurimam fauentiſſimo corde ſalutem. Nuper ad me venit amice ſincere vicinus tuus / de quo merito conqueri ſoles: multa de te plena bucca perferens / qui meas aures rupit ſua ſtultiloquentia / cum ſit omni pica: graculoqȝ loquatior / cuius mores lingua pandit. Uilia em̄ verba / vilē aīum ꝓfitent. Conſulo ne ad animi indignationē traxeris: indigneue tuleris, qd de te garriat. Oia namqȝ mala licet etiā leuia ſint ꝑ impatientiam

ingrauescũt. Suus cuiqȝ mos eſt. Jaȝ ei male dicere in naturã verſuȝ eſt. Quis ꝯtra naturã certabit: qs pelago ne fluctuet ꝑ bibebit: vel igni ne caleat: Loquax inimic⁹ min⁹ offẽdit. Raro mordet canis/qui latrat. Nocet magis ira q̃ tegitur. Min⁹ faciunt q magna loquũtur. Sed vt verꝫ fatear Cepit tãdẽ dũ me longo tp̃is tractu audiuerat in bonã ꝑtem linguã ſuã inflectere: Aiebat eñ ſe cupere ſeſe fraterno ſub amore tuis affectib⁹ conformari: Et ꝙ oĩa vetera forẽt in obliuiõis campo ſepulta. Rem meo iudicio feceris tuis morib⁹: tueqȝ virtuti nõ imparẽ ſi immotũ ſp aĩm tenueris/prorſus nihilipẽdo quid dicat: agat: vel moliatur. Tu fac valeas: quieteqȝ viuas: areãqȝ illi vituperationis relinquas. Jllius ſit male dicere: tuuȝ bene facere.

Rñſio ad precedentem cum deteſtatione detractoris et ſuorum morum. Epl'a. CCxxxvi.

Proſpitatẽ optate ſalutis. Ex calce lraꝝ tuaꝝ fidiſſime vir accepi/ꝙ inuidus meus ml'ta tibi pulchra dixit/q̃ apũ te innocentior: vrbaniorqȝ videret. Jtaqȝ cauteloſe h̃ efficit/ nõ vt abſcindat: ſed abſcõdat vitia/q tñ vſqȝ adeo inuid⁹ ꝑmanet vt ſi poſſet/oculos hoĩbus effoderet/ne ſolẽ viderẽt. Verꝫ ſi capillũ in hoĩe hẽat/cito excreſcere facit in trabẽ more muſcaꝝ nil boni actur⁹/ſed ea mox fedatur⁹ ſi q̃ bene acta ꝯſperit. Neſcio cur tãtope miraris/ſi laceſſit⁹ tãtis iniurijs moueor/q ſi vides lapidẽ teri/ignẽ videbis erũpe. Quid mirũ ſi in aĩatis ego rebus mol'or nõ ãplius ipſis ferre valeã. Noſti eñ q̃ʒto conatu ille: ille ſupi quẽ fulmĩe ꝑdant/famã meã nigrare moliat̃: vt ſub illi⁹ vmbra poſſit ſuã infamiã occultare. Si mihi tñ ad vindictã tãta volũtas adeſſet/q̃ʒta facultas/nũq̃ʒ hec feciſſet libere: licẽter ĩpune. verꝫ de h̃ alias. Cũ ꝑ ociũ dabit̃/tecũ plurib⁹agã. Si qd ex me velis ꝑ̃cipito. tuis nãqȝ nõ modo mea/ſed meipſum totum ex plenis viſceribus cordis impẽdo: et bene valeto:

Scribit filius ꝓ veſte. Epl'a. CCxxxvij.

Obedientiam humilimã ex centro cordis loco ſalutis. Nouit veſtra paterna benignitas honorandiſſime pater/ q̃ʒ inde

coꝛā ſit inter honeſtiſſimos viros/q̄s inter verſari me ſp̄ opoꝛ-
tet/vili:abiecta:laceraq̄ʒ veſte ꝯparere. Detritū id totū ē qdq̄d
veſtiū habui. Vix filuʒ filo coheret. Rogo igit̄ hūilima p̄ce tu-
nicā mihi fieri longā:⁊ latā/nō auaro foꝛcipe ſciſſaʒ/eāq̄ʒ rubeā
qua veſter ī me fauoꝛ⁊ honoꝛ eluceāt magis/q̄ valeā nō modo
veſter fili⁹/ſed vel dilect⁹ iudicari. Valete in valitudis largito
re. Ex Louanio adeo rapti/vt nō tā currere man⁹/q̄ʒ dcurrere
videret̄: Junij p̄ma ſub nocte ſilēti. ¶ Ep̄l'a. CCxxxviij.

¶ Rñſio in prima parte ſerioſa. in calce deriſoꝛia.

¶ Petis fili veſtem/et quidē rubeam/vbi in hoc hyiemis ad-
uentu nō caloꝛē/ſed coloꝛem poſtulas/qui nō tam neceſſitati/
q̄ʒ iactātie ſubueniri requiris/qui veſtiū cultui magis videris
inſiſtere/q̄ʒ ſciētie:vel virtuti qui credo pueroꝝ moꝛe veteres
veſtes volēter laceras:vt nouas recipias. Vtiq̄ʒ fili nō tātope
re coꝛpoꝛis cultū curares/niſi neglecta tibi mēs eſſet:incultaq̄ʒ
virtutibus. Quid longaʒ:⁊ latā veſtē queris/que lutum:⁊ pul-
uerem trahat;et in humum demiſſa calcetur:eamq̄ʒ rubeam et
oculis ſplēdidā/que te non oꝛnaret/ſed tuā ſtultitiā p̄deret.
Namveſtis/q̄ʒ par eſt/inſignioꝛ. Et mouere alios ſolet in riſus
atq̄ʒ cachinnos:prudētib⁹ aūt viris inter quos te verſari dicis
ſemper accepta ē neglecta cura decoꝛis tali moderatiōe/vt nec
ſoꝛdeat veſtis:nec ſplēdeat. Veſtias velim animū virtutibus. H̄
veſtis ſolida eſt:⁊ ſincera non a caſu pendula. Pro veſte auteʒ
coꝛpoꝛis tui mittā tibi griſeā veſtē/ne pediculi quos abunde
nutrie ꝯſueſti/tuo cū pudoꝛe ſeſe oculis hominū ingerāt. Ani-
malia eīn id genus griſea facile occulit griſea veſtis. Scis enim
q̄ ſimilis coloꝛ ſimilem tegat:p̄dantq̄ʒ ſe contrarij. Cōmenda
me magiſtro tuo viro mihi ob ſuas virtutes ſumme colendo.
Ex Doꝛdraco octobꝛis decima celeri manu:et auida penna.

¶ Scribit amicus amico non poſſe votis ſuis ſatis eſſe
cū excuſatiōe:et oblatiōe. ¶ Ep̄l'a. CCxxix.

¶ Plurimas coꝛpoꝛis animeq̄ʒ ſalutes. Non ſum beniuo-
lentie neſcius vir preſtantiſſime/quam in me ſepiſſime magno

aceruo ꝯgeſſiſti/q me tantis ſp meritis.atqꝫ fauorib⁹ aff:netere
ornaſti:et p̄ueniſti/ivt eoꝝ pre multitudine totus in me abſor-
pt⁹ videaris/quo flāma mihi amoris in te ſuccreuit/cui⁹ exube-
rantiā tacere ſtatui:et meā ad tua ſeruicia oblatiōem/ne in me
clamitet pictagoras.Age magna:nō magna ꝓmitt ēs.Diuites
verboꝝ inopes reꝝ eſſe ꝯſueuerūt.Magnis ꝓmiſſionib⁹ mini-
mū fidei eſſe ſolet.Si quid igit̃ ex me velis ſcribe: pete: expire
Dabit expientia fidē.Sed ne inani alaris ſpe/nihil hic loci eſſe
video/qȯ faciat ī rē tuā.Nā ſūptus hic lucra exuperāt.rē pau
cis tenes.Aliūde tibi ꝯſulas oportet.clare loquor.Sſpo iāpri-
dē te gandaui cū apȯ te agerē lucide cognouiſſe me his mori-
bus eſſe/vt verbis paſcere didiceriꝫ nemīnē.Quod āplius ſcri
bā habeo nihil/niſi ꝙ letus valeas.Ex Louanio manu leui ra
ptius ictu fulminis. Epiſtola. CCxl.

Inuitatio ptiꝫ ſerioſa:ptiꝫ iocoſa/vt frequēs ſit ſcriptio
Salutes deſiderijs ꝯpares.In primis te plurimū rogo cariſ
ſime vir/id mihi ꝯcedas/ne minorē de me geras/fidē/ꝙ qui te
ſaluū:⁊ res tuas maxime optant.Velimqꝫ ego intelligas te ha
bere in me hoīem amātiſſimū tui:et ſine vlla exceptione deditiſ
ſimū tibi/qui et ſi corpore tibi p̄ſens eſſe nō poſſum/amore tn̄:
et ſpū aſſum.et tu ex aduerſo is es qui nullū erga te ſterilē amo
reꝫ ſinis.Noſtra ergo amicicia/quā nec locoꝝ:nec tēpoꝝ ma-
gnitudo diuellere poteſt/nos ad calamū trahat.Amo litteras
tuas/q̄s tenaci:fideliqꝫ ſeruo memoria/quas nūꝙ video qn mi
ro quodā calore ſcribēdi ardeam rurſus.Si taces/maior mihi
ſcribendi cupiditas ſilentio concitatur.Quid em̄ pulchrius ꝙ
amicum epiſtolis colloqui:ego em̄ ſic mihi ſuaſi aut nullū eſſe
bonum in vita:aut illud eſſe cū amicicia iunctum/qui inter ab-
ſentes niſi epiſtolis florere non poteſt.Sepe mihi pollicitus es
frequenter ſcribere.Verum ſi in memoria tua quid foraminis
fuit quo ꝓmiſſum exciderit/rogo id obſtruas/ne quod de no
uo p̄cibus iam meis infundo iterum:atqꝫ iterum decidat.Sed
ſatis iocatus ſuꝫ.ſerioſa iaꝫ p̄ce poſtulo.Sepe:ac ſepe ſcribito.

nec velis te āplius excuſatiōe/q̄ negligētie ſp̄ ſocia eſt expurga
re/q̄ nihil habueris qđ ſcriberes q ſaltē illud ſcribere potuiſti
te nihil habere qđ ſcriberes. Si vales bene eſt. ego quoq; valeo.

¶ Epiſtola rn̄ſiua: et excuſatiua frequētis ſcriptionis ex
qualitate tp̄is.

¶ Epiſtola. CCxli.

¶ Votis potiri loco ſalutis. Sepe ad te ſcribere ſtatuerā colē
de p̄ceptor/ſed alia ex alijs īpedimēta ꝯſurgūt: veteribuſq; ne-
gocijs noua ſp̄ accreſcūt: nec priora pagūt: oiaq; negocia mea
ſe miſcēt: et ꝯfundūt/vt vel ſe pellāt/vt ꝓcella ꝓcellā. vel ſeſe tra
hant vt cortina cortinā q̄ ſp̄ mentē a cepto auertūt. Vix ad me
diaz horā ſomn⁹ mihi obrepit ſub tāto pōdere negocioꝝ. Semp̄
em̄ mihi adſunt ſine fine labores/q̄bus nō ſubſiſtere poſſuz niſi
per labores requiē quererē/q in rege regē nō inuenio. Te igitur
eroratū velim/vt raritati ignoſcas/ad quā me neceſſitas: nō de
ſidia traxit. Sed in ſūma illud habeto/ꝙ aliqua magna reſtāt q̄
hoc tempore: etiā ſi mihi ociū eſſet pēna nō ſineret effluere. Sūt
enim periculoſa non aperte frontis tēpora: adeoq; turbata oīa
vt nemo ſciat quo nauiget vento: vel quas in manus littere/ſi
quas ſcribat/caſure ſint: et quantum leſure/ſi male ceciderint
Tacebo igitur ne verba forte aliqua incautius prolata ſtatui
obſint meo/qui quo eſt paruus: fiat nullus. Vale. ex ypris ia-
nuarij tercia tarde/vt: cum epiſtola dies ipſe clauderetur.

¶ Petitur conſolatio ſuper cauſa pendente coram offi-
ciali; et aſſiſtentia.

¶ Epiſtola. CCxlij.

¶ Salutes plurimas ſuaui amore ſpirantes. Cauſam habeo
coram officiali morinenſis venerabilis domine/quam potentia
aduerſarij mei huc uſq; potius q̄ʒ equitas rexit/quam ſi perdo
ſtatui meo grauiſſimum vulnus infligitur/quod ne accidat in
tua bonitate poſitum eſt. Mitto tibi in ſcedula his incluſa ca-
ſum: atq; proceſſum/ſuper quo conſultationem ſcribito: Et ſi
quid in ꝓceſſu per me minus preuiſum ſit/tua prudētia corriga
tur. Nam ad te tanq̄ʒ ad portum quēdam: et firmā conſiliorum

anchoram cōfugio/qui in tuā grām:et prudentiā oēm meā cu
ram.cogitatiōes:mentē deniq; omnē:et ſpē meā fixi: et colloca
ui.Vereor em̄/niſi adiuueris/cām meā in piculū eſſe lapſuraȝ.
Non qdeȝ ꝙ de iure meo dubiū ſit:aut ſiniſtre de iudicū ſuſpi
cer equitate/ſed qr aduerſario mei tātus litiū amor eſt/ vt niſi
cuȝ eius aſtutia tua diligētia:tuaq; induſtria certēt/nō videaȝ
quo facile dicta cā ſubſiſtere poſſit/qn indefenſa tāto aduerſa
tori cito ſuccūbat/qđ ſi feceris expecta futuꝝ/ꝙ tuis votis li-
bens:paratuſq; pareā:nec em̄ tā meū ꝯmodū mihi caꝝ erit/ qđ
ex te accepero/q̄ȝ fuerit mihi relatio graꝝ iocūda/q̄ ꝛ ſi forſaȝ nō
taȝ digna erit vt tua merita exigēt/tn̄ ꝛ iuſta erit:ꝛ debita:ꝛ ſi
poto gratioſa.Vale fortꝫ ſp:ꝛ ſan⁹:ferriq; recocti robore firmior

Rn̄ſio ꝯtinēs iudicis laudē. Ep̄la.CCxliij.

Salutes placidiores gēmis:ꝛ auro.Si tua cā vir dilectiſſime
iuſtitia fulgeat/nihil ē q̄ deſpes.Judex em̄ vir lr̄is intergerrim⁹
eſt iuriſq; peritiſſimus/q a ſemita recta deflecti nō poterit:adeo
q; amat qđ equū eſt/vt nihil poſſit/niſi equū facere.linceos hēt
oculos videt/vt Arg⁹ Partiū verſutias ſua induſtria facile no
ſcit:faciliuſq; frāgit atq; retūdit:ꝛ q̄ cauillatiōib⁹ ſiniſtris ꝑtes
cōfuſa efficiūt:atq; turbata/mox oīa in ſedē debitā: ꝛ locū re-
ſtituit/q facile ꝑſpexerit/ne cāe tue equitatē iproba hoīum cō
ſilia vincāt:in ſolāq; iuſticiā lumia ſua fixa tenet:nec ꝑce:nec au
ro declinat ab illa.Vale:ꝛ me puta tibi ſp deditiſſimū fore/qn̄q
deȝ ſic tua imēſa de me expoſcūt merita/q̄ ſi forte nō fortē:aut
potentē/vt velis/ꝯſtantē tn̄ tibi aīuȝ ſp polliceor: atq; volentē.
Jn ꝓceſſione oppidi tui me tibi preſentem contuliſſem/niſi
maris tumor increſcens mihi tranſitum denegaſſet.

Rn̄ſio alia in aliā partē. Ep̄la. CCxliiij.

Amicicias ſolidas minutione carentes. Aduerſarius tuus
vir eſt verſuto:occultoq; ingenio:et eo plane improbus atq;
huiuſcemodi moꝝ/vt ne dicam alienos/ſed ne ſuos qdē in pa
ce relinquat/quos iniuriis:ꝛ ꝯtumelijs quotidie ꝯſectat̄. ſe tn̄
innocētiſſimū fingit.Mō q̄ritur:mō gemit. Nunc tp̄s accuſat

nſic hoies. Juſticiā ſuā pdicat/vt pallio verboꝝ fallacias tegat quo hoie nihil pduxit natura fraudulēti⁹. Sed certe interea/ꝙ aduerſari⁹ tu⁹ dolis certat/vinces/ſi exadūſo certaueris nūmis Judex em̄ qd vis faciet/ſi eū munere paſcas. venalē pſtituit iuſticiā eius aīmo inte benigno gratia carebis/niſi eius auaricie tuis munerib⁹ hiatū oppleueris. Aliam: ꝛ ſanguinē vēdet/ſi emptoreȝ hēat. Sed hac in re ſilētiū moderationē hēbis/ne incaute q̄ ſcribo reueles Nam verbū alas habere fingit Homerus/qm̄ ꝛ volat celeriter: et nō facile emiſſuȝ reuocatur. Que igitur ſub tegmine dixi: ſub tegmine ſua: et bene vale. Scriptū celeriter volāte calamo equa fuga ſagittis. Ep'la. CCxlv.

Querela amici ad amicū q ab hoſtib⁹ captus eſt.

Neſcio frater optime qd ego infelix ſiniſtro ſub ſydere natus in ſupos demerui/ꝙ tātis calamitatib⁹ ꝯcutior Pridie eius diei q̄ꝫ ciuitas caperet exire conat⁹ agmē armigeroꝝ incautus ſubintro: ꝛ pda bellica fio: nō potēs pedū celeritate ſaluari. Nec aliud video q̄ꝫ ꝙ tetro carcere cogar putreſcere. pch dira deus nimiū dira potētia fati. Nō tn̄ hec me ſcribere arbitrare: vt aliqd mea in cauſa tuo agas detrimēto: nec volo meā amiciciā tibi iacturā attuliſſe. Ubi tn̄ abſqȝ incōmodo tuo cū reliqs amicꝭ modū mee redēptiōis adinueneris: iā vitā dederis morienti/qd inextimabile mun⁹ nūq̄ꝫ erit a mente ſeiūctuȝ. Uale. datum ex loco tenebris: ꝛ ſqualore pleno: ꝛ quidē palpādo potius q̄ꝫ ſcribēdo. Teſtes ſunt caracteres. Ep'la. CCxlvi:

Conſolatio ſuper querela amici predicta.

Non eſt q ſatis explicet fidētiſſime vir/q̄ꝫtū doloris aceruū littere tue aīo infuderit meo. Quāq̄ꝫ ſp ac oculis cernerē ſubtimui tuo ſtatui/q in ciuitate cupidius q̄ꝫ felicici⁹ pmāſiſti/ſed duȝ iā res eo ducta ē/vt neq̄at aliter eſſe/fac aīo forti: atqȝ magno ſis/te colligas/viriūqȝ pbeas. Tibi virtus tua pl⁹ dedit/q̄ꝫ fortuna abſtulit. Ea igit te virtute ſuſtētes. Ego aūt viderovt grām/quā tibi imortalē bēo/re ipſa pbē. Tu⁹ ſp fui: nō fortūe amic⁹: Semp me monuit: monebit/dū viuā/amicoꝝ cura q̄s vir

tus mihi meritūq; ꝯciliant. Sed velim ita intelligas / vt q̄ pro te facturus ſū insolutū nō in añceſſū accipias. Ex louanio ea feſtinātia / q̄ digitis ſudorē exp̄ſſit. ¶ Epiſtola. CCxlvij.

¶ Rogatur amicus vt medicū mittat amico egroto.

¶ Si mi petre fortūatus. Eſt apd̄ te medic⁹ arte. ꝛ experiētia preſtās / a quo mihi ꝑ te impetrari exopto / vt me viſitet / ſin minus regimē ſcribat / qd̄ vt certi⁹ poſſit / dices me vexari immiti podagra / q̄ morb⁹ mēbra mea q̄ ad decorē inflectiōis natura laxauerat / iā in tumorē ducit / iam in rigorē ꝯſtringit. Dolor immaniſſimus eſt / q̄ nūq̄ me deſerit / q̄n reliq̄s peiores relinq̄t. Rurſus ex raritate mee tēꝑature / quā medici ꝯplexiōes appellant / tātus mihi aliq̄n glecialis heret rigor p̄cordijs vt nullis poſſi opimētis nulloq; ꝯgeſto veſtiū cumulo caleſcere. Lōgior eſſē / ſed ꝓperat nox auctura dolores. Vale: dilecte vale: viueq; dies lōgos letus: et fauſtus. ¶ Epiſtola. CCxlviij.

¶ Reſpōſio ſignificans medici miſſionem.

¶ Petrus tibi deditiſſim⁹ ſanitatē dicit Dū lr̄as accipio hora iā ferme noctis vndecima exceſſerat: ceꝑantq; iā oculi ſōno graueſcere / quē ſōnū motis aurib⁹ canū more: erectoq; mento mox excuſſi: eūq; diſtuli in tp̄a luc̄ / hauſit mihi lachrimas ep̄l'a tua / qua morboꝝ longā ꝯgeriē tibi vni incubuiſſe ſignificas. Sed nūcius q̄ has celeri curſu ꝑtulit / me magis: lōgeq; magis paueſcere fecit / ex quo tue valitudinis vix verbū vnū excuſſit / q̄ oē ad v̄bū meū ingemuit: lōgeq; plura fletu / q̄ loquēdo ſignificauit / ſed firmo velī pectore ꝑſtes. q̄ primū ſuꝑi celū: diēq; reducēt / aderit ille quē optas medic⁹ ſanitat̄ tue fautor: ꝛ autor.

¶ Rogatur prior magiſter / vt patrē inducat vt filius in pedagogio locetur. ¶ Epiſtola. CCxlix.

¶ Obediētiā ꝯdignā loco ſalut̄. Pr̄ meus magr̄ colēdiſſime cupiēs me molli⁹ educari: Louanij ī domo ciuis me collocauit: ꝛ certe electe ſat̄ q̄ ad corꝑis alimēta. Hōeſta em̄ ē dom⁹: hōeſtior hoſpes: hōeſtiſſima oīa q̄ agūt / q̄ tn̄ cū laicalia: atq; ꝓphana ſit paꝝ ꝓfectui fuiūt meo. hoſpes em̄ n̄ niſi mechāica ſollicitat / cu

ius vxoꝛ moꝛe aliaꝝ de lino:gallinis:et ouis ſemꝑ diſputat. Et qꝛ diu ſciui patrẽ meũ in oib⁹ ꝯſiliũ magnipẽdere veſtrũ:ſcio etiã ſcolaſticas oẽs res vobis ꝙ cognitiſſimas eſſe:atqꝫ nõ latere vos ꝙ vtile ſit in pedagogio ꝯmoꝛari/vbi argumẽtãdo:ſoluẽdo replicãdo ꝯtinua colluctatio eſt. Jbi em̃ vigẽt ſtudia:ꝑferũt ſe ingenia.ſeſeqꝫ exercitãt/vbi nemo ẽ q nõ vel diſcat:vel doceat petat:vel reſpõdeat:ꝑfundatqꝫ lr̃as:vel hauriat. Quater em̃ in die/q pedagogio imoꝛant̃/diſputatiões:et reparatiões hñt abſcẽtibus nobis q extra ſum⁹. Nemo loqtur nõ latine/tãtus ibi litteraꝝ ſtrepitus:tãtaqꝫ doctrinaꝝ ꝯſonãtia/vt clangore quodã videant̃ ꝛ muri:et parietes/tecta ſimul:ꝛ pauimẽta ſciẽtias ipſas reſonare/non aliter ꝙ ſi aeris ꝑticula q̃libet latinis foꝛet impꝛ̃ſſa caracterib⁹/quo ſcolares die nil aliud audire vidẽtur/ꝙ ſciẽtias:nocte aũt ꝙ eaꝝ ymagines. Et licet in pedagogio vita mihi coactioꝛ eſſet:oiumqꝫ agẽdoꝝ licẽtia minoꝛ/i hãc tñ ſniam ardoꝛ ſtudẽdi me ꝑtulit/vt pedagogio libẽter nũc immoꝛarer/cuius incolas vidi ceteros ſemꝑ antecelluiſſe:atqꝫ in omibus ꝓmptioꝛes. Supplico igitur patrẽ meũ infoꝛmare/vt paruis expenſis magnũ ꝓfectũ ꝓferre dignetur. Juuat ſepe carius emere ſi merces fuerint melioꝛes:diciteqꝫ ſibi que in rem faciunt. Scitis quid velim/ſcribo perito/q ex paucis multa ꝯcipere ꝯſueſtis. Ualete feliciſſime:termino et fine ſeclusis.

Rogatur pater a filio vt eum in pedagogio faciat cõmenſalem — Epiſtola. CCL.

Humillimã obediẽtiã cũ veneratiõe ꝯdigna. Pater optime votis meis votiue cũcta reſpõderẽt/ſi dignaremini in pedagogio ſũptus mihi emere/q̃ nihil duco grati⁹:nihilqꝫ foꝛe vtilius. Ne ſcio mihi Louanij de neceſſarijs eſus:et pot⁹ ꝓſpicere vbi cara ſũt oĩa:atqꝫ ſcolaſtica iura excoluere abſqꝫ erogatiõe:ac ĩpẽdio pecunie mľte. Ann⁹ em̃ lõg⁹ ẽ:multã diẽ ꝯtinẽs. Uix etiã adeſt hoꝛa/q̃ nõ ſecũ egẽtiã nouam afferat et qua vicus vnus alterne me non habeat trãſeuntẽ. Priuſꝙ q̃ter in die ſcolas adeam:redeãqꝫ atqꝫ loca varia ꝓ eſculentis:et poculentis viſitem/multa

mihi inter digitos tp̄a diſſiliūt ꝑfectu cū modico:nec video me terminū āni attingere poſſe qn forē hoc mōvel totidē:vel āpliꝰ q̄ȝ inpedagogio expoſiturꝰ.Sic vobis nō ꝓſuȝ meip̄m negligo Eꝫteris ego curis diſtrabor.Interea me ſocij mei paſſibus lō-gis antecedūt/quos nō tā ſeq/q̄ȝ p̄currere conarer/ſi cū eis in pedagogio ſolis litteris deditus eſſeȝ/vbi totū āni meū in ſolo ſtudio deſixū haberē: ⁊ vbi ad manū ſp̄ adeſſent magiſtri meis dubijs ſatiſfacturi ingenioꝝ duces:⁊ faces:nec minꝰ haberē cō ſunctos mihi ſocios ml'tos ingenio:⁊ diligentia claros/q pul-chro auſpicio p̄ſignāt in adoleſcētia/q̄les futuri ſint etate ꝑue-cta/qbus cū iucūdiſſimū mihi ſtudiū eſſet/omi tedio laboris ſe cluſo.Nā vt equi currēdo/ſic nos diſcēdo aiamur ml'titudine. Valete pater omi felice felicius. Epl'a.CCLI.

Magiſter ſcribit ſcolari conatū eius collaudans.

Salubres tua in vota ſucceſſus. Multo ſuȝ euectꝰ gaudio litteras tuas legēs inſignis adoleſcēs/qbus petis qđ erā q̄ȝ bre-uiſſime ꝯſulturꝰ.Quis em̄vel mediocris ingenij nō ħ intelligat lōge fore vtiliꝰ cū bonis ſtudētibꝰ/q̄ȝ cū laicis hītare.De hac re cū patre tuo ſmonē ml'tū habui/q ꝯſilio meo:tuiſq3 piter ꝓpul-ſatus p̄cibꝰ ꝯſentit tue grate petitiōi/q vltro appetis ſtrictiꝰ vi-uere/vt largiꝰ diſcas:nec potuit pater generoſos illos conatꝰ tuos hec audiēs nō collaudare/q aīm tuū rōni:ſiue vt aliter idē dicam/te tibi ſtudes ſubijcere/vt qn̄q3 ml'tos alios an̄cedas. Det tibi illiꝰ aī ꝯſtātiā:illiq3 aīo lōgiſſimū tp̄s.q dare pōt.De-mū adiecit pī/qđ me rogauit īſerere litteris/vt ſcȝ om̄s curas tuas in id vertas/vt bonꝰ fias:atq3 bonoꝝ magiſtroꝝ tuoꝝ/cū qbus morari cupis beniuolētia nō indignꝰ:⁊ ꝓpoſito tuo vigi-leȝ efficacēq3 opā ſp̄ īpēdas:qđ ſi feceris obligabis ꝑualde me ī tui amorē:⁊ etiā pr̄eȝ tuū nō tibi īidoneū debitorē. Vale:⁊ cer-te gaudētiꝰ/q̄ȝ ſub ſole ardēte cicada. Epl'a.CCLij.

Pater ad filium qui filij aſſentit deſiderijs.

Fili:habet hoc omnis iuuētus/vt leuiter iudicet:et noua ſp̄ affectet. Neſcio ſi leuitate ducaris:vel trabaris nouitate/q

ſic in pedagogio morari deſideras. Si te/vt ſpo moueriſt virt⁹ & ſciētie cupiditas. vt tuis litteris teſtabaris. nō poſſum votis nō acqeſcere tuis. nec deeſſe poſſum boni magiſtri tui conſilijs multo ſale. Minerue cōditis. Jnt res igit̄ ꝯmunē portionē cō⸗ muni more alioꝝ. Polliceare magr̄o tuo ſolutionē i tpe. has ſi bi oſtendens/vt ſciat te hoc facere me iubente. Vale in chriſto atq; taliter/vt que illi placeant ſolum cupias. faciaſq;.

¶ Pater ad filiū ad militiā ꝓuectū ¶ Ep̄la. CCLiij.

¶ Quātū cariſſīe fili tua ex pñtia ſolaciū ceperi ſepatio docet. Creſcit idies amor in te me⁹/neſcitq; ꝯſiſtere. eoq; mag̃/quo dñs tu⁹ te lr̄is ſuis alti⁹ effert atq; ꝯmēdat. Scribit. n. te milicia tuis merit̄ decoratū mlt̄a quoq; alia/q̄ facili⁹ ſpariȝ q̄ȝ credide rim/niſi apud me mlt̄e eēt fidei: & niſi nafa id fieret/ vt facile credat q̄q;/qđ optat/q̄ ſi ita ſint pſeuera: ſin mīn⁹/fac va eſſe incipiant. Si qua tibi tui cura: ſi quis amor glorie: vel ſi quis tibi ad honores conatus eſt/. id ex te ſummope requiro/vt qđ liberali aio abſcedens ꝓmiſiſti indefeſſa cōſtantia proſequaris. Multa ſunt que calamum meum ad alia vocant. Tu igitur va le. ego enim valeo quantum ſolent vetera e contrario compac ta corpuſcula/ſed quo melius valeam: operam dabis.

¶ Ad idem. ¶ Epiſtola. CCLiiij.

¶ Optata ſalute p̄miſſa. Vix credas care fili quātis ob tuaȝ abſentiā vexer āguſtijs: quātiſq; doloꝛib⁹ crucier: iā p̄mū agno⸗ ſco/ꝙ abſētia amorē nō minuit/ȝ accēdit. Audio te militie nūc re fructū: et in capitaneū delectū: et ad prelia proficiſcentē. Jn his fili ocupari duꝝ/ſed longe durius principis iuſſib⁹ ꝯtraire Supplex ego deum oro/vt euntem comitetur. Dij ceptis faueant: adſitq; tibi ſplendens: et imobile ſydus/quo eo duca ris/quo cepit animus: et letus: et ſaluus reuertaris.

¶ Reſponſio. ¶ Epiſtola. CCLv.

¶ Litteras veſtras paterni amoris pleniſſimas metuēdiſſi me pater tanto accepi gaudio/ quantū nu hic calamus depinge re nequiret/etiam ſi ferreus eſſet: vel ex calibe fabricat⁹. Quod

me dñs meꝰ ſuis lr̄is extulit:nõ id merita mea/ꝫ virtꝰ ſcribẽtis
effecit. Enitar tñ/q̃ztũ in me fuerit roboris:atq₃ neruoꝝ/ pat
na veſtigia imitari q̃ indies ħ/ſi q̄ ẽ de me duplicet opinio cu-
raboq₃ p̄teritã ſegnicie̅ meã diligẽtia vigilãtiori ↄpẽſare:nõ ſõ
no:nõ vẽtri:nõ ĩertie vacaturꝰ/a q̃ ſatis me liberat onꝰ qð poſt
adeptã miliciã illuſtriſſimꝰ dñs nr̄ dux humeris meis/qð ſupra
vires hoĩs adiecit/qð nõ tam p̄mere q̃ꝫ obruere me videt/qð
malim ab alijs/q̃ꝫ ex me audiatis. Nunc mihi aio opus eſt nũc
pectore firmo. Valete pater:animoq₃ ſemper fixo tenete/nun
q̃ꝫ poſſe mea obſequia veſtris imperijs ſuperari.

¶ Ep̄l'a dubitatiua ſup̱ militia filij ¶ Epiſtola CCLvi

Salutẽ. Fili q̄ miles creatꝰ ſis:neſcio vtꝝ doleã an gratuler.
Sepe qð icipit ĩ gaudio/deſinit in merore. Per militiã .n. plu
res ad iopiã:ad carceres:ad deniq₃ mortẽ p̱uenerũt. Habes iã
vñ ſp̱ inq̄etus futurꝰ ſis:vl' in gloriꝰ. Quid queſo iuuat hẽc qð
ſeruat vite diſcrimie:ꝛ cuiꝰ p̄ciũ ſãguis ẽ? Traxit te forte vani
tas ad militiã/q̃ vanitas fecũda folioꝝ ẽ:ꝛ frõdiũ/ꝫ ſp̱ fructuũ
ẽ inanis. Si añ tp̄s hãc miliciã ſuſcepiſti/ priuſq̃ꝫ martialibꝰ
artibꝰ ſis imbutꝰ/pudebit apto hoſtio viuere ꝛ inter milites cõ
parere. Fuerit enim neceſſe per milicie titulũ ignorantiã tuã
in apertum exire/quem tamen titulum/ſi digne cepiſti/ gau-
deo/non q̄ habeas:ſed q̄ eo meritus es/queꝫ ſi ſapis fouebis
laboribus/ne turpi ocio euaneſcat. Labor area eſt virtutum.
Nil ſine labore excelſum eſt. Multos labor extulit:ſopor nullũ
Sepius hoc dixi:ſepius hoc repeto/vt altius imprimaꝫ. Vale
Ex Louanio q̄dã calami celerrimo curſu. ¶ Ep̄l'a cclvij.

¶ Alia epiſtola in eandem ſententiaꝫ

¶ Animũ inuictum loco ſalutis. Satius forte fuiſſet fili mili-
tiam humiliter:verecundeq₃ recuſare/q̃ꝫ glorianter amplecti.
Pullulat iudicio meo in orbe damno magno inutilium tan-
ta ſeges militum. Sed ex aduerſo multos vidi/quos ocium fe
dauerat q̄ eos ſuſcepta militia mox deterſit. Tu igitur enite-
re te militie actibus exercere. Ignis nãq₃ de ſilice colliſionibꝰ

queritur:armaqꝫ fiunt confricationibus clariora/quod vt leti⁹ facias:ecce tibi equum mitto/qui ad ſpeciem eſt honeſtus :ad curſū velox:et ſub haſtis aſſuefact⁹. Vale ſtrenue:atqꝫ valenter

Arguit pr̄ filiū ſuū militē nō militarit viuētē Ep̄l'a.cclviij

Neſcio quid audio fili/ꝙ vite maculas induis quas reſtans vita nō facile poterit eluere/ſic te gubernas/vt pertēnuis tue ſpes ſalutis ſuperſit/qui more traſonis tuam militiam veneri deuouiſſe videaris. Licentius ꝙꝫ par eſt veteris etatis vitio/qui non plus vitio reſiſtis/ꝙꝫ aqua ſigillis / cum nemo te erroribus ſic antecedat/quem non facile aſſequaris. Denarios tuos effundis:et proijcis/vt quāꝙꝫ varronis theſauros/vt apd̄ Tulliū ē poſſideres(nō tn̄ illi ſūptui ſubſiſtere poſſes. Perpēdere deberes/ſi ſaperes cū te elato mento diuitē iactes nullū aceruū tm̄ eſſe.quin tandē ablationib⁹ cōſumat. Si tuū errorē ꝑcepta mea nō poterūt ꝯpeſcere/ꝫ ſp̄ ſerpſerit:ſeqꝫ latius fuderit/tādē memineris te tua demētia perijſſe/q meis preceptis ſaluus eſſe potuiſſes. Vale:cautiuſqꝫ tibi proſpice/ne pereuntibus rebus fabula fias.

Epiſtola cclix.

Epiſtola cōmdatica amici ob multa meri tacari

Proſperitatis optatam affluentiam. Quod ore ſperaueram venerande preceptor:calamo committere conſtringor. Velim tibi perſuadeas/nihil me maiori ſtudio a te petere:nihil te mihi gratius facere poſſe/ꝙꝫ poſthabitis omnibus:harum latori beniuolentiam tuam:conſilium ſimul et aſſiſtentiā accommodes / quo intelligat commendationem meam vſui ſibi magno fuiſſe. Dignus enim eſt qui a te diligatur:et tuo ornetur adiumento. Non facile inuenies/in quem vſque adeo digne beneficiū collocaueris/cum quo omnia mihi etiam intercedunt amicitie iura/quem vt alterum fratrem amo/quo nihil mihi carius:nihilqꝫ iocundius. Neqꝫ viuit/cui homini amicicie locum priorem faciam/Excepto ꝙ in hoc ipſe primum locum occupaſti/ꝙ ſi operam tuam illi contuleris: in me collatam accipiam Vale:et ſi forte plus equo de tantorum onerum impoſitione

ↄfido/meã pſũptionẽ excuſet mea ĩ te fiducia Nihil ẽ/ qđ nõ amor audeat/ de quo vere dictũ ẽ. Audacẽ faciebat amor. Tu aũt pmitte/ qđ ruſ⁹ ab alio dĩ. Oia vincit amor. In vtrũqꝫ ca dit qđ ſeqt. Nos ergo cedam⁹ amori. Rurſ⁹ vale: et qdẽ taliter vt duplicationem verbi duplicata valitudo ſequatur.

Alia ↄmẽdaticia ſub alijs vbis: ⁊ forma. Epl'a. CCLx.

Salutes multas: ⁊ longas: et ſepe reſũptas Lator harum deprecatorẽ me pro ſua cauſa popoſcit/ cuius votis/ ſi nõ pa ruero/ vereor ne eius in me meritis teſtimoniũ non ſatis exple uerim. Ita enim a me diligitur/ vt tibi vni cõcedam/ preterea nemini Si igitur amoris aliquid in te reſidet/ reſidet certe plu rimum/ id rogo oẽ in huius amici mei cauſa deffundas. Gra tiſſimum mihi feceris/ ſi huic amiciſſimo meo tantuꝫ tribueris/ q̃tum cui tempis vnq̃ꝫ tribuiſti plurimum/ quẽ ſi deſeras/ nõ eſt homo alter in quem ſpem transferat. Perſuaſum mihi ha beo/ nihil eſſe/ quod a te impetrare non poſſim. Pro tua igit prudentia dicti latoris iuſticiam ſinceram: integramqꝫ ſeruabis et bene valebis: mei ſemper memor: et amans.

Epl'a merã credẽtiã ↄtinẽs Epiſtola. cclxi.

Plurimas iugi cremento ſalutes Mitto ad te famulũ meũ quo non fidelior/ quo non ſecretior alter. Parcus ego iam tẽ poris/ non poſſum latius ſcribere: neqꝫ tuas litteras peto da turas moram nuncio/ cui redeunti non tam equi curſu/ q̃ꝫ vola tu op⁹erit: ipſeqꝫ nũcius nobis calam⁹: epl'a: lingua erit: ⁊ fides eius cõe ſigillũ. Sꝫ h ſiſto: hic taceo. Nam ſi de breuiſſio tpe q̃ bas ſcribere cogebar q̃relã depingo/ iterea mihi tps ego breui⁹ effecero. Rogo tñ cogites: nõ qd ipſe/ ſed qd eius equus pote rit/ quẽ cõmutabit/ ſi id neceſſe iudicaueris/ ne nimia feſtinatõ feſtinationẽ tollat. Vale diu ſane: ſed ſemper feliciter.

Epiſtola commendaticia amici ad amicũ commendatuꝫ amicum qualificans Epiſtola. CCLxij.

Id modicũ qđ poſſum pro ſalute. Cõmẽdo tibi aiciſſime vir hāc latorem/ cuius res in turbido ſic poſite ſunt/ vt curam

amicoꝝ exigat/alioquin diſpēdiū ſubiturẽ. Hic te rogo vt digne ris eūdē inter vlnas tui amoris ãplecti/q me totū tenet:et poſ ſidet miro dulcore fauoris. Dign⁹ vtiq; tuo amore/apd quē nō min⁹ honeſtas:ꝗ apd alios neceſſitas valet. Fama.n. optima fruit:ꝛ meritiſſia/q plurimū fide:plurimū virtute:plurimū itelli gētia pſtat:et q impēſa ſibi bñficia ita interpretat/ vt dū pora accipit:poſteriora mereat/cui vt adiumēto ſis tantis pcib⁹ po ſco/quãtis vba nulla ſufficiūt:eritq; mihi tãto iucūdi⁹/ qd id feceris libēti⁹:eoq; grati⁹/quo citi⁹. Sis bona valitudie:opãq; des firmã:atq; ſincerã/ne ille ſe a me:ego quoq; me neglectū a te ſuſpicer. Ea tñ ſp ſub lege vt citra tedia ſiſtas. Ex Bruxellis martij die ſeptima:et quidem veſperi dum ſua iam retraxerat lumina celum. ¶ Epiſtola. CCLxiij.

¶ Scribit pr ad magrz filij vt deтminãs fiat ſi ſic magro videat

¶ Scripſit nuper venerande magiſter filius meus ad ſuū ma giſtrum/qui eum prima grãmatice rudimenta coniecit litteras verbis pulchras:et ſenſu fecundas/quas potius credo non ei⁹ ſed ditioribus venis eruptas/quibus ſubnixe ſupplicat/vt cū ſociis ſuis ad gradus procedat. Ego igitur conſilio eius magi ſtri:paternoq; officio tractus eius precibus acquieſco deter minans ſuo vt tempore fiat/ſi ita ſuaſeris:atq; in eum ſtudiū:in geniūq; pſpexeris/quo tãdē firmis neruis nomē magiſterij po tēter defēdere poſſit. Nolo.n.ꝙ domū redeat vacuo vaſi pſi milis:nō re/ſed noie glorībundus. Reliquū nihil mihi eſt quod ſcribã/niſi q amicorū inter ſe coīa ſunt:atq; in omnibus litte ris cadunt. Vale bene:et opto te bene valere.

¶ Rogat ſcolaris magrm ſuū porē/vt prem inducat vt graduari poſſit. ¶ Epiſtola. CCLxiiij.

Seruitiū tam debitū ꝗ promptū loco ſalutis. Ad vos humi li prece confugio magiſter mi cariſſime. Scio ego patrem me um diu animum ſuum induxiſſe nihil vobis non credere ꝟ ma ximam in vos fidem habere:vel in his que ſtudium meum reſ piciunt/apud quē vobis auctoritas:et familiaritas ingens eſt

hereſqȝ ei pſuadiſſime/qđ ex veſtro ꝯſilio traxerit. Nouit etiam quanta diligētia conati eſtis mihi pulchra lrarū inicia infundere. vtinā tāto pfectu: quanto conatu. Fateor ſane q longe e manibꝰ vr̄is alter euadere potui/ſi mea capacitas vr̄e doctrine reſpōdiſſet. Raro ſemē germiat. qđ arido fūdo iactū ē. nec eque ſecuris ſecabit ligni cadēs in nodū: ac in planū ceciderit/qđ nō ſecātis: ſꝫ nodi vitio accidit. Sed miſſis his: ſcitis venerāde magiſter inſtare nūc Louanij determiātiaꝝ tpa/que iā ſi pretereo cū phiſicā audio nō redibūt oportuna. Quicqd de hac re ad patrē ſcribo: conat oia i tpꝰ ptrahere: putās qđ hodie nō fit. craſ eque fieri poſſe: et vt reꝝ inſciꝰ ē nec ritꝰ: nec agēdi formas vniuerſitatū ꝯphendit. oculū in me. vt in pueꝝ gerit: etat ē ſolū metiens. cui exiſtimat gradum nō ꝯgruere: videt qȝ ſubuereri. ne viridi tribuat. qđ maturo debitū ē. Rogo igitur prece cum maxima ex corde fluente. quatenus eundem pio veſtro cōſilio inclinare dignemini. q me cū ſocijs meis ad gradum proueheat nec laboribus meis premium deeſſe permittat. Caſurus mihi animus eſt. ſi videro ex flore ſtudiorum meorum nullum mihi fructum reſponſurum: quod ſi ope veſtra ad gradus ſcandere permiſſus ſim. ſpero labore meo id me effectuꝝ. vt in patrem: in amicos. inqȝ omnes deniqȝ mei amantiſſimos honoris gradus redundarit. Idqȝ me curaturum polliceor. ne vel vos ꝯſilij: vel tādē prem peniteat obſequi. Vale in eo: q pſidet oī creato

¶ Pater ſcribit magro ſup gradu filij: partim mentem exprimēs: ptim ꝯſiliū petēs. ¶ Epiſtola. cclxv

¶ Multa ſalute ex corde premiſſa. Rogauit me filius venerande magiſter eo intentius. quo imprudentius. vt eum ſinerem ſuis cum ſocijs ad magiſterij gradum pueheri. Sed q i hac etate tenella ad tam alta: et fauſta auſpitia leuari poſſit: non ſatis habeo exploratum. quod tamen ſi facile poſſit: cōcluſū apud me iam eſt. non eſſe deliberandum. ſed ſi dubium ſit non eſſe conādum. Filij tamen mei deſiderium parui habeo. Ille enim quid ſibi cōducat: quidue pulchrum: quid quoqȝ decoꝝ i vnā

partē inclinatior non equa lance deliberat. Sȝ certe tua aucto ritas/et ſi ſentire aliter/me facile prouocaret. vel ſi dubitarē tua hortatio me facile ipelleret/vt id ſeq̄rer: qđ tu optimum iudica res: nec adūcā ad alioꝝ ꝯſilia. ſi tua ſint pugnātia. Pluria cala mo ſubſtrari. q̄ ꝯmiſſi nūcio. Uale diu felix: ſemperqȝ beatus

Alia ep̄la i eadē materia i aliā ſniam ¶ Ep̄l'a cclxvi.

Amiciciā integerrimā: atqȝ ſalubrē pro ſalute. Rogo cariſ ſime vir ne filium meum ad gradum admittas. niſi ipſe gradui et gradus illi decori ſit. Nequaq̄ȝ volo vt gradu p̄cedat. quos ſequitur litteris. ne cum doctis pudore taceat: vel impudenti us inepte loquatur. quo tandem vertatur in riſum: et fabula fiat. Non volo. ꝙ redeat vana opinione tumefactus ſolum edo ctus vētoſitatis ineptia ſupbie. Nō. n. birretū magiſtrū efficit nec doctorē anulus: nec laurea poetā. Neceſſe eſt in eo ſit/qđ eū faciat glorioſū. Nolo ꝙ foris gerat nomē ſciētie: ⁊ intus ve ſice more nil niſi ventū ꝯtinēs: vl' more vacui vaſis qđ foris tu met: intus nihil ꝯtinet. Uelim potiꝰ ſimuleƚ ficui fructu: nō flo re iocōde/q̄ȝ ſpine/q̄ nō fructu ornaƚ/ſȝ floribus Nolo ꝙ mihi redeat focoqȝ meo mihi aſinus aſſideat coronatꝰ vano vēto nō rebus inflatus. Ridicula profecto: ⁊ alta cachino digna eſt no minalis virtus/vbi ipſa noia rem patentiſſime mentiuntur. Tunc nomen ſue dignitatis vnuſquiſqȝ veraciter tenet/quan do rem nois poterit potenter exercere. Ego enim in adoleſcē tie mee primicijs ſtudijs incubui p̄hie/ nunq̄ȝ tū graduȝ volui quod reuerentia fecit: non cōtemptus/ad quem/et ſi nō forte ꝑtingere. at ſaltem ſpirare ꝑmiſſum erat. Si tamē colende vir fi lium cenſeas non indignum tanto nomine/placet vt illius la bor gradus honore premietur/quamuis potius ſic viciſſitudo q̄ȝ premium/quod ad ſtudiorum flores graduum fructus conſe quatur. Uale: intentiſſimo animo enitere/ne gradū ſumat niſi fuerit ſcientia preſtans/ne fructu omiſſo in vtili frondeqȝ glo rietur. ¶ Epiſtola. cclxvij.

¶ Magiſter prior repondet ſcolari

¶ Fili. Patri tuo viſū ē/ꝙ gradū petis ad pōpā: inaneq; lac
tātiā nō ſatis intelligēs/qd magiſterij grad⁹ ꝑtendat/ſi tñ ſatis
cōptū baberet/ꝙ aliquā ſciētie ꝑſtātiā ꝯſecut⁹ eēs: ac inter tu-
os ſodales/q̊ ānis equas/ſciētia ꝑflorniſſes/q̊ gradū tuis vir
tutib⁹ meruiſſes/vellet vtiq; te honore merito decorari. Sȝ ve
tur/vt ē mos iuuenū/ꝙ appetētior ſis gl'ie: q̄ȝ ſciētie: aut vir-
tutis: nec certū ſatis hēo qd pr̄i ꝯſulā: Te. n. latere non pōt q̄ȝ
ꝑua tibi erit paterni eris portiuncula. Neſcio an tibi ꝯducat/q
inferior ē fortuna/ſuꝑior ſias ordie. Tot. n. iā repiūtur magr̄i
vt gradus dignitas ex indigna numeroſitate vileſcat. Mltos
ex vniūſitate tua euadere vidi/q nihil illic ſplendoris ſunt aſ-
ſecuti ꝑter magiſterij inane vocabulū eis pudore ſempiterno
adheſurum. Non meo iuditio ille gradus eſt/ſed fumus: et vē
tus eſt/qui cum nuda gloria/nō cū ſcientia: non cū virtute de
currit: Sed ſi te ſcientē preſtiteris/gl'am ꝓpria virtute merebe
ris/nō ꝙ virtus famā pro ꝑcio poſcat/ ſed carere ea: et ſi cupi
as/nō poteris. Ut eni corpus vmbra ſeqtur/ſic virtutem gl'ia
quē tñ adeo delectat / vt legam⁹ neminē eē qui dulcedine gl'ie
nō tāgat. Et apud tulliū ē Trahimur oēs ſtudio laudis. Gene
roſum enim eſt optare quod ſūmū eſt. Conſulo tamen/vt ma-
iorē te ꝯſtruas/q̄ȝ videri deſideras/ne ſis foris tumens: intus
ꝯtract⁹: nec vēto vanitatis inſfleris: virtute carēs: atq; doctri-
nis. Itaq; vt finē faciā: pr̄ breui ſtatuet quid de te fieri velit: ⁊
te certiorē efficiet. Interea nō aliū tibi incitādū ꝓpone: q̄ȝ teip
ſū. In teipſo te inuenies/ſi excutias tibi te. Uale. Illud Ouidij
in te ꝯiecto/dij tibi dent annos. Ex te nā cetera ſumes: tuoq;
deſiderio fauens adſit is/quem penes poteſtas omnis eſt: et
quod feliciter aggredi cupis/det felicius conſummare.

¶ Scribit pater ſuo filio ſuam intentionem de gra
du ſuſcipiendo. ¶ Epiſtola. CCLxviij

¶ Salutē. Fili multo tu deſiderio nō quidē ratione fulcito
ad gradus aſpiras/ſed potius inanis gl'ie titillatione porrecto
Scire te velim/qui ſpecioſo conamine gaudes in litteris ma-

giſteriũ nõ in birro ꝯſiſtere. Gradus.n.niſi ſcale ſit ſciẽt ſap:at
qꝫ virtutũ/q̃s ꝯcumulaſſe tibi pulchꝛi⁹ erit/q̃ꝫ grad⁹:et titulos
Inſiſte igr̃ ſtudijs ſũmo niſu:totoqꝫ aĩ pondere/vt inter tuos
ſocios tua ſciẽtia:tuaqꝫ virt⁹ emineat. Nõ.n.laboꝛo/ꝙ grad⁹ te
oꝛnet/ſi virt⁹:ꝛ lr̃e te veſtiãt/nec volo ꝙ fallacib⁹ alis attollarꝭ
neqꝫ/ꝙ ſic artium nomina queras/quo quod ſcientie defue-
rit:ſuppleatur titulis. Salubꝛius foret deſcendere inſte/q̃ꝫ im-
merito aſcendiſſe. Ingloꝛium enim eſſe pꝛeſtiterit/q̃ꝫ mendatio
gloꝛioſum. Nam omnium oculos fallere non poteris tanto in
te ſtudio defixos/duꝫ parũper emerſeris/quo tibi plus gloꝛie
falſe fuerit/eo plus erit infamie/cum tue ignoꝛantie ꝯſcius cu
pies deliteſcere:ꝛ ocl'os ſapientũ effugere:nec auſ⁹ fueris inter
doctos hiſcere. Poſſẽ ego narrare multos/q̊s ꝑ erroꝛ pari pi
culo dedit/q̃ꝫ ſati⁹ eſt viuis nominibus peperciſſe. Vale in eo a
quo omnis valoꝛ eſt. Epiſtola.cclxix.

Gratulatur vniũſitas de electione ſũmi pontificis:obe
dientiam pꝛofitetur:oꝛatoꝛes mittit:et rotulum petit.
Sanctiſſimo patri domino. M diuina pꝛudentia ſacro ſã-
cte romane:et vniuerſalis eccleſie ſummo pontifici. Humilli-
ma culminis apoſtolici filia vniuerſitas Louanienſis ſemper
ſeruitrix:atqꝫ oꝛatrix vſqꝫ ad deuotiſſima pedũ oſcula beatoꝛũ
Ineffabile nobis ſuboꝛtũ ẽ gaudiũ beatiſſime pater ex creatõe
veſtra in veꝝ vicariũ ſaluatoꝛis in terris. Simul.n.ſpes magne
ſalutis eccleſie nobis accreuit/q firmiter credimus:atqꝫ ſpera-
mus vr̃am ſanctitatẽ oia ipſi⁹ eccleſie tã ſolida ſoſpitate rec-
turã/ꝙ ouile dominicũ pace multo inturbatum ſtabit:atqꝫ qe
tum. Et ꝙ inſutilis crucifixi tunica ſuã ſit integritatẽ ſeruatu
ra. Et ꝙ beati Petri nauicula nullis fluctibus obruetur. Exu
let igitur nobiſcum ether:et tellus:et vaga ponti mobilis vn-
da:oẽſqꝫ chꝛiſticole tenſis manibus:innixis genibus cũ cordiũ
deuota iubilatione regi eterno laudes exſoluant:qui vos ad a
picem ſummi pontificij erexit:et in plenitudinem poteſtatꝭ aſ-
ſumpſit. Et quo lucidius ſanctiſſime pater immenſa noſtra leti

cia veſtre ſanctitati cognita fiat mittimus ad ſacros veſtros a-
poſtolici culminis pedes oratores noſtros viros nobis caros
et doctos mlta virtute pſtātes/q ſanctiſſime clementie veſtre
noſipos oēs tāq̄ humi corā ſacris vr̄e ſāctitatis pedibꝰaio:ꝛ
corpe pcūbētes pn̄tent ac offerāt:ac obediētiā debitā p nobis
cū magna animi gratulatōe humillia mēte pfiteant̄. Ac demuꝫ
deuotiſſimis pcibꝰ vr̄am ſanctitatem iclīare laborāt/vt nr̄is de
ſiderijs p quorūdā noīandorꝫ rotulo digneť vr̄a ſanctitas cō
fauere/quos vt placeat benigniſſime et audire:et exaudire ſan
ctiſſime clementie veſtre deuotiſſimis affectibus ſupplicamus
quam dignetur rex eternus conſeruare longeue feliciſſimis in
crementis:eamqꝫ diu vniuerſali eccleſie preeſſe faciat:atqꝫ pro
deſſe. Ex Louanio in noſtra ꝯgregatione generali apd̄ auguſti
neſ. Julij die tercia. Epiſtola. CCLxx.

Iterū ad ſūmum pontificem ſuper eiſdem in alia forma.
Beatiſſimo in chriſto patri et dn̄o:dn̄o. M. diuina ordina
natōe ſācte romane:et vniuerſalis eccleſie ſūmo pōtifici Uni
uerſitas Louanieñ obedientiſſima aplice ſedis ſp oratrix aduſ
qꝫ deuotiſſia pedū oſcula beatorꝫ Immēſas illas triſticias bea
tiſſie pr̄/q̄s aliquod diebus ptulimꝰ ppter deflēdā mortē ſanc
tiſſie recordationis dn̄i. M. ſacroſancte romane eccleſie ſūmi
pōtificis/nūciatio aſſūptionis veſtre ſāctitatis maximo leticie
iubilo fugauit. Dolebamꝰ.n.oēs ſanctā matrē eccleſiam tanto
preſide viduatam:anxijqꝫ quiſnam ſucceſſurꝰ eſſet in apoſtolici
culminis pontificiū pendebamus. Sed q̄ pmū innotuit ieſum
chriſtum ſue miſertum eccleſie:ac vos in ſolio apoſtolico ſūmū
iam preſidem collocaſſe/tanta fragrantia pleniſſimi gaudij no
ſtra corda perfudit/vt nec calamo ſcribere poſſemus:nec ſatis
voce reſerare. Benedictꝰ altiſſimus/qui ſua benigniſſima pro-
uidentia in hoc nubiloſo tempore/quo dei eccleſia omni vide
tur proſperitate priuata/vos in ſuum vicarium prefecit viruꝫ
quidem ſcientia profundum:virtute clarum:fide perſpicuum
ac cunctis in rebus fecundum pariter:et facundum/qui per ve

ſtraꝫ eminētiſſimā prudētiā: ſāctiſſimāqꝫ clemētiam oīa turbida inplacida: atqꝫ ſeuera facile ꝯūtetis diuina ſp virtute ꝑambula/q̄ vr̄is ſāctiſſimis laborib⁹. piĳſſimiſqꝫ deſiderĳs reſpōdebit vt ſperam⁹. Pro quo inceſſanter oīpotētem nos deuotiſſime oraturos pollicemur: humillimāqꝫ ſiml' obediētiā vr̄e ſanctitati pollicemur in euū: noſqꝫ ipos oēs vr̄e ſantiſſime volūtati paratiſſimos ſeruos ſubmittimus ꝓſtratos ad terrā pedes aū beatos/prout latius oratores noſtri/quos ad ſanctitatē vr̄aꝫ mittimus viuis organis expoſituri ſunt/quos ſanctiſſime: ac clemētiſſime pr̄ vr̄a ſanctitas digneť miſericorditer exaudire/quam ſiml' digneť altiſſim⁹ feliciſſime ꝯſeruare vt diu vniūſali eccleſie ꝑſit: et proſit vt optamus. Datum Louanĳ in noſtra congregatione generali.

¶ Epiſtola. cclxxi.

¶ Scribit vniuerſitas commendaticias litteras pro quodam doctore ſuo ſuppoſito ad ſummū pōtificem

¶ Sanctiſſime clementiſſime pater. Humillima vniuerſitatis Louanieſis. obedientia ſemper reſumpta aduſqꝫ pulueres ſub beatis pedibus cum oſculo eoꝝ perdeuoto. Cum ad ſanctitatem veſtram. M. enim eiuſdē dominationis vr̄e deuotū filium vtriuſqꝫ iuris doctorē acceſſuꝝ audiuimus/omittere nō potuimus quin eūdem noſtris litteris: et precibus q̄ꝫtū poſſemus iuuaremus: ſua bonitate ſic promerente/qui a teneris annis virtuti incubuit vigilanter: et litteris/cui natura non defuit in eum pulcherrima dona deffundēs: neqꝫ ipſemet ſibimet ipſi abfuit. Sed dictas nature dotes officĳs: et litteris clarioris effecit. In tantāqꝫ hominum gratiam eius ſe virtute euexit/vt noſtro inditio digniſſimus ſit/qui inter vlnas ſanctitatis veſtre miſericorditer amplectetur: ſanctiſſimiſqꝫ veſtris gratĳs orneť et fauorib⁹. In ꝑmis. n. fortune ꝯtractior ē/q̄ꝫ littere q̄ꝫ virtus: et q̄ꝫ eius merita poſcāt. Parentes. n. ſanguie clari tot ſūt prolib⁹ onerati/vt eū inflexerit pietas magna pro parte ſucceſſionē paternā fratrib⁹ relinquere ſeſe a puero eccl'aſtico ſtatui dedicando/cuius ꝑſone dignitas q̄ꝫ primū veſtre ſcitati

cognita fuerit/firmiter ſpiramus mox illi veſtram ſanctiſſimam gratiā opulentius reſpōſurā/qđ vt fiat beatiſſime pr̄ humillimis p̄cibus ſupplicam⁹/quo ſentiat nr̄ in teſtimoniū:nr̄aſqȝ etiā ſu pfuſas humillimas preces a pđ ſanctiſſimā clemētiā veſtrā aliquid fidei:et grē meruiſſe/quā ꝯſeruare dignet longo tempore in virib⁹ multis:qui eandem ſponſe ſue eccleſie prefecit rectricem. Ex noſtra generali cōgregatione louanienſi. apud auguſtinenſes ¶ Epiſtola. CCLxxij.

¶ Cōmendatur nepos alteri nepoti/vt ei adiumento ſit

¶ Salutē:ac ppetui amoris firmitatē. Vet⁹ illa amicitia vir mihi ad cor vſqȝ dilecte/que mihi cū hoc latore dies longos fuit expoſcit/vt illi ſim adiutor:et fautor/cui etiā accedit ſāguinis cōiūctio talis vt eū tanqȝ honeſtiſſimā mei gn̄is p̄tē cogor excolere/cui tm̄ afficior/vt nihil addi poſſit. Et quē amore mag̃ cōplectar aliū habeo neminē/cui vt adiumento ſis tantis precibus poſco/quātis v̄ba nulla ſufficiūt: eritqȝ mihi tanto iucundius/qđ id feceris libētius/eoqȝ grati⁹ :quo citius. Tāta eni effulget virtute/vt valde indignū ſit/eū tam diu ſuo clariſſimo iure caruiſſe. Ad te eni accedit ſue cauſe ſalutis auxilium:conſiliumqȝ expetens/qui abunde locū conſilij habes: et auxilij copiam. Fiat igitur/ac illi ſint preces mee preſidio / quo intelligat te mei amatiſſimum:et apud te nihil eſſe antiquius fide:ꝛ beniuolentia. Vale:et ſi quid eſt/quod ex me velis ipera: mox implere conabor:moraſqȝ p̄ſcindā. ¶ Epiſtola. CClxxiij.

¶ Reſponſio ad epiſtolam preſcriptam

¶ Ex penetralib⁹ cordis ſalutes nō nūerabiles. Cōmēdaſti mihi aīce pcare tui nepotis filiū/ī quo oīa pr̄is mox agnoui : cui tā ſimilis ē/vt oēm hoīem ſpectādi admiratōe ſuſpēdet. Non eni lac ſimilis lacti exiſtit:nec poſſū ppēdere qđ alteri inſit qđ alteri deſit. Si.n.vt cuiuſcūqȝ liniamēta ſic etas:ꝛ habit⁹ reſpōderēt/mox alterū:alterum appellabis.quod enim tuis litteris poſtulaſti:ſubito feci:quo ad potui:nil iuſſu moratus:faciamqȝ quod reſtat tam diligenter / qȝ libenter: nec rogandus ſum:

nec hortād⁹. Nā p̄rem ei⁹ felicis memorie: q̄ familiariſſime dilexi ego/hūc familiaritat̄ illi⁹ ꝯſtitui: ⁊ dilectōis heredē. Ꝓderitq̄ ei/ꝙ tā dilectis: clariſq̄ imaginib⁹ originē traxerit: ⁊ ꝙ nunq̄ fuerit p̄ris ſui officiū in me ꝑtermiſſū: neq̄ ei⁹ opam i me refrigiſſe cenſeri/nō breui dixero q̄ letis ocl'is: q̄ blādo vultu me viderit: q̄ comit̄ ſe mihi ꝯiūxerit: q̄ late oīs iocunditat̄ habenas ī meo ꝯſpectu effuderit. Uale: meq̄ tuo frī ꝯmēdatū effice q̄ quotiēs aicos mēoria voluo: mox int̄ p̄mos emergit. Ex louaniovolante manu et celeri penna. niſi me occupatio ingēs ligatum haberet longior eſſem/dum plus erit ocii lati⁹ ſcribam.

¶ Deplangit amicus filiū ſui frīs aufugiſſe/rogatur amicus vt reductioni ſtudeat. Epiſtola. CClxxiiii.

Salutes inumeras et cordiales. Unicū hꝫ filiū frat̄ me⁹ aicē dilecte: nihil p̄ris hñrē/niſi cognomē: ſexū ⁊ formā/quē vt vnicus ē: vnice diligit/cui iā accreuit qđ referre piget: pudet: ⁊ miſeret vitioꝝ maxia ſeges. doletq̄ vehemēter pr̄ in eo creſcētibus ānis: decreuiſſe virtutes/⁊ ꝙ cecis ducib⁹: nō rectis fidat cōſiliis. Nā prudētū vitioꝝ ſalubres monitōes q̄ſi aniles reputat cātilenas Dabis rogo opā ſi eūdē gētiū vſpiā p̄cepis: ꝙ ad ſuū parētē redeat: ⁊ ex flumie erroꝝ enatet. Modū agēdi tibi tua prudētia dabit: nō ē opus docere. Mineruā/nec dare lumina linci ⁊ argo. Ex cui⁹ tñ ſecreto abceſſu pr̄ ei⁹ tāto dolore affect⁹ ē vt more frenetici vage: turbateq̄ loq̄tur: ⁊ agat: ⁊ aſſiduo geitu dolorē effūdat: timēs ꝙ h̄ vitia q̄bus teneris ānis inſueſcit tota etate ſectabit̄: cū magna ⁊ efficax nimis ē vis ꝯſuetudinis cui lōgo tractu ꝯfirmate: vix vnq̄ obſiſtit̄. Trahitq̄ pr̄ oē augurīū peiore via in q̄ doloris affectū nō argno: ſꝫ exceſſū. Mitius iſta ferret ſi alioꝝ caſūs inſpiceret/cui⁹ dolores ſcriptis linire ſtuderē/ſꝫ vereor ne prurienti ocello ꝯfricatio ſit moleſta/q̄ poti⁹ nil aliud agerē: q̄ augere luct⁹: ⁊ renouare dolores. Etiā non eſt aptus ꝯſolator/quem ꝓprii gemitus viucunt: cuius viſceribus molitis fracta in lachrymas verba diffūdāt. Sed vale cogor ep̄l'aꝝ claudē: papirꝗ et oculos a lachrymis abſtergere

Rñſſo ad epl'am pcedētē. ¶ Epl'a. CCLxxv.

¶ Ea quā mihi vellē ſalute pmiſſa. Recepi lr̃as tuas vir optime/doloris non vacuas:amoris plenas/qbus inſpectis mox mixtꝯ lachrymis. dolor mihi incaluit. vbi nepotulus tuus: qui dum ſui patris corporis pulcherrima liniamenta exprimit:non eius virtutē. nec animi eius imaginē pre ſe ferre dignatur ſed honoris ꝓprij ꝓdigus omni pudore depulſo a virtute pedē retraxit. indulſit vitijs:hiſqꝫ induruit:atqꝫ adeo vt eius p̃rem viruꝫ grandeuū: mľta maieſtate venerādū grauiter offēderit:ſuamqꝫ caſtigationē/nō excuſatōe:ſꝫ fuga vitauit/quo eū magis ſuſpicor metu:vľ alioꝝ ſuaſu/q̃ꝫ ꝓprio niſu errauiſſe. Habꝫ effigiē ocľis tā gratā/vt vľ celo elapſꝰ:vľ deoꝝ ſemie natꝰ appareat. Nā in eiꝰ aſpectu/nō tā humani:q̃ꝫ diuini ſpecimē decoris:effulget. Nō ſolēt vitia tā decora ſede locari/dolebit ſenex ſi iuuenis a vitijs ceptis pedē nō retrahat Eſt mihi ſuſpitio q̄ aliq̄ ĩ loco lateat/qđ p famulos meos hac nocte ſcrutari faciā Luna. n. iam pernox ē/q̄ gratū obſequiuꝫ p̃ſtabit exitibꝰ. Scio qđ petas/qđ pr̃ optat dabo opam āborū votis ꝯgruā. Uale lōgior eſſem ſed ſōnus fur ocľi grauidū mihi caput efficit.

¶ Scribit auunculus filio profugo inducens vt redeat ¶ Epiſtola. CCLxxvi.

¶ Salutis pium deſiderium loco ſalutis. Fili neſcio vnde incipiam:quid primum:quid vltimū dicam:an bona cōmemoreꝫ que pdidiſti:an mala defleam/que meruiſti. Obediens eras:diligens eras:parentibuſqꝫ cariſſimus eras:et cum tociens dico eras/neceſſe eſt vt tociens ingemiſcas/qui non iam es qui fueras/ſed paras tuis parentibus noctes vigilijs:ꝛ anxietate prolixas/qui te. vnicum eis filium ad cor vſqꝫ adeo diligunt vt te ipſum habeant proprio ſanguine cariorem:ac nocte: dieqꝫ laborem nullum fugiunt:non frigus : non eſtum/ quo te ab inopia futura preſeruent:et certe quo felicior fuiſti:q̄ tibi natura tales parentes contulit/eo miſerior atqꝫ indignior eis / q tua culpa eoꝝ fauores demereris Mater enī tua tuam fugā agno

ſcēs pre graui dolore capillos vulſit:pectꝰ ꝑcuſſit:digitoſqꝫ cō
torſit/mēs illi refugit/vt putarēt aſtātes ei diē illuxiſſe ſupmū
Tu matri tue p̄mū pōdꝰ fuiſti:deide dolor:⁊ timor. Meminer=
ris q̄ſo q̊t ei ſōnos:q̊t cibos:q̊tqꝫ iocos tuis fletibꝰ abruperis
q̊t ei āxietates pepis. Nulla maior igratitudo ē/q̄ꝫ q̄ in matrē
cōmittit. Si h̄ te fili nō moueāt adamātiua corda motura/ ſed
maneat tibi cor ſaxeū/q̊ tāta materina ſolatia i te ſuaui amore
ꝯgeſta nō deſinas rebellione ꝯpēſare.aſpice iuſti dei flagella/nō
vt lōge diſtātia:ſʒ vt mox futura/iamiāqꝫ p̄ſit ia. Tu igi' redi:et
in parētū ſinu receꝑe. A radice.n.ſeiūctꝰ ramꝰ emoritur/q̄ꝺ niſi
feceris:tibi tāq̄ꝫ mutili arbori iminēt ſecuris:⁊ ignis. His deni
qꝫ lectis poſtbitis oibꝰ ad me ꝓperādo feſtina:dabo modū:⁊ or
dinem/quibus parentum grām tuo honore aſſequaris: et noli
rem in ſinu poſitam ꝯtemnere. Nam ſi parentes tuos offende
re non deſinas:et eos aliquando tua culpa ꝑdideris/habebis
donec viuas nocte:dieqꝫ ſummū dolorē erroris tui in pectore
teſtem. Tunc primum parentes noſces/cum perdideris. Tūc
patrem:tunc matrem:tunc mutatā domum:mutatam familiam
flebis:et fruſtra ꝯcuties pectora palmis:et ſero penitere inci=
pies:dū nō erit penitudis locꝰ. Sed vale.incaluit calamus/qui
curſu fuerit:et ſiſtere neſcit. Epiſtola.CClxxvij.

Iterum auunculus filio profugo in aliam formam

Meliore q̄ꝫ paras fruare ſalute. Scias care adoleſcens a=
micos omnes tuos a te auerſos eſſe:neqꝫ vllam rerum tuarum
velle deinceps curam agere. Ego adhuc reſto/quem/vt video
a tuo amore extrudes/ſi aures claudere:et oculos vt cepiſti a
uertere pergas. Tibi enim adhuc:non tuis moribus ſum ami=
cus/qui te viliter proijcis ad alia natus. Nam ſi verum auri=
bus hauſi/in te inualuit pompa:luxus:et vanitas omnis. Vix
enim muſtum es/dum corrumperis in acetum. Loqui cogor
ne taciturnitas mea indulgentia reputetur.mallem tuam po=
tius vt tibi tua conſcientia/q̄ꝫ meus ſermo pudorem incuteret
Satis eni ingenij hēs/quo ſordes tuas videas/nō tn̄ diluis

vias fortuoſas tuas agnoſcis/nec deſeris:impendeſq₃ piculum nõ metuere nõ potes:nec declinas. Quo q̃ſo fili euaſit parẽtũ reuerẽtia:vbi lex nat̃e:vbi timor dei/q̃ ſic diſſides a teip̃o:⁊ q̃ te ſocietatib⁹ imiſces picl'o plenis. Spne rogo illos q̃z exemplo gl'iaris:illoſq₃ fuge/vt ſcyllam:a tuo q̃q₃ aditu ꝓhibeas/q̃s vides i tãta vicioꝝ exuberãtia collapſos/vt iter virtutẽ:et viciu₃ diſcrimẽ nullũ faciãt. Q̃ꝺ niſi facias/tãdẽ tibi rubiginẽ affricabũt/quã vix vnq̃₃ vllo poſt tp̃e poteris diluere:at exitũ tandẽ flebis/q̃ ꝓhemia nõ ſẽſiſti:⁊ q̃ iuuenis tã pertinaciter agis ſenex cũ rubore recordaberis. Nõ heſito/qui₃ ſcias luce clari⁹ recta eẽ:q̃ ſcribo/ſ₃ nimiũ vereor ne affectuũ ĩpet⁹ te cogat ſequi peiora. Hoc tñ ſcripſiſſe iuuat/vt ſi i errore tuo pſtabis/ego in te meo officio pfũgar:nec omittere potui quin aicas tuas aures:aico ſmone pulſarẽ/nõ q̃dẽ tã blãdo/q̃₃ verace/nec tã cõpoſito/q̃₃ fideli/quẽ ſi rugata frõte ꝯtẽpſeris:tuoſq₃ parẽtes cõtinuis dolorib⁹ ꝯtorſeris:meli⁹ foret (ſit venia:dicto) tepi⁹ tell⁹ ima dehiſceret.obſorberetq₃. S₃ facito meli⁹:valetoq₃ felicius.

Miſſio ꝓfugi filii ad ſuũ auunculum Epl'a. CCLxxviij.

Humillima commendatione humillimo corde p̃miſſa. Non video quibus verbis auuncule dilectiſſime immenſam animi leticiam exprimere poſſim: Tantum enim mihi veſtris ex litteris gaudium ſubortum eſt:tantuſq₃ leticie ſplendor inſulſit/vt oĩa verba frigidiora videantur. Haberẽ certe oculos non modo velatos/ſ₃ prorſus erutos/ſi veſtris ꝯſiliis obluctari preſũmerẽ tanta ratione fundatis. Dabo opam mox nebulã vite mee taliter abluere/vt matrem meam/que geſtauit in vtero:me pepit ſub lacte nutriuit maiori gaudio perfundã/q̃₃ vnq̃₃ fuerit ex me dolore concuſſa:ſocietatẽq₃ illam/quam ſum cupidius q̃₃ prudentius imitatus abiicio:fugio:nego:abnuo:reſpuo:cathenam q₃ rumpo/qua ipſe mihi contexui. Jam clare video ſocios me os canibus ſimiles/qui os diligunt/vt extrahant ſuccum: vel his/qui lanam in ouibus querunt:nõ ſalutẽ/qui miro quodã applauſu me viſi ſunt extolere/quorũ amor iiſdem gradib⁹ cum

meis denariꝭs ãbulaŭ[illegible]tantoqꝫ remiſſior/q̃zto pecunia nume
ro minor/vt cũ vltio denario etiã ipſius amoris euaneſceret
vltimus grad⁹. Jam lapſum meũ agnoſco dolens:⁊ gemens/
q̃ nunq̃ʒ potui lachrimas pferre parentũ. Non ſinat de⁹ vitam
meã vſqꝫ ad illa perduci tpa/q̃bus hec tractẽ quo dolorib⁹ ra
pti funeri forent ꝓpiores/ſed me vel tell⁹: vt lr̃e tue ſonare vi
dent/aptẽ ꝑus ima debiſcat/vel cyclopũ fulmie cadã. Clare
ſentio via eruditiõe inſtructus/q̃ztũ parẽtes amare:⁊ venra
ri oporteat. Vos aũt vt cepiſtis/mihi abſſiſtite. Nulla em̃ ſpes
ſalutꝭ:nullũ mihi pſidiũ aliũd ſupeſt. O pro feliciſſime valeatis
opẽqꝫ feratꝭ/q̃ ſpẽ dediſtis. ¶ Epiſtola.cclxxix.

¶ Vt filium promoueat ad aliquod beneficium.

¶ Plurime ſalutis largã affluentiã. Cogunt me vir egregie
filiꝭ tui mores:eiuſqꝫ vite integritas in ipſius fauorẽ ad te nũc
lr̃as dare rogans/vt in ꝓmotionẽ alicuius beneficiꝭ paternũ
ſibi fauorẽ nõ abeſſe ſentiat/q̃ ob alia multa q̃ʒ ꝙ tibi filius ſit
a te meret carus haberi/q̃ adoleſcentie primitias ita inſtituit
vt om[illegible] etatis iuuenes eũ ꝑ duce colant:obſeruent/q̃ fax
eſſe videt a [illegible] oms lumẽ accipiũt. Nemo eũ antecedere pot eſt
quiſqꝫ eo h[illegible]etur honeſtior/quo tergo ſuo ꝓpior eſt. vix cre=
diderit quiſpiam tãtaꝫ ingeniꝭ lucẽ:tantã indolis placentiam
tantũ facundie ſplendorẽ tã tenere etati incidere poſſe. Jucũ
dius adeo eſt/vt facetiꝭs ſuis riſum lugentib⁹ euocaret. Mul
ta paterna in ſe habet non futurus vnq̃ʒ tuarum virtutum ſe=
pultor:quas gerit corde:et fronte depictas:eritqꝫ tibi ipſe ſe=
nectutis tue baculus ⁊ paterni nominis ſeruator:⁊ autor. Va
le. Prolixior eſſem niſi iam nox abſtraheret lumina celo.

Reſponſum ad predictam. ¶ Epiſtola.cclxxx.

¶ Salutem in auctore ſalutis. Filiuꝫ meũ extollere conaris
multo ſtudio/non pari iudicio/quẽ ſi min⁹ amares/plus fidei
apud me littere tue mererent. Amor cecus iudex eſt. Non em̃
tam rebus fallimur/q̃ʒ rerũ apparentiꝭs. Certũ habeo ꝙ bene
de filio exiſtimas meo/cui premiſſa aſcribis vix orte virtutis/

quo certe ꝑ virtute effigiē: ꝑ re ſit achriſ laudas. Bone indo lis eſſe videt/ſed front eius nulla fides virtutē/vt ſcopulū fu git. Nō tā apis taxū odit: nō tā baculū canis vel balnea cat tus q̄ꝫ h librorꝫ hoſtis ē/quē ſi qs arguat/mille excuſationū di uerticula q̄ret/vt pulchro pallio crimē obūbret. Vultū ſuū ad nutū variat vtq̄n̄qꝫ nō idē/ꝫ ſui degener videat. facies agnū mō ſtrat/ſed (vt perſij v̄bū ē) fuat in pectore vulpē. Raro ſibi vul tus cū aīo coit raro lingua ꝯſonat ori. Tu his vitijs mox oc curre. Diſcat aliū vite callē te magr̄o. Nā nihil duco turpius ficto: nihilqꝫ fedius ſimulato. Vale: omniaqꝫ facito mea cauſa vt conſueſti ſemper: et amice: et diligenter.

Querela rare ſcriptionis. Epiſtola. cclxxxi.

Sincerā amiciciam loco ſalutꝫ. Habet me admiratio multa qd ſibi velit tā diuturna lr̄arū tuarꝫ in me abſtinētia/cū vetus nr̄a ꝯiunctio: noſterqꝫ p̄ſtinus amor frequentiores expoſtulet. Neſcio qs torpor amoris: que digitorꝫ paliſis te inuaſerit vt litterulā ne vnicam ex te excutere poſſum/qꝛ tū vtriqꝫ morbo ꝯfricatio ꝓdeſt/iādiu ſtatui te mearꝫ lr̄arum frequētia ꝯtinuo blādoqꝫ tactu ꝯfricare/vt tādē aromatū more ſpiramina red das/q̄ lētius odorē ſpirāt/ſi non trita fuerint. Magnes forti9 trahit ferrū ſi terat: maiorana: atqꝫ lanēdula digitis ꝯtractate odores flagrātius fundūt. Tu ergo/ſi me amas/hāc ſcribēdi ſegnicīē exue: teqꝫ lr̄arū frequētiorē exhibe ⁊ ſi q̄ ex te merui: ſi digna precor: ſi me tua exiſtimas amicicia nō indignum/rogo ne deſinas mihi tuū ſtatū ꝑſcribere: ſtudeaſqꝫ vetuſti nr̄i amo ris cineres euoluere inuenies ſpo adhuc aliquā viuentē ſcin tillulā tui vt creberrie ſcribas excicatricē/qđ ſi mihi p̄ſtiteris q̄ꝫmaxie tuis iuſſibus delectabor. Sꝫ vale longi9 ſcribēdo pro lapſus ſum/q̄ꝫ tarditas t̄pis: vel feſtinantia poſtulauit.

Intimat amico/ne quē ꝓpoſuerat comitē capiat iti neris ad ſctām terrā/qꝛ garrul9 ⁊ mādax ē. Ep̄l'a. cclxxxij.

Salutes nō pauciores/q̄ꝫ gignit eſtas ariſtas. Audio ꝓpo ſuiſſe te cordialis amice terram ſanctam deuotionis gratia vi

ſitare ⁊ aſſumere ꝓ ſocio villici filiū/ꝗ vt te libere:tuteqꝫ aũo quar/accede ꝓpius/ne qua externa auris interueniat:interea qꝫ mihi ad oſtiū ocul⁹ erit/ne qs inſpato irrūpat. Jlle/quē iti nerationis tue comitē delegiſti/vir prorſus agreſtis et inſulſus eſt/q inter canes male tut⁹ ābularet/ſi tā lep⁹/ꝗ̄ fatu⁹ videre tur:q tot⁹ ex mēdacijs pēdet:et ex ficticijs ꝯfect⁹ ē. Animum tuū inducas/nihil illi credere/quē tā infeſtū aurib⁹ ſenties/vt facile tibi quieti⁹ eſſe iudicatur⁹ eſſes vl' eū lingua:vel te aurib⁹ caruiſſe. Certū eſt tāto pectoris ſono minime rūdere virtutem Nā piccas:⁊ graculos ſua arrulitate ſupat nihil iudicio di gerēs nullā tenēs lingue mēſurā. alti em̄ flat⁹ eſt/q more follis plenis buccis aerē trahit:⁊ efflat/ꝗ molēdia moturū putares. Uale lōgeue:ſane plandēter. Has dū ſcribo nō quieſcūt digiti ſed volitauit calamus non aliter/ꝗ̄ ſi velum ſuper infixum eſſet vēto pſpo agitatū. Epl'a.cclxxxij.

Jntimaꝛ̄ breuis viſitatio amici:⁊ leta ꝯfabulatio.

Jmmēſas cū fauor; ardore ſalutes. Adderit breui tps qđ nos vnū in locū miſceat. Statui em̄ his paſchalib⁹ videre te. Jta dico niſi vl' tibi citi⁹:vl' fortūe ſeri⁹ placuerit. Multa me diu ligatū tenuerūt/ꝗ min⁹ te viſitare potuerim/ꝗ iā funē ſoluā rūpā moras:cūcta retiacula frāgā. Lōgiorē ꝓtractionem ferre nō poſſum diu:ardeo crucior. Te ꝓceleriꝛ̄ viſitare intēdo/vt re frigeriū ꝓbeas/q hāc flāmā ꝓuocaſti. Tūc vocē voci iūgem⁹.⁊ dexterā dextre eritqꝫ tūc nob nr̄oꝝ euētuū vltro:citroqꝫ incū da recitatio/ꝗ nobis tūc dies breuiſſimi videbunꝛ̄/etiā ſi eſti uis ſolib⁹ ꝓtēdāꝛ̄ tūc(vt orati⁹ clamat)bibēdū:tūc pede libero pulſanda tell⁹:crateriſqꝫ magnis vina coronaſſe iuuabit:eroqꝫ tibi coheſur⁹ diuiti⁹/ꝗ aduenero tardi⁹ amiciſſimoqꝫ ſermone lōgas horas ꝯſūptur⁹/vt mora reſtituat qđ neceſſitas abſtulit ex louanio tāta feſtināntia vt facile putares/ſi me has ſcribere ꝓſpexiſſes:digitos meos i pedes lepoꝝ eē ꝯūſos. vale ꝓhilariꝛ̄ ⁊ qdē gaudētior muſcis in melle. Epl'a.cclxxxiiij.

Ad petitionē amici ſtatū ſuū friſqꝫ ſui notū facit amico.

¶ Ad petitionem amici ſtatum ſuum:fratriſq; ſui no
tum facit amico. ¶ Epiſtola.cclxxxiiij.

¶ Salutes felicibus votis onuſtas. Quia ſemꝑ ingris cariſ
ſime vir/quid frater:qd ego:qd vnus:qd alter:vel qd ābo mol-
liamur. Hinc his pauculis dabo reſpōſum. Frater meus viuit
ruri beatus(q̇ vt Oratij verbū eſt) paterna rura bobus exer-
cet ſuis:ꝓſpectatq; errantes greges ſuos in valle:qñq; ramos
arborū āputat felicioreſq; inſerit. Modo lib; ei iacere ſub an
tiqua ilice:mō in tenaci gramīe:querit aliqñ in ſiluis aues ten
dēs retia:⁊ dolos apris:⁊ turdis edacib⁹: Iā pauidū leporē fu
gat:iā aduenā gruē laqueo captat:ſic vagat̄ q̇tidie latis in cā
pis paſtus ſolib⁹:⁊ letus domū redīēs:ſꝑ comedit dapes in-
emptas. In quē illud virgilij cadit. Felix heus nimiū felix bona
ſi ſua norint agricole. Nā nulla ſub ſole occupatio alia magis
eiſdē ꝯducit/qui tāta v̄borū anguſtia ꝯtractus eſt/vt ſi v̄bu;
vnū vel duo ſubduxeris elinguis fiat:⁊ quauis ſtatua tacitur
nior. Ita vt eum marmoreū putes:⁊ in auditorio. Pithagore:
aut monachorū clauſtro nō tāvſu;/q̄ neceſſitatē ſilētij didiſſe
qḋ ſilentiū in capiēdis auib⁹ ꝑualde cōuenit/ad quā capturā
inſtar argi centū ferens oculos diligētiſſim⁹ eſt. Libros a ter-
go relinquit. Nā ſtudere apud eū:torqueri eſt ſupplicijq; loco
liber eſt. Ego aūt venationis loco interdu; poeſim video/quo
poſſim facilius diſpēdia vite ꝯpenſare/more laborantium qui
qñq; cantilenis ſolent tedia propulſare:⁊ itinerantiū/quibus
via breuior videtur/ſi labor fabulis ſubleuetur. Vale ſanus:et
fatis viue ſecundis. ¶ Epiſtola.cclxxxv.

¶ Rogat̄ amic⁹ vt mittat̄ per eū ſcriptor peritus amico.
Salutes omni deſiderabili gratiores. Proſpicias mihi ro
go amice cariſſime de ſcriptore bono.de bonitate non ſolum
artis loquor/ſed fidei/qui non mecum agat vt ille eſtate per-
acta qui multa incepit:perfecit nihil. Plurimorum ille verbo-
rum erat:et promiſſionum maxima tuba/ſed omne promiſſum
in voce permanſit/qui vbicūq; loci eum conuenio non ſecus a

meo aſpectu fugit q̃ſi baſiliſcū aſpiceret. Uolo mihi Auluſ ge
liū bonis lr̄is ad gratiā ꝓtractis mēdis caſtigatū exſcribi/quē in
nec vēditōe neq; ꝯmodato vel longo tp̄e aſſeq̄ valeo. Hac igr̄
epl'a viſa q̄ſi pignore facito ad me bon⁹ ſcriptoꝛ accedat/cui rē
ratio ſuaſerit p̄miū dabo. Plurimumq; rogo/ne differas ne q̄
q; ꝯmittas/vt te poti⁹ excuſandū tarditatꝫ/q̄ laudādū feſtina-
tionis efficias. Parcito tn̄ ſi fuero/q̄ equū ē audēcioꝛ. Nihil
enī ē/qd̄ magni amoꝛis ſibi ꝯſci⁹ aīm⁹ nō audeat p̄ſumere. Ce
terū poſt vltias lr̄as nihil accidit qd̄ tua intereſſe arbitrer pre
ter incredibile deſideriū meū viſendi tui/qd̄ in dies magis ac
magis augeſcit. hoc aūt me leuare tui eſt officiū. qui qd ex me
vis certe p̄cipito. Tuis vocꝫ pene mihi voluptas ē et nullū ipo
uere pōd⁹ Uale in eo q moꝛtꝫ vincula rūpit. Ex bruxella Junij
quinta eo mane/quo noctem fugauerat auroꝛa conſurgens.

¶ Epiſtola ꝯſolatoꝛia. ¶ Ep̄l'a. cclxxxvi.

¶ Salutes et pluſq̄ſ ſalutes/ſi quid vſq̄ eſt qd̄ is plus eſt
Accepi lr̄as tuas plauctu plenas diſertiſſime vir/qbus rumo
rem ad te veniſſe declaras/q frater tu⁹ in oppido ſuo cū alijs
conciuib⁹ obſidione oſtiū ſit circūſeptus/vt nulla illi ſalutis
ſpes relicta videat̄. Hūc rogo dilectiſſime vir timoꝛem exue.
Peſſim⁹ ſemp̄ in dubio augur eſt timoꝛ q̄ſq̄ſ ſepe vbi timoꝛis
magis ē illic p̄culi min⁹ ē. In bellis enī fallax ē ſpes ⁊ fallax ē
timoꝛ vbi fere nihil ex p̄meditato vel agit̄ vl' accidit/ſꝫ eūt oia
inopine. Nō igr̄ deſpes queſo. Nemo ſcit qd preſidij fortuna
p̄bebit. Finis cuiuſlibet rei incertus eſt. Nō enī de nihilo hec
nomen finis grāmatici dubij generis poſuere. Uale vir fama
ingens/ſed re quidem ingentioꝛ. Ex louanio nouembris ſexta
volatim inſtar auis/que vt (virgilij v̄bo vtar) rapitꝫ ſecat area
pennis. Latoꝛ harum quiddam ſecreti tibi deuelaturus eſt
meo noīe/cuius v̄bis nudus ſic credere potes: ac ſi mille foꝛēt
ei appenſa ſigilla quodcūq; dixerit iuratū putabis.

¶ Intimat amicus amico/q ſequenti die ſecum
ſuo in reditu p̄anſurus ſit. Ep̄l'a. cclxxxvij.

¶ Vini optimi letiſſimos hauſtus ꝑ ſalute/que ſalutatio in buccā cadit quā iaꝫ ſatis inhabitat. Dn̄ nūc curru vectus vir ornatiſſime domū tuā trāſitu aſpicio/mox ſaltu feſtino velut ad litus fracta pupe ꝯfugerem/de curru deſcēdo:celeriqꝫ curſu domū tuā peto/ad cuius fores pulſo:⁊ clamito parūp tecū loquēdi auidiſſimus/ſed dn̄ vicini te in eccleſia eſſe nūciarēt fecit ptim īpatiētia vectoris:ptimqꝫ diſtantia ne illic te ſequerer:ptim qꝫ ꝙ inculta fui:ruſticanaqꝫ veſte ꝯtectus/in qua te ſolo corā cōparare nō formidabo: ꝑuicurās/qualis extrinſec⁹ tibi videar/q a lōgo aptum:ac nudū aīmū cognouiſti. Sed dn̄ clamore vectorꝫ:ſocietatiſqꝫ rurſus cogor currum aſcendere ecce inopine ſcolaris occurrit/cuius ex cornocalamū peto: hancqꝫ precario papirū nactus has tibi dandas relinquo quib⁹ certior fias/ꝙ cras rediens tecum pranſurus ſim/niſi vel deo:vel fortune:vel tibi ſecus placuerit. Interea vale fauſtus:et fruere votis:neqꝫ vnq̄ rogatū Ionē inueneris ſurdum.

¶ Filius ad patrem ꝑ ſubuentione vt libros emat.

¶ Epiſtola.cclxxxviij.

¶ Humillimā obedientiā loco ſalutis. Cōmemoratio veſtre et quidē vltronee ſponſionis metuendiſſime pater omni cyrographo mihi efficatioris:cunctoqꝫ pignore certioris intrepidam mihi afflauit rogandi fiduciā/vt mihi denarios per tutū et celerē nunciū mittere dignemini/qbus mihi libros valeam cōpare. Clare em̄ nouiſtis optīe pater qualiter anni eāt (Ouidio teſte) more fluentis aque:nec que preterit iterū reuocabit vnda/ſic hec indulta ſtudio tēpora fluxu ꝯtinuo occurrunt abſqꝫ refluxu/que tempora nequeo in ꝑfectum meū inflectere ſtante non modo mihi penuria/ſed omnimoda librorꝫ carētia que me facit ſcientiarū dulci:optoqꝫ fructu carere. Si enim Caſſiodoro credimus:larga man⁹ ingenia nutrit. Veſtre igitur bonitatis erit acquieſcere iam meis neceſſarijs: iuſtiſqꝫ deſidērijs/quo pectori meo ſcientiarum ſitibundo vberē refectioneꝫ vederitis/⁊ quidē vtilem gratam:⁊ ſalutarem:et quo tandem

pater optime tandem inuenerit Tantalus vndas. Non enim debet ſtudentiū ſumptus inter conſumpta/ſed veluti quedam ſemina centupli fructus cōputari. Dignetur altiſſimus vos feliciſſime ꝯſeruare. Ex louanio curſim:confidenter/corde tamē meo multa ſpe:multoq; affectu titillante. Ep'la.cclxxxix.

Reſponſio patris q filio nequeat ſubuenire ex ꝯditōe tpis

Saluus:ꝛ bonus eſto. Vidi litteras tuas atq; eas preter expoſuit mihi fili intercurſor nuncius indigētijs te multis ſub eſſe:atq; te mirari/quid tibi velit hec temporis mora/qua tibi(vt ais(nihil:ac nihil miſſu; eſt/ſed talia certe nunc fili ſunt tempora/vt conducat te ori tuo ſilentium dare:ꝛ frenū deſiderijs:ac opulentiorem fortunam expectare. Nam vt ſatis audire potuiſti/hui⁹ āni agroꝝ cultura:pratoꝝ ſectio'putatioq; vinearum:et quod egrius ferri ſolet/dum iam his omnibus labor eſſet ipenſus/ex inclementia celi male reſponderunt poſſeſſori:nec erunt hec omnia vel hominibus.vel armentis hoc anno paſtum prebitura. Hinc compati cogeris parentum dānis fratruq; tuorum: ſororumq; egentijs. Parce igitur:atq; ſobrie tibi ad tempus viuendum eſt/donec ſydera nobis illuxerint feliciora/quod breui concedat ille qui poteſt. Vale:ſalutes plurimas tuis magiſtris meo nomine annūcians:et ſi deus votis annuat meis ad te me cito futurum expecta.

Conqueritur pater de dura correctione filij. Epiſtola.ccxc.

Salutes plurimas auro gēmiſq; ornatas:vel alio quoda; ſi qd his precioſus eaſdē poterit venuſtare. Inueni filiū i hac paucula mora venerāde magiſter/qua iā domi mee fuit hēre aīmū formidoloſo quodā pauore deiectū/vt vix oculū leuare vel vbū auſit exꝑmere. Si qs eū accedit ꝓpius:mox caput retrahit cubitūq; leuat/q̄ conari videt̄ vt caput a vbere ſaluet q in ſommo ſepe clamitat:veniāq; rogat/nō aliter/ac ſi virgis duriter ipe vapularet. Dixit mihi mater ipm ſub veſte hēre cutē macrē groſſis vibicib⁹ informē. Rogo igit̄ magiſter optime

ꝙ ip̄m dulcius foꝛmes et mollius alas. neqꝫ eundē virgis vel minis coꝛrigas: nec vtcūqꝫ vapulare ꝑmittas. mitis ipſe ingenij eſt dulciſqꝫ nature. Deſperant em̄ (vt inqt quintilianꝰ) plerūqꝫ pueri. et dolent: et nouiſſime oderunt ⁊ qḋ maxie nocet dū oia timēt/nihil conanť. Nā vt frōdibꝰ teneris ruſtici falcē nō adhibēt/eo ꝙ refoꝛmidare ferrū videreť/⁊ nūdū cicatricē pati poſſe/ita teneros ānos nō tā virga terreri/ꝗ̄ iocunditate demulceri opoꝛtꝫ. Videmꝰ em̄ ſepiſſime inter manꝰ ceſoꝝ lapides frangi/dū q̄drāť ſi foꝛt aſſe nimio ipetu q̄dratoꝛ icuſſerit. vale ſub leto ſidere vt tuꝰ honoꝛ: tua v̄tꝰ tua merita poſcūt.

Rn̄ſio ad ep̄l'am ꝑſcriptā Ep̄l'. cccxci.

Salut ē: ⁊ ſi qd ſalute gratiꝰ poterit cogitari. Heus ꝗ̄ vellem optie vir tuū filiū alienis oculis aſpiceres/q eundem dulcis nature: mitiſqꝫ ingenij deſcripſiſti/q alioꝝ iudicio: cū ſit alijs multis vitijs inq̄natꝰ/tū inobedientia eſt oīm p̄mꝰ. quem vt tua pace dixerim/a vitijs ſacietas q̄nqꝫ retraxit: nūq̄ʒ voluntas Sꝫ p̄cepta magiſtroꝝ vel ꝯtumaci temeritate ꝯtemnit: vel vbi incipit/ibi deficit. Scis em̄ ꝙ ignis male accēſus/cito extinguiť. Et equus mane deficiēs: paruā dietā ꝯficit. Si ei durꝰ magiſter ſiꝫ/durus et ipſe diſcipulus eſt. Dura duris efficacius leniunť. Sepe medici mollioris defoꝛmioꝛ ē cicatrix. Grauioꝛibus moꝛbi grauioꝛa remedia adhibenť. Medicicꝰ ſepe ledēdo: ſanitatē ꝯfert: nō ſine murmure patientꝫ/q amara q̄nqꝫ pocula miſtrat/q̄ nō ſine frontꝫ rugoſitate foꝛbenť. Obſcuritas in auro erit/niſi addiderit flāma fulgoꝛē. Si em̄ pater es: nō q̄ mulceant/ſed q̄ ꝓſint: cogitabis/ne q ſibi plumis mollioꝛ eſſe conaris/durioꝛ ſaxis fias. Quo tandē ꝑ meritꝫ tuā ſenectā ꝑditis moꝛibus ingeret. Si virge ceſſarint: mox malicia/q̄ nunc latet in lucē erūpet: creſcētqꝫ ſibi vitioꝝ incēdia/quoꝝ flāmas nō facile extinxeris/ſi paululū ꝓceſſerint. Quid factu opus ſit tecum metip̄o cogita/ne tue prudētie ipſe oblitus videaris. Dum colloqui dabitur tibi multa deuelabo/que non auſim papiro: aut nūcio: aut commendare calamo. Vale. ſit tibi leta

atqꝫ honeſta:et ſera ſenectus. Dum hec ſcribo manus volat ocior auſtro.

Epiſtola.ccxcij.

Riſio ad certas lras hic nō incertas de glorioſo poeta Salutes nūero incalculabiles. Legi oia iocūdiſſime frater/ q̄ mihi tuis in lris ꝯſignaſti multa iocūditate:atqꝫ vix riſu finē faciēs eaſdē iterū:iterūqꝫ relegi Longo iā tpe illū noui cuius dictis in lris meminiſti/cuius mores/ſi pingere pgā/mihi ſcribēti labor eſſet et tibi legenti faſtidiū. Hic em̄ noſter bipes aſellus ꝛ ſtatua marmorea ſuo veſano:plūbeoqꝫ capiti poeticā artē totā aſſcribit/nō aliter/ac ſi totā poetriā ebibiſſet liquefactam. Om̄es em̄ oratores poſt ſe facit:neqꝫ Tullio cederet ſi viueret:neqꝫ virgilio palmā daret.tā.verbis abund⁹ ē vt q ſecū ſunt magis audire/q̄ȝ loq poſſint. Ipſe cicada eſt/q̄ vbi tacta fuerit ſemel/nunq̄ȝ ſilet. Si parē ſibi loquaculū inuenerit iam piccas i nēorib⁹aut in paludib⁹ ranas audire putares. Iudiciū ꝓpriū pluriſfacit:q̄ȝ toti⁹ orbis ſniam. Plura de hac re ſcriberē/ſi mihi cū hoie min⁹ pito iā res eſſet. Tibi aūt oē paruū ſufficit. Hec iocundo calamo ſcribo. Rideret calam⁹ ſi os hēret. Uale puluinar me vocat: magna pars noctis effluxit. Habis me queſo tuo fratri commēdatū/quērēſpiciat oro fortuna mitiori lumie:vel ſi nō fortuna/is q fortune ipat de⁹. Ex colonia nō manu pigra martij.v.noctis creſcētibus vmbris.

Ingrit ſtat⁹ amici:et deſcribit ꝓpri⁹. Epl'a ccxciij.

Immenſas largiſſimo corde ſalutes. Tu pre ceteris vir optime marie noſti ꝙ in ſtudijs iam ipſe ꝯſenui/vbi nihil mihi tpis preterit vnq̄ȝ/q̄ nō ſollicitus ego de te:deqꝫ tuo ſtatu ingrerē qualiter fortūa tecū:et qualiter tu cū illa.quid ageres vbi eſſes?quā viam vite ſequereris? quid de progreſſu?quid de fine diſponeres? cui te ſimilem exhiberes?oculi mei te amicum abſenteȝ anxie petunt quibuſ per abſentiā detrahit̄ multum ȝ aio nihil. Si aūt ex aduerſo petas quid agam qd moliar?viuo frater optime ſorte ꝯtētus mea q̄ȝtū aimus optat habeo:nil vltra deſidero. Rogo em̄ deſideriū magnū et animum

quies cohabitāt/cū nihil plus torqueat/q̄ȝſpati carentia. Ha
beo em̄ quo viuā:ꝛ quo forte meliꝰ:ſanctiuſqȝ carerē. Habeo
vnde laſciuiā:habeo vbi habitē:qd edā:quid bibā q̊ vchar:quo
tegar:vbi iaceā:vbi ſpacier:quo delecter. Quid queſo ſummꝰ
pōtifex:vel iperator romanꝰ hēt āplius. Magne diuitie nō di
uitē/ſed occupatū faciūt nō dn̄m/ſed cuſtodē. Neqȝ em̄ pre-
ciū rerū q̄ȝq̄ȝ diuitē facit ſ; ↄtēptū. Semp em̄ querēdo:ꝛ inhiā
oꝛ cupiditas creſcit ꝛ ſeruitus:atqȝ pauptas. Plura ſcribere
nequi tetra iā nocte preuentꝰ. Valitudinē bonā hēto adamā-
te ſolidiorem. Si qd ex me velis tuū eſt p̄cipe q̄ȝparatꝰ futurꝰ
ſim ꝑbādo ↄdiſces Potiꝰ ſꝑ ē re/q̄ȝ v̄bis amiciciā ſplēduiſſe
Ex pedagogio lilij in louanio pennata manu:alatoqȝ calamo
mane/dum ſol terris infundere inciperet ſpiramina lucis.

¶ Tutores ſcolari ſtudenti louanij in artibus/qui
petit adire aliam vniuerſitatem ¶ Ep̄la.ccxciiij.

¶ Saluti intendere loco ſalutꝭ. Dediſti ad nos lr̄as cariſſime
adoleſcēs/qdē plures/qbꝰ ſubnixe p̄caris nr̄m ↄſenſuȝ q̊ aliam
vniūſitatē ſtudēdi ꝑtāte a nobis tibi facta ad irevaleres/q nr̄o
iudicio nō tā ſciarū amore/ rei vana q̄dā nouitate moueri vi
deris. Scimꝰ iuuenū aīos ꝓ̄ptos eſſe ad motū/q ſꝑgunt in
oīa vota/q ſepe meliꝰ putāt/qđ peiꝰ ē:optimūqȝ/qđ peſſimū.
Prima nā etas ſtimulos hēt ꝛ frenos hēt vltia. Mēs em̄ iu-
uenū vaga ē/qetis ipatiēs:ꝛ rerū nouitate letiſſima/maxime
eorū iuuenū q ocijs gaudēt. Vanā em̄ ſꝑ dāt ocia mētē. Au-
dimꝰ te inerti ocio incūbere:itaqȝ ſommolētū eſſe/vt vix te tu
ba vigilē faceret:atqȝ magr̄m tuū te creberrie digito ſuo ↄſigna
re q̄ſi futurū qddā inuat nō tā v̄bis/q̄ȝ virgis ↄplendū. Nō vi
demus qd aliud ſcriptis tuis coneris/q̄ȝ loco ſciaꝝ:et v̂tutū
ocia:ꝛ vana petere. Nihil ↄſtante iuuene ſplēdidiꝰ:nihil in con
ſtante fediꝰ. Raro bn̄ germiat plāta/q̄ ſepe trāſfert. Proinde
tibi mādamꝰ/vt hanc tui trāſferēdi cupiditatē e mēte tua pel
las:lr̄iſqȝ ſꝑ diligēter inſuda/q q̄ȝuis ex natura tardior es/fre-
quēti tn̄ exercitatōe acui poteris. valebit ingeniū vbi intēderis

qđ ꝑfecto leuiꝰ feceris:ſi diē ꝗtidie tuū ſcruteris:oīaqꝫ facta
audita:dictaqꝫ illiꝰ diei remetiaris/ꝙ factis melioꝛ:dictis acuti
oꝛ auditiſqꝫ doctioꝛ fias.bona tua/vt alioꝝ oīm/a ꝑcio ſolito
decidūt.Debes igr̄ eſſe ad ſtudiū alacrioꝛ:ꝛ in exponēdo ꝯtra
ctioꝛ vt tm̄ virtuti addaſ̄ ꝗtū foꝛtune ſit abſtractū Valeto:ita
qꝫ facito/ne ſi voces nr̄as lucro intelligere ꝯtēpſeris/tādē tuo
dāno intelligas.Fac letꝰ oīa/ne qđ meſtꝰ patiaris.fac etiā vo-
lens:cupiēdoqꝫ qđ cogeris/effeceris/ne cogaris.Nullū vtiliꝰ
hac neceſſitate ꝯſiliū ē deſinet eē neceſſitas/ſi volūtas acceſ-
ſerit.magr̄os tuos ama:bonos cole:ſcolares ceteros ꝑteri:ne-
qꝫ cultos:neqꝫ offenſos.Vale conſtans ſtudio intentus omni
qꝫ pēdētia mentis ſecluſa. Epiſtola.ccxcv.

Tutoꝛes ſtudēti louanij i legibꝰ q petit ad ire aliā vniūſitatē

Cariſſime adoleſcēs ſit leta dies:ſit pluria ſalꝰ. Omibus
in lr̄is tuis multa diligētia moliris aliā vniuerſitatē adire legū
ſtudēdaꝝ cā. Nō facile capimꝰ qđ tibi louanij deeſſe/vbi ſco-
lares legū tibi ꝯſodales multos habes ingenio:ꝛ diligētia ſin
gulari doctoꝛes ꝗꝫ ſcia expiētia:eloquētia ꝯſpicuos. Niſi foꝛ-
te cupias a nobis eſſe diſtātius ꝙ poſſis errare licētius. Hec
inſtabilitas magnū argumētū ē aīmi male ſe hn̄tis vt eni egrū
coꝛpus thoꝛo voluiſ̄ neqt qꝫ ꝯſiſtere/ſic eger aīmꝰ varijs affecti
bꝰ agitaſ̄. Male ſp ſpaſ̄ de iuuene vario ꝓꝓꝛio ſenſui innitēte.
Sentētia nr̄a eſt/vt louanij ſtudeas:ꝛ maneas:ꝛ tāꝗ in tuto
ſalubriqꝫ ſtudioꝝ poꝛtu iactis anchoꝛis ꝯquieſcas. Oppone
igr̄ deſiderijs tuis ſeras.ꝛ vectes:habeqꝫ ſp aīm tuū vti decꝫ
et opoꝛtet/ꝯſilijs nr̄is ꝯfoꝛmē. Qđ ſi feceris:nos ſp hēbis tui
amatoꝛes:rerūqꝫ tuaꝝ vtiles:ac diligētes ꝓſpectoꝛes:neqꝫ vn
ꝗꝫ amiciciaꝝ foꝛes apud nos occluſas hēbis. Vale felix:vale
biſqꝫ certe felicius/ꝙ ſtudebis intētiꝰ q niſi ſatꝭ ꝑfeceris nūꝗꝫ
tibi ingeniū defuiſſe arbitramur/ſꝫ curā:ꝛ diligētiā/ꝙ magis
ꝑfectū tuū patulo coꝛde ꝯſpicimꝰ/ꝗꝫ naufragus poꝛtū vel fa-
melicus eſcam. Epiſtola.ccxcvi.

Inuectio iocoſa in amicum raro ſcribentem.

¶ Salutes innumeras. atq; phẽnes. Dũ oĩa mẽte voluo a-
q; reuolуo amice pcare: ꝯcipe neq̃o / qd te detineat: tãq; mu-
tũ faciat / vt oio ſcribas nihil / cui tñ tã cult⁹ ſtili fluxus adeo
pꝛoprus atq; venuſt⁹ eſt / vt inter ſcribẽtes pmatũ teneas q̃ſi
papirus tibi ꝓ regia ſit: ⁊ ꝓ ſceptro calam⁹. De q̃ plura dice-
rẽ / niſi h amanti eſſet (plinio teſte) amatũ nõ onerare laudibus
Fecit h ſp leta viuacitas tua / q agilis ſpũ plen⁹es / ne qd iu-
ris in te hẽat deſidia / q̃ꝗ̃ tñ nõ videriz q̃ taciturnitatẽ tuã ꝓ-
tegere poſſes. Nõ eñ eo clipeo q̃ ſolẽt inertes: ⁊ ſegnes nihil
habuiſſe qd ſcriberes i tãto flumie nouitatũ. Sz timeo ne oĩa
tibi eant incõmoda / q tps aliqd aptũ ad ſcribendũ non inue-
neris. Eſtas forte attramẽtũ exſiccat ipmq; hyems in glaciẽz
ꝟtit. In vere aũt nũdũ anſeres pẽnas dedere: reliq̃ forte tpe
paliſant digiti q q̃nq; ſtupẽt: atq; rigeſcũt / vel forte papiri mo
la rupta eſt. vel neſcio an te aliq̃ flumie laueris / vbi oẽs vet e-
res amoꝛis flãmulas extinxeris. Cogoꝛ igr exclamare illd pœ
ticũ. Quis de⁹ oppoſuit nr̃is ſua numina vetĩ. Sz omiſſo ioco
facias rogo muſas tecũ redire in grãm frequenti⁹ q̃z ſcribũ o.
Multoꝝ eñ lr̃as / q̃ ad me ſcribunt ſemel duntaxat lego idq;
curſiz tuas: aut nunq̃ ſatis legiſſe videoꝛ: redeo iteꝝ. atq; iteꝝ
nunc illã: nũc iſtã pticulã attingo: ⁊ repeto. Egre illas e mani
bu⁹ emitto. facit h placẽs oꝛnat⁹: ⁊ min⁹ placẽs raritas. Vale
cadatq; in te poeticũ illd vixeris eternũ extẽdẽs i ſecl'a nomẽ

¶ Rurſus iocoſa inuectio in eãdẽ ſniaz ¶ Epl'a. ccclxxxxvij.

Perhẽnes amicicias loco ſalutĩ. Ab eo loco quo te mihi
abſentem tercia iam tenuit eſtas cariſſime vir ex te recepi lit-
terarum nihil / quo me habet admiratio grãdis / qui cũ ad plu
res ſcribas hominis amiciſſimi ſis oblitus. Miroꝛ e quidem
vehementer litteris indandis mihi magis: q̃ aliĩs iter clauſuz
eſſe. Pereant queſo interceptoꝛes litterarum ſi qui ſint eoſq;
deus optim⁹: maximuſq; radicit⁹ pdat / idq; ꝓpe diẽ q me lr̃a
rũ tuaꝝ puãt iocũdiſſimo fructu: oĩ melle ſuauioꝛe. Sz certe ſi
tua mei ꝑuipẽdẽtia hec intercapedo lr̃aꝝ ꝓuenerit / nõ poſſum

non gaudere ita tibi ſecundas res eſſe vt ne amiciſſimi quidē
hoīs recorderis.q̄ꝫq̄ꝫ nō parua ſit felicitatis pars vir amicus.
neqꝫ teneat amicicia poſtremū in hūana felicitate locū.Sꝫ ioco
omiſſo rogo te optīe vir:amiceqꝫ fidentiſſime ꝑ placidū amici-
cie nomē:ꝑqꝫ id oē/qđ in ea dulciſſimū ē/ſi qd adhuc flāmule
veteris amoris ſupſit:nec emortuus cinis eſt/ad me frequen
ter ſcribito.Nā id iuris lr̄e in me tue habēt:ſꝑqꝫ hēbūt/ꝙ ex
me lōgiores excutiāt.Valevale nihil plus q꜠ feſtin⁹.Ita nam
clamitat nūcius more ipatiēs/q̄ſi cupet(vt apđ Perſiū ē)pul
monē rumpere ventis. ¶ Epiſtola.cclxxxviij.

¶ Excuſatio ſuꝑ porrectis p̄cib⁹ ꝓ ꝯtumace filio ad p̄rez.
Ingentes cordis ex fonte.ſalutes Sentio/ꝙ moleſte fers
amice dilecte/ꝙ rurſus rogo ꝓ filio/cui⁹ pacē apud te ꝓ ſuis
erratis iam frequenter adeptus ſum.Putas em̄ ob recidiuaꝫ
nec locū p̄cib⁹:nec venie relictū eſſe.Sed rogo patiaris in hoc
vno me tibi eadē mēte repugnare/qua in oībus ſꝑ obſequi cō
ſueui.Venit ad me filius tu⁹ ſeſe ad pedes meos ſolotenus ꝓ
ſtratū faciēs:fleuit rogauit:fecitqꝫ mihi fidē penitētie vere/quē
ideo emendatū ſꝑo/q꜠ ſe ſentit deliquiſſime.Dolor em̄ pecca
ti ꝓm⁹ ad veniā grad⁹ ē.Iraſceris ſcio.Iraſceris merito.Idqꝫ
etiā ſcio amaſti iuuenē ⁊ ſꝑo amabis.Interim expedit/ꝙ ex-
orari te ſinas.Licebit rurſus iraſci ſi rurſus delinquat:tūcqꝫ
ꝙ iratus fueris excuſatius facies.Remitte aliqd iuuētuti illi⁹
remitte lachrymis.Addo ego iā p̄cib⁹ ſuis etiā meas:tantoqꝫ
cordialius/q̄ꝫto ipſum acrius:ſeueriuſqꝫ corripui.Vidim⁹ ſe-
pe inicia mala:fine claudi optimo.Si bonis ſe miſceat:bona vi
deat:audiatqꝫ abibūt vitia ſucceſſione virtutū.Errando q̄nqꝫ
diſcitur.ſepe error vnus dū erraſſe puduit ab errorib⁹ p̄ſerua
uit.Pudor em̄ ⁊ verecūdia ſcale ſunt ad reſipiſcētiā:⁊ ſalutē
Sꝫ quo melius agat diſtrictiſſime illi minatus ſum/me nunq̄ꝫ
poſtea rogaturū.hoc illi quē terreri oportui.tibi nō idem.Naꝫ
fortaſſe iterū rogabo:iterū īpetrabo/ſit modo tale vt me roga
re id te preſtare deceat.Vale:⁊ ſi quid ex me velis/faciā tā t ſ

ligenter/q̄ꝫ libenter. ¶ Epiſtola.cclc.

¶ Reſponſio ad epiſtolam precedentem.

¶ Salutes innūeras amore puro coruſcas. Facilı⁹ erroribus filij optie vir ignoſcerē/ſi malā ſuā vitā in ꝯſuetudinē nō vtiſ-ſet Omis em̄ error ⁊ ſi grauis videat̄ dū naſcit̄/leuis tn̄ puta tur dū in vſum venerit:⁊ ſine metu ꝯmittit̄. Vnū vitiū:alteri⁹ ſemꝑ cā ē/ex q̄ mox aliud q̄ſi ſoboles ꝑoris orit̄/tandē ex hoc ſtur in pl'a deteri⁹. Qđ aūt/vt ſcribis/culpā agnoſcit/qđ q̄ſo peius in errāte cadere poſſit/q̄ꝫ culpā agnoſcere:⁊ nō dolere? Jrriſor ē nō penitēs/q adhuc agit cui⁹ ſe dic̄ penitere. Quid queſo ꝓdeſt ſi lachrymas fūdat gemit⁹:ſuſpiria:q̄ſtus:plāgatqꝫ qđ geſſit nec deſerit. Si em̄/vt ſcribis erraſſe ſe cognoſſit/iā ſi bi re⁹:⁊ iudex eſt q ꝯmiſſa dānat/ſꝫ ꝯdēnata ꝯmittit. Certe ſi vite ſue rōem a ſeipō oculis retroductis exigat:atqꝫ fuerit re rū ſuarū arbiter equ⁹/facile ſeipm̄ dānauerit ipē. Sꝫ eſto dole at nimbo tn̄ facili⁹ inv:tia relabet̄/q ſi qđ boni cepit:nō ꝯſiſtit Tūc em̄ oia ꝑdite ruūt/dū q̄ vitia fuerūt:mores fiūt. Nec vō facile inducor/vt credā:ꝙ errores bona mēte fateat̄:⁊ doleat Sꝫ hēt neſcio qđ ꝑamēti in lingua q̄ vba voluere nouit: atqꝫ euoluere:⁊ turpia facta palliato ſmōe ꝯtegere vtutes mētiri ⁊ vitia negare. Si hieronimo credim⁹:cū defendit̄ culpa gemina tur. Quis q̄ſo vitioſior aut ꝓfitēs vitiū:aut mētiēs vtutē? Cer te is q etiā mēdaciū adijciēs gemīauit vitiū. Manifeſtam em̄ culpā negare augēꝫ ē crimē nō diluēris. Vale:ex inſulis maij tercia ſummo mane oriēte iā ſole:purganteqꝫ luce tenebras.

Increpatio fr̄is ſuꝑ icanto mō mercādi. ¶ Epl'a.ccc.

¶ Salutes ineſtimabili fauore fecūdas. Neſcio care frat̄ qđ audiā ꝙ nūdinas vndiqꝫ indefeſſe viſitas incauteqꝫ mercaris ⁊ qđ egri⁹ me hēt pluris ſepe merces emis/q̄ꝫ vēdas q̄ facile ꝑſpicit̄/nō adeſſe tibi certā emēdi manū:nec ſatꝫ agnoſcere te merciū dras:vel q̄ti vna q̄qꝫ res taxāda ſit. Fert̄ ꝙ in vinis: eqs:⁊ alecib⁹ multa breui ꝑdidiſti. Si in tuū ꝯſiliū prudētia ad miſſa eſſet:cauti⁹ ageres. Neqꝫ tā multis ſimul tā q̄ꝫ magnis

leui audacia te ingereres. O frater illud comicū ad oīa valet
ne qd nimis. Peruade timeo ne nō pus leuitas incōſulte au-
dacie tue ſedet/ q̄ȝ effectibꝰ i fauſtis caſtiget: Uno ſepe momē
to cadit qd lōgo tp̄e ſtructū eſt. Perditio leuiſſimi greſſus eſt
tāte qdē celeritatꝫ: vt nō tā accurrat/ q̄ȝ aduolet. Lucrū aūt ꝑ
uidos aīos ſequit lōga cogitatione ꝯductos. Qd egregiꝰ ad-
uenit/ tardiuſqȝ gradit more limacis. Si qd igr amicicia mea
apud te ꝑōderis hēt te paucioribꝰ iplicab. Tutior illa puppis ē
que puo flumie fert. Sȝ forte inanijs meꝰ labor eſt. Nā a cuna
bulis te nō vidi aliū: neqȝ credo vſq̄ȝ gentiū artificē eē q te recu
dere: aut poſſit retexere/ tñ inefficaces meas lr̄as eſſe malui q̄ȝ
nullas potiuſqȝ fruſtra me ſcripſiſſe/ q̄ȝ per icuriā tacuiſſe. Nō
em̄ moris mei eſt ſub duplicitate ficto ſermone blāda dicere/
q in fronte: et lingua aīmū geſto/ nec vnq̄ȝ aliud voce: aliud geſ
ſi pectore. Heus quorſum hec. furit in curſu pēna q in rē tuaȝ
adeo celer ſibi curſus eſt. Uale corpe ſanus ſed aīo ſanior. Ex
louanio ocius/ q̄ȝ imaginē ſpecula reddūt ¶ Epl'a. ccci.

¶ Reſponſio fratris ad precedentem epiſtolam.

¶ Ampliſſimas ad vota ſalutes. Dū tuas lr̄as hūaniſſime fra
ter tui in me amoris teſtes accepi/ tātus mihi beniuolētie cu
mulus accreuit/ vt ſiſtere nō poſſeȝ quin calamum alio feſtinā
te ad his rn̄dēdū inflecterē. Arguis em̄ me et qdem ex fraterni
amoris intio fōte/ qꝫ ſim q̄ȝ par eſt mercādo leuior: emēdoqȝ au
dētior/ ſed tu certe frater ex aduerſo/ vt tua pace libere loquar
q vt ſentio/ ſp fuiſti/ q̄ȝ par eſt timidior q ab infātia adeo ſemꝑ
trepidꝰ extitiſti/ vt ſi in aere nubecula oriat/ mox diluuiū time
as: ſi vētus ſuccreſcat/ edificia caſura paueſcas. Sintillulam ſi
videas/ ne perardeat vrbē: ſi tonitruū audias: vereris ne mun
di machina ruat. Bone frat huc timorē exue. Nihil tētat oia
formidans. Spreuit ſemꝑ fortūa timentes. Si qd ꝑdidi/ ſucce
dēt lucra ꝑditionis plagas ſanatura. Omniū rerū viciſſitudo
eſt. Dabit deꝰ ꝓgreſſus votiuos: et exitus fauſtos: atqȝ felices
Opto valeas: lōgaqȝ in luſtra protrahas euum.

¶ Suadet amico canonico/vt grauitate omiſſa ſe ali-
q̄n ludis ingerat:et letius viuat ¶ Epiſtola.cccij.

¶ Salutes/quas tibi mens pleniſſima geſtit:nec calamꝰ pin
gere ſufficit:nec ꝓmere lingua.Q̄ꝫ quotidie ad te non ſcribo
amice colende meoꝝ me moꝝ forſitā putabis oblitū.Has tū
nūc te daturꝰſum/vt ex his ſicut ex pleriſqꝫ ꝑoribꝰ mētē meā
ꝓſpicias:vtqꝫ etiā me viuū ſcias:⁊ ſoſpitē tuiqꝫ marie memorē
ne quoqꝫ etiā ignores meam de te ſniam.Nā ꝙ relictis lucris
reiectiſqꝫ curis ad quietē ita ſeceſſiſti/vt oīno te retrahas ad
ociū ſomno:atqꝫ inertie amicū/qđ luci agi ſectare ſoent mini
me laudo/qui tua camera ꝓ ſupulchro veteris:teqꝫ ipſum in ea
viuentē infodis/quo facis tuā virtutē ſegnicie langueſcere.
Longe magis tibi conducerem mentē erigere:caputqꝫ tuum
luci miſcere/ꝙ̄ ſic deliteſcere plumis:⁊ vmbris.Plurimū tibi
ꝯgrueret floridā etatē agēti interdū venatōi:vl' arculudio:aut
pilarū ludo opam dare/quo naturā curis grauatā aliqn̄ rele-
uares.Ita em̄ negocijs humanis in omnibꝰeunt res/vt ſi lu-
dus ſemꝑ deſit quodcūqꝫ negociū tractarꝰ idipm turbidum
relinquetur.Neceſſe eſt aūt laborē ludis.laboribuſqꝫ ludū mo
derari.Tu felix vale:⁊ qdē oī bene valēte felicior.Si qd ex me
petere libeat plena id fac fiducia.Nō em̄ tā imū grauia petūt
ꝙ̄ ego tuis deſiderijs ꝯplacere opto ꝫ parce ineptie:pce cara
cteri.Nā hec indicibili celeritate pſcripſi.Amicicia etiā nō elo
quentiā petit:ſuppletqꝫ ſemꝑ amor quod negat facundia.

¶ Reſponſio ad p̄cedētē ¶ Epl'a.ccciij.

¶ Amicicias adamante ſolidores.Accepi ego litteras tuas
letiſſimo plauſu ſpectabilis dn̄e pre cunctis dilecte:ꝯſiliumqꝫ
ſimul plegi tuum:quod ex intimo cordis ꝓgreſſum eſt/quo lu
ce clarius te video ſp eſſe amicū meū nūꝙ̄ tpis deſiturū.Idqꝫ
diu mihi comptiſſimū habui nihil mihi te eſſe humanius.Tu
um igitur conſilium libens audio:amplectarqꝫ libentius.Sed
auribus meis inflatum eſt/te pulchraꝫ baliſtam:eandēqꝫ fortē
atqꝫ neruoſam in nūdinis mitti precio comparaſſe: dixiſſeqꝫ

te eandē mihi eodē ꝑ precio dimiſſuꝝ/ſi id ego expoſcerem/q tibi gratias tui fauoris hēo:eaſdēqȝ ꝙ̄maximas.Sed cū Plinio dico/id vt feceris nō peto frater.quo tamen ſi me tacente tua oīno ſponte volueris/tam grate accepo:ac ſi ↄcupiſcerem.ꝙ̄ꝙ̄ eīn ſagittare neſciā/pulchris tn̄ delector in arcubus ſimilis pauoni/qui pulchris plumaturis ↄgaudet:licet volare neſciat.Inter ludos tn̄ quos tuis litteris meminiſti arcilud͡ium me fortiꝰ alicit cū eius exercitatio minorem corpori intemperiem inducit caloris et eſtus.Statuerūt canonici baſilice noſtre/ne quis canonicorū e gremio ſe ingerat arciludio.Sed ideo me minꝰ angit ſanctio illa/cū idē ſoleat tp̄s obſeruātie:⁊ ſtatutiōis:rē nec vnū altero lōgius.Nō eīn ſibille foliū ē:aut imutabile fatū/qđ in capl'o ↄcludit.Sed vale:furit calamꝰ.ꝓcito q̄ſo.Epl'aȝ claudo/ne creſcat in librū.

¶ Epiſtola. CCLiiij.

¶ Cōſulit amicꝰ amico/ne vniūſitate relicta ad p̄riā redeat.

Salutes in celum vſqȝ leuantes.Venit locum ad noſtrū his diebus amice ſincero mihi corde dilecte/q ſe medicine doctorem aſſeruit.Multa de ſe dixit credītu mira/ſed plurima de te/cui nō volui ego ↄtradicere/ne ſi forte aſſertionē ſuā ꝓbare poſſit impudēter me reſtitiſſe peniteret:aut ſi nō poſſet etiam prudenter tacuiſſe non noceret.Hax lator p̄ſens fuit/qui viri ſpeciem laudauit/ſed riſit ingeniū/cui/ ineptias dū vidiſſet nō potuit cū iuuenale nō exclamare.En aīaȝ.en mentē, cū qua dij nocte loquūtur.Itaqȝ ſe extulit ac ſi cū dijs nocturnos ↄgreſſus habuiſſet.Dixit eīn te vniūſitate relicta ad patriā redituꝝ quod ſi verū ſit/veliȝ animi mei inſpiciēdi ſerā tibi aptā eſſe/q̄ facile colliges ſi mei ↄmodi rōem ducerē/ꝙ te maxime hic eſſe vellem/ſed vnum illud neſcio gratuler ne tuo ad nos aduentui/an timeam:vbi admirabilis quedam expectatio tui eſt/non ꝙ verear ne tua virtus opinioni hoīm non reſpondeat/ſed ne cum veneris/non hebeas quod mereris.Finē facio/fac valeas idqȝ ſignātiſſime cura/vt ſi quid ſtudio denias v̄tutibꝰ addas

¶ Rn̄ſio ad p̄cedentem. ¶ Epl'a. CCLv

Salutes tibi amice ꝯfidentiſſime pl'imas dico/nō qdē modio
vt plautus inqt neqȝ trimodio(veꝝ ipſo pleno horreo. Lr̄as e-
go tuas ſuauiſſimas:ꝛ tui in me ſinceriſſimi amoris pleniſſimas
accepi:ꝛ certe gaudio magno. Nō em̄ tā craſſe adhuc ſuȝ ruſti
citatis:nec tā ebetis ingenij/qn clare pſpiciā/ꝙ verꝰ amor in h
ꝯſiliū te euexit/qd̓ ſꝑ ꝓ firmo decreto tenebo:nec vnq̄ȝ dies de
erit/ꝙ tuis ꝯſilijs aures obtūdā/q i me ſꝑ ꝯtuliſti ſincera puſ
ſimi pr̄is officia/quo optimo iure cogor donec me tra ſupſtitē
ferat:te ſꝑ vt pr̄eȝ excolere:vt vite magr̄m. Ceteꝝ audio fratrē
tuū ſeniorē morte ſic obijſſe/vt q mane ſoſpes fuit/veſpi ſepul
tus ſit:nec auditū fuerat eū aliqua egritudine detineri/cū repē-
te clamor ſubortꝰ ē eū vita exceſſiſſe. Genꝰ qdē mortꝫ feliciſſimū
eſt:ſi bene illi cū deo ſit/ſin minꝰ miſerrimꝰ ē trāſitꝰ. Sed male
mori nō potuit/q bene vixit. Nūq̄ȝ vlla dies me amiciſſimo illi
cineri:cariſſimeqȝ aīe videbit igratū/dū meōr ipē mei:dū ſpūs
hos reget artꝰ. Dent eiꝰ vmbre tenuē:ꝛ ſine pōdere terrā ſupi
redolētia aromata ſpirāteſqȝ crocos:ꝑpetuas quoqȝ violas:et
roſas in vrna. Vale vita fretꝰ longū:ꝛ frater vita deffictꝰ eternū.

Cōgratulatio ad amicū/q duxit vxorē. Epl'a.cccvi.

Immēſas ingēte affectu ſalutes. cunctaꝝ reꝝ fama relatrix
colende p̄ceptor/q̄ om̄s curſores ātecedere ꝯſueuit meas indit
in aures te ſpōſalia cum nobili pulchra:pudicaqȝ virgine ꝯtraxiſ
ſe q̄ ſua venuſta forme dignitate:oīs ſpecie:moꝝqȝ gratia no-
bilitatē ſui generis oſtētare ꝯpellit. Id certe ſūme laudo/qd̓ cū
ſūmo ex loco natꝰ ſis/vt illuſtris ſobolis pr̄ fias:nō obſcurā nō hūilē
ſed ex nobili genere ornatiſſimā tibi vxorē delegeris. Pluris tn̄
adhuc facio/ꝙ eam ſpōſam nactus ſis/que maioꝝ ſuoꝝ laudi-
bus ſua virtute rn̄deat/ꝑ quam certum eſt tibi magni ſplendo-
ris clariſſimū radium illuxiſſe. Leteris igitur plauſu magno et
mente iocunda:adſintqȝ tuis nuptijs matrone primarie: virgi-
nes venuſtiſſime:et adoleſcentes fauſtū illum:atqȝ feſtiuū nup-
tiarum diem carminibꝰ celebrātes:atqȝ choreis valitudinem fir
mā habeto oīs tedij:oīs quoqȝ cure victricē. Ex delſtiunij pri-

ma foribus clauſis/opaca ob tpa noctis. ¶ Epl'a.cccvij.

¶ Fit deteſtatio amico/qui anhelat vxorē ducere.

¶ Decētī cū vrbanitate ſalutes. Ad aures vſqʒ meas cariſſime vir rumor delat⁹ eſt ꝙ tu cleric⁹: atqʒ vir doct⁹ alioqn prudētiſſim⁹ amorib⁹ iā vict⁹ ſis: ⁊ conſqʒ vaga q̄dā rapt⁹ libidine/vt te mrimonio dedicare p̄tēdas/q male ꝑpēdis q̄ꝫ dulcis ſopor ſit in vacuo cubili/q̄ nihil moli⁹ eſt: nihilqʒ duri⁹ occupato. Rogo amice: colēde nihil incōſulte nihil leniter: nihilqʒ precociter agas. Da ſpaciū: tenueq̄ʒ morā. Male cūcta miſtrat ipet⁹ ſtatius inqt: nec in ꝓmptis hēo qd aliō tibi dicā/q̄ꝫ ſi vxorē cepiſ ꝙ paci vale dixeris: atqʒ qeti. Nā ſꝑ mortale duellū domi hēbis: vinculaqʒ ⁊⁹ ꝯpedes ⁊ multos angores: ſōniqʒ ꝑpetuū exiliū qd aliud tibi vxor erit/q̄ꝫ idolū qd colas: qd adores: vñ tot⁹ pēdeas: qd te noctib⁹ excitet: teqʒ cogat lōga ordiri negocia: lōgaſqʒ curas texere/quo nō tā vxorē/q̄ꝫ magiſtrā cepiſſe videberiſ Null⁹ tibi dies ibit ſine meſtis rumorib⁹. Nō negauero tñ/ꝙ vxore nihil ſit fida cari⁹/ſed ꝑfecto nihil ea rari⁹. Parcito q̄ſo ſi audēti⁹ loq me amor in te me⁹ coegerit. Nā facile nō dixeriſ q̄ꝫtū mihi aī vuln⁹ ducēde vxoris rumor iſluxerit: Sic loq ꝯpellor. Cōtinere nō poſſū me qn ī ſinū ſecrete tuū eſt⁹pectoris mei ꝓfūdā ardor ſuadente. Omia eñ eruptiōem petūt/nō aliter q̄ꝫ nouū muſtū ſpiraculo carens/ipſius vaſis ligūculas rūpit. Cūcta eñ hec eo tendūt/ne qd p̄cipitāter agas. Frequētior enim currētib⁹/q̄ꝫ reptātib⁹ lapſus eſt. Vale tēpora mature viſurus longa ſenecte. ¶ Epiſtola.cccxiij.

¶ Vacillatio ā poti⁹ dolēdū/q̄ꝫ gratulādū aīco/q duxit vxorē

Mltas amiciſſimo corde ſalutes. Neſcio cariſſime vir triſtari poti⁹ ā gratulari debeā/ꝙ te ad mrimoniū ꝯtuliſti/qd quātas quāve graues ſecū ferat curas/⁊ ment; āgores/norūt/q hmōi moleſtias ſunt experti. Quid q̄ſo iuuat/ꝙ ad horā gaudeas/vñ ſꝑ doleas: ſemelqʒ leteris doliturus milleſies. Sed amor forte velum oculis dedit pedibus laqueū: aliſqʒ viſcum. Teipm iaʒ videbis/ſi hamū cogites/q non capit niſi prius capiatur. Sed

Anem

forte ex aduerſo cupis p mrimoniū tuo incēdio ſubueniri. Naꝫ voluptas libidinis/cui⁹ blādicijs(vt tua pace dixeriꝫ) nūꝙ̄ fa cile obſiſtere potuiſti/intra mrimonij ſepta ſine vlla dedecoris macula a te licite poterit exerceri. Tu deniqꝫ ſol⁹ noniſti/q̄ pe dis pte te calceus p̄mat. Certū eſt ꝙ ei⁹ matrimonij ſāctiſſima lex eſt q̄ deū autorē habuit/vn̄ ois honeſte vite rō naſcit/maxime ſi cū legitim⁹ p̄mo nexus exiſtat: ſimilitudo etiā moꝝ: caritatiſqꝫ acceſſerit nec poſſuꝫ etiā nō laudare bonaꝫ illaꝫ/quaꝫ relatu didici corpis ſpōſe habitudinē/q̄ valide ſenectutis fūdamēta iacit: ꝛ ſanas: forteſqꝫ ples futur⁹ indicat/quas tibi foueat largitor ille ſydereus: qui matrimonia fecit.

¶ Significatur in ſecreto amico/ꝙ epiſcopus eum officialem creabit ſi roget. ¶ Epiſtola. CCCix.

¶ Memetipſuꝫ: totiſqꝫ tuis votis deditiſſimū p ſalute. Or nobis ſinceriſſime vir: ꝛ amice ſp fuit cor vnū: ꝛ anim⁹ vn⁹/nō qdē fucata amicicia: neqꝫ caduca ſed/ ſinceriſſimi amoris cādore firmata/ideo mihi ſp eſt anim⁹ in tuā pmotiōeꝫ intētus: arrigoqꝫ ſemp aures/ſi qd forte is incidat/qd̄ tibi poſſit ꝯmodo eē: neqꝫ deſino dū loc⁹: ꝛ tp̄s: pſone q̄qꝫ digne ſe offerūt/tuū nomē cō mendatiōib⁹ mltis celebri⁹ efficere. Jtaqꝫ vbis meis(vt aiūt) oia coxi/ꝙ reuerēd⁹ dn̄s i chriſto pater nr̄ ātiſtes vir ſingl'ari virtute te bona dilectiōe caꝝ iam hēat ex eo ꝙ aio ſuo inſculpſi te virum eſſe ſciētia: induſtria: atqꝫ bonitate decoꝝ: mltiſqꝫ meritꝭ honorādū: plena etiā fide: et integritate pbatū: ꝛ eius fame: atꝫ honoris ꝯſtantiſſimū dilectorē. Preterea te miro quodā modo amare iuſticiā: et virtutum oīm eſſe cultorem. et deum geſtare ſemp in mēte cū pluribus ſcriptu longiſſimis: Feciqꝫ etiam/ꝙ epi noſtri ſecretarius prim⁹ oia que dixi ꝯfirmauit. Nā ille nr̄e nauis hic clauum regit: et quo velit ratem impellit. Jtaqꝫ prouocatus eſt dn̄s/vt te in officialem ſuum aſſumeret/ſi nomine tuo foret pulſatus precibus. Noſti em̄ dn̄os rogari velle etiam ad res quas vltro appetunt. Multi hanc rem pſequūtur: multiqꝫ expectant quis debeat voto potiri. Conſulo igitur vt p̄ces

effundas. Exploratū id ſatis habeo/ꝙ nō patiere repulſaꝫ. Ni
mis eñ ꝯtēdere dn̄s videret rogantes:niſi rogāti offerret/ qđ
tanto conatu q̄ritur. Hec tibi claꝫ. oib⁹ in ſecreto:atqꝫ (vt aiūt)
ſub mātelo deuelo. maneāt q̄ſo maneāt ꝓfūda in aure ſepulta
Si aic⁹ai cuſtos recte dicat:q̄ſi oia ſecreta fideli ſilētio ſeruet
nō poteris amiciciā nō leſiſſe/ſi qc̄q̄ ei⁹/qđ ſcripſi efferas. Va
le i eo/q̄ ḃ:⁊ oia ſecreta cognoſcit. ¶ Rn̄ſio. ¶ Ep̄l'a.cccx
¶ Salutes plurimas:⁊ ſi qd boni eas exuperat. Frigidior mi
hi amice:ſeu frater dulciſſime calam⁹ eſt q̄ꝫ/q poſſit ꝯceptas ad
te gr̄as depingere. Tā grat⁹ eñ fuit mihi lr̄aꝝ tuaꝝ aſpect⁹ vt
nulla potueriꝫ maiori affici voluptate:nec tā reipſa q̄ꝫ ex optio
in me aio tuo gauiſus ſum vet⁹ eñ verbū eſt ꝙ nō rem:ſed aiuꝫ
amicicia ſpectat. Cū igit̄ ardorē tue beniuolētie intueor nō ha
beo qd ꝓ digna ſatis gr̄a reſpōdeā niſi eo ſatiſfactū putabis ꝙ
māſerit mihi ſꝑ alta mēte repoſitū id in me meritū tuū: Neqꝫ
letheo flumini ꝯceſſero ꝙ poſſit mihi fauoris tui meōriā ablue-
re:et qr vir optime parēdū cenſeo amicoꝝ ꝯſilijs vt q in duob⁹
corporib⁹ vnaꝫ animaꝫ ſtatuerūt/vnaꝫ illam equa volūtate ꝯdu
cant. Implere igit̄ non p̄termittā qđ te mihi tantopē video cō
ſulere. Sed neſcio an mihi aui implumi ꝯgruat alte volare:et il
lotis pedibus ad alta conari. Nimis vereor ne dn̄ meū nomen
augere labores/tuum ꝯminuas/q ad magis fauſta auſpicia/q̄ꝫ
merita exigant/me leuare niteris Hec dum meōria voluo: tre
mit ſubface calam⁹. Non volo tñ ꝙ pauor meus tuā autorita
tem ſuperet/quā ſemꝑ ſequar nō minus q̄ꝫ corpus vmbra vale
vt opto. Tuas lr̄as mox/vt legerā/igni ꝯmiſi legēdas. Id aūt
qđ ad te iam ſcribo nō niſi tutis aurib⁹ ꝯdas:ne hoim demur
riſui/ſi qđ mollimur non accidat. Creberrime enim ſic eunt res
vt qui vehemētius cupimus:egrius aſſequamur. Ex Louanio
aurora rubente/qua ſancti iobis feſta dies adſerpere cepit.

¶ Rn̄ſio negatiua ad idē. ¶ Ep̄l'a.cccxi.

¶ Plurimas inexplicabili fauore ſalutes. Vix exprimere ſuf-
fecero vir mihi lumine carior/etiam ſi poſſet pectus meum cē-

tenos ſonos vnico ſpũ anhelare/quãta ſim leticia affect⁹ cũ a-
miciſſimas lr̃as tuas aſperi ingẽti amore fecũdas/q̃ iulij prima
veſperi tarde mihi oblate ſũt lecto cubãti. Ego aũt illico nocte
paracta q̃ꝑmũ aurora curas: atq; labores mortalib⁹ referẽs lu-
minis aliqd extuliſſet: cepatq; celũ infuſiõe lucis albeſcere/ad
calamũ curro: neq; iprimis tibi tota mẽtis affectiõe ꝯmẽdo. Ha
beoq; gratias tibi plures: q̃ꝫ gignat gramia tell⁹ de optimo illo
fauore/q̃ me ſp ꝓſeq conaris/q nunq̃ꝫ dignas gr̃as repẽdere
valebo/vt tua bonitas: ꝛ virt⁹ merent. Parem certe opam: ꝛ q
dem non ſegnem vt tuis ꝯſilijs minime deeſſem/niſi obſtaret/
ꝙ ſim lõgo iã ſenio ꝯfract⁹: infeſterq; calculo. Curuat⁹ gradior
terrã iuit⁹ aſpiciẽs: rupturã etiã paſſus ſuꝫ: multiſq; alijs mor-
bis corp⁹ meũ exhauſtũ eſt adeo/vt vix aliqd p̃ſtini vigoris re-
ſeruarit: adeoq; reſoluta mihi mẽbra pendẽt officijſ deſerta ſuis
vt q̃i moritur: ꝛ iamiã exiturũ me e vita dies fatalis expoſceret:
atq; ſtaret vicina mors in foribus: Tremunt genua dentes ca-
dunt: frons rugis eſt pleniſſima: dura cutis caua lumina pallor
in ore. Hec enĩ ſenectutis in cõmoda nõ vllis remedijs arceri poſ
ſunt/ne ſi eſculapius qdem ipſe hec iuſue filius polidirius ꝓpul
ſatores: aut curatores aſſiſtãt. Quare neceſſita[ti] parere cogor
qui voluntati nequeo. Uale: firmũq; teneto/ꝙ tuus fuero vſq;
duꝫ viuã: neq; min⁹ tuus dũ extinct⁹. ¶ Epiſtola. cccxij

¶ Arguit aic⁹ ꝙ nũq̃ꝫ rñdꝫ lr̃is: petitq; ꝙ p̃orib⁹ rñdeat.
Salutes plurimas fervẽte mẽte ꝓfuſas. Cecidit mihi ſepe
in mẽte dubiũ vir dilectiſſime vter noſtrũ magis accuſãdus eſ
ſet/ego/ne. ſ. q lr̃is meis nimis teverẽ: an poti⁹ tu/q ne mei qdẽ
meminiſti: Interb'ãdior tñ mihi pulchri⁹ eſſe/me lr̃aꝝ munere
ꝑueire te/q pollicitatiõe mlt̃a hic diſcedẽs ꝙ ſepe ſcriberes me
ꝑueniſti. Caſtigabis igr̃ morã/ne te oblite fidei arguã: aut ꝯtẽ-
pte. Nã vtrũq; vrtute tua eſt indignũ. Sed vnũ certe iſtãtiſſime
peto/vt p̃orib⁹ lr̃is meis oĩno rñdeas/qđ niſi feceris obſeruan
tiã erga te meam: dataq; fidẽ non ſolum negligis: imo ꝯtemnis
Rogo igitur vt tuis occupationibus tantillum tp̃is ſubducas

q̄ veteri amicicie ꝯdonare digneris: amorēq̄ nr̄m lr̄is ꝯfoueas: eiq̄ indies aliq̄d addas i cumulū. Nā ſi ad quēq̄ ego alteꝝ/ tpis vnq̄ libēs ſcripſi/ad te certe libētiſſime.q tn̄ cogor tpis p ciſſim⁹ eſſe. Uix em̄ ſpaciū ſōnij: cibiq̄ ſumēdi hēo/q̄ grauis mi hi ſp fuit tot lr̄as rn̄ſo idignas mittere. Priorib⁹ igr̄ lr̄is rn̄de as veliꝫ. In reliquū quoq̄ tp̄s/ſi materia tibi ſcribēdi deſit/id ſal tē ſcribito. Salue vale o amice. Ego te q̄q̄ valere cupio. ne i nos id vulgatiſſimū cadat Semot⁹ ab oculis: ſemot⁹ a corde. vale: finē facio/ne fiā q̄ par ſit ꝓlixior. ❡ Epl'a. cccxiij.

Rogat nepos/vt diligeñ faciat/q̄ rogāti d̄ bōa ācilla ꝓuideat

❡ Salutes aſtris: ⁊ plures ſplēdidiores. q̄ id fidei in te hēo ca riſſime nepos/te. ſ. nō futuꝝ vnq̄: vel vinculi ſanguis: aut vete ris amoris neglectorē/ inde ad te nūc ſcribo mľta p̄ce rogādo vt mihi de ancilla ꝓſpicias. Ut tn̄ longe inq̄ſitiōis labor abſit loq poteris cū vxore cuſtodis q̄ ſe h⁹cemōi reb⁹ imiſcet. In qb⁹ ei tāverſatile igeniȷ̄ acumē ē/vt eius artificij magr̄as oīs poſt terga relinquat. Ea em̄ ācilla/quā iā hēo/bona certe puella eſt Quidq̄d ei d̄r mitiſſime fert: nō idignat̄: nō iraſcit̄: nō in q̄relas erūpit. Sedat et neſcio q̄d/cui⁹ veritatē dies breui apiet. Amo re em̄ iudicio meo furit: ⁊ ardet/ quē ſilētio tegere neq̄t: nec flā mas ſui eſtus iter pect⁹ cohibere. Flet: ſuſpirat: loq̄tur narrat aſſidue/vt aſſiduitate narrādi: vel amoris ſui ſolatium capiat: vel refrigeria imenſi amoris aſſumat/q̄ ſi ſermonē aut baſilicaꝫ viſitat/pede poſtpedē molliter poſito vſq̄ adeo lēte ꝓcedit/vt potius ſerpere/q̄ ire videat̄/ſed ſi ad decimū v: cū choreā ſciue rit mox curſu et ſaltu leta: ⁊ plaudēs iter ꝑcurrit tanquā e vin culis euolaret. Uale fortūa felici. Ex methlinia tarde/ dū nox tenebris induxiſſet orbi. Cādela deficit cādelabrū aūt tenuiſſi mo lumine flāmula lābit vix me ſubſcripſero. Luminis: et epi ſtole idem eſt finis. ❡ Epl'a. cccxliij.

❡ Reſponſio ad predictam epiſtolam.

❡ Salutē in eo/ſine quo ſalus eſſe non pōt. Q̄d hortaris per me fieri digniſſime vir mox deo fauēte nō min⁹ diligēter q̄ libē

ter ꝯplere conabor. Nā fauor in me tuus vndiq3 ꝑma frōte mi
cat nec te cariorē hēo: nec amiciorē quē q̄. At q2 ego ex aduer
ſo tu9 ſuz diu fidē dedi ꝓmiſſiōis qdē mee pignus ⁊ arrā. Sed
ne momētula/q̄ par ē longi9 terā/h̄ rñſionis mee caput ē/loq̄r
cū vxore cuſtodis Jd ſpei qd̄ ex ea traxero. ad biduū lr̄is meis
ſignificabo Facit hoc odor boni nois tui/q neduū ad nos/ſed
vndiq3 diffundit qd̄ facile inueneris id quod optas/qui dn̄ q̄
ris non minus q̄reris: atq3 facilius inuenies q̄ inuenieris/ cū
fulgeant in te virtutis dotes eximie: earꝫq3 fulgore ſic decora
ris vt dignū te exibeas/cui oīs vtriuſq3 ſex9 cupiat famulari.
Uale. Cogor breuiloqu9 eſſe. Cetera aūt in tp̄s aliud differo.
Jaz ſellāt: inbyātq3 eq me ob nuptias fratris vecturi bruxellas
Uereor ne dies me deficiat. q̄ dies (vt planti eſt verbū (ad vm
bilicū vſq3 dimidiat9 eſt. Ex āt vverpia iulij die penul'. oclus q̄
fūdat lumina phebus. Epiſtola. cccxv.

Rogatur amicus/vt fide iubeat pro amico.

Plurime ſalutis longā ꝯſtantiā. Cu apud te amice colende
irritū nūq̄ mihi votū: neq3 vacua ſupplicatio fuit/ideo ad te po
tius/vbi ſpecialior fiducia arridet/ſpecialius recurro rogās ꝑce
cū maxima/vt ad q̄ngētos vſq3 aureos ꝓ me ſpōſorē te efficias
qui de indemnitate ſecuritatē ꝑſtabo/vt tibi: et tuis ſatis futu
rum ſit. Officiū enī receptorie amicoꝝ auxilio ſum aſſequutus.
Sed manū adminiſtrationi vetor inſerere/donec hec fideiuſſio
ſolitis formis ſit explecta. Rurſus igr̄ ſubnixe depcor ꝑ amici
ciā tuā magnū mihi ſalutis ꝑciū: Si vnq̄ vllū apud te locū ꝑ
ces mee habiture ſint/ne mihi iā dn̄s in hac re/quā abſq3 tuo
detrimēto in magnū meū preſidiū efficere potes. Quod ſi fece
ris/certo ſcias nullā rē taz arduaz eſſe quā nō putariz leuiſſimā
mō intelligam in aliquo officiū meū tibi poſſe ꝓdeſſe: Nec ꝑl9
dixero. velim non me alium putes/ q̄ qui pro dignitate tua
vitam profunderet. Sed certe iam ſentio/q̄ graue ſit homini
pudenti petere aliquid ab eo/de quo ſe bene meritum putat.
ne id quod petat exigere magis/q̄ rogare: et in mercedis po

tius/q̃ꝫ beneficij loco numerare videatur. Vale in ſummo lucis autore. Cogor ab vlteriori curſu pennã cohibere: ſuccedit nam vmbra noctiſqꝫ profundum. ¶ Ep̃l'a. cccxvi.

¶ Reſpondet amicus et paret deſiderijs.

¶ Plurimaꝝ ſalutũ ꝓfũdũ aceruũ. Accepi tuas lr̃as fidẽtiſſime vir amoris: ⁊ fidei plenas. Gaudeo plurimũ ꝙ iã aliq̃ petiuiſti q̃ valeã efficere/ſed magis ꝙ ĩuacillãter ĩ me ſꝑauiſti: Et ꝙ tã dez placuit poſthabitis alijs amicis tuis oĩbꝰ ad me tua vota deflectere. Cũ igr̃ optime vir inter fere viuẽtes nemo hodie ſit cui aĩcicie locũ ꝓorẽ faciã/nõ ẽ ꝙ me tãtoꝑe roges. Priꝰ a ſolis occaſu naſceꝛ dies: priuſqꝫ etiã nox media ſolẽ videbit/q̃ꝫ ego tuis deſiz deſiderijs. Videro ſꝑ ego/ne vnq̃ꝫ in me ſpẽ hẽas inanẽ/q nũq̃ꝫ aliđ ĩ me q̃ꝫ amoris: atqꝫ officij ſigna ꝯnotabis: nec qcq̃ꝫ petere ex me poteris/qđ meis viribꝰ ſuberit/ĩ q̃ nõ expectatõez re aĩo ⁊ diligẽtia facile vincã. Nõ igr̃ ꝓ tuo ꝯmodo hac cũ fideiuſſiõe facere poſſiz: firmũ hẽto: me quoqꝫ tã tuũ agnoſcito/vt nõ tã pollicẽ tuo pugillo/q̃ꝫ me totũ poſſis icludẽ. vale in eo q oĩa donat: ⁊ aufert. ex mõtibꝰ auguſti die decia adeo mane/vt vix icepiſſet cãdere dies nube noctꝭ expulſa. Ep̃l'a. xvij.

¶ Fratres ex brugis ſuo fratri louani ſtudenti.

¶ Gaudioꝝ nr̃oꝝ manipulũ ſalt ẽ vſqꝫ ad vnũ ꝓ ſa ute. Miramur frater care/qđ te poteſt remorari/ꝙ ad illuſtriſſimi dñi nr̃i ducis ſolẽniſſimas nuptias nõ ꝯpareas/q̃ꝝ ꝑmꝰ heri letiſſimꝰ dies actꝰ eſt/vbi tãtꝰ fuit: tãqꝫ in effabilis oĩm reꝝ ſplẽdor: q̃ꝫtꝰ potuit oĩbꝰ ingenijs in vnũ ꝯflatis ꝑfici. Oĩa q̃ ſunt h gaudio plena plauſus vndiqꝫ aera replẽt: ethera pulſant. videꝛqꝫ ñ hoĩnes modo; ſed muri: tecta ⁊ pauimẽta leticiã mirã reſonare. Haſtiludia: ⁊ tornemẽta. quoqꝫ geneꝝ ludi abſqꝫ ĩintercapedine fiunt nihil muſicũ eſt/quod illic non reſonet: puelle trahunt ſine fine choreas. Hic bacus: hic ceres: hic aromata ſpirant: cuncti replenꝛ odore. lõgus menſaꝝ ordo: tanta dapum viroꝝqꝫ copia: q̃ꝫtam nemo facile dicet Mirum eſt videre ſtratos vndiqꝫ pannos tapeta illa pulcerrima ſi qđ vetuſtate ſqualet tegentia

Uiuas vndiq3:⁊ ſpirãtes ſtatuas ↄſtructis in tabernaculis q̃s
deoꝝ vult⁹ effingere dicas cerneres:Inter oĩa tñ nihil aſpectu
ornati⁹:nihilq3 iucũdius eſt ipſo nr̃o illuſtriſſimo ſpōſo letis o-
cu'is ſuam inclitã ſpōſam reſpiciẽte mira pulchritudine fulgẽtẽ
multe ꝓlis:pulchreq3 pollicitricẽ qui quocũq3 ꝓdeunt nõ min⁹
oĩum oculos poſt ſe trahunt/q̃ ꝓprioꝝ corpoꝝ vmbras/q o-
cu'i intuẽdo ſaciari nõ poſſunt.Tanto eñ fulgore gẽmaꝝ:⁊ au
ri perculſi ſunt:ac ſi ſolis eſtiuos in radios deflecterẽt.Nõ fene
ſtre:nõ vici:nõ theatrũ ſatis ſunt inſpectorib⁹.Nitunt ductili-
bus muris:tectis:⁊ ſcalis.Nã tantus hoĩm ↄflux⁹ adeſt/vt op-
pidũ noſtrũ bringẽſe multitudini ↄuentui vix ſufficturũ videat.
Te igit hortatum:oratumq3 velim⁹ huc poſthabitis oib⁹ acce
leres.Pluribus dieb⁹ ſꝑ ſi quid addi poterit/creſcente nitore
nuptiaꝝ celebritas erit.videbis ſic tuis oculis nũq̃ letiora ſpe
ctacula inſpecturis qđ verbis equare nõ poſſum⁹.veni ergo di
lecte:veni/qđ niſi feceris/te quoad vixeris lucifugam dicem⁹
noctue ſimilẽ luminis hoſtem.Optamus valeas:gaudeas:ad lu
cem prodeas atq3 nobiſcum his letis in nuptijs leta tempora
ducas. Epiſtola. cccxvij.

Alia epiſtola ſub alia forma ad eandem ſñiam.

Noſtri gaudij portiunculã vnam loco ſalutis.Neſcim⁹ fra-
ter optime quonã iã tenearis ↄpede/q̃ his illuſtriſſimi prĩci-
pis nr̃i ſplẽdidiſſimis nuptijs potes abeſſe/vbi tant⁹ ſũpt⁹ eſt
nitor et gl'ia vt magnitudine rei oĩa verba ſuperent.Pri⁹ celi
ſydera et maris numeraſſem⁹ arenas/q̃ imenſos illos expñſſeri-
mus apparat⁹ tãta arte couſq3 ꝓgreſſa ↄſtructos quo potuit
ingeniũ hũanũ leuari.Qđ ſimile ſeculis viuas⁊ ſcl'a ſcl'is aggre
gent/nũq̃ fueris tã arcto pago.tã puo momẽto tot ornat⁹ cõſ
pecturus neq3 tãtã vnq̃ melodiã mimoꝝ tubicinũ hiſtrionum
auditurus.Nullus eſt ciuis/quin his ſtudeat ornatui quiddã
addere.Unus tapeta figit alter ramos ſuſpendit alij herbas
ſternunt alij flores iaciunt alij tabernacula ſtruunt inuiſaq3
ſpectacula formant.que ſi omnia pergimus dicere citius tem

poterꝫ carebimus/q̃ӡ aĩmo: citius verbis q̃ӡ rebꝰ. Maiora omnia
ſunt/q̃ӡ pleno calamo fundere poſſimus vel mobili lingua de-
promere. Nam vt omnem veſtium ornatum omneſqꝫ argenti
et auri fulgores ex fibulis balteis monilibus omittamus/ non
videmus quo mediam vinorum ferculorumqꝫ partem poſſimꝰ
attingere quantus ſcilicet fuerit ipſorum coquorum cum arte la
bor q̃ӡ varia ſalſamenta q̃ӡ longa menſarum ſtructura. Fuiſſes
vir auſus dicere tot aurea vaſa tot precioſa pocula tota regio
ne ſupereſſe. Totqꝫ turdos ficedulas capones perdices faſia-
nos pauones ceteraqꝫ animalia guſtui grata annum vnum da
re potuiſſe. Qui non vidit non facile crediturus eſt. Tu igitur
feſtinans propera. Tolle omne plumbum ex pede potius indue
plumas et alas noſtrum locum non tam curſu q̃ӡ volatu petē
do. Vale. Ex Brugis Julij quarta plurimum tarde inter letiſſi
mos plauſus tedis facientibus dieſcere noctem.

¶ Rogat amicꝰ/vt equos duos ꝯmodato mittat amico am-
baſiatam acturo. ¶ Epiſtola. cccxix.

¶ Salutē qua intimiorē nec vſq̃ӡ nec vnq̃ӡ pēna depinxit. In
tegerrimꝰ ille amor amice ſincero corde dilecte in tua quōdam
mecum mora ꝯtractus/quē in te geſſi tpe longo quem quoqꝫ
nulla alia res/q̃ӡ virtus tua ꝑuccauit/ his precibꝰ meis ꝑmaꝫ
ſpem dedit/ꝑrimam aūt/qꝫ te ꝑ clariſſima prudentia tua faci
le ponderaturum exiſtimo q̃ӡ iuſta: neceſſariaqꝫ ratio me ad ti-
bi ſupplicandū induxerit. Mandato illuſtriſſimi principis nr̄i
cogor vt ambaſiator ad ducē mediolaneſi. accedere: me quoqꝫ
itineri ante triduũ accingere Quo nihil mihi ſupeſt tp̄is/ vt
de equis: veſtibus: alijſqꝫ: que res poſtulat vtcunqꝫ mihi poſſꝫ
ꝑſpicere. Vn̄ decreui ad amicorū opem ꝯfugere: eoſqꝫ ꝑcibus
aũi meis onerare/ad qđ me ꝯpellit neceſſitas: nō natura. Illo
em̄ ſemꝑ ſingulari fato extiti/vt mea libentius in amicos trāſfu
derim/q̃ӡ quicq̃ӡ ab eis exhauſerim. Te igiť ꝑ veteri amicicia
rogo/vt duos mihi ex equis tuis fortes: ⁊ celeres venu: vel cō
modato dimittas. Decreto tuo ſtabo facturꝰ qđ ipſe iuſſeris.

Honoꝛ iam meus caſurus eſt/niſi tuis humeris fult⁹ ſit. Si igr̄ qd eſt qđ vnq̄ȝ apud te magno ſtudio ꝯtēderim/ inſtanti vehe-mentius ſupplico in hac inopina neceſſitate mihi ſuccurras. Quod iteꝝ:atq̄ȝ iteꝝ rogo/nō qdē meritis meis/ſed ex tua virtute ſūpta fiducia. qđ ſi feceris polliceoꝛ me foꝛe non mō patū: veꝝ ꝑcupidū placere obtēpare:moꝛē deniq̄ȝ gerere tibi⁹ ſiqn̄ e-rit quo poſſim tuis votis ꝯplacere/q nūq̄ȝ me inueneris facti fauoꝛiſq̄ȝ ſuſcepti imemoꝛē. Uale felix ſub fato beigno: vtuteq̄ȝ diues nūmis:et annis. Epiſtola. cccxx.

Reſponſio negatiua ad epiſtolam pꝛecedentem.

Abundā ſalutis affluentiā. Accepi lr̄as tuas/quaꝝ tenoꝛeȝ meōꝛia habes/ſed vt plane loquar/te vno bone vir nēo eſt in cō cedēdo vel ꝑmittendo liberalioꝛ:in reddēdo aūt nemo rurſus ꝯtractioꝛ. Sepe a me petiſti:petitaq̄ȝ creberrie ꝯſecut⁹ es. Sed beneficia q̄ in te ꝯtuli: oblimione ꝯpenſaſti/q̄ beneficioꝝ neuer ca eſt. Uellē tibi eſſet poſtulatio rarioꝛ:vel meritoꝝ firmioꝛ:te-nacioꝛq̄ȝ meōꝛia. Nihil em̄ iuſti⁹ cenſeo/q̄ȝ collata obſeqa grata memoꝛia ꝯpēſari. Scis ꝙ adhuc ſpōſoꝛ ego ꝓ te ſum:nec redi-mere curauiſti:Eam atq̄ȝ etiā pecūiaȝ/quā in egētia tua ex fa-cili manu mea recepiſti/clauſa nunc ꝯtractaq̄ȝ manu reſtituere differs tantis ꝑcibus:tantiſq̄ȝ litteriſq̄ȝ meis vel reqſitus. Tua enim neceſſitas magna patulas meas aures repperit: Sed egē-tia poſtea mihi ſuboꝛta ad repetendū me coartans nullū in au-re tua foꝛamen inuenit. Solutionē pꝛotrahis:in longumq̄ȝ reij-cis/quam foꝛe per bꝛeuē pꝛomiſiſti. neq̄ȝ curas fidem illaȝ/quā verbis tuis obtuliſti iuſta ſolutione confirmare. Non poſſum igitur videre/quid aliud verbis:quid nouis iam pꝛecibus tuis coneris/q̄ȝ loco rerum vmbꝛas:vel fumum vendere/qui potius verbis vt vento/q̄ȝ vt rerum ſignis vſus eſt. Noſti enim q̄ȝtuȝ verboꝛuȝ pollicendo ꝯſūpſeris:⁊ q̄ȝ parua nūc ꝑſtas roboꝛaver-bis/quoꝝ ſi parcioꝛ:veritatiſq̄ȝ largioꝛ fuiſſes/tue iā petitioni nō deeſſem ſed oīm q̄ dicere volo caput eſt/nō velle me vlteri-oꝛi ludificatiōe illudi. Uale igr̄:diligēterq̄ȝ cura/ne ſolutiōeȝ re

moꝛeris/qꝺ niſi feceris tecū in ius ibo:nec ē q ſec⁹ ſuadeat. Tu
tū ꝓ tua prudētia qꝺ optimū factu ſit:videbis. Epl'a. cccxxi.

Epiſtola iocoſa ſpecioſa ſuper omiſſione ſcriptiōis.

Inmēſas largiſſimo coꝛde ſalutes. Tu pre ceteris vir optime
maxime noſti/ꝙ in vꝛbe roma iā ipſe ꝯſenui/vbi nibil mibi tp̄is
preterījt vnq̄ꝫ/quo nō ſollicit⁹ ego ꝺe te:ꝺeqꝫ tuo ſtatu ingrerē
Scripſi ad te lr̄as ml'tas:quaꝝ pauciſſimas vidi rn̄ſiones redījſ
ſe/ꝺe quo nō paꝝ in mēte cōſternoꝛ:neſci⁹ ſi būc ꝺefectū nūcio
ruꝫ fallacījs iuſti⁹ adſcripſeriꝫ:vel poti⁹ curis/q̄ pectoꝛa bumana
ſic a memoꝛia ſeiungūt/ꝙ patrē filīj:fratrē fratris:amicū amici
quādoqꝫ reddūt imeōꝛes:vel foꝛte qꝺ oiuꝫ maxime vereoꝛ tue
ꝺignitatis altitudo te magis a me reddidit alienū. Nā priuſq̄ꝫ
extollereris ſepe ſcripſiſti:ſempqꝫ mea ad vota celerē pedē ꝯtu-
liſti. Jam aūt infriguiſti/nō aliter q̄ꝫ ſi bibernis in alpiū niuib⁹
anno ſepult⁹ iacuiſſes. Rogo igit̄ te q toꝛpoꝛe ꝺeclinas/vt vigi
lātia ſurgas. ageqꝫ boratīj ꝯſilio:ꝺū tua iā nauis in alto eſt ami
ciciarū ancboꝛā fige/ne mutata retroꝛſuꝫ te ferat vnda. Ego
aūt videro ꝙ ibi ācboꝛa fuero/qui te tāto amoꝛe tenebo/vt ab
ire nequeas. Sed ioco poſtbabito amice cariſſime nibil omni-
no ſupereſt/quod mibi gratius:acceptiuſqꝫ poſſis efficere/q̄ꝫ
ꝙ creberrime ſcribas longioꝛi moꝛa reiecta:ſtatumqꝫ tuuꝫ mi-
bi notifica/alia munera non ꝺepoſco. Satis enim valeo: ſatiſqꝫ
omnibus bonis plenus ſum/ſi te vigere ſciam ſtatu ſecundo/
in quo te ſeruet/qui ſolus id poteſt. Ex vꝛbe roma octobꝛis lu
ce penultima. Epl'a. CCCxxīj.

Rn̄ſio cū ꝺeteſtatiōe ſuſpitōis cadētis in amicicia.

Salutes multa cum felicitate ſublimes. Quiſquis ille fue-
rit amice ꝺilecte/qui ꝺe amico ſuſpicari incipit/iam is ꝺeſinit
eſſe amicus/ſeu quod potius crediderim nunq̄ꝫ fuit/quo non
fides ſublata creditur/ſed fictio. Amicicie enim venenum ſu-
ſpicio ē. Neqꝫ vnq̄ꝫ quis ſatis ꝺixerit q̄ꝫ ſemꝑ ipſa noceat. Ubi
aūt ſuſpitio cadit/fit amoꝛ tremulus ruine propinqu⁹. Quod
eniꝫ tam molli puluere ſcriptum eſt:facili vento ꝺiluitur. Uix

quicꝙ eſt ab amicicia alienius ipſa diffidētia. Nō certe mihi ſcribendi deſidiā impinges/ ſi te bn̄ inſpexeris. Sed neſcio q̄ faceto lepidoqꝫ ſale ludere ꝯſueſti/ q qꝺ maxie forte vis dicere/ ad ſtudeas leto quodā verbi tegumēto: ⁊ blādo ꝓtexere riſu q̄ſi ioco dixeris/ qꝺ tn̄ ſerio aim tuū cruciat: ⁊ angit/ ſed eat hec res (vt aiūt pedibus ſuis. Ego tn̄ hercule repeto me illū eſſe/ q ſe nulli in amicicijs: officijſqꝫ ceſſurꝫ fatebiť. Ne illi qdē ſi qs talis vnꝙ fuſt: aut vſꝙ ē/ q om̄s aiciciaꝝ habenas ꝑpetuaſ: ſtabiles: incōcuſſaſqꝫ ſeruarit/ poſſentqꝫ citius celū: aſtraqꝫ oia mutari/ ꝙ tu de mea mēte depelli. Frater tuus ſanus ē/ q aduenit bis nōdū clauſis ſed pēna meāte: Petitqꝫ tibi ꝯmēdari: dicitqꝫ te breui ad nos redituꝝ. Ubi aūt veneris vſqꝫ ad diurnā ſtellā craſtinā potabimus vt plautus iqt (Finē facio. vale. Nox ꝑpat. ⁊ (vt marcianus loquiť) Iā ſplēdēt merſo fulgētia ſidꝫ phebo. Ep̄la. ccclxiij.

Scribiť vicario ep̄i ꝓ iuuamine/ vt epiſcopus curā ꝯferat

Multaꝝ ſalutū ſm̄ affluxum. Ita nunc tp̄s cordialis amice ſe offert/ vt ego te prius rogare cogar: qui prius rogari maluiſſem. niſi tn̄ tali eſſes: tantaqꝫ virtute: vt humana oia īfra te duceres intelligereſqꝫ nihil magis eſſe homini ꝓpriū/ ꝙ bene facere vel ignotis/ ſubdubitarē ꝓrſus quicꝙ bn̄ficij abs te petere/ a quo nihil vnꝙ meritus ſimꝫ: Sed cū vna oim voce mihi notiſſimū ſit te aio eſſe ꝑbenigno/ maiori cū fiducia tuas en pulſo fores/ ꝙs mihi facile aptū iri nō dubito. Curatus meus hac die vita defunctus eſt/ ſoluitqꝫ nature qꝺ debuit/ cuius dignetur miſereri altiſſimus. Collatio cure vacātis: pleno iure ꝯpetit reuerēdo in chriſto patri noſtro epiſcopo/ cuius in oculis tāta auctoritate valles: et gr̄a/ vt plene ꝯfidam mox fore/ vt ꝯficiatur qꝺ cupio modo aduigilare digneris. Exerceat ſe rogo virtus iaꝫ tua omnium virorum ꝓmotrix ſemꝑ: atqꝫ leuatrix/ vt poſſim in gr̄a noſtri antiſtitis te agente ſic collocari/ in qua tn̄ me eſſe ꝯfido vt dictam curā mihi ꝯferre digneť. Hoc quoqꝫ gr̄e munus hac in re nunc mihi benigniter impēdat. Itaqꝫ rurſus te etiam: atqꝫ etiam rogo/ vt quod abs te peto tam ſummopere/ ꝙ celeri

us fieri poterit effectũ reddas. Satis tñ: ſicq; ſatis feceris ſi di-
ligentiã p̃ſtiteris. Nõ eñi diligentia min⁹ laudi ducit / q̃ʒ euẽt⁹.
q̄ ſi id adiumẽti mihi p̃ſtiteris / ſenties ꝑpediẽ non geſtare me
animũ ad gratias referẽdas inertẽ: ſpq; oſtẽdã cognoſcere me
tibi ꝑpetua obligatiõe me teneri. Uale oibus tuis in negociis
ſtatu felici: ⁊ ſorte ſcõa. Ep̃la. cccxxiiij.

Rñdet vicari⁹ cũ oblatiõe diligẽtie: ⁊ ſpe voti ꝯſequendi.
Salutem. et ſi quid ea queas optare felicius. Et ſi mihi vir
eloquentiſſime ocularis noticie paruʒ: verbiq; nihil tecum vnq̃ʒ
fuerit / fecit tñ hoc tui clariſſimi nois optima fama / q̄ tue ꝑmo
tioni afficiar nõ ſec⁹: ac frater eſſes / qui qđ hoim ſimul raro da
tur natura q̄dem diceris eſſe ditiſſima clariſſimiſq; artibus elo
quentia quoq; ſũma: et pulchris animi dotibus ornat⁹. Predi
caris enim vndiq; dign⁹ ꝑ tuis maximis: ſplendidiſſimiſq; me
ritis / quem om̃s diligant: ament: obſeruent: venerentur. Perdo
cti enim reperiuntur ꝑ ſepe multi / ſed qui idem ⁊ ingenio pol-
leat ſcientia: virtute: et eloquio eorũ eſt in numero collocandus
quoꝝ raritas cum fenice comparatur. Lati⁹ loquerer / ſi ad ali-
um quempiam de te mihi ſermo eſſet. Non putabis velim hec
adulanter me ſcribere / nõ eñi moris eſt mei hoim fauores blan
de adulando emungere aut vendere laudes ad pondera doni.
Hoc tñ veriſſimus tibi verbis affirmo / q̄ ad me nũc ſcripſeris / ſa
pienter vtiq; feciſti / ſi ꝯſilio / feliciter: ſi caſu / iam accedo⁹ poſtha
bitis oibus dominũ noſtrum ep̃m / qui omniũ virtutũ pleniſſi-
mus ipſe / illos cariores habet / qui clariori fulgẽt lumine merito
ruʒ. Conabor ego apud eũ tuũ nomẽ ꝑ ſe ſatis illuſtre multo
ſermone illuſtrare manſurus tue fame laudator ſp: et auctor: Fa
ciamq; / ſi vires erunt / te voti tui ꝯpotẽ. Det deus nr̃as diligẽ
tias ꝯſpici bonis (vt aiunt) auibus. Si quid ãplius velis alatũ
me inueneris. Tu interea ſpata valitudine potiare.

Inuitat̃ ſocius a ſocio vt inſequẽdo promiſſa ad vniũſi
tatem veniat Epiſtola. cccxxv.

plurimarum ſalutũ cordialem applauſum. Dum hic nuncius

ſodaliū cariſſime ad te itur ſe diceret/ex aio cecidit tediū:ꝛ ſo
nus ex oculis/quē abſcedere nō pmiſi qui litteraꝝ aliqd ad te
laturus eſſet/ſi tñ ſcires qñ:ꝛ vbi hec ſcribo ipſa tp̄is:ꝛ loci fa
cies breuitatē excuſaret:Facileqꝫ etiā videres/ſit venia dicto
ꝙ te in amicicia vici:et in amore ſupaui Turbor eñi abſentia
tui/q̄ abſētia mei nō moueris .Sane cū iter m̄lta q̄ abeūti mihi
pollicebaris hoc eſſet extremū ꝙ q̄ꝫprimū retroſpiciēs tevidere
a tergo ſequētē/qḋ q2 nūdū adimpleſti:ſi nō ſatiſ te trahat ami
cicia/moueat te ſaltē lr̄aꝝ pfectus vberrim9/q̄ in vniuerſitati
bus ab oībus q̄ri ꝯſueuit.Ad vltimū quoqꝫ ſi nihil boꝝ te inci
tare poterit:tandē id pudor efficiat/qḋ ratio prius debuiſſet.
Tu gr̄amatice ſemp incūbis/q̄ nō digna eſt in quo nobile ſene
ſcat ingeniū.Tranſit9 illic eſt/nō termin9.Tuū ingeniū:tuaqꝫ
etas altiora poſtulāt.Seq̄re igit̄ vt pmiſiſti.Inuenies me Lo
uani in pedagogio lılıȷ̄ vbi locū amplū videbis:nō min9 placētex
ꝙ patent ē bonoꝝ ſcolariū largo numero decoratū plenūqꝫ bo
nis preceptoribus:neqꝫ min9 bonis doctrinis et moribus:bo
niſqꝫ alimentis refertū.Omnia mihi ad votū ibunt:ſi tu mihi
in ſtudio:in camera:in lecto fieri velis conſodalis/quod vt faci
as rogo:et conſulo.Itaqꝫ eñ fraterno amore/qui omnem amo
rem exſuperat viuemus/vt nec me conſuluiſſe:nec te penitebit
paruiſſe.Camerā iaꝫ ſolā habeo te expectātē/paruā tñ:ſed duo
bus vnū animū habentibus:nullus locus eſt anguſtus.Plen9
eſt animus.Neſcio finē inuenire/ſed ſentio me tui amore lōgi9
q̄ꝫ deſtinarem proceſſiſſe.Valeo igitur:illudqꝫ Horatianū ex me
grate ſuſcipito:tecū viuere amem:tecum obeam libens.Ex Lo
uanio.Iulıȷ̄ die ſeptima. ¶ Epiſtola.CCCxxvi.

Reſpondet ſocius ſocio ſe prius in gr̄amatica firmi9
velle fundari q̄ꝫ adeat vniuerſitatem.

Largiſſimas animo iocundo ſalutes.Non facile credide
ris ornatiſſime frater/quos animo dolores ptuli quia tua mi
hi carendum fuit preſentia.Quoniam beniuolentia in me tua:
certius mihi nihil eſt.Eam eñ benignitatē/quam tuis litteris

tam alacri aīo polliceris libent̄ audio: amplectorq̄ʒ libēti⁹. Sʒ ꝙ ſpōſionē meam nō ipleri/ cui⁹ tuis lr̄is memiſti: ad quā amor tui calcar dedit/ ſʒ ratio frenū/ id erat i cauſa ꝙ eſſe debui rer̄ mea rū inſtior index. Dū em̄ oc̄los i me ꝯuerto: aſpitio me parce ni-mis: atq̄ʒ tenuiter i grāmatica eē fundatū: ſatiſq̄ʒ etiā didici re-latu prudentū multos i altiorib⁹ ſciētijs ab vniuerſitate/ ſʒ grā maticos ꝑpaucos bonos euaſiſſe/ ſʒ eā grāmaticam i ſcol̄ quas ꝑtic̄lares appellant lōge ꝑfectius: faciliuſq̄ʒ acqri poſſe: Qr igr̄ q̄libet res ſuo loco: ſuaq̄ʒ ſede q̄renda eſt/ iō te ſequi ad tp̄s di-ſtuli: nec renui. Scis em̄ grāmaticam ad oēs ſciētias neceſſariā/ q̄ (Quītiliano teſte) niſi oratori futuro fundamenta fidelit̄ iece rit: mox corruit qdquid ſupſtruxeris. Tard⁹ ꝯceptu ſū: igenioq̄ʒ frigid⁹/ cui poteſt nichil feſtino curſu ifundi more vaſculoꝝ oris anguſti/ q̄ ſupfuſam humoris copiā reſpuunt: ſenſīʒ autē i fluen tib⁹: vel etiam inſtillatis ꝯplētur/ ſic optime frater hn̄da michi ratio eſt capacitatꝭ mee/ quam michi natura parca manu contu lit/ q nunq̄ʒ potui oīo aut eq̄ʒ: atq̄ʒ tu: aut etiam ꝑrime vel ꝑfice re: vel laborare. Uale: ſi qddam ꝑ me fieri optabis vt ſeruo me vtere. Labor mandandi tuus: parendi dilectatio mea eſt. Et parcito q̄ſo ineptie. Loquor em̄ vt verba i bucam cadunt: ſcri-boq̄ʒ ſemꝑ vt eadem in cuſpide calami oriunt̄: ſnīam aſpicio par ui hn̄s verborū faleras: vel quo ornatu ꝯnectant̄/ modo claruʒ ſenſum: apertumq̄ʒ pādant aīm. Ex vleternis volatu irūdinis ce leri⁹ anguſti ſole decio. ¶ Ep̄l̄a. CCCxxvij.

Agunt̄ gratie de honeſta tractatione nuncij/ q etiaʒ deſcribitur ſecretorum eſſe vulgator.

¶ Succeſſus letiſſimos ꝓ ſalute. Magnus ſcribendi conat⁹ or dinem non habet. amor tacere neſcit: impet⁹ quoq̄ʒ ipſe eloquē-tiam nō admittit. Non miraberis igit̄ fidiſſime vir/ ſi hec om̄ia pariter iuncta cōfuſionem pariant. Sed ne te verbis diuti⁹ tra ham/ habeto hꝯ pauca de plurimis/ ꝙ magnus michi in primis letitie cumulus accreuit/ quem nullis equauero verbis/ q̄r mei honoris gratia nuncium meum mlt̄a hilaritate tractauiſti/ qua

ex re me tibi obligatiorem exiſtimo/ꝗ̃ ſi in ꝑſonā meā lōge maiora cōtuliſſes/ q̄ illi factꝰ eſt ipſa luce carior: cuiꝰ aīmus in te a deo incaluit/vt vix verbū exp̄mat/cui nō mox nomē tuū illi immiſceat/ita vt videatur more aliquoꝝ aīalium vnicam in vocē edoctꝰ elinguis ad reliqua. Te angelum faciet ſi longiꝰ ꝓceſſerit. Js te clamat:is te p̄dicat:et te celotenꝰ effert. Sīplex eſt/ verus tn̄:et fidus eſt. Sed parū a Tullio:minuſq3 a pallade doctus.non ſecreti tenax. Multa eñ noua dicit/q̄ ex te audiuiſſe refert:eaq3 ſpgit/vt ꝓdigus nūmos. Pax videtur abeſſe a rimoſa lagena/q̄ quod ſurſum accepit mox paſſim effundit. Lingam hꝫ tāta puritate ꝯfectam/vt nichil externi ſuper eam valeat reſidere/q in auditis hoc efficit qđ ſolet in puluere ventꝰ. Oberrant vtiq3 verba/q̄ mei nūcij buccis infundunt ſi ſibi eius līguam ꝓ lectulo:atq3 eiꝰ os ꝓ hoſpitio deputāt/vbi ne vlli vnꝗ̃ pmiſſum eſt vel quieuiſſe: vel pernoctaſſe. Vale:et ſi quid ex me petere dignaberis promptū me ſemper inueneris: atq3 volētem. Ex bruhburch lr̃as martias tertia/zo mane(vt Claudianus inqt)dū matutinus preſudat ſolibus ether.

C Dolet amicus/ꝙ amici ſui tepuerit amicicia/qđ ſuſpicat̄ ex ꝯuerſatōe cū emulo eueniſſe. Ep̄la. CCLxxviij

Altos ad cumlˀos vſq3 ſalutes. Sp̄auerā tantam in te vim amoris regnauiſſe cariſſime adoleſcēs/ꝙ tuā abſentiam quā ſine dolore ferre non potui tuis ſaltē lr̄is placitaꝫ redderes:atq3 ferēdā. Neglector mei eē videris/q q̄tidie torq̄or meditatiōe tui. ꝫ neſcio an id in cauſa ſit/ꝙ v̄ſeris cū q̄dam quotidie que3 inuiſum hēo/vt nihil nō acerbū putē/qđ michi cōe cū illo ē. Fecit michi qđ nō aīco fieri debuit ne iimico qdem. Oppugnator alteriꝰ fame negligēs ſue/q de ptinacia legē facit:et de volūtate decretū. Sed latret ipē more ſuo ⁊ veluti ſus ī luto grūniat: illepidaq3 blacteratiōe rauceſcat et ſuo mugitu mare celo ꝯfundat/eiꝰ tn̄ freneticā veſaniā nō pluris facio/ꝗ̃ magna currāt flumia nibos/mlˀtos ī me ꝯſitauit/qbꝰ ne veli īdignari q īdignum reor ī ramlˀos īcādeſcere/q decuſſo trūco ī trūci caſu decidūt/

ab h ei tāq̄ʒ ab inhūano hoīe:et q̄ſi ex tigriū:ꝛ ferarꝫ ſanguīe na
to nūq̄ʒ pacē obtinere valui. Deū tñ in iudicē voco/vt me viuū
vermib⁹ p̄ſtet ī eſcā:ꝛ aīam ſupplicio diro ī ſcl'o eterno detine-
at/ſi de mihi p eum īpoſitꝫ aliq̄d vnq̄ʒ venit in mētē. Tue igiť
ṽtutꝫ inſpecto cādore enixiſſime rogo/ne tu⁹ ī me p̄ſtin⁹ amoris
radi⁹ ſole micantior hui⁹ emuli mei mendoſa nube fuſceť cū mi-
chi te ſine nichil dulce ſit:q te ſēp mēte ieſto:geſturuſq; ſū coad
vixero/q̄ nō philochtetes herculi carior erat/neq; chyrō achil
li. Uale oī flore florenti⁹:oneriſq; ſēp reb⁹ ſecūdis. Ex Bergis
octobris decia tarde/dum iam reb⁹ daret ſopor oſſia feſſis.

¶ Ad ſtudentem interrogando habitudinem ſui cō
currentis. ¶ Epl'a. CCCxxix.

¶ Boni vini ciphos plenos:letoſq; hauſt⁹ p ſalute. Audio te
amice dilecte ī archedemia tua vbi diſputatiōes:ſcolaſticiq; cō
greſſ⁹ aguntť hīe ꝯcurrentē/q tantꝫ argutiſicul' plen⁹ ē vt verita
ti vel plucēt ī cedere neſciat. q q̄q; tantꝫ fallaciarꝫ ṽ ſut ijs innoda
tus eſt/vt niſi tormentū ſit talē hīe/q doctores ipſos nō plu-
ris facit/q̄ pygmeos hercules Rogo te ex pectoris itimo fon-
te facito me hui⁹ rei certiorē/de q̄ nichil tecū āpli⁹ agā:mľtaq;
ī calami ꝯcauo latētia māebūt/q̄ nō affluere pmittā/donec me
tuū rñſū meruiſſe videbo. vale:et ſi q̄d vel':p̄cipe/me ſēp hēbis
memetipō relicto tua vota ſequētē. Nil pl⁹ q3 feſtin⁹ ſū. Occu
patio ē aīca ſilētio. Dicoq; et iā cū Siacho pigꝫ ī epl'is eē ꝓlixū

¶ Rñſio ad epl'am precedeū. ¶ Epl'a. CCCxxx.

¶ Nō vini ciphos paucl'os/ſꝫ ipm̄ totū vas plenū:ꝛ magnū lo
co ſalutis. Inſpato h nūci⁹ iterpradēdū me agrediť amice fidiſ
ſie/q dū eodē tpiſ pſicto veniēſ:habiēſq; ſalue:piť vale dixiſſet/
vix potuit p̄cib⁹ flecti:vt puo momētulo ſiſteret. Breui igř ṽbo
accipe hūc meū de q̄ loq̄ris ꝯcurrētē nō tā viribus pectoris/q̄
oris valere/ſꝫ ſcis q̄ ſuis ſepe teľ lingua īdocta ſuccūbit:lepo-
rē citi⁹ cepis tīpanis:et tubis/q̄ eundē tacere coegeris/q ipſa
loq̄citate loquatior eſt/q etiaʒ vinorꝫ acutus cenſor eſt. Nouit
enim egregie diſcernere cuius vini fumus gratiores nebulas

crebro infundat/q̄ v̄bo hēs q̄d queris. Nil tñ michi moleſtie af
fert:neq; h̄ me peto faſce leuari. Argumentamur: diſputamus:
altercamur:lis manet in vocib⁹ ip̄is: hac lite ſcolaſtica creſcit:
atq; cōditur amor. Arma ei eo ſplēdeſcūt clari⁹/q̄ ꝯfricanī for
ti⁹/h̄ vt me vnico v̄bo abſoluā/nil adhuc argutiſicl'is ſuis i me
efficere potuit āpli⁹/q̄z ſolēt ij/q i cineres ſufflāt q̄ pulueres pro
ꝑos i ocl'os excitēt:abſcedit q; ſēp ex diſputatiōe more cucl'ivo
ce atonita:ꝑfuſa ⁊ q̄rula. Uale gaudio ml'to:⁊ plauſu iocundo.

Suadetur ſtudenti/ vt legib⁹ incūbat poetrie ſtudijs
omiſſis. Ep̄l'a CCCxxxi.

Cordialiſſimas in oīa vota ſalutes. Uideo ex lr̄is tuis gra
ui oratōe cōpoſitis: in quarum compoſitione multum t̄pis iudi
co fuiſſe collatum/ q̄ arti poetice icumbis:ex qua fleſculos col
ligis:et alienis te plumis tacito auctore coornas/ q̄z q̄z ingenui
aī ſit:hūaniq; pudoris ſignum/ſi Plinio credimus/nō velle ta
cere q̄ ab alio didiceris:nec in tuā meſſē aliena grana conferre/
cui poetice ideo te meo iudicio iplicas/nō vt meli⁹ hēas:magis
ſapias:aut rectius viuas /h̄ potius vt ornati⁹ fabuleris. Audias
veli vtiliter/q̄ dicam ſalubriter hanc michi de te firmaui ſn̄iā;
nō ſatꝫ te legum pōdus inſpicere q̄ integrū hoīem exigunt/ſi vis
igit̄ in ſtatum exurgere ad quem cuncte generoſe mentes aſpi
rant:et dignitatum noīa aſſeq:⁊ honores/oīa iſta poetica a te
ſeiunges:et ſacras illas leges tibi cōdes in pectore/vt tandē te
turbamq; fratrum tuoꝝ ab egeſtate defenſes. Dum aut̄ē doc
torat⁹ inſigne nomen hēbis/poteris tunc/ ſi ſic libeat / ſulcare
muſas q̄ tamen opes ſp̄nunt: et antra: et nēora querunt /ſilua
placet muſis:vrbs eſt īimica poetis autore patrarcha. Camene
et nimphe iam iacent vidue:atq; nude / h̄ forte allegabis michi
illud Uirgilij:nec te peniteat calamo triuiſſe labellu;. Parui h̄
habeo quid de fabellis ſuis ſenſerit Uirgilius/q iam neglectus
iacet:humiq; ꝓſtrat⁹ / pieridum chorus cecidit:oīs caſtalij: et
heliconis decor abſceſſit. Fugerūt pnaſi a vertice nimphe: poe
te voce:ſonoq; carēt:atq; rauceſcunt. Difficilis eſt euerſis re

petere ſtatū:vl' lapſis i culmē aſcēdere.Legiſte in ſolio ſtāt:re-
gnāt:⁊ ſceptra iꝑialia geſtāt.vale ꝑ virib⁹q; enitere/vt legū do
ctrinā ꝯſeqris gradiēdo ſp virtutꝫ ꝑ ſemitā raro lic; pede ſigna-
tā.qđ ſi feceris:rē ꝑſtiteris tibi ſalubrē:mq; gratā. at; acceptā

Reſponſio ad epl'am ꝑcedentē. Epl'a.cccxxxij.

Salutes oēs/q̄s tenet pol⁹:hum⁹:aut pelag⁹. Sūma cū ve
neratōe ⁊ lr̄as tuas cariſſie vir:ſil'q; tuū ꝯſiliū ſecutur⁹accepi/
q mihi ſtatui ſtudijs humanitatꝫ ꝑ ꝑcipuo ſtudio me inſiſtere
nolle.Satis mihi erit ſil' poetice artis nō fuero proſ⁹ignar⁹/q
maiora molior.Uolo.n. rez nō vboz ſtudio tp̄s impēdere:nec
opto gl'iari eloqo:vl' dulcedie ꝓprij cāt⁹delectari.Oēs tū ꝯſo-
dales mei intdū q̄dā recreatōis cōductu poetice arti incūbunt
quā oim hoim ꝑdicāt ſpecimē eē decoz:idq; nobis ordinari⁹
nr̄ legū doctor amore ſincero ꝯſulit/q ita loqr̄.ac ſi muſas ipſas
latie loq audires.Tu etiā clare monſtras epl'is tuis/qz in hac
arte eminēter floruiſti/q tā facilē orōis obtines curſū.q̄ſi ex na
tura ad hāc ſolā eloqūetiā fact⁹ipe videaris.Et q poetas oīs
occubuiſſe narraſti:eoſq; rauciſonos factos:oēſq; muſas latere
ſub antris/eas tū oēs rurſ⁹tua epl'a reduxit in lucē. Nūq̄.n.
eā epl'am depinxiſti iuitis.aut abſentib⁹muſis. niphis.atq; ca
menis nūq̄ ita luculēter:ornate:grauit'q; ſcriberes/niſi Tulli⁹:
Uirgili⁹te ſimiles ⁊ totū poſſiderēt/q ſermonez tuū venuſtate
ornas vboz:ꝯſpgis florib⁹. Ad hec certe me trahis vbali q̄dā
dulcilogo/a quib⁹me arceri lr̄az ſenſu conabaris. Nūq̄ poete
iacebūt.nūq̄ virgilij morient̄ honores.Ornata ſp ſtabit came
na viuis ederis ⁊ muſa lauris/qz igr̄ interdū poeſim videā ſnīa
mea ē/q̄ mutabo ſi diſſentias.Sz plane cur diſſētias explices
rogo/q̄uis.n.auctoritati tue oīa trībuā/rect⁹tū arbitror rōne
q̄ auctoritate ſupari.Uale.Ex Louanio rapti⁹nūq̄/clamor
nūcq̄ calcar dat.ore labunt̄.cadit ſol.et duplicat vmbras.parat
q; ſe dies cedere nocti. Epiſtola.CCCxxxiij.

Reſponſio alia ſup eadem:in aliam tamen ſententiam.

Inmortales ſecluſo rp̄e ſalutes.Iā clare video colēde ꝑcep

toꝛ/ꝙ feſtinãtia mẽoꝛiã tollat:ꝙq₃ nihil eq̃ feſtine. ac q̈ete faci
mus. Dũ heſterno die ex tp̃e ad te lr̃as darẽ/ex memoꝛia exci
dit/qđ oĩm maxie mihi coꝛdi fuerat. Uiſ̂es tuis lr̃is innuere
nõ eẽ pudici ingenij vti verbis alioꝝ expꝛ̃ſſione auctoꝛis omiſſa
Habes foꝛte i hãc ſnĩam pl'es. Hoꝛatiũ.ſ. Senecã: Petrarchã
et alios q̹ nõ ſecus ſcribi volũt:ac apes mellificãt/q̹ lectos nõ
ſuãt floꝛes.ſ₃ mutãt:trãſfoꝛmãt:et in mella ꝯuertunt:voluntq₃
vtendũ eẽ ingenio alieno/ſ₃ aſtinendu₃ v̂bis. Jlla.n.ſimilitudo
lat.⁊hec eminet Turpe ẽ(inquit ſeneca)viro captare floſculos
et notiſſimus ſe fulcire vocibꝰ:ac meõꝛia ſtare/nõ inuẽtõe. S₃
ex adũſo innumeri ſũt/q̹ alienis vtũt.auctoꝛe tacito dicentes
vſucapionẽ tã in vocibꝰ:et clauſulis/q̃₃ in rebꝰ cadere. Suffe-
cerit ꝓ oĩbꝰ allegatꝰ Uirgiliꝰ/qui ex homero iuẽtõe.ex lucretio
verba ferẽ ſuſcepiſſe. Nã ex equo tria narrãt ipoſſibilia vl' Jo
ui fulmẽ.vl' herculi clauã:vel ſtilũ homero ſubtrahere Fulmẽ.n.
iacẽ neminẽ decet niſi Jouẽ. Jneluctabili:inuincibiliq₃ roboꝛe
certare nemini vnq̃₃/q̃₃ herculi adſcriptũ eſt. Canere aute₃ vt
cecinit homerꝰ videt impoſſibl'e cuiq₃ ſcđo. Uirgiliꝰ certe ita
verſus homeri imitatꝰ eſt/vt transferẽdo q̃ prioꝛ vates cecine-
rat fecit/vt ſua eſſe credant/cui hoc ipõ ꝑpulchꝛo facinoꝛe/aſ
ſcribit rẽ imenſa gl'ia dignã feciſſe/ac ſi Joui fulmẽ vel herculi
clauã ex manibꝰ excuſſiſſet. Cui Uirgilio tã dulcis fuit home-
ri imitatio/in quẽ tã attẽte ocl'os infixit/vt et in v̂ſibꝰ vitia q̃
a nõnullis impitis repͥhẽſa fuerãt ex induſtria ſit imitatꝰ aucto
re macrobio/q̹ ꝯtra tuã ſnĩam virgiliũ tã alta in ſpecula locat/
vt nulliꝰ laudibꝰ creſcat:nulliꝰ vitupatiõis minuat. Fine₃ facio
veritus/ne amicas obtũdã aures/ſi fuero plixiꝰ ineptilogo imo
ratꝰ. vale:atq₃ qđ voles p̃cipe:oculũ q̊q₃ mihi effodito(vt apud
plautũ ẽ)ſi vllũ v̂bũ faxo/niſi qđ ipẽ iuſſeris ¶ Ep'la cccxxxiiij
¶ Rogatur amicus vt adoleſcentem inducat/quo bñ ſcri
bat:atq₃ erronis arguit cum inſertione nouoꝛum.
¶ Salutes feliciſſima foꝛte decoꝛas. Qđ in ꝓceſſiõe iã mech
anicã me non vidiſti vir luce mihi dilectioꝛ/nihil aliud fuit in

cā ꝙꝫ curruū in opia:et hoc iam tp̄e venire mihi non eſt integrū
nam alio traboꝝpollicitus:et nihil duco antiquiꝯ fide Scripſit
ad me nepot ulꝯ meꝯ ſtilo ſatis ꝯpoſito/ſꝫ rudi caractere Age q̄ſo
vt fiat bonꝯ calamo. De bonitate picture loq̄r:atqꝫ figure. In
ſcriptore.n.ſm̄ lr̄aꝝ ornamēto oīs virtꝯ lāguere videt̄. Eluceſcit
eni oē dictamē ſi lr̄aꝝ pulchritudo acceſſerit. Iucūdiuſqꝫ men
tibꝯ ꝛ ocl'is hoīm ſe offert/ſi ſit ſplēdida lr̄aꝝ forā ꝯſcripti ū. De
formia.n.ꝛ incōpoſita nēo ꝓbat. Laboret igr̄ vt inter ſcripto-
res emineat:nec in ſcribēdi volocitate letet̄. ꝓpterea .n. formā
dubitā nō aſſumūt:nec qcꝙꝫ recte feſtinātia gerit. Ceteꝝ ei pau
ꝑrimū virū ꝯmēdaui/vt eidē in dei honorē ꝓcinia ferret/a q̄
denarios extorſit. Viderit ne indignet̄ creator oīm eos cōtem
ni qui/ſuo noīe opē q̄rūt. Arguas q̄ſo eū mlt'a v̄boꝝ acrimo-
nia ne ā plius lachrimas paupꝑis viliſſimi ſpe lucelli ꝯtēnat. Pre
terea petiuit famulꝯ tuꝯ/vt ſtatū domus mee tibi oēm ꝑſcriberē
Frater meꝯ ſenior vir armoꝝ ē tāta audacia:ꝛ robore/vt nō ce
deret furori achillis.tā magno:ꝓcero:elegātiqꝫ corpore.vt ob
formā dignꝯ videt̄/ſi eternos artꝯ haberet/ꝙ ei Iupiter ocio
gaudēs iaciēda fulmia daret. Nō tā diligēter vellꝯ aureū dra
cho cuſtodiebat/ꝙꝫ h arma ſua radiācia curat Aliqd magni de
eo fertur/ſꝫ veritas adhuc nubiloſa eſt. Scd̄s frat̄ oīa diſſipat
quē ſi qn̄qꝫ redimo:mox ſicut ſus lota lotione pacta ſe rurſus
in lutū ꝓijcit. Iunior diē ſuū obijt:nec amplꝯ veſcit̄ aura:iuit
quo cuncta feruntur et quo rapimur omnes. Mors oīa tollit
capit omnia tellus. Longa febre peruſtus eſt:milleqꝫ mortes
ꝯcluſit in vna/qui tamen meo in animo nunꝙꝫ videtur obijſſe.
Ibi enim ſꝑ mecum eſt/cuius vultus mihi ſēꝑ relucet dulceſ-
qꝫ eius ſemper mihi arrident oculi/ ita quoqꝫ eius verba iam
recenter mihi occurunt/vt vel ego videar ſecum alio migraſſe
vel ipſe hic mecum conſeruatus/cui parcat deus/qui te ſanū
cōſeruet:atqꝫ valētem Epiſtola.ccccxxxv.

Cōgratulat̄ aicus aico/ꝙ receptꝯ ſit in ſeruitorē regis
et amiciſſime admonet/ne ſe āplexibꝯ miſceat impudicis.

Salutes:⁊ rurſus ſalutes:innumeriſq̄ȝ ſalutib⁹ comitatas.
Sparſit ſe h loci noſtri aīce/quo nō dilectioꝛ alter/ de re mihi letiſſima fama/ꝙ tibi videlicȝ felix hoꝛa illuxerit q̄ ad ſuitiū ſerenīſſimi regis nr̄i tuā p̄ īduſtriā te adnexit/vn̄ nō parū tue ꝓmotioni gratuloꝛ/q̄ te ſp̄ habui mea vita carioꝛē.Quāq̄ȝ tn̄ cōſtet aīcitias regū nō eē ꝑhēnes/ſȝ petrarchā mēte reuolues/q̄ cōſulit vtēdū foꝛe dn̄is:nō fidendū.Qd̄ nō dn̄oꝝ ꝯditioni adſcripſero/ſȝ vitijs quoꝝdā curialiū.q̄ quos virtute imitari nequnt ꝑſequūt iuidia:extrudereq̄ȝ laboꝛāt ex dn̄oꝝ gratijs/q̄s intimius credūt eſſe receptos. Tu.n.illic ꝑegrin⁹ incola es. Tuis te curis nō alienis inſeres:nec oībus oīa credas. Multi curiales ꝓut hominū varietas eſt diuerſo thure ſacrificant.Sed per nebulam neſcio quā audiui te veneris illis angoꝛib⁹ implicari/vt hac de re longe minus ſapere videaris/quam egregius ille pictoꝛ appelles / qui veneris caput de ſummi pectoꝛis ſui poliſſima arte perfecit/reliquias coꝛpoꝛis ꝑtes/ vt poete canūt inchoa tas:rudeſq̄ȝ reliquit/quaſi hoc ip̄o ſignificare voluiſſet preter primā apparētiam in ipſa venere nihil eſſe decoꝛum:vel ſua arte picture condignum.Non etiam de nihilo ſagax natura /ſi Ualerio credimus.vel potius oculis/roſam que flos veneris eſt ita pꝛoduxit/ꝙ ſub eius purpura multos aculeos texit quam etiam ſpinis amauit quaſi pꝛeſagire vellet natura in floꝛe quid aſꝑitatis oculte ſub veneris blandicijs contegatur Sat ſit dictū viro pꝛudēti.Rogo ne tedium faciāt.que amica fide dicta ſunt.Non meum eſt docuiſſe Palladē. Uale ceruo viuacioꝛ:philomena letioꝛ:coꝛnoq̄ȝ longenioꝛ.Ex buſcoducis apꝛil' .v.merſo iā ſole luce dimota. ¶ Epiſtola cccxxxvi

¶ Queritur cauſa cur pl'es dictiones huius libelli vario mō vt iam vno:iam alio impꝛeſſe ſint.

Ineffabiles amantiſſimo coꝛde ſalutes.velle foꝛte poſſes diſertiſſime vir vt loco diſtantioꝛe abeſſem vbi tibi amoꝛis tantundem/ſed moleſtie minus eſſet.Sed abundas tum omī virtute:tū hac pꝛecipue/ꝙ ſp̄ habeas maximā in amicicia ꝯſtātiā

audencioꝛ igitur fio ad te iteratas p̄ces effundere. Meminiſſe te arbitroꝛ amice fidiſſime/te nuꝑ michi aīo ꝑato atqȝ ꝑ benigno miſiſſe epl'aꝝ codicē/cui h̄ noua īp̄ſſoꝛia ars caracteris foꝛmam ꝯtulerat. Sed qꝛ ml'ta q̄ oꝛtographiā reſpectant in his reperio q̄ me vacillantem: et dubiū reddunt/decreui rurſus te p̄cibus meis adire ꝑcontande ſecuritatis grā. Rogo igit̄/vt hac me vacillatione leuare digneris. Inuenio in dicto codice multas dictiones varia ſyllabicatione depictas. et vt ex multꝭ paucas attingā/repio qñqȝ michi per c: qñqȝ mihi littera ſe omiſſa: ſic nichil: et nihil c poſita vel neglecta. Interdū iucūdꝰ. vel iocundus ꝑ u: vel o. Jam pulchꝛum: vel pulcꝝ h ſpiratione poſita: vl' omiſſa. Similiter namqȝ: vel nanqȝ nō aliter cumqȝ: vl' cūqȝ/vt promiſcue ꝑ m: vl' n ſyllabicet̄. Sic q̄ttuoꝛ. vel q̄ttuoꝛ t ſimplici: vel duplicata. Secutū: vel ſequutū ꝑ c: vl' q. Nūc exſurgo: nūc exurgo ſ ſuata: vl' ſemota. Jā aſſū: iā adſū p̄ōi cōſpicio: et ſimiles dictiones ml'tas memoꝛatu innumeras. Rogo igitur michi ſignificare digneris quid ſibi velit hec ſcribēdi varietas. cur quoqȝ modus vnus: idemqȝ arte/vel vſu ſolidus non hic obſeruatus eſt. Super quo cupio vehementer quid ſentias cognoſcere. quod ſi fecris magnum michi: gratumqȝ pꝛeſtabis obſequiū. Interea bonam: et letam ſerua valitudinem.

¶ Rñſio dñs rōem cur multe diuerſe dictiones ī h̄ libello vario modo ipꝛeſſe ſint. Epl'a. CCCxxxvij.

V Salutes vniuerſas vno glomere ꝯnexas. Ut ſecurius quiddam tibi oꝛnatiſſime vir tua ſuꝑ vacillantia de oꝛto graphia tu perſcriberem/plurima verba feci cum eo/q̄ harum ſemper epiſtolarum impꝛeſſioni vt ductoꝛ aſtabat. Ex quo accepit hāc ſyllabicandi varietatem non temere: non caſu: non ignoꝛantia ꝓcdiſſe/ſed certa ratione: pꝛeuioqȝ decreto/qui clauſis oculis p̄cauere ſtudebat/ne in vnam partem potius q̄ȝ aliam inclinatioꝛ notaret̄. In ea pꝛecipue re vbi ex equo pondere ad varias partes tractio eſt/vbi vim ars ab vſu diſcrepat. vel vſus ab arte diſſideat: vel vbi artis cum arte: vel vſus cum vſu: vel ſentē-

tiarum varietas eſt. Nã qs mod⁹ neruoſioꝛ eſt:vt dubiũ reppe
rit/ſic dubiũ reliqt:⁊ pari pacto q̃ epl'e nõ vno ſtilo decurrũt:vt
ĩ eaꝝ miſſione ad te ſcripſi/ſic hꝰ ſyllabicatio iã vno:iam alio mõ
cõficitur. Ne ſi vna pte reiecta ĩ alterã ceciderit/iã eos hẽat q
ſemp ſibi ſint infeſti. Uaria varios delectant:nec voto viuitur
vno. Sepe etiã eoſdẽ cibos edentib⁹/ſi Gregoꝛio credim⁹ diũ
ſitas placuit coctionis. Sꝫ vbi ſtudioſe pquiris hac ſup re me-
um iudiciũ in cinerem algidum pflas/ vbi ſcintillarũ inueneris
nichil:nec caloꝛis aliqt. Uter igit̃ modus melioꝛ ſit quo has di
ctiões nichil:et michi vel ſeruata c. littera vel adiecta ſcribim⁹/
vt definiam nõ expecta. Uetuſtas foꝛte c. littera non vtit̃. Le
onardus tñ aretinus nõ futilis autoꝛ c. poni conſulit:teſtes ad
ducens Dantem: Petrarcham: Bocaciũ:et Collutium ſalu-
tatũ Uſus eñ(vt idem inqt)magr̃:et dñs ſermonis eſt/ adeo-
qꝫ impioſus/vt ratiõe reiecta:ſolo arbitrio moueatur. Similit̃
pulcher ſepulchrum:et ſimilia an aſpirationẽ ad c. litterã admit
tant:non laboꝛo. Habet hꝰ uetuſtas/ſꝫ pſcianus phibet. Ideq̃ꝫ
vir acuti:ameniqꝫ ingenij Gaſparinus de adſum:vl' aſſũ:adgro
vl' acgro:adgeſco vel acgeſco et his ſil'ib⁹ nõ habeo qd eligam.
Nõ deſunt tñ/q inter duo/q̃ eque libere dici poſſunt id ducũt
oꝛnatius:politiuſqꝫ qđ vident rarioꝛi lingua pferri. Sed qd q̃-
ſo arte ſecuri⁹? quid rurſus vſu eſt tritius? quẽ peneſ (Hoꝛratio
teſte) arbitrium eſt:et ius:et noꝛma loquẽdi. Fauoꝛinus vir oꝛ-
natiſſimus:idemqꝫ doctiſſimus precipit/vt moꝛib⁹ viuamus p̃
teritis/ſꝫ vbis vtamur pꝛeſentib⁹. Si rões oim pcurrere veli:
liber mox fiet:idemqꝫ maximus. Sed age/vt libet:et vt omnia
verbo claudam Ciceronis/pinde eſt/vt acceperis. Uale foꝛte
felici:et omine fauſto.

Explicitunt epiſtole oꝛnatiſſime mario artificio ad vtili-
tatem iuuenum ſtudioſoꝛuꝫ cõpoſite. Impꝛeſſeqꝫ lugđ.
per magr̃m guill'm regis. Die pma menſis iulij. Anno
dñi milleſimo CCCC. octuageſimo octauo.

¶ Ad auctorem libri amicus qui diligen
tiſſime perlegerat librum.

Te legi vir docte. Places. Letere iuuentus.
¶ O quantum ſtudijs debet et iſta tuis.
Vos pueri: iuueneſq; rogo iam diſcite doctos.
¶ Amplecti. ſic ſic itur ad aſtra. Vale.

Incipit tabula p̄ñtis opuſculi continens numero epi-
ſtolas. CCCxxxvij.

Intimatur amico impletio ſue petitionis quo ad collectionem epiſtolarum. Ep̄l'a prima.
Additio ad epiſtolam p̄cedeñ. per nouam epiſtolam. ij.
Rogat amicus amicum ꝙ frequentius ſcribat: ne per non ſcriptionem amicicia minuatur. iij.
Reſponſio ad ep̄l'am precedentem. iiij.
Ciuis rogat curialem/vt que in curia ſecreta agantur: ei reuelare dignetur. v.
Reſponſio ad precedentem. vi.
Reſponſio in aliam ſententiam. vij.
Excuſat ſe amicus ꝙ raro ſcribat: intermiſcens pauca de habitudine ſui ſtatus. viij.
Cōſulit amic⁹ aı̄co ne in patriā redeat belli furore turbatā. ix.
Intimatio nouorum ciſalpini ſuper diritate bellorum ad amicū in Italia commorantem. x.
Reſponſio amici in italia ꝯmorantis ad ciſalpinum. xi.
Rurſ⁹ ciſalpin⁹ ſcribit ad amicū italū mala mal' ꝯpando. xij.
Victoriam intimat et modum cum pluribus malis bellorum cō ditionibus. xiij.
Scribit magiſter vt completo ima artium curſu libros legū pater pro filio emat. xiiij.
Ep̄l'a ſcolarem patri ꝯmendans: idemq3 vt ſupra petens. xv.
Idem cum prioribus petens. xvi.
R̄ñſio p̄ris ad magr̄m cum quadam facetia ſubriſoria. xvij.
Reſponſio in idem tendens. xviij.
Ep̄l'a reſponſiua idem ſonans. xix.
Ep̄l'a excuſatiua priorum reſponſionum de nō imputando magiſtro ꝙ filius male didicerit. xx.
Intiat pater magr̄o/ne filiū ſtudio legum icūbere ꝑmittat. xxi.
Reſponſio ad idem cum prioribus. xxij.

Ad idem ſub alio modo tendens xxiij.
Scribit amicus amico in curia pꝛincipis moꝛanti/ne taxillo-
rum ludis incumbat. xxiiij.
Reſponſio ad pꝛecedentem. xxv.
Studens ſtudenti vt libꝛos ei accommodet. xxvi.
Reſponſio ad pꝛecedentem. xxvij.
Deplangitur fratris matrimonium. xxviij.
Conſolatoꝛia reſponſio ad pꝛecedentem. xxix.
Scolaris ſcribit ad patrem/vt pꝛo determinãtijs ei denarios
mittat. xxx.
Reſponſio patris ſuper filij petitione. xxxi.
Scribit ſcolaris ad ſuum pꝛioꝛem magiſtrum/vt patrem indu-
cat ꝙ eum determinari permittat. xxxij.
Reſponſio magiſtri ad epiſtolam pꝛioꝛem. xxxiij.
Pater filium louanium mittẽs ſcribit regenti. xxxiiij.
Reſpondet regens patri. xxxv.
Scribitur filio ſtudenti: vt diligenter ſtudeat. xxxvi.
Reſponſio ſtudentis ad pꝛedicta. xxxvij
Scribit ſtudens ad pꝛioꝛem magiſtrum vt patrem hoꝛtetur ꝙ
ei denarios pꝛo ſtudio mittat. xxxviij.
Reſponſio magiſtri ſuper ſtudentis petitione. xxxix.
Intimatur atq; deplangitur peſtis. xl.
Conſolatoꝛia reſponſio ſuper pꝛedictis. xli.
Remittitur ad patrem in artibus graduatus. xlij.
Intimat frater fratri pr̃is obitũ cũ doloꝛoſo plãctu. xliij.
Amicus librũ repetit quem timet venditum eſſe. xliiij.
Liber remittitur cum excuſatione honeſta. xlv.
Scribit ſenex ſe pericula climateri anni euaſiſſe. xlvi.
Rogat pr̃ ne filius ſuus cũ quodã diſcolo ꝯuerſetur. xlvij.
Reſponſio regentis ſuper contentis in p̃ceñ. ep̃le. xlviij.
Mittitur filius ad amicum vt eum in pedagogio ponat: quez
pater qualifiat vt ei cautius pꝛoſpiciatur. xlix.
Amic⁹ meritoꝝ aĩci meminit cũ ſui ꝑpetui ſeruitij ablatiõe. l.

Petitur conſilium et auxilium ⁊ nunciũ credenti. li.
Ad idem pro celeri iuuamine. lij.
Reſponſio ad litteras binas precedentes. liij.
Littere ꝯmendaticie quibus amicus ꝯmendat amico. liiij.
Reſponſio ad epiſtolam precedentem. lv.
Deteſtatio tarde et rare ſcriptionis. lvi.
Admonitio fidei ſeruande ſup beneficij ꝑmutatione. lvij.
Habentur gratie amicō: et deſiderat eius aduentus. lviij.
Ad amicum vt frater ex carcere liberetur. lix.
Littere deprecatorie ad primam miſſam. lx.
Littere deprecatorie ad nuptias. lxi.
Petitur prouiſio de fructibus quadrageſimalibus. lxij.
Reſponſio ad litteras precedentes. lxiij.
Inqritur ꝯdicio: ⁊ qualificatio cuiuſdā domicille. lxiiij.
Reſponſio ad epiſtolam precedentem. lxv.
Rogatur patrinus ꝓ leuatione ꝓlis ex ſacro fonte. lxvi.
Reſponſio ad precedentem. lxvij.
Rogatur amicus vt certos mutuo det denarios. lxviij.
Reſponſio ad priorem. lxix.
Repetuntur denarij mutuo dati. lxx.
Littere excitatiue ad ſcribendum prouocantes, lxxi
Precedentis epiſtole reſponſio. lxxij.
Intimatur aduentus amici ad amicum. lxxiij.
Excuſatio rare ſcriptiōis ex raritate nūcioꝝ ⁊ rerum. lxxiiij
Increpatio filij non bene viuentis. lxxv.
Alie littere ad idem cum prioribus. lxxvi.
Ad idem cum penarum comminationibus. lxxvij.
Reſponſio filij excuſationem continens. lxxviij.
Excuſatio alia filij ſuper ſtudij tepiditate. lxxix.
Rogatur amicus/ vt ſecrete inquirat male fame ſuggeſto-
rem. lxxx.
Reſponſio amici ad precedentem. lxxxi
Alia reſponſio alio modo. lxxxij.

Epiſtola ſemiinuectiua. lxxxiij.
Reſponſio ad precedentem. lxxxiiij
Iterum alia quaſi inuectiua. lxxxv.
Reſponſio ad precedentem cum duricie verborum. lxxxvi.
Alia epiſtola diffidatoria et durior. lxxxvij.
Frater ad fratrem vt a vindicta auocet. lxxxviij.
Alia epiſtola ad idem cum precedente. lxxxix.
Adhuc alia epiſtola ad idem ſuadens alijs medijs. lxc:
Reſponſio fratris in ſententia preſiſtentis. xci.
Alia reſponſio fratris conſilijs fraternis obedientis. xcij
Alia rñſio in optimã partem adiunctis rõnibus. xciij.
Iterꝫ alia reſponſio ad idem in aliam ſententiam. xciiij.
Adonetur amicus de emuloꝝ machinatione. xcv.
Reſponſio ad precedentem. xcvi.
Alia reſponſio ad idem in aliam ſententiam. xcvij.
Rogatur amicus/vt libros nouo caractiſandi ſtilo impreſſos emat pro amico. xcviij.
Reſponſio ad precedentem epiſtolam. xcix.
Petuntur littere ab amico. c.
Alia epiſtola idem petens cum precedente. ci.
Reſponſio ad predictas. cij.
Rogatur amicus vt certo in loco cum amico ↄueniat. ciij
Petitur ↄſilium et iuuamẽ in ꝑmutatione beneficij. ciiij.
Epiſtola credentie cum petitione reſponſi. cv.
Reſponſio ad precedentes epiſtolas. cvi.
Arguitur amicus domi ſemper permanens. cvij.
Opera amici offertur amico ad vrbẽ romã migraturo. cviij.
Reſponſio ad epiſtolam ſuperiorẽ. cix.
Cõmendat cauſam mr̃is aduocato lr̃is recordaticijs. cx
Intimatio nũmoꝝ leuatoꝝ cũ deſpatiõe recuparidis. cxi.
Petuntur frequẽtiores littere amici:et eius pñtia. cxij.
Reſponſio ad precedentem. cxiij.
Rogat̃ amicus vt fratrẽ inducat cautius mercari. cxiiij.

Commendatur cauſa vicini amico. cxv.
Excuſatur ſcribendi ineptia cum credentia latoris. cxvi.
Conqueſtio fit de ſocij immatura morte. cxvij.
Reſponſio conſolatoria ſuper epiſtola precedente. cxviij.
Reſponſio ad idem ſub alia forma. cxix.
Alia adhuc reſponſio ad idem ſub alia ſententia. cxx.
Agunt gratiarum actiões ei qui amico burſarum munere dedit. cxxi.
Excuſatio ſuper nõ reſponſione ad litteras miſſas. cxxij.
Cõſulit amic⁹ amico q̄ louan. veniat lectur⁹ poeticas artes. cxxiij.
Precedentis epiſtole reſponſio. cxxiiij.
Hec ep̄la replicat cõtra precedētis ep̄le reſponſionē. cxxv.
Scribit ſecretarius oppidi brugenſ. ad regentē pedagogium in Louaniū vt de rectore ſcolarum oppido prouideatur. cxxvi.
Reſpondet regēs in Louanio petitioni ſecretarij. cxxvij.
Commendatur filius ſuo magiſtro per patrem: filium ſuum paterno quodam errore laudantem. cxxviij
Magiſtri reſponſio prudentius iudicantis. cxxix
Rogatur amicus vt ſuum ſtatum pandat amico. cxxx.
Reſponſio ad precedentem. cxxxi.
Ad pictorem vt iuuenem pingere doceat. cxxxij.
Reſponſio ad dictam epiſtolam. cxxxiij.
Aguntur gratie ei qui deſideria amici impleuit. cxxxiiij.
Magiſter ad magiſtrum ruri morantem. cxxxv.
Reſponſio. cxxxvi.
Frater fratri ſcribit Louani conmoranti de propoſito ſenioris fratris ad religionem. cxxxvij.
Alia epiſtola ad idem in eandem ſententiam. cxxxviij.
Reſponſio. cxxxix.
Alia r̄ſiõ ſup eadē in qua mãdat ſe fratrē ſequuturum. cxl.
Conſilium fraternum ſuper eodem. cxli.
R̄ſiõ fr̄is nõ aſſentientis ꝯſilio fr̄is, ſed ſuadet dilatio. cxlij.
Aſſētit ꝯſilio fr̄no et dilatõi: donec mutuo colloquant. cxliij.
Rogatur amicus vt vinum emat pro amico. cxliiij.

Frater fratri intimat ſeniorem fratrem militem creatum:et in capitaneum delectum. ccvij

Ad amicum commendatio iocoſa cuiuſdam glorioſi:et elatiſſimi hominis. ccviij

Epiſtola conquerens de incendio armigerorum ad creditores terminos vt ſolutionis prorogent. ccix.

Reſponſio ad epiſtolam precedentem. ccx

Excuſatio non ſcriptionis ꝓpter qualitatē tempoꝝ. ccxi

Exemplum aliud excuſans non ſcriptionem propter mendacia populi:et nunciorum. ccxij

Commendatur amicus amico. ccxiij

Reſponſio. ccxiiij.

Alia reſponſio ad idez/ſed alio ſenſu. ccxv.

Scribitur auunculo/vt reuocet nepotem amore captum/ne ſe inconſulte miero matrimonio dedat. ccxvi.

Reſpōſio ad precedentem epiſtolam. ccxvij.

Rñſio ad id quod in calce precedentis ep̄le petebat. ccxviij.

Arguitur amicus ab amico ꝙ non ſeruauit pollicita frequentis ſcriptionis:et noua petuntur. ccxix

Reſponſio. ccxx.

Excuſatur ſilentium:⁊ petitur ſcriptio. ccxxi

Reſponſio cum petitione ꝙ valitudini intendat. ccxxij

Mittuntur amico capones. ccxxiij.

Reſponſio ad epiſtolam predictam. ccxxiiij.

Scribit vniuerſitas ad ꝯſiliū ꝓ priuilegioꝝ tuitiōe. ccxxv.

Ep̄la vniuerſitatis ad cancellariū brabātie ꝓ eodem. ccxxvi

Scribit particularis amicus ad cancellarium ꝓ eodē. ccxxvij

Reſpondet cācellarius ꝑuate pſone ſup̄ ꝓceden̄. ccxxviij.

Nepos nepoti excuſās ſe ſi poſtea to ex eo i q̄dā ſcōſilio. ccxxix

Scribit auūcul⁹ ad nepotē arguens eum:et fratres/ꝙ inſatiabiles ſint/quibus ſubuentiones negat. ccxxx.

Commendatur magiſtro ſcolaris ad ſui ſeruitium. ccxxxi.

Reſpōſio ad epiſtolam precedentem. ccxxxij

Scribitur ad priorem monaſterij/ne quendam in donatum ad mittat. ccxxxiij.
Alia epiſtola ad idem:alijs medijs. ccxxxiiij
Cõſulit amico ne ad aiz trahat ob locutõ detractoris. ccxxxv
Reſponſio ad precedentem/cum deteſtatione detractoris:et ſuorum morum. ccxxxvi.
Scribit filius pro veſte. ccxxxvij.
Rñſio in prima parte ſerioſa:in calce deriſoria. ccxxxviij
Scribit amicus amico non poſſe votis ſuis ſatis eſſe/cum excuſatione: et oblatione. ccxxxix.
Inuitatio ptim ſerioſa:ptim iocoſa vt frequẽs ſit ſcriptio. ccxl
Epiſtola reſponſiua:⁊ excuſatiua frequentis ſcriptionis ex qualitate temporis. ccxli.
Petitur conſultatio ſuper cauſa pendente coram officiali: et aſſiſtentia. ccxlij.
Reſponſio continens iudicis laudem. ccxliij
Reſponſio alia in aliam partem. ccxliiij.
Querela amici ad amicum qui ab hoſtibus captꝰ eſt. ccxlv
Conſolatio ſuper querela amici predicta. ccxlvi
Rogatur amicus vt medicuz mittat amico egroto. ccxlvij.
Reſponſio ſignificans medici miſſionez. ccxlviij
Rogatur prior magiſter/vt patrem inducat ꝙ filius in pedagogio locetur. ccxlix.
Rogatᷣ pater a filio vt eũ in pedagogio faciat ꝯmẽſalẽ. ccl.
Magiſter ſcribit ſcolari conatuz eius collaudans. ccli.
Pater ad filium:qui filij aſſentit deſiderijs. cclij.
Pater ad filium ad militiam prouectum. ccliij.
¶ Ad idem. ccliiij.
Reſponſio. cclv.
Epiſtola dubitatiua ſuper militia filij. cclvi.
Alia epiſtola in eandem ſententiam. cclvij
Arguit pater filiũ ſuũ militẽ nõ militariter viuentẽ. cclviij.
Epiſtola commendaticia amici:ob multa merita cari. cclix

¶ Reſponſio. cxlv.
Petitur liber commodato creditus. cxlvi.
Conqueſtum eſt ꝙ plus diuitijs/q̄ʒ amicitie tribuatur cuꝫ cre
dentia:et petitione iuuaminis. cxlvij.
Rogat amicus/vt ſaluū ꝯductū ipetret alio migrādi. cxlviij
Amicus in ius vocatus conſilium petit. cxlix.
¶ Reſponſio. cl.
Iterum amicus amico. cli.
¶ Ad diem. clij.
Reſponſio. cliij
Alia reſponſio. cliiij
Ad diem ſub alia ſententia. clv.
Rogat pedagogij magiſtrum pater/vt eius filium ſub alio ma
giſtro in aliam cameram colloces. clvi.
Amicus amico pro famulo habendo. clvij.
¶ Reſponſio. clviij.
Alia epiſtola interrogans habitudinem alterius famuli. clix.
¶ Reſponſio. clx.
Ad idem. clxi.
Reſponſio. clxij.
Inuitatur ſocius/vt ſequatˀ ſociū louanium pgentem. clxiij
¶ Ad idem. clxiiij.
Petitur feſtinus aduentus amici/vt aſtet amico. clxv
Nunciatur aduentus amici amico. clxvi.
Frater amico/vt reducatur nepos profugus. clxvij.
¶ Reſponſio. clxviij.
Alia reſponſio ad idem/ſed alia ſententia. clxix.
Interrogatur condicio cuiuſdam notarij/an expediret eum in
ſecretarium epiſcopi aſſumi. clxx.
Reſponſio dicens notarium illū adulatoreꝫ eſſe clxxi.
Alia rñſio in aliam ſniam:dicens eundem ebrioſum. clxxij
Commendatur amicus amico/vt ei ſit adiutor. clxxiij
¶ Ad idem. clxxiiij

Increpat filius a patre frequenter pecuniã ꝑoſtulãs. clxxv.
Ad idem aliĳs verbis et ſententĳs. clxxvi.
Ad idem rurſus/ſed alio modo. clxxvĳ.
❡ Reſponſio. clxxviĳ.
Nepos ex italia rediẽs ſuo nepoti iuniori loua:ſtudẽti. clxxix
Reſponſio ad predictam epiſtolam. clxxx.
Iterum nepos nepoti. clxxxi.
Reſponſiua ad precedentem epiſtolam. clxxxĳ.
Epiſtola commendatiua. clxxxiĳ.
Alia epiſtola commendatiua ad idem. clxxxiiĳ
Alia epiſtola ampliorẽ adhuc cõmẽdationẽ ꝯtinens. clxxxv
Reſpõſio ad predicta. clxxxvi
Quedam reſponſio ad litteras:hic tñ nõ inſertas. clxxxvĳ.
Debitor profugus ſuis creditoribus. clxxxviĳ
❡ Reſponſio. clxxxix.
Congratulatio amici ſuper dignitate adepta. cxc.
❡ Reſponſio. cxci.
Noua epiſtola reſponſioni reſpondens. cxcĳ.
Epl'a increpatiua amici/ꝙ ſecreta crediderit mulieri. cxciĳ.
Intimat filius patri veſtes ꝑdidiſſe: veniã deꝑcans. cxiiĳ.
Patris reſponſio ſuper veſtium perditione. cxcv.
Alia reſpõſio ad idem/ſed durior. cxcvi.
Iteꝝ ſuꝑ eodẽ fili⁹ ad prẽ dat litteras deſolatorias. cxcvĳ
Frater ſcribit ad fratrem ſuper eodẽ. cxcviĳ
Ad idem ſuper eodem. cic.
Frater fratri reſpondet. cc.
Epiſtola eiuſdem ad idem. cci.
Pater reſpondet ſuꝑ litteris miſſis a filĳ ſui magiſtro. ccĳ.
Incitatio ad amiciciam: a hominem non oculo/ſed fama notum:cum recitatione nouorum. cciĳ.
Reſponſio ad precedentem epiſtolam. cciiĳ.
Epiſtola commendatiua amici:ad amicum. ccv.
Rñſio deſcriptiua incõſtantie eius ꝓ quo rogatum eſt. ccvi

Alia commendaticia ſub alijs verbis:et forma. cclx.
Epiſtola meram credentiā continens. cclxi
Epiſtola commendaticia amici ad amicum commendatum:ami
cum qualificans. cclxij.
Scribit pater ad magiſtrum filij:vt determinans fiat/ſi ſic ma
giſtro videatur. cclxiij:
Rogat ſcolaris magiſtrum ſuum priorem/vt patrem inducat
vt graduari poſſit. cclxiiij.
Pater ſcribit magiſtro ſuper gradu filij:partim mentem expri
mens:partim conſilium petens. cclxv.
Alia epiſtola in eadem materia:in aliam ſententiā. cclxvi.
Magiſter prior reſpondet ſcolari. cclxvij.
Scribit pr̄ ſuo filio ſuā intētiōeꝫ de gradu ſuſcipiēdo. cclxviij.
Gratulatur vniuerſitas de electiōe ſūmi pōtificis:obedientiaꝫ
profitetur:oratores mittit:et rotulum petit. cclxix.
Item ad ſummū pōtificem ſup eiſdem in alia forma. cclxx
Scribit vniuerſitas commendaticias litteras pro quodā docto
re ſuo ſuppoſito ad ſummum pontificem. cclxxi.
Cōmēdatur nepos alteri nepoti/vt ei adiumēto ſit. cclxxij.
Reſponſio ad epiſtolam preſcriptam. cclxxiij.
Deplangit amicus filium ſui fratris aufugiſſe:et rogatur ami
cus vt reductioni ſtudeat. cclxxiiij.
Reſponſio ad epiſtolam precedentem. cclxxv.
Scribit auunculus filio ꝓfugo inducens vt redeat. cclxxvi.
Item auunculus filio profugo in aliam formā. cclxxvij.
Reſponſio profugi filij ad ſuū auunculū. cclxxviij.
Ut filium ꝓmoueat ad aliquod beneficium. cclxxix.
¶ Reſponſio ad predicta. cclxxx.
Querela rare ſcriptionis. cclxxxi.
Intimatur amico/ne quem ꝓpoſuerat comitē capiat itineris
ad ſanctā terrā/q: garrulus et mēdax eſt. cclxxxij.
Intimat̄ breuis viſitatio amici:et leta ꝯfabulatio. cclxxxiij.
Ad petitionem amici ſtatum ſuum fratriſqꝫ ſui notum facit a

mico. cclxxxiiij.
Rogatur amicus vt mittat p eũ ſcriptor pit' aico. cclxxxv.
Epiſtola conſolatoria. cclxxxvi.
Intimat amicus amico q ſequenti die ſecum ſuo in reditu pra ſurus ſit. cclxxxvij.
Filius ad patrẽ p ſubuẽtiõe vt libros emat. cclxxxviij.
Rñſio pris q filio neqat ſubuenire ex ɔditiõe tpis. cclxxxix.
Conqueritur pater de dura correctione filij. ccxc
Reſponſio ad epiſtolam preſcriptam. ccxci.
Rñſio ad certas lrãs hic nõ inſertas de gl'oſo poeta. ccxcij
Inqritur ſtatus amici: et deſcribitur proprius. ccxciij.
Tutores ſcolari ſtudenti Louanij in artibus qui petit adire aliam vniuerſitatem. ccxciiij.
Tutores ſtudenti Louanij in legibus/qui petit adire aliam vniuerſitatem. ccxcv.
Inuectio iocoſa in amicum raro ſcribentem. ccxcvi
Rurſus iocoſa inuectio in eandem ſententiam. ccxcvij
Excuſatio ſup porrectis ꝑcib' p ɔtumace filio ad prẽz. ccxcviij
Reſponſio ad epiſtolam precedentem. ccic.
Increpatio fratris ſup incauto modo mercandi. ccc.
Reſponſio fratris ad precedentem epiſtolam. ccci.
Suadetur amico canonico/vt grauitate omiſſa ſe aliquando ludis ingerat et letus viuat. cccij
Reſponſio ad precedentem epiſtolaz. ccciij.
Amicus amico conſulit/ne vniuerſitate relicta ad patriam redeat. ccciiij.
Reſponſio ad precedentem epiſtolam. cccv.
Congratulatio ad amicum qui ducit vxorem. cccvi.
Fit deteſtatio amico qui anhelat vxorem ducere. cccvij.
Vacillatio an potius dolendum/q̃ʒ gratulandum amico qui ducit vxorem. cccviij.
Significatur in ſecreto amico/q epiſcopus eum officialem creabit: ſi roget. cccix

Reſponſio negatiua ad idem. cccxi.
Arguitur amicus ꝙ nunꝙ̄ reſpondet litteris petiturqꝫ ꝙ ꝓ oībus reſpondeat. cccxij.
Rogatur nepos/vt diligentiam faciat/ꝙ rogāti de bona ancilla prouideatur. cccxiij
Reſponſio ad precedentem epiſtolam: cccxiiij.
Rogatur amicus vt fide iubeat pro amico. cccxv.
Reſpōdet amicus/et paret deſiderijs. cccxvi.
Fratres ex brugis ſuo fratri louanij ſtudenti. cccxvij.
Alia epl'a ſub alia forma in eandem ſententiam. cccxviij
Rogatur amicus/vt equos duos commodato mittat amico ambaſiatam acturo. cccxix.
Reſponſio negatiua ad epiſtolam precedentem. cccxx.
Epiſtola iocoſa ſpecioſa ſuꝑ omiſſiōe ſcriptiōis. cccxxi.
Rñſio cū deteſtatiōe ſuſpiciōis cadētis in amicicia. cccxxij
Scribitur vicario epiſcopi pro iuuamine vt epiſcopus curam conferat. cccxxiij.
Reſpondet vicarius cum oblatione diligentie et ſpe voti con ſequendi. cccxxiiij.
Inuitaꝫ ſocius a ſocio/vt inſequendo promiſſa ad vniuerſitatem veniat. cccxxv.
Reſpondet ſocius ſocio ſe prius in grāmatica firmius velle fūdariꝙ̄ adeat vniuerſitatem. cccxxvi.
Aguntur gratie de honeſta tractatione nuncij qui etiam deſcribitur ſecretorum eſſe vulgator: cccxxvij.
Dolet amicus/ꝙ amici ſui tepuerit amicicia/ꝙ ſuſpicatur ex conuerſatione cum emulo eueniſſe. cccxxviij
Ad ſtudentē interrogādo habitudinē ſui ꝯcurrētis. cccxxix.
Reſponſio ad epiſtolam precedentem. cccxxx.
Suadetur ſtudenti/vt legibus incumbat poetrie ſtudijs omiſſis. cccxxxi.
Reſponſio ad epiſtolam precedentem. cccxxxij.

Alia reſponſio ſuper eadem in aliam ſñiam cccxxxij.
Rogatur amicus vt adoleſcentē inducat/quo bene ſcribat atꝫ- erroris arguitur cum inſertione nouorum cccxxxiiij.
Cōgratulatur amicus amico/ꝙ receptus ſit in ſeruitorem re- gis et amiciſſime admonet/ne ſe amplexibus miſceat impu- dicis cccxxxv.
Queritur cauſa cur plures dictiones huius libelli vario modo vt iam vno iam alio impreſſe ſint cccxxxvi.
Reſponſio dans rationem cur multe diuerſe dictiões in hoc libello vario modo impreſſe ſint cccxxxvij.

Finis tabule.

Incipit tractatus de remedio amoris.

ENeas Sylnius Hyppolito mediolaneñ. S.p.di. Que
rebaris mecū nocte pterita qꝫ amori opam dares:nec
deligatū:ac vinctū aim ſoluere poſſes. Dixiſti te nec
virginem:nec nuptā:nec viduā amare/ſed mulierē q̄ꝫ
uis pulchrā meretricez tamē/ quibuſlibet viris pcij cā ſeſe ſub
ſternentē. Id tibi moleſtū eſſe aiebas:libēterqꝫ amorē hūc velle
te poſtargare/ſed viā modūqꝫ neſcire/quo fieri liber:⁊ amoreva
cuus poſſes. Nā et ſi plures ſacerdotes ꝯſulueris/neminē tn̄ re
media/q̄ tibi viderent efficatia ptuliſſe dicebas. Rogabas igr̄
me:magniſqꝫ pcibꝰ efflagitaſti/egritudini tue vt aliquā afferaz
medelā ac iter oñderē tibi quo poſſis ardētes amoris flāmas ef
fugere. Parebo deſiderio tuo ſalubriaqꝫ pbebo tibi remedia ſi
ea āplecti volueris: Nec verebor medici culpā mihi aſſcribi/ſi
tu obediētis egroti pſonā ſuſceperis/q̄ꝫuis arbitror/quos ꝯſu
luiſti ſacerdotes ſatis tibi feciſſe/ſi pcepta tenuiſſes/q̄ illi dede
rūt. Sed tibi viſa fuerūt fortaſſe grauia. Nā cū dicerēt fuge illā
nihil illi loq̄ris:nihil de illa audias/durꝫ vbū viſuz eſt: At febrici
tans quoqꝫ iuitus audit frigida pocula ſibi negari: Si tn̄ ſanari
vult:qd medicꝰ mādat diligēter obſeruat. Tu ergo mi hyppo
lite ſivis amore euadere.liberqꝫ fieri ppara vt q̄ pcipiam facias.
Nā ſcito egrotū te eſſe:maxiaqꝫ infirmitate detētū:⁊ ppter ſa
nitatē dura:et aſpa eſſe plurima ſubeūda. Nēpe egrotꝰ eſt mi
hyppolite oīs q amat:ac nedū egrotus:ſed mēte etiā captꝰ: atꝫ
inſanus et amēs. De amore inq̄ꝫ illicito. Nā deū colere:⁊ ama
re parentes:vxorē.et liberos virtuꝫ nō eſt vitij:ſanitatiſqꝫ non
egritudinis. At tu amorē illicitū ſequeris. Quid tu eſſe amorē
de quo iā loq̄mur credis? Veteres putauerūt illū ex venere:vul
canoqꝫ natū puerꝫ cecū:alatū:ſagittas in manibus habentem/
quibus viros ac mulieres feriens ardorem dilectionis infunde
ret. Apud virgilium legimus Nunc ſcio quid ſit amor. Duris
in cotibus illū/ hyſmarus aut rhodope:aut extremi garamātes

o

nō medre

nec generis noſtri puerꝑ:nec ſanguinis edũt. Sed error hͦ mor
talis ppl'i fuiᵗ/q veritatẽ attigere nõ potuit. Amor(vt in trage
diis inqt ſeneca)nihil aliḋ eſt/niſi vis q̃dã magna mẽtꝭ:blãduſq3
aĩ calor/q iuuẽta gignĩt luxu ocior:⁊ inter leta fortũe bona nu
trĩt. Hic mẽtẽ hoĩs eripit:iudiciũ oĩe ꝑuertit:ſenſũ ebetat: aĩ3
extigit. Nãq3 cũ mulierẽ diligis/nõ in te:ſed ĩ illa viuis. Quid
igĩt pei⁹ eſt/q̃3 viuẽtẽ nõ viuere:q̃3 ſenſũ hñtẽ nõ ſẽtire:q̃3 ocl'is
ꝑditu3 nõ videre. Equidẽ q amat in aliũ mutaĩ virũ:nec facit q̃
ante ſolebat. Hinc ꝑmeno apḋ Terẽtiũ. Dij boni qd hoc mor
bi eſt? Adeon homines imutarier ex amore/vt nõ cognoſcas
eundẽ eſſe. Putat comicus morbu3 eſſe amorẽ:nec male putat
Nam et apud macrobium luxuriam que vel mater amorũ eſt. vl'
filia teterrimi morbi partẽ hippocrates dicit. Hic morbus ple-
runq3 iuuenes aggreditur/ſed viros quoq3 ſenes vexat. Tan-
toq3 periculoſior:et riſu dignior eſt/quãto ꝑſona q̃ capta ẽ eta
te:aut ſciẽtia cenſeĩ ꝑſtãtior. Cũ ergo hyppolite capt⁹ ſis:amo
riq3 ſeruias:ſcias te morboſu3 eſſe:ſi morboſus es liberari ſtu-
de. Nam quis morbũ patitur:q curari non velit? Sane vt mor-
bus grauior:acerbior:ꝑiculoſior/eo morboſo maior ſit de ſani-
tate cura. Si tua infirmitas magna eſt/ſit et cure diligẽtia ma
gna. Cogita mi hyppolite quo in ſtatu es. Tu nihil te eſtimas
qdquid tibi eueniat leue eſt:ſolum ſuper amica anxius es. non
parentes:non neceſſarios:nõ benefactores magni facis/ſolus
tuus aĩmus in amica eſt. Illã amas:illã ꝓmoues illã ſõnias:de
illa cogitas:de illa loq̃ris:de illa ſuſpiras:nihil agis qn meõriã
eius hẽas. En ſtulticiã:amẽciã:morbũq3 teterrimũ. an nõ eſt pe
tenda cura? Quis nõ ſanari hoc morbo velit? Ceterũ ad ſalutẽ
tuã hec ſunt neceſſaria mi hyppolite/q̃ ſi feceris ſan⁹ eris:ſi ne-
glexeris/ſepelieris in morbo tuo:nec te qſq̃3 iuuare poterit. Co
gita p̃mũ q̃3 remote a p̃ceptis dei receſſeris:q cũ deberes deũ
ex toto corde diligere/creaturam amaſti:et in ea omnem tuam
dilectionem:et oblectationem poſuiſti. Sic enim factus es ido
lorum cultor. Nam qui creaturam deo preponit: idolatra eſt.

Negabis te idolatrã eſſe cũ non pꝛeponas creatoꝛi creaturã.
At ſi verũ fateri vis/plus tuã amicã diligis: q̃ deũ. Nã q̃ dei
mãdata negligis: poſtergas: contẽnis/q̃ vult amica ſumma cũ
diligentia curas adimplere. Et hoc nempe eſt pꝛeferre mulierẽ
deo. Heu q̃ magnũ eſt malum: quã periculoſum: quã deteſtabi
le creaturam ſic amare vt deum parnifacias. Deus/cum eſſes
nihil/te aliquid eſſe fecit. nec te lapidem: nec te gentilẽ: nec iu=
deum: ſed hominem chꝛiſtianum fecit/vt poſſes ſcire diuina ſa
cramenta: et viam qua itur in celum. Ipſe quoq; deus cum
ob culpam pꝛimi parentis tu: et ceteri homines paradiſum a=
miſiſſetis/naſci pꝛo te voluit: fieri homo: capi: cedi: vituperari:
crucifigi: moꝛi: ac ſuo te pꝛecioſo redimere ſanguine. En q̃ ma=
gna ingratitudo: iniquitas: inhumanitas: feritas hunc qui tãta
pꝛo te fecerit pꝛopter vilem relinquere mulierculã. Hoc ſatis te:
ceteroſq; chꝛiſtianos monere deberet: vt omiſſis amoꝛibꝰ illicitꝭ
deo ſoli ſeruirẽt. Sed cogita vlterius qd agas hyppolite. Pul
chꝛa tibi videtur amica tua: credis nec ſic ſemꝑ pulchꝛã eã futu
ram. Res eſt foꝛma fugax (vt inquit Tragedus) Mulier q̃ ho
die foꝛmoſa eſt: cras defoꝛmis erit. Quid tu bona ꝑpetua: ꝛ im
mutabilia pꝛo caducis: mutabilibuſq; ꝑmutas? Sit vt putas ſpe
ctaculi foꝛmoſa mulier leue hoc bonũ eſt. Nihil eñ foꝛma mulie
ris eſt niſi moꝛibꝰ ſit adiuta. Caſtitas eſt/q̃ feminã laudat: non
foꝛma. Tu nõ caſtitatẽ ſequeris/ſed ſolũ foꝛmã amas. Foꝛma h̄
vti flos agri decidit. Roſa mane rubea: ſero lãgueſcit Nihil foꝛ
moſiꝰ ẽ virtute: atq; honeſtate. Si hãc intueueris ml'to tibi foꝛ
moſioꝛ videret/q̃ tua ſit amica. Etẽ nec lucifer: nec heſpus
tã decoꝛꝰ eſt/q̃ ipſa facies hõeſtatis quã q reliq̃t ꝑpter mulierẽ
exiſtima oꝛo q̃ ſit delirꝰ ꝛ amẽs. Ceterũ hyppolite vt tecũ nõ
multis vtar/quã amas mulier nõ tua ſola eſt/ideſt ꝯplures eã
habent. ipſa te non ſolũ hẽt/ſed alios quoq; amat. Quid tu in
turba vis facere. Cogita te eſſe iam in veſpoꝛ: iam ſenẽ: iam moꝛti
ꝓxĩm. Vis ne cũ iuuenibꝰ contẽdere? Vis cũ robuſtis pugnare.
Quid tibi eo in ꝓlio queris in quo victoꝛ ſuccumbis. Magna

res eſt virū ſenez a iuuenibus extorqri mulierē.ſi tam es potēs vt extorqueas/q viciſti/cū prelium hmōi ſit:vt vincens ſuccū bat. Quid eſt oro mulier niſi iuuētutis expilatrix: viroꝝ rapina: ſenū mors: pͥmonīj deuoratrix: honoris pnicies: pabulū diabo li: ianua mortis: inferni ſupplementū: Cogita hyppolite quot ma la p mulierē obuenerūt cū ſalomō: cū holophernes: cū ſampſon per mulierē decepti fūerint. Nō te credis ſic fortē eſſe vt non illudaris: Sed quanto viris illis debiliores: incautior: imprudē tior/tanto te ab eo loco ſemoue/in quo potes decipi. Nihil eſt mulieris amor qui cum peccato eſt. Non eſt in muliere ſtabili tas/q̄ nunc te amat/cras alium amabit: et vna tecū amabit alios Quid tu hunc amorē exiſtimas/qui in plures diuiſus eſt. Nul la mulier tā fixe aliquē amauit/que veniēte nouo pco: noniſqz vel p̄cibus: vel muneribus nō mutauerit amorē. Mulier ē aīal ipfectū: variū: fallax: mltis morbis: paſſiōibuſqz ſubiectū: ſn̄ fide ſine timore: ſine ꝯſtantia: ſine pietate. De his loquor mulieribꝰ que turpes admittunt amores. nunq̄z hee ſtabiles ſunt. Nanqz vt ſemel a recto tramite receſſerunt/iam ſe liberas arbitrantur vt quocunqz velint vagentur: nec amplius vel amici vel mariti timorem habeant. Credo equidem illam coeundi fetidam vo luptatem tibi quiiam ſenio exhauſtus es paꝝ placere. Nā qd nedum tibi antiquo et arido/ſed iuueni humecto illa inepta: et ſpurcida voluptas conferre poteſt/quam mox penitudo ꝯſeqt An non magna res eſt admonitio illa: et citatio ſiue ꝯminatio quedam/que poſt peccatū e veſtigio mentē hominis cruciat. Quā iniquus eſt homo qui totiēs admonitus nō quieſcit: qd punitus non emendatur: q correctus nō efficitur melior. Quid ille actus carnalis operatur: niſi carnis interitū: Vtinā ſolū car nem interimeret: nō occideret aīam. At duo cū inicē coeūt: vir atqz femina/quaſi duo vaſa teſtea mihi vident q̄ inter ſe ꝯfricēt donec rumpant: et ad nihilum redigant. Tu tn̄ nō in coitu/ſed in viſu ſermoneqz forſitan oblectaris. Quid obſecro in viſu eſt tā pulchri vt nō inuenias aliquid pulcrius: Pulchritudo quā

debem⁹ q̄rere:in celo eſt/cui nulla poteſt res mundana cōparari
In illa oīs perfectio eſt:mundana ſemper diminuta ſunt. Illa
ꝑpetua:h̄ caduca:illa fixa/hec fluxa. Hāc quā tu miraris formā
paululum poſt febris eripiet. Aut ſi morbus abfuerit/ſenectus
nō deerit:q̄ illam teretem:ſucci plenamq; faciē:rugoſam:criſpā
q; reddat. Fiēt illa q̄ nunc miraris membra decurſu tp̄is arida:
ſqualida:fetore:ac ſpurcicie plena. Non ocl'i ſplendorem ſerua-
būt:fetebit os:collum incuruabitur:corp⁹ vndiq; ſicco: et arido
trunco fiet ſimile. Cogita h̄:et auerte ſpem:priuſq; fuge q̄ꝫ ꝑue
ris. Multo em̄ melius eſt rem ɔtemnere/ q̄ꝫ ꝑdere. Jam vero d̄
ſermone ſuaui:dulci:placido:et melliſluo q̄ te dicis oblectari ad
modum miror. Quid em̄ ſermo muliebris in ſe dulce habet? qd
dicit tibi amica? Nēpe aut q̄rit:aut plorat:aut miat:aut tibi ia-
nes fabulas refert. Dicit qd vicia fecerit:qd ſomniauerit: quot
oua galina peperit:qbus floribus ſerta cōponant. Omis ſermo
mulieris de re vana:leuiq; eſt:in quo q oblectatur:et ip̄m leuē
eſſe oportet. Narrat tibi nōnunq̄ꝫ ſe ⁊ cum alio amatore. ⁊ quo
pacto iacuerit:quid doni receperit:quā cenam habuerit:qb⁹ vo
luptatibus fuerit vſa/q̄ res non gaudium tibi/ſed cruciatum af
ferunt. Sed accipe q̄ velis gaudia in ſermone amice. Eris ne
tam amēs:rationiſq; inops/vt non magis in alicuius docti iuri
verbis:ſermonibuſq; leteris. Reſume omnia ſimul q̄ in amore
ſunt gaudia:ruſuſq; tedia/multa iſta :pauca illa reperies. Ue-
rāq; illius ſniam dices/q parum mellis in ml'to felle merſuꝫ iqt
amorem eſſe. Cū ergo hyppolite tot⁹ amor de quo loqmur va-
nus:aſper:amarus:dānoſuſq; ſit:et hoīem morbo grauiſſimo te-
neat:curandum eſt vt ab eo libereris. Cura autem ea eſt/vt mē
ti tue ꝑſuadeas malum eſſe amorem. Poſt hec declines amice
ſermonē:ociū fugias:in negotiū ſemꝑ ſis viros bonos/q te in-
ſtruant ſequaris/nulli ludo:nulli ɔuiuio interſis. Si qd largita ē
tibi amica:abs te abicias. Nichil penes te ſit qđ illi⁹ eſt. Puta
illum eſſe nunciū dyaboli qui te perdere velit. Sint in memoria
tua chriſti bn̄ſitia/q̄ tibi īpēdit. Cogita ꝙ benefaciēti ꝑmia i ce

leſtib⁹ ſedib⁹: ⁊ q̃ꝛ male facienti ſupplicia apud inferos ꝑparata ſunt. Cogita dies ⁊ nos aſſidue fieri breuiores: iſtareq; ſemꝑ vl timum. Cogita q̃ꝛ irriſui eſt qui amat: ⁊ preſertim vir ego matu rus. Cogita inſtabilem mulieris aīm. Cogita iacturā tp̄is / quo nichil eſt p̄cioſius. cogita diſſipationem bonorū. cogita vitam quā viuimus breuiſſimā in h̄ ſeculo q̄̄uis voluptatib⁹ ſit dedita Et in alio mūdo quā ingrimus nullum eſſe vite finē. Hec ſi tecū ſedulo cogitaueris preceptaq; iſta tenueris / amorē q̄ cruciaris a te breui tp̄e relegabis: virūq; alium te p̄ſtabis: deo gratum: celoq; dignū. Uale: Hec habui q̄ nunc raptī cōtra amorē dicerē / alias vbi ocium fuerit pluribus te ammonebo. Iterū vale: ⁊ qđ tibi damno eſt auertere ſtude. Ex voyenna p̄die kalend. Januarij. Anno dn̄i milleſimo. cccc. octuageſimo ſecundo.

¶ Pij pōtificis maximi ad carolum cypriacum tractat⁹ de amore incipit feliciter.

TRactatum de amore olim ſenſu: pariterq; etate iuuenes cū nos ſcripſiſſe recolim⁹ carole fili dilectiſſime / penitentia īmodica: pudorq;: ac meror aīm noſtrū vehemēt̄ excruciāt. Quippe q̄ ſciam⁹: q̄ppe ꝑteſtati expreſſe fuim⁹ / duo cōtineri in eo libello aptaꝫ videlꝫ / ſꝫ heu laſciuā nīs: prurientēq; amoris hyſtoriā. ⁊ morale qđ eaꝫ cōſeq̄tur edificans dogma. Quoꝝ p̄mū fatuos: atq; errantes video ſectari q̄̄plurimos. Alteꝝ heu dolor pene nullos ita impra uatum eſt atq; eluſcatū infelix mortaliū gen⁹. De amore igitur q̄ ſcripſim⁹ oli iuuenes / ꝯtemnite o mortales: atq; reſpuite. Seq̄mini q̄ nūc dicim⁹ / et ſeni magis q̄̄ iuueni credite: nec p̄uatū hoīem pluris facite / q̄̄ pōtificē. eneaꝫ reicite: piūꝫ ſuſcipite. Illđ gētile nomē parentes īdidere naſcēti. h̄ chriſtianū ī apoſtolatu ſuſcepim⁹. Porro ſi quē deſcripſim⁹ Euriali Lucreciq; amorē deuoti vt accepim⁹ o miſeri: o inſipientes ꝑlegiſt / huc ꝓpenſi⁹ iamiā accedite. Q̄nq̄dem nō duoꝝ mō: ſꝫ oīm amorem / īmo vt poete fingūt deū amoris cupidinēꝫ q̄̄to valē⁹ īgenio: q̄̄to poſſim⁹ artificio deſcribem⁹. Si artē q̄rit⁹ o ſcriptoꝝ nr̄oꝝ curioſi le

ctores:pl⁹ artꝫ ꝑfecto h/q̄ꝫ ibi repietꝫ.ſi fructū:ſi ꝯpēdiū:ſi orna-
tū h tot⁹ eſt fruct⁹:ꝯpendiū tot ū:de ornatu alioꝝ deſ indiciū.

Vidimus effigiem laſciui nuper amoris/
Que nimium mentem nouit ymago meam.
Nec barbam malis:nec corpore tegmen habebat.
Nudus terga:manus:pectora:crura pedes.
Atqꝫ humeris ale ſuberant: ⁊ flexilis arcus.
Lumina ſub tenero ceca ſupercilio.
Cur puer imberbes nulla lanugine malas.
Cur melius nulla corpora veſte tegat.
Lumine cur careat:pharetram cur geſtet:et arcum.
Cur habeat pennas calliopia refert.
Sic ego.Sic retulit queſitas illico cauſas.
Maxima pegaſei calliopea chori.
Qui ſapit euitat male ſana cupidinis arma.
Et tantum pueros intrat ineptus amor.
Siue ꝙ eſt puero ſimilis:qui cepit amare.
Et perit mente.pingitur inde puer.
Pingitur et nudus.nullum ſeruare pudorem:
Et meminit ſimplex:⁊ manifeſtus amans.
Pingitur ⁊ cecus/quia non bene cernit honeſtum.
Neſcit quo virtus:quo ferat error/amans.
Vel quia que peccet credat ſecreta latere.
Cuncta nec in ſeſe lumina verſa videt.
Sic eſt omnis amans:ſic ſe ſic omnia neſcit.
Conſilium:famam:federa:iura deos.
Aurea ꝙ curuo torquebat ſpicula cornu.
Pungere corda ferus ſignificatur amor.
Quod leuibus volucres humeris ſuſpendeat alas.
Cauſa eſt huc illuc ꝙ leuis errat amans.
Vel ꝙ amor curſum non ſemper ſeruat eundem.
Nūc abit: ⁊ paruas poſt redit inde moras.
Dixerat et preſens obmutuit orſa labellis.

Effudi tales protinus ore ſonos/
Quam vidi effigiem pharetram geſtabat:et arcum.
Fax tamen in dextera non fuit vlla ſua.
Sed quoniam veterum finxere poemata vatum/
Quos ego quid temere commemoraſſe putem.
Dic quare nam tedas fertur geſtare cupido.
Dic precor armatas cur habet igne manus.
Queſitam verbis reſpondens muſa duobus.
Sic leniter cauſam reddidit. Urit amor.
Accipe laſciui q̄ nam ſit amoris ymago.
Carole cypriaci gloria magna ſoli.
Ut melius miſerum caueas dum noris amorem.
Et redeas ad te dum mea metra leges.

Non inſulſe igitur vt eſt apd Lactantium qdā poe
ta triumphum cupidinis deſcribens non modo po
tentiſſimum deorū cupidinem/ſed etiam victorias
facit. Enumeratis enim moribus ſingulorum/qbus
in poteſtatem cupidinis:dictioneq̄ȝ veniſſēt. inſtruxit pōpam/
in qua iupiter cum ceteris dijs ante currꝫ triumphantꝭ ducitur
cathenatus. Eleganter id quidem a poeta figuratum/ȝ tn̄ non
multum diſtans a vero. Qui em̄ virtutis eſt expers qui cupidi
tate aut libidinibus vincitur malis non cupidini vt ille finxit/ȝ
morti ſubiectus eſt ſempiterne. Stultus autem marcus tullius
(inquit Lactanti9/qui. C. Uerri adulteria obiecit. eadem em̄
iupiter quem colebat admiſit:Qui P clodio ſororis inceſtum.
At illi optimo mario fuit et ſoror:ꝛ ꝯiunx. Quis eſt ergo tam
excors qui hunc regnare in celo putet/q ne in terra quidē de
buit. Aſpice q̄qȝ phōs vite magiſtros:moreſqȝ eoꝝ: ꝛ vitā dili
genter inquire:et inuenies paucis exceptis iracundos:cupidos
libidinoſos:arrogantes proteruos:ꝛ ſub obtentu ſapientie ſua
vitia pallianteſ/cum domi faciāt ea q̄ in ſcolis arguiſſent. Mē
tior fortaſſe accuſandi gratia. Nonne idipſum tulli9 fateť ꝛ q̄ri
tur in hec v̄ba tulli9. Quot9 quiſqȝ phōꝝ inuenit/q ſit ita mora

tus ita aio:⁊ vita iſtitut⁹/vt rõ poſtulat q diſciplinã nõ oſtẽtatio nẽ ſcie legẽ vite putet:q obtẽpet ipſe ſibi:⁊ decretis pareat. ſuis videre ẜ alios pecũie cupidos:alios gl'e mlᷝtos libidinũ ſeruoſ vt cũ eoꝝ vita mirabil'r pugnet oı̃o.hec cicer.q̃ de re coacti ſũt ꝯpl'es:hij vero maxie/q ſequũt i venerẽ:inqꝫ libidioſos.⁊ molles immo in brutales veneris:mũdiqꝫ amatores tal'r exclamare.

¶ Prudentius.

Ha venus ad nutum trabis omnia numina celi.
Aſtra moues:alioqꝫ rotas errore planetas
Accendis gelidam ſub.fratris lampade phebem
Tu fera.tu ceca.ceci.tu ianua leti
Corpora tu maculas:animas in tartara mergis
Abde caput triſti iam feruida peſtis abiſſo
Occide proſtibulum:manes pete claudere auerno:
Inqꝫ tenebroſum noctis detrudere fundum

¶ Archítrenius.

Combuſſit frigium paſtorem:pergama:grecos
A veneris ſurgens faculis amor ignis:et ira
Canduit alchides veneris:Neſſiqꝫ fauilla
Hoc ſale ſal hominum ſalomon inſulſus amari
Demeruit/morem qui amaro geſſit amori

¶ Iuuenalis.

Sunt q talia verbis Herculis inuadũt:et de virtute loquuti
Clunem agitant.ego te ceuentem ſexte verebor
Infamis varilus ait.quo deterior te.
Loripidem rectus derideat.et hiopem albus

¶ Lactantius.

Igitur qui docent tm̃ nec faciũt ipſis p̃ceptis ſuis detrahunt pondus. Quis enim obtemperet cum ipſi preceptores doceant non obtemperare. Bonum eſt autem recta:et honeſta precipere/ſed niſi et facias mendacium eſt. Et eſt incongruens:atqꝫ ineptum non pectore/ſed in labijs habere bonitatem.

¶ Seneca in epiſtolis.

Pleriqȝ philoſophorum tales ſunt vt ſint deſerti in conuitiuȝ ſuum/quos ſi audias in libidinem:in auariciam:in ambitionem perorantes iudicium ſuum:profeſſos putes. adeo redundant ad ipſos maledicta in publicum miſſa/quos non aliter intueri decet/ꝗ medicos:quorum tituli remedia habent: pixides venena. Quoſdam vero:nec pudor tenet vitiorum/ ſed patrocinia turpitudinis ſue fingunt vt etiam honeſte peccare videantur. Faciet enim ſapiens/que non probabit/vt etiam ad maiora tranſitum inueniat/ſed relinquet mores bonos/ ſed tempori aptabit et quibus alij vtuntur in gloriam aut voluptateȝ vtetur agende rei cauſa.

¶ Lactantius inſtitutionum libro tercio.

¶ Ariſtippo cirenaicarum magiſtro cum thaide nobili ſcorto fuit conſuetudo. Quod flagicium grauis ille philoſophie doctor ſic defendebat vt diceret multum inter ſe:et ceteros thaidis amatores intereſſe/ꝙ ipſe haberet thaideȝ:alij a thaide haberentur. O preclara:et bonis imitanda ſapientia/huic viro liberos in diſciplinam dares:vt diſcerent habere meretricem: Aliquid inter ſe:et perditos intereſſe dicebat/ꝙ illi ſua bona perderent:ipſe gratis luxuriaretur. In quo plane ſapientior meretrix fuit que ſic philoſophum habuit pro lenone/vt ad ſe omnis iuuentus doctoris exemplo:et auctoritate corrupta ſine vllo pudore concurreret. Quid ergo interfuit:quomodo philoſophus ad meretricem famoſiſſimam commearet/cum eum populus:et riuales ſui viderent omnibus perditis nequioreȝ. nec ſatis fuit ita viuere/ſed etiam docere libidines cepit ac mores ſuos de lupanari ad ſcolas tranſtulit:diſſerens voluptatem corporis eſſe ſummum bonum. que doctrina execrabilis:et pudenda non in corde philoſophi/ſed in ſinu meretricis eſt nata.

¶ Explicit tractatus Pij pape.
ſecundi de amore.

Liber alloquitur ſtudioſum lectorem.

Chartarum numero noli eſtimare libellum.
¶ Sum pelago maior vtilitate liber.
Aptus ſum pueris: aptus iuuenilibus annis.
¶ Ex paruis agris quantus aceruus erit?
Si docte ad doctos optabis ſcribere amicos.
¶ Materiam: ſtilum: cunctaqꝫ docta dabo.
Ergo age: quid dubitas paruo ere euadere doctus.
¶ Nil melius docto nouimus eſſe viro.

de [illegible]bar y el majuelo — mj ma ccß

e la lla fo[illegible] tapiad — cc ß

el tafiado — xm ß

de ta[illegible] de la albezmar — ccc mj xx ß

[illegible] madia d can[illegible] — ccc ß

[illegible] ma d[illegible] — ccc ß

muy mag^co señor muy mag^co señor [illegible] Colon — xx ccc xx ß

Costo en la viña d[illegible] albezmar de carrecal la

de podar vm peones a m ß [illegible] — xx d ß

de sarmentar iij peones a xx ß vm d vale — vm ß

de regar v de [illegible] mo iiij ß por cada vez — xx ß

de cabar d la primera xxv peones a m ß — c ß

de cabar d la segunda xv vm peones a m ß — lxx ß

de [illegible]ar iij peo a m ß — vm ß

de morgonar iij peo a m ß — vj ß

de alfardas d la agua d [illegible] — v ß

de mesones y [illegible] — mj ß

de [illegible] — cl ß

de terage — cxx ß

de carreadores y [illegible] a vm ß

de vendemiadores xm — xx ß

de diezma

de [illegible] — m ß [illegible]

Suma este gasto dc xxx [illegible] m ß

[illegible] este gasto xxxxx cargas

vale un [illegible] a x vm ß q vale las xxxxx car xxx vm ß

xxxvm ß quitando xxx [illegible] [illegible] vj ß vm ß m° m ß

UNIVERSIDAD Y PROV.
BIBLIOTECA.
DE ZARAGOZA.